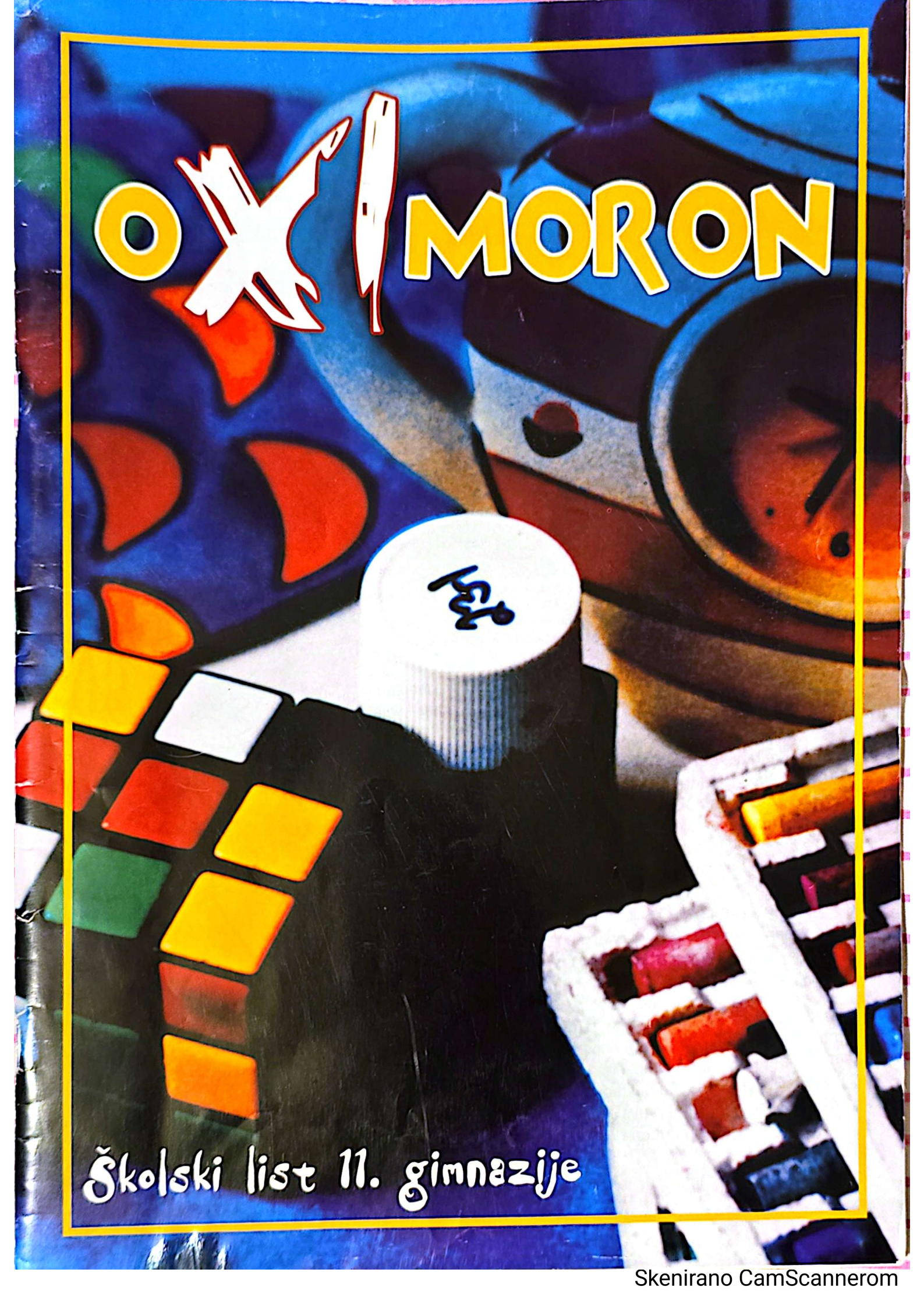

O X MORON

Školski list 11. gimnazije

IMPRESUM

oXimoron
školski list XI. gimnazije
godišnjak, vašom krivnom
nakladnik: XI. gimnazija,
Savska 77, Zagreb
brzoglas/brzopis: 61 77 489
glavna i odgovorna urednica:
Tamara Pavić, 3.b
voditeljica: Ivana Babić, prof.
prijelom: Damir Babić
tisač: Kratis d.o.o.
<http://www.11.gimnazija.hr>
oksimoron (grč. oxy - oš-
tar + moros - glup, blesav)
Prema *Rječniku stranih riječi*
Bratoljuba Klaića, oksimoron
je stilski figura u kojoj se
duhovito spajaju dva proturječna
pojma, npr. pametni glupan,
pošten lopov, marljiva lijenčina
itd.

UVODNIK

Što znači biti entuzijast? Entuzijizam je 1. božanska inspiracija 2. intenzivan osjećaj volje za što, silna želja, žudnja, oduševljenje za što - grč. *enthousiasmos* = en + theos: *bog*. Jeste li se prepoznali u ovoj definiciji? Jeste li zanesenjaci, božanski nadahnuti za živo sudjelovanje u kreiranju novog broja školskog lista? Niste. Pa ipak...

To što potajno čitate ispod klupe novi je broj Oximorona. Nije toliko sadržajan kao prošli, ali je zato skuplji (ha, ha). Čovjek bi rekao da ćete se nakon prošlogodišnjeg uspjeha više angažirati oko ovog broja, ali - niste. Da sam stavila ruku u vatru da će biti tako, bogme bih brzo ostala bez nje (ipak, riskirala bih lijevu jer sam dešnjak). Eto kakvi ste.

Hvala Tamari na najsrčanijem angažmanu i svima ostalima koji nisu zakolotali očima na poziv da napišu koje slovo (Mihanović, Lana, Sara, Mia, Maja, Martina, Dominika...). Ima dosta radova skinutih s Mreže, ali ima i autorskih uradaka, a to je ono najduhovitije i najšarmantnije (tj. najšarmantičnije, rekla bi Rajna Raguž, miss). Dobila sam i dosta tekstova koji su već objavljeni u prošloome broju, što znači da prošli Oximoron niste temeljito pročitali (špot, špot!). Uglavnom, da puno ne duljim - prema onima koji su se potrudili oko lista bit će blaža na maturi, a lijenčine će drhturiti ko lišće na vjetru. Neka to bude upozorenje generaciji maturanata koja slijedi. Ta je prijetnja ovdje napismeno objavljena, a vjerujem da će usmenom predajom doći i do onih koji ne kupuju školsko glasilo. Od disketa koje sam dobila napraviti ću kutije za olovke. Ako netko želi dizajnirati nešto slično, neka mi se javi radi materijala. Imam ga dosta - još od prošle godine. Pozdrav svima.

Ivana Babić

NOVOSTI

IZ JEDANAESTE

Puno novosti već su starosti, ali ovo je ipak (zbog vaše lijenosti) godišnjak...

Sporodilnog nam se vratila prof. Nataša Babić Bogdanić! Mijenjala ju je prof. Dijana Nazor, mlada i maštovita Dalmatinka zbog koje su naši panoi oblačili novo ruho svakih tjedan dana: varijacije na Matissa, šašave cipele (svakakve - japanke, štikle, natikače ... od kaširanog papira i drugih maštovitih materijala), nakit (kakav Vučedol!), škrinje (predivne! starozavjetne, egipatske, gusarske...), anđeli (eterični, uvjerljivi, nadahnuti, daleko od kiča...)... Sve to rođeno je u mašti naše profesorice, a mi smo upregnuti, da bi na koncu i sami bili iznenađeni koliko smo sposobni! Nadamo se da će godina provedena u našoj školi obogatiti profesorčinu raskošnu radnu autobiografiju i da će nas se ipak sjećati samo po lijepome i zaboraviti aferu Grosinić. Naime, dotični je mladić iz 3.b Madonu s djetetom crtao tri dana i tri noći, ali je rezultat ipak upućivao na to da je crtež (koji bio inače trebao biti slika) djelo nekog u razvoju zaostalog pučkoškolca.

Prof. Elizabeta Močan udana Živčić čeka bebić!!! Svi se veselimo!!! Do povratka u školu mijenjat će je (profesoricu, a ne bebicu) prof. Asmir Bišević, a 4.c tako će dobiti novog razrednika. Jupit! Konačno još jedno muško u zbirci!

Spremačice spremaju udar! Naime, u opisu njihovog radnog mjesta nigdje ne stoji da su profesorima dužne pod odmorom kuhati kavu! Tim više što je sada kuhinja na kraju balade! Predlažu da to radi gospođa administratorica. Urudžbirale su zahtjev koji će biti razmotren na idućoj sjednici.

Prof. Nada Hančević ošla je šiške, upisala se na folklor, otišla u debeli minus na tekućem, kupila dionice Modne trikotaže Čakovec i odlučila skočiti padobranom. «Priznajem da sam dosad bila ziheraš», izjavila je, «ali vuče me neki hazard, ekvilibrističko balansiranje na žici, gledanje očiju na oči sa sudbinom. Pere me neki rizik, ne znam što mi je. Non so.»

Profesorica Naglič odsad će redovito ubirati autorske honorare jer je ekipa Jackassa prihvatila njene ideje za scenarij svog novog filma kao najoriginalnije, najmaštovitije, najadrenalinjskije. «Nismo ni sa njali da jedna, kako bi rekli, srednjovječna dama, u sebi nosi tako izazivačku žicu. Čim mi se tur oporavi od ispaljivanja raketa, okušat ću se u provedbi jedne njene zamisli.»

Domar Marijan konačno napravio jedno rasvjetno tijelo u zbirci. Profesor Sesar, koji je dosad sjedio u mraku jer je neonska cijev iznad njega bila u štrajku, odsad će se osjećati kao StorySuperNova.

Spremačice svojim potpisom pridonijele inicijativi spremaćica svih škola županije Grada Zagreba za promjenom radnih odora. Korizmerna boja u njima je ubijala svaku volju za poslom. Mišljenja su da bi koja žarčica boja bila stimulativnija, poput efekta feferona. Odsad će naše spremačice warp speedom činiti našu školu blistavijom, u čemu će im rado pomoći Mr. Proper kojega kao sponzora ovog teksta valja spomenuti.

Opet prof. Hančević! Friška vijest! Dakle, prof. Hančević

oXimoron 3

ovo je posljednja šk. godina u našoj gimnaziji. Naime, prihvatila je novu poslovnu ponudu i odlučila biti stalni back vokal na svim San Remima koji slijede. «Plaća je tek nešto bolja, ali zadovoljstvo je neusporedivo veće. Dosta mi je passata prossima i familije Vadrucchi. Iako prezirem estradu, odlučila sam se okušati u komercijalnim vodama. Nisam se rukovodila računicom, nego principom. Dok je ministar prosvjete V. Strugar - škola me neće vidjeti» - rezolutna je prof. Hančević - «Manje apsurda nego u našem školstvu ima u Ionescovim dramama.»

Kao što je poznato, prof. Mažal udala je svoju prelijepu kćer. Kaže da jedva čeka da nekome uvali i sina: «Nije baš ekonomičan, ali je zgodan» - izjavila je kratko, jureći na sat, odgojena švapskom točnošću.

Prof. Branko Sesar ove je godine odustao od kandidature za predsjednika kućnog savjeta. «Jedna gospođa iz haustora bunila se da sam presmušen za tako delikatnu ulogu, da sam za boravan i pomalo površan, da sam improvizator i pjesnik, a da za taj posao treba biti pribran i snalažljiv» - začuđeno nam je i pokunjeno ispričao. Nakon toga smogao je snage da dalje nastavi živjeti, uzeo je imenik 2.c i zaputio se u razred 1.b

Prof. Sandra Harak prelomila

je u sebi sučutnu osobu punu razumijevanja i cijelom 3.a podijelila jedinice jer nisu znali kako se na engleskom kaže *hot dog*. «Znam da to nije lijepo od mene i ne vidim opravdanja za taj svoj čin», tiho je prošaptala, još jednom preispitujući korektnost svog novog imidža Željezne Lady.

Prof. Nazor predložila je ravnatelju da božićni nakit bude od prirodnih materijala i da ga naprave vješte ruke kreativnih učenika naše vesele škole u prijeri. Školu bi tada čuvali kaširani anđeli s knjima od žičane konstrukcije, ispunjenima prozirnim ili aluminijskim folijama, a centar hodnika zauzima bi bor od najlonskih vrecica. Ravnatelj je vidno bio u šoku pa je predložio da tu avangardnu izložbu ostavimo za muzej suvremene umjetnosti. Zatim je kao kišobran otvorio naš plastični bor iz Mercatonea s kojeg su Zvončice složno otpjevale raznobojne drečave žuruljice. No, tako nije završio još jedan «sukob generacija». Našli su *modus vivendi*.

Prof. Korbar Ivanjko u nagradnoj igri Dorina osvojila putovanja na Ol u Atenu 2006. «Nisam zainteresirana za takvo što», bila je kratka, «bolje bi mi došla vešmašina.»

Prof. Kovačić osvojio super moderan TV - plazmu!!! «Kak-

vu božju plazmu? Plazmu nisam daval još od studentskih dana, bok te nema rad. Za jedno davanje dobio si dva ručka u Domu umirovljenika Trnje. Zato mi se ta plazma tak zgadila da je darujem školskom kabinetu iz biologije da je deca gledaju kroz mikroskop kad budu delali krvne grupe, nekaj takvog.»

Prof. Lulić uoči polugodišta u zbornicu donijela čvarke iz rodnog kraja. Iako je prije toga bilo prijetnji, nitko od daka nije dobio ni opomenu razrednika. Što rađe puni želuci...

Prof. Šoljan prijavila se za promjenu imidža u emisiji Modelle. Na taj je način željela iznenaditi muža i kćer. Emisiju pogledajte u ožujku. Kad točno - na vrijeme će vas obavijestiti oglasna knjiža.

Prof. Arhanić nedavno se uspješno obranila od tužbe koju su joj smjestili Greenpeaceovci Jakuševac optuživši je za nemilosrdno i bezobzirno promicanje nošenja pravog krzna. Profesora, naime, ima lajbek od pravog malog zeke, a izvikla se na nuždu, a ne obijest, naglasivši kako joj zeko najbolje grije reumatična leđa.

Monika Harjač, lijepa, mlada profesora iz vjeronauka, pobijedila je na natjecanju za najoriginalnije pitanje upućeno košarkašu Denisu Rodmanu

za njegova posjeta Zagrebu. Pitala ga je zašto ne stavlja bijele tetovaže kad je već crnac, na što se Rodman od srca nasmijao čubama debelim i bez kolagena, i pozvao je na svoj party u Mantru.

Profesorica Iva Šoljan bila je pozvana na audiciju za snimanje filma *Matrix*, ali nije ušla ni u drugi krug jer je zapela za matricu.

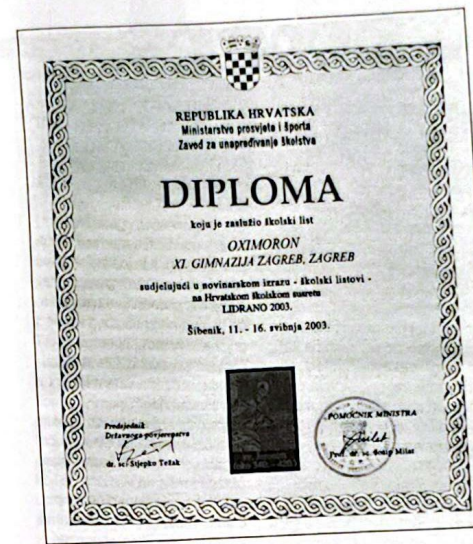
Prof. Vuk uspjela prodati svoj Yugo Al Quaidi u svrhu autobombe. Al Quaida se žali: «Neće upaliti ni na klemle!»

Školska pedagoginja konačno se pohvalila: «Da, Rafo je moj nećak! Zar se ne primjećuje sličan temperament?»

Školska tajnica progutala ključ! «Neće mi više ući u kuću ni da se na trepavice postavi!», rekla je kroz zube, kipeći od bijesa. Ne zna se što je dobio tu administrativnu zabranu, ali pretpostavljamo da se opet radi o njezinoj starijoj pustolovnoj kćeri zbog koje su svi doma navodno prerano ostarili.

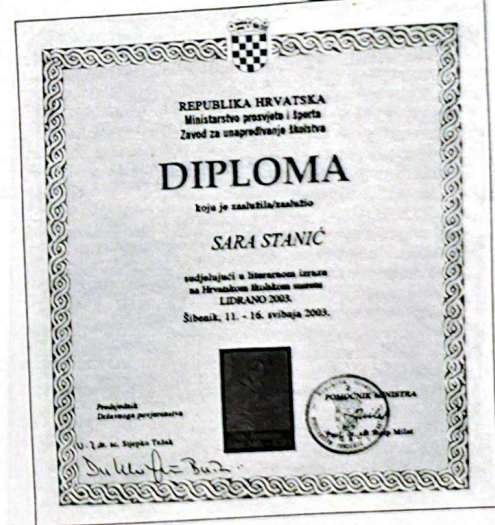
Prof. Stockinger, predsjednica sindikata XI. gimnazije, izabrana je za miss nezavisnog sindikata srednjeg školstva! U govoru zahvale nije poželjela ni mir u svijetu ni susret s Nelsonom Mandelom, nego zaslužno veće plaće u prosjeti. Bravo, Višnja!

Školska knjižničarka Matija Grgat u depresiji: «Deprimira me ova naša knjižnica i uopće me ne čudi djeca sve manje čitaju. U ovakvom okruženju i najpoletniji bi duh uvenuo - evo, i ja gubim elan.» - prošaptala je tiho i objesila netom oprani veš na žice kojima su u knjižnici fiksirane police da se ne sruše na zalutale prolaznike. ■

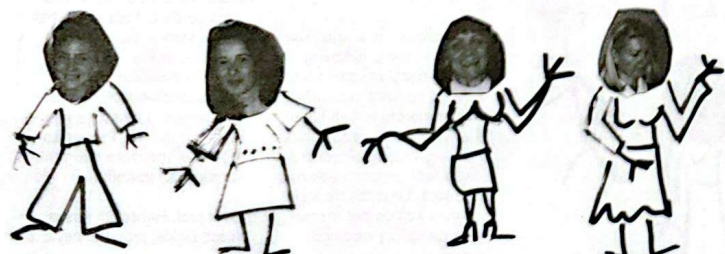
LIDRANO 2003.

I prošle smo godine omastili brke pa dva-tri dana - zasluženo, i te kako zasluženo - točali noge na plaži hotela Solaris u Šibeniku. To je bilo neposredno nakon afere salmonele koja je nas zaobišla. Štoviše, hrana je bila izvrsna, društvo još bolje, a i ovacije su nam, dakako, godile... Dakle, bili smo pozvani na Državne susrete Lidrano 2003. u kategorijama: najbolji literarni uradak (Sara Stanić: *Još jedna od onih večeri*; Luka Kedžo: *Kako sam kupovao knjige*), te najbolji školski listovi (Tamara Pavić, urednica šk. lista Oximoron). Vratili smo se teži za zbornike i umišljeniji, ali sad smo opet došli k sebi. Dapače, Kedžo je shvatio da je njegova popularnost pala otkad se na hrvatskoj sceni pojavio još jedan Kedžo (cunice koje su zvale njegov broj i glasele da upravo on bude nova Story Supernova music talent odmah će znati o kome je riječ). Vrijeme nam je bilo divno, more toplo, predstave hrvatskih srednjoškola bolje od profesionalnih, a kritike i komentari ocjenivačkog suda dali su nam veća knja nego Red Bull. No, mi se ne valjamo po lovonikama (jer *hvala ljudska voda je vrh pjeske*), nego i dalje marljivo radimo kao *busy bees*: preklinjemo, kumimo, molimo, prosimo, žicamo, iskamčujemo, utjerujemo i dotjerujemo sve što ste nam dali i što nam možete dati da osvijetlamo obraz naše škole. Zato, što bi rekao Kennedy - ne pitajte se samo što vaša škola može učiniti za vas, nego što vi možete učiniti za svoju školu!!! Živili! ■

Što je škola učinila s vaših 100 kuna (osim što je prof. Vuk priskrbila novi auto)

1. Svim profesorima kupila donje rublje domaće tvornice Dević iz Rudeša. Juhul!
2. Svaki profesor dobio je Laptop, godišnju pretplatu na HNK u ložama (sezona 2003./2004.), pretplatu na Tenu i National Geographic, redoviti godišnji sistematski pregled kod privatnika, frizuru u salonu Renata, koji se brine i za kosu Vlatke Pokos
3. Za školu: kućno kino marke Alwa za zbornicu (bilo je i puno skuplji!) da se s maksimalnom uvjerenošću u autentičnost može uživati u Ukletoj Marilani
4. Dvije fotelje u Alt Deutsch stilu za ravnateljev ured + bidermajer ormar + jedan barokni oltarić (ne kukaže, sve je rashod, što iz Schönbruna, što iz zagrebačkih antikvarnica.
5. Klima - u zbornici, profesorskom WC-u i službenom školskom mercedesu
6. Jednom godišnje za profesore i stručno osoblje: manikura, pedikura i sauna (tek toliko, kao stimulacija)
7. novi pramenovi za profesore i profesore s pramenovima
8. novu džezvu za zbornicu (da se vaši profesori više ne truju olovom - to sigurno ne biste željeli)
9. za profesore petodnevni izlet u europski Disneyland u Parizeru
10. perzijski tepih za tajništvo
11. ekspres-lonac za novu kuhinju ■

Kako bih ja spendžala pet tisuća dukata

I dok se mladi, nepokolebljivi umovi XI. gimnazije predanošću svojstvenom Toninu Piculi (ministar u vladi, ili bio ministar, tko to više zna) bacaju na rješavanje postavljenog im literarnog zadatka (uf, uf, školska zadaca na temu iz najslavnije Držičeve komedije), ja se osjećam kao patlidžan i vapim: Inspiraciju, javi se!!!

Kako bih ja spendžala pet tisuća dukata?

Da sam teški materijalist, valjda bih prvo trebala do u cent znati točan iznos te svote u dolarima, kako u ovom trenutku stoje diionice Podravke na varaždinskom tržištu vrijednosnica i, naravno, iz kojega smjera upravo puše vjetar - slijeva ili zdesna... Baš šteta što nisam teški materijalist.

Da sam Miss universe sigurno bih nahranila hordu gladne afričke djece, s Hillary Clinton osnovala komunu na Bliokovu, kupila bratru skuter (da se dijete vozi jer gradski nam je promet koma) i sebi malu vilu u Cannesu. Stvarno šteta da ne posjedujem moralne kvalitete Miss universe.

Sad vas sigurno zanima što bi netko netko nesebičan i totalno poštovan napravio s tom lovom. Evo što...

Na Savskoj postoji jedan semafor koji neprestano žalosno bip-bipce. To bipbipkanje, rekoše mi stariji i mudriji, signal je za slijepe, ali ja mislim da tu ni čovjek koji dobro vidi, savršeno čuje i trči ko zec ne može prijeći cestu u jednom dahu. Pri jednom sam sumanutom pretrčavanju ceste kod tog semafora ugledala malu plastičnu vrećicu kod kiska... Mene su od malih nogu učili da ne diram nepoznate stvari jer to može biti: a) plastični eksploziv, b) zalih nekog dilera, c) nešto glupo kao što je, recimo, porilik koji je ispao bakici na putu s placu. No, danas sam spremna na hrabar čin (štoviše, na putu sam da se prijavim za razminiranje nepregledne slavonske ravnice) pa podižem vrećicu. Svih petsto poštenih, normalnih i dobronamjernih tipova slučajno okupljenih oko semafora (tko ide u Jedanaestu zna da se na Gagarinovim putu skupljaju šverceri koji cigarete skrivaju po živicama, iza kioska, na granama...) upućuju mi totalno isti (valjda uvijekzani) kojotski cerek i pogled a la potresna saga o kakvoj mafijaškoj obitelji. Ali - u vrećici nije ni bomba ni porilik nego... lova! Uzimam lovu (neću je valjda ostaviti sitnim švercerima koji bi i čaču zakartali) i uletavam u prvi rasklimani tramvaj. Guram neku jadnu polupokretnu baticu i uklizavam na prvo slobodno sjedalo. Znam, svu tu lovu najprije trebam odnijeti u mjenjačnicu, da znam na čemu sam. Ne bih voljela pri konverziji izgubiti pola zamišljene cifre. Među misli o ulaganjima u mikročipove IBM-a, hrpi odjeće, kućerini, novom BMW-u - uvlaci se i jedna druga misao. Što bi jedan Robin Hood napravio u istoj situaciji?

Intenzivnu kontemplaciju o dobrotvornim akcijama tipa *Dajmo da...* onima koji su potrebni, gladnima i bolesnima - prekida zaustavljanje tramvaja ispred Školskog muzeja. Ulazim i ostavljam dukate glavnom kustosu, a uz moralnu zadovoljstvinu zbog nesebičnog čina potpore muzeju uživam i u onom finom osjećaju lagane zlobe zbog hordi zagrebačkih školaraca koji će ga zlovoljni morati obilaziti...

Lana Ribić, 4.a
(napisano u 1.a!)

PROCES

Ne biste vjerovali, profesori ce... uf, uf... imam poštenu razlog zašto sam zakasnio... hodam Vam ja Vodnikovom i osjetim da na mene nešto vrebaba s krova. Vjerujte, bio je to bijesni vrabac, vrlo rijedak slučaj... zaletavao mi se u glavu i leđa kao u Hitchcockovom filmu! Nastala je cijela frka, došla Hitna, kasnije i policija, tražili svjedoke, prikupljali izjave... Ja sam stalno pogledavao na sat da ne bih zakasnio na test, ali birokracija koja se morala obaviti zbog mog slučaja oduzela mi je dragocjeno vrijeme. Stvarno, ne bih vjerovala - bila je beščutna moja profesoric - evo tebi jedna mala jedinica (velika ko konj i šesta u nizu!) pa ti ispravi.

I ništa, sjednem ja pokajnički na svoje mjesto, kad - nije prošla ni minuta - ulazi u razred neki đecarac s papirićem na kojemu je napisano moje ime... bla, bla, ... da se odmah javim ravnatelju... Uredno pokucam i

uđem. Gospodin u tamnom kaputu kaže mi: *Sjedi! Pitaš se u sebi: Što se to zbiva? Zašto sam pozvan?*

Priznaj! - odjekne cijelom zgradom.

Što da priznam? - grozničavo mislim u sebi. Da me nisu zamijenili? Jesam li ja još jedna žrtva neshvatljivog državnog aparata u kojemu si unaprijed osuđen a da ni sam ne znaš zbog kakvog grijeha? Niz rumeni obraz krišom mi, od straha, krene suza, ali brzo iz džepa vadim lijevu ruku i skrivam je.

Priznaj taj sramotan čin i pola će ti biti oprošten! Osobno cu se založiti za to da kazna bude blaža.

Ali... ne razumijem o čemu pričaju... Tko? Ja? Kad? Prošlo znam o tome... vjerojatno ste se zabunili...

Još se i glup praviš?! - ravnatelj je sve nestrpljiviji. Maleni dobroćudni čovječuljak kipti od bijesa i pretvara se u neslomljivog isljednika.

Počinjem se osjećati kao Jozef K. Protiv mene se očito vodi neki proces u kojemu sam ja, Tomislav B., ni kriv ni dužan optužen za neki sramotan čin o kojemu nemam pojma.

Tako je nastala moja kalfkijanska priča. Sad, kad je prošlo puno vremena i kad se sve za boravilo, mogu vam konačno priznati da moj proces i nije bio kalfkijanski jer je na koncu ipak pronađeno nekoliko svjedoka koji su potvrdili da sam se upravo ja, tog kobnog 19. listopada, kad sam lagao da sam zbog vrapca zakasnio na nastavu, olakšao nasred školskog hodnika, zbog čega je cijela škola bila u mentalnoj blokadi puna dva dana.

Tomislav Bačurin, 4.a

Tajanstveni Mr. Hanky

Nedavno je, izišavši nakon zvona iz 4.a razreda, prof. Babić ostala osupnuta ugledavši na hodniku škole - govno! Pravo, pravcato govno! Njegov oblik bio je pomalo zbunjujući, ali miris definitivno nije. Učenici 4.d oko njega su napravili lagani polukrug, smijali se ko hijene i potajno se nadali da će netko od profesora u njega ugaziti. Nakon što je zbornica obaviještena o incidentu koji je izazvala ova mala intervencija u prostoru - došlo je do prave konsternacije. Sam Sherlock Holmes ne bi našao odgovore na sva pitanja koja su se nagomilala: Čije je? Je li ljudsko ili životinjsko? Jesu li se kakvi cucky željni znanja špancirali po školi?

li? Kakvog je to govno oblika? Je li donešeno ili tamo učinjeno? Pa kako ne znate? Je li formirano kao Mr. Hanky ili je spljošteno, bačeno, skejleno...? Tko su bili dežurni učenici? Imaju li alibi da to nije njihovo djelo? Dobro, taj mail je nosio oglasnu knjigu, ali dobar je dak, ne vidim razloga zašto bi on... Voditeljica turnusa promptno je nazvala spremnice da taj nesretni drek pobereju, ali su odbile poslušnost: jedna je tvrdila da za takvo što nije osposobljena, druga da je za takvo što premalo plaćena, treća da za to nije opremljena (naime, neki revolucionari još uvijek odbijaju dati na Školskom odboru odobrenih sto kuna za potrebe opremanja škole i tekuće troškove)... Na kraju je nesretno govno ipak skupljeno, hodnik je dekontaminiran, a učenici su još dugo, dugo (sve dok se na obližnjim zgradama nisu počela paliti svjetla) žalili za drekom koji je stvorio takvu pomutnju, u školu unio dašak pustolovine i nepredvidljivosti i otvorio niz retoričkih pitanja: Zar je prosvjeta to zaslužila? Nije dosta kaj su nam primanja mizerna, kaj nas na svakome koraku degradiraju - nego nam još po školi i sereju...

Predsjednik srednjoškolskog sindikata

Služba dežurnog (iliti cura sa zadatkom)

Biti dežuran na školskoj porti ne znači točiti noge u lavoru. Pročitajte iskustvo jedne naše učenice!

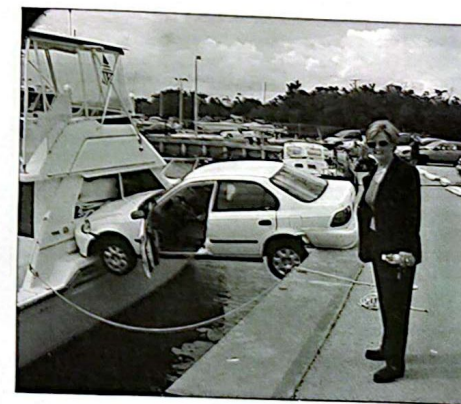
Svi daci naše škole uvi-
jek željno iščekuju dan
dežuranja na porti. Misle
kako je to jedina pozitivna
stvar u njihovom cjelokupnom
školanju. Samo jedan jedini
dan u godini mogu se cinično
podsmijevati svojim razred-
nim kolegama koji umiru od
strepnje hoće li ih profesor da-
nas dignuti ili ne...
Draga moja djeco, to vam je
čista zabluda! Nema svijetle
točke školovanja, a na porti ne-
ma ljenčarenja! Dapače, toliki
fizički napor nikada u životu ni-
sam doživjela. Evo vam moga
svjedočanstva.

Bilo je to jednog kobnog utorka
koji cu vječno pamti. O posle-
dicama necu govoriti - ulovila
sam reumu, artritis, išijas, što li
sve ne... pa ne znam ni hoću li
doći na proslavu 5. godišnjice
mature ili ne jer otada osjećam
svaku promjenu vremena.
Svoje dežurstvo odlučila sam
provesti uz Čiču Goriota (da,
baš taj prijevod jer drugi nisam

našla u siromašnim knjižnica-
ma grada Zagreba), ali već na
2. stranici prekinula me gos-
poda spremnica, jadikujući i
naricajući, jer su zahodi unere-
đeni, a nema više WC papira.
Poslala me da skočim do Žit-
njaka i kupim 6 paketa po 10
rola. Jedva tegleći pakete, vra-
tila sam se što sam brže mogla.
Taman sam počela zamišljati
pansion gospode Vaquer, kad je
iz zbornice istrčala prof. Han-
čević i polupanično me
poslala da joj kupim zubni ko-
nac jer joj je cijela rotkica os-
tala zarobljena između četvor-
ke i ocrnjaka. Ponovno sam na-
vukla kapu, šal, rukavice, jaknu
i uputila se na novi zadatak.
Vratila sam se baš u vrijeme
odmora. Htjela sam profesorici
dati konac i kusur, ali su me
naglavacke izbacili iz zbornice:
Mogu li oni imati pet minuta mi-
ra bez naših polezanja, navla-
čenja i maltretiranja?! Na hod-
niku je bila nepodnošljiva guž-
va, u par sam navrata otrčala

čistaćicama po ključeve od
praktikuma i kabineta fizike, na
moj stol poput svraka su se
sijatile cure iz razreda, a meni
je srce tuklo ko šašavo, a u no-
gama mi je pulsiralo kao da
sam pretrčala maraton. Uskoro
me prof. Valentić poslala na
sedativa. Pomislila sam kako bi
nam ti umirujući rekviziti mogli
biti od koristi, pa sam opet na-
vukla jaknu (ovaj put nisam
imala ni vremena ni volje za
kapu, šal i rukavice) i odjurila
van. Skoro sam zaglavila jer
sam zatražila cigarete od poli-
cajca koji je glumio preprodava-
ča vješto oponašajući tek
naučeni hrvatski jezik: *Cigare-
te, cigarete...* Sljedeći zadatak
bio mi je umjesto profesorice
Brajčić vratiti Escadinu torbicu
u Gundulićevu jer se za njan-
su razlikovala od cipela (ne
prof. Brajčić nego torbica). Vra-
tivši se, zaskočila me prof. Na-

glič poslavši me po burek od
sira, ali ne bilo koji, nego od
Ramadanija u Ilici, tamo je naj-
bolji. Opet drastično promije-
nivi temperaturu zraka, izišla
sam u novu misiju. Toga sam
dana još jednom skočila do
Gagarinovog po kakav elektro-
motor za prof. Kovačića, prof.
Beriću sam na pošti podigla je-
dan oveći paket s tri strunjače i
jedva ga dotegla, gospodi iz
računovodstva rado sam skok-
nula do Trešnjevackog placa i
kupila pet kila krumpira, pet
glavica kupusa, dva domaća
sira i dvije litre domaćeg vrh-
nja, umjesto prof. Kežman pla-
tila sam ratu za auto u Partner
banci, profesoru Sesaru u Bazi
sam kupila čevape s ekstra lu-
kom, prof. Stockinger skoknula
sam po nove naljonke od 15
dena jer su joj ove nenadano
pukle, domaru sam pomogla
držati ljestve dok je po prozori-
ma lijepio pahuljice od papira,
umjesto školske administratori-
ce otišla sam do FINE i obavila

važnu financijsku transakci-
ju... Točka na «i» bio je slانع
iz Bjelolasice koji je sramežljivo
zatražila školska pedagoginja...
I taj dan je prošao. Sad sam do-
ma - imam jaku upalu mišica,
temperaturu koja ne pada, srča-
nu aritmiju, akutnu upalu pluća,
na respiratoru sam i primam in-

fuziju
jer sam dehidrirala. Uza sve to,
strahujem od toga da me sutra
tko nenadano ne digne za od-
govaranje... Lakše je osvojiti
Mont Everest nego biti dežuran.

Sva prava autora pridržana.
Šifra: 3.b

oXImoron 1

6 oXImoron

USPUTNI INTERVJU S NAŠOM

Pitanja nisu ni duboka, ni promišljena, ni provokativna, ali se naša profesorica Ivana Babić smilovala i nakratko se zaustavila s nama...

1. Koliko šećera stavljate u kavu?

?! To je uvodno pitanje? Svašta. Stavljam dvije žličice u posudu šalicu, jednu i po u tzv. fil-džan. I mlijeko, obavezno - kravlice, kozje, sojino, u prahu... Ipak, od 1.1. uglavnom ignoriram nikotin, a kako on ritualno ide uz kavu, bojim se da ću i njoj zatvoriti vrata. Just say no.

2. U kojem ste sportu najbolji?

U osnovnoj sam se školi jedina od cura mogla po konopcu popeti do plafona! Svamro jesam! Ko G.I. Jane. Zapravo, mogla je još jedna, ali ona se ne računa. I crtanje mi dobro ide, premda nije neki sport. I trešeta, svakako, u paru sa svojim čačom, a protiv mame i brata (nedjeljama, nakon ručka, ritual koji vrijeme nikada neće pregariti - zbog toga sam spremna odgovoriti sve svoje obveze - propustiti primanje vlastitog djeteta u pionire (ha, ha), zabraviti na vlastito vjenčanje... sve!).

3. Koliko biste najviše dali za cipele?

Ovisi o danu. Nekad sam spremna za njih zakartati kuću, a nekad sam toliko ljuta i škrt da ni za Pepeljuginu stiklu ne

bih dala ni kunu.

4. Gdje ste bili na maturaku?

U Grčkoj. Bilo je to davno... Viakom preko Srbije i Kosova do Skopja, a onda busom do Atene. Kod nas se taman spremao rat pa smo imali vrlo detaljne upute kako se ponašati. Dok smo u Beogradu čekali da prespoje vagone, s kolodvora su naš vlak gađali s čim su stigli. Mi smo sjedili u mraku i tišini, i pravili se da su vagoni prazni. Bilo je oko 3-4 ujutro. Moja prijateljica Dubica (plemenita Keglević, zvana Kegla) u mraku je izgubila leću, a onda ju je tražila upaljačem i spalila si kosu. Bilo je jako napeto. Sjećam se nerafiniranog maslinovog ulja, ocvjelog loja, male Pitijine špiljice, Rodosa, EGINE, dupina, sivog Egejskog mora, Akropole po noći... Sva sam bila ustreptala. Nisam mogla vjerovati da je po tim ruševinama nekog Zeusa plazio za Herom moleći je da mu oprosti još jedan preljub...

5. Što slušate?

Sad kad sam već u godinama naradaje tišinu. Zbilja. Ili nešto lijepo, melodiozno, nenametljivo. Prošli su dani kad sam bila blesava šiparica i venula za Simonom Le Bonom iz Duran. U njega sam bila stvarno smrtno zaljubljena. Užas. Kad ga danas gledam, onako starog, debelog, ofucanog i bez sluha, pitam se gdje mi je bila pamet. Volim Abbu, dobar mjuzikl, glazbu iz Disneyjevih crtica... volim svašta i znam svašta, a isto tako slučajno čujem i za partim svašta.

6. Što ste, kao dijete, htjeli biti kad odrastete?

Valjda glumica ili pjevačica, tako nešto. Bila sam sasvim normalno dijete, pjevala sam pred zrcalom, vukli su me Hollywood i Broadway, a vidi di sam završila.

7. Najbolji šampon?

Je li ovo neko sponzorsko pitanje?

8. U kojoj ste klupi sjedili?

Svake godine na drugom mjestu, ali uvijek s Larom. Uf, to su bili najljepši dani. Kakao i pecivo iz Uniona, mala pizza šizika iz Eustahija, mali dragi profesori koji su mi tada bili kankature, ali sam ih obožavala, trčanje na četvorku ili devetku...

9. Imate li kućnog ljubimca?

U Brezovici imam psa (a da nema njega imala bih mačku), a u gradu nikoga. Imala sam svašta: hrčka Dodu, zeca Zeca, brdo mačica (svakog je snašla u zvijezdama zapisana sudbina) i mačaka: Blaženku, Sunčicu, Zvezdana, Saška, Ibru...

10. Najbolja/ve:

a. Društvena igra: Tombola u Društvenom domu Hum na Sutli. Šalim se. Ne znam. Volim karte, gumi-gumi, ...

b. Knjiga: Ne znam koja je najbolja, ali znam koja je najdraža: Što godina samode, G.G. Marquez. Volim takve knjige. Sašave.

c. Film: Svakako Fellinijev *Amarcord*. I *Ti muškarci i kolvjeka* (francuska verzija, nikako američka). I *Mediteraneo*.

d. Žvake: Orbit, roze, za djecu. Krasan okus, ali traje 10 minuta. Šteta.

e. Meksička sapunica (i glavni junak) Divlje srce i, naravno, *Juan del Diabla*. Mmmmm...

f. Kompliment koji ste dobili: Ženo, nikad ništa bolje nisam jeo! (Svi najdraži komplimenti vezani su mi uz jelo jer na tom polju, navodno, baš ne blistam, pa se jako trudim).

g. Alkoholo piće: Volim fino vino, npr. Plandićevu *Bogdanušu*, ali volim i neke ženske likerčice i te gluposti... Ali ipak su mi najdraže Griote - nisu baš piće, ali nije ni da nisu...

h. Savjet koji ste dobili: Čeri, ne idi radi u školu, ko s dion liga, posran ustaje. (nakon prve dobivene ponude za posao) i. Autor: moj čača

j. Odjevni predmet: Najbolji odjevni predmet? Kabanica, štuc-

AJBI

(ali ne Ivanom Banfić)

ne, špricana traper jakna sa šišmiš rukavima, i to sve u kombinaciji... Kakvo je to pitanje? Najbolji odjevni predmet...

hmm... U ovo doba godine - štrampale.

k. Frenđ iz zbornice: prof. Berić, prof. Šoljan, prof. Brajčić...

11. Koliko košta pola litre žuje u Ex-u?

Nemam pojma. Ne volim pivo.

12. Koji vam je bio nadimak u srednjoj školi?

Svi su me zvali samo Sesarica.

13. Koji vam je životni moto?

I svaka noga u guz... je korak naprijed.

14. Jeste li završili faks u roku i jeste li s kim poznatim studirali?

Jesam. Da se godinu dana nisam bezveze muvala po takozvanim medijima, mogla sam i prije. Na faksu sam dangubila s Joškom Lokasom, a didaktiku položila s Vannom. Šta kažete? Wow, ha? Koja sam ja faca...

Ipak, mislim da su od njih poznatiji drugi ljudi s moje godine: Tomo - alkarški momak iz Sinja; Lara - histerična ikona Dugog Sela; Vedrana - teška flegmatičarka s Lastova; Domica - urbani frajer iz centra zgrožen opsadom ruralaca; Anka - štemsa iz Dubrave itd., itd. Oni su moje zvijezde s faksa.

15. Feminizam?

Zašto bih ja kopala ako može moj muž? U tome nikako ne bih htjela biti ravnopravna. Isto tako, imam neka loša iskustva sa ženama na rukovodećim mjestima, premda to sigurno nije pravilo.

16. Najdraži geofizičar?

Geofizičar? Ljubo Česić. Fizički probio zemlju (geu) i napravio Cestu spasa za vrijeme rata.

17. Koji vam je bio prosjek u 2. razredu srednje?

Ne sjećam se, ali svi su bili zadovoljni.

18. Koliko se dugo možete voziti na zadnjem kotaču bicikla?

Dva sata (školska). Kakva su ovo pitanja?

19. Edo Maajka je...

Jedan debeli hip-hoper s harmonikom.

20. Kojim kućanskim aparatom najbolje baratate? (ne priznajemo toster)

Fenom.

21. Koliko dugo radite u 11. gimnaziji?

Cijelu petoljetku.

22. Kako se zove vlasnik štanda s kolicicama ispred škole?

Krešo?

23. Nabrojite sastav jedanaestorice vaterliha sa svjetskog prvenstva '98. (mislim smo da nabrojite barem petoricu, ali s obzirom da će na ovo pitanje lo-

nako odgovoriti vaš muž, nema smisla da čovjek puno bira).

O sportu znam pet puta više od svoga muža. Ako hoćete, navest ću vam i cijelu postavu Dinama 82. dok se još niste bili ni rodili, šmrkavci jedni: Zajec, Devenić, Milinarić, Kranjčar, Cerin, Hadžić, Mustedanagić, Krmčević, Braun, Bračun, Bogdan, braća Cvetković, braća Dragičević, Mrak, Ivković, Hohnječ itd. Volam i u ostatak klupe?

24. Što je zaleđo? (kad je već u blizini)

Pa valjda sam se na prethodnom pitanju već dokazala.

25. U koju skupinu životinja spada čudnovati kjunas?

Valjda u neke prazivotinje, ko će ga znati.

26. Mario Valentić... tko je to?

Nećak prof. Valentić?

27. Što su pseudopodijji?

Nešto iz arhitekture? Nekakvi lažni podovi?

28. Priznajite, ali sada onako iskreno, jeste li ikada otkinuli znak s mercedesa?

Naravno da ne, u moje vrijeme oko vrata su se nosili otvarači za boce i velike budalice, a ne znakovi mercedesa. Jedan frenđ nosio je lažnu Barbie u kojoj je bio neki alkohol. Kad je želio potegnuti, samo joj je odvratio glavu, a kasnije njome začepio tijelo nesretne ljepotice.

29. Koliko muž ima plombi?

Nemam pojma. On je zgodan i krezub.

30. Hvala na strpljenju! Nadamo se da nije bilo preteško!

Nije bilo teško. To je to? Ne tražite od mene neku poruku za kraj? Savjet? Geslo? Nisam vam taj tip?

Friga, Kodžo i Tamara, 3.b

Naši učenici prošla su polugodište sudjelovali u radionici izrade povijesnih škrinja. Radovi će od 9. ožujka biti izloženi u Etnografskom muzeju u Zagrebu pa obavezno dodite pogledati izložbu! Isto tako, gospođa Branka Šeparović, novinarka HTV-a, snimila je reportažu o našim škrinjama za svoju istoimenu emisiju. O točnom terminu emitiranja bit ćete na vrijeme obaviješteni. Ponosni smo na svoje uratke!!!

Odškrinite škrinje...

I deja za pokretanje kreativne radionice škrinja nije nastala samo iz potrebe umjetničkog oblikovanja i funkcionalnosti škrinja općenito. Tijekom povijesti škrinja je mijenjala svoj izgled i namjenu, pa je stoljećima predstavljala važan dio pokućstva. Konštena je u mnoge svrhe: kao spremnica za odjeću i druge vrste tkanine, za nakit, obiteljske dragocjenosti, isprave, za sjedenje, kao putni kovčeg... Bila je obavezni dio "dote" ili "miraza" u svim dijelovima Hrvatske.

Škrinja nas je inspirirala jer ima i svoje skriveno značenje. U nju se polagalo materijalno, ali i duhovno blago. Taj prašnjavi kovčeg krije mnoge tajne, čuva mnoge mirise iz kojih se ponovno bude uspomene na davno minula vremena, na slavne dane naše prošlosti, na naše ljubavi, na našu mladost...

Kreativna radionica "škrinje kroz stoljeća i sadržaj škrinja" (nakit, posude, novčići, kru-

ne...) radena je dijelom na satu likovne umjetnosti (priprema, konzultacije, dovršavanje radova, vrednovanje), a dijelom kao izvanastavna aktivnost.

Dobrovoljno su se u radionicu prijavila 63 učenika. Radionica se odvijala u prvome polugodištu školske godine 2003./2004. Tada je nastalo 29 škrinja - od egipatskih pa do škrinja iz 20. stoljeća. Najviša škrinja ima 79 cm, a najniža 9 cm. Najviše se prijavilo učenika iz drugih razreda (oni su napravili 9 škrinja), a zatim

iz četvrtih (8 škrinja). Svi učenici koji su prijavili izradu škrinja ostvarili su svoju zamisao.

U izradi materijalnog sadržaja škrinja sudjelovalo je 287 učenika. Zbog velikog broja izrađenih predmeta sadržaj je selektiran. Na početku rada u radionici učenici su posjetili muzeje gdje su se educirali i upoznali s originalnim škrinjama iz nacionalne i svjetske baštine. Tako smo bili u Muzeju za umjetnost i obrt, Etnografskom muzeju i Hrvatskom povijesnom muzeju. U Hrvatskom povijesnom muzeju održano nam je predavanje o dvosnatu radionica gdje su učenici olovkom skicirali povijesne škrinje.

Prema vlastitom likovnom senzibilitetu učenici su birali u kojem će razdoblju naci inspiraciju za izradu svojih škrinja. Iz hrvatske nacionalne baštine najčešći su poticali bile rznice iz Zadra, Nina i Zagreba.

Skice za predložak mjenjale su se i doradivale. Nakon posjeta muzejima, traženja informacija preko interneta, pronalazjenja knjiga i časopisa o škrinjama - učenici su pristupili realizaciji svojih zamisli u različitim tehnikama (oblikovanje, kaširanje, oslikavanje, kolažiranje...) i materijalima (karton, lim, drvo, gips, stiropor...).

Učenici su koristili tri likovna pristupa u izradi: jedna skupina koristila je pronađene kartonske kutije koje je zatim preoblikovala, kaširala, te bojala i oslikavala. Druga je skupina već gotove ili preoblikovane kartonske kutije kaširala i oblagala

plitim reljefom u limu, te patinirala. Treća skupina dotjerivala je drvene škrinje koje su im pomogli izraditi, po njihovim nacrtima i zamislima, kod kuće ili u tvornici. Učenici su ih brusili, kaširali detalje, rezbarili i oslikavali.

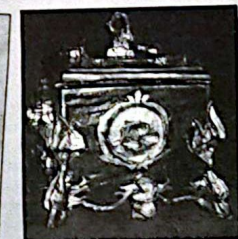
Unutrašnjost škrinja su bojali, oblagali pištem ili nekim drugim materijalom da bi postigli dojam tajnovitosti, ali i funkcionalnost predmeta.

"Radanje" škrinja neki su učenici sami digitalno snimili i spremili na disketu ili CD - ROM. Radove odlikuje različitost u načinu izrade, osjećajnost pojedinog stilskog razdoblja, originalnost materijala i tehnika, ali je svim učenicima zajednička motivacija i želja da ne kopiraju povijesne škrinje, nego da, inspirirajući se pojedinim stilom, naprave svoju. Svi su u tome uspjeli pa su stoga sve škrinje izložene.

U upitniku o škrinjama koji su učenici sami sastavili, skupina učenika 1.a razreda, koji su napravili prekrasnu renesansnu škrinju, napisala je: "To je bilo divno iskustvo..."

Vjerujemo da će jednog dana, iz jedne od ovih škrinja, ispod prašine i patine, iz baršuna izmiliti fine esencije najdivnijih mirisa - mirisa uspomena na divne gimnazijske dane koje je škrinja otela zaboravu. Odškrinimo naše škrinje kao što se otvaraju školjke ili ljudska srca - tamo će sigurno biti neko skriveno blago...

Dijana Nazor, prof.

oXImoron 9

8 oXImoron

Prof. Matija Grgat žestoko se, argumentirano i zanimljivo okomila na ideju da profesori u školama vježbaju jogu.

Bolje jogi nego jogas; bolje madrae nego mudrae

Na početku školske godine medijku je pozornost privukao apel Hrvatske biskupske konferencije upućen Vladi, Ministarstvu prosvjete i sporta i hrvatskoj javnosti u kojemu su biskupi prosvjedovali protiv uvođenja joge u hrvatski odgojno-obrazovni sustav. Bilo je o tome mnogo zajedljivih komentara Vjesnikovih novinara Milele Lilek i Gordana Pandže. Na ovaj su me tekst oni potakli s obzirom da se iz njihovih redaka osjeća osobna netrpeljivost prema Katoličkoj crkvi, što je rezultiralo neprimjerenom subjektivnošću i površnim predstavljanjem (da li i poznavanjem?) problema o kojem pišu - tečajeva joge u školama. Dok gospodin Pandža ipak priznaje da je joga "praktična filozofija usmjerena ka cjelovitom razvoju čovjeka", te da uz

«filozofski aspekt implicira i složen sustav psihofizičkih vježbi

«Znanstveno» predstavljanje joge kao «tehnike za poboljšanje fizičkog i psihičkog stanja» usmena je predaja i ne drži vodu. U to ćete se lako uvjeriti ako pročitate da ta riječ znači uniju, sjedinjenje individualnog jastva (atmana) s univerzalnom

sviješću (Brahmanom, Apsolutom), a to je - kao i učenje o samsari, karmi i reinkarnaciji - temelj hinduističkog vjerovanja. Iza tog, svugdje ćete naći da je cilj joge - samoostvarenje kroz to sjedinjenje, tj. spoznaja da si ti zapravo Bog! Dalje vas uče da se taj cilj postiže tjelesnim i psihičkim vježbama, meditacijama, mantrama (zanimljivo i znakovito: na 1. stupnju mantra je jednaka za sve, a glasi »Hong-so«, što znači »Ja sam Bog«).

Uputite li se u tu praksu, umjesto obećanog zdravlja, vedrine, energije i ljepote, doživjet ćete odvajanje od stvarnosti, naučit ćete da je stvarnost maja (iluzija) iz koje se treba i može isključiti, i tako pobjeći od patnje i problema, navest će vas na to da gasite svoje osjećaje i postanete stranac svojim najbližima, egoist koji misli da je dosegao duhovne visine. Potpuno ćete promijeniti način života, navike i svjetonazor, te ćete na kraju izgubiti sebe i svoju osobnost budući da su vam kroz vježbe i tehnike promijenili svijest i uveli vas u samohipnozu. Joga vam je, u međuvremenu, postala droga. Kako je to moguće? Lako. U trenutcima opuštenosti i »ispraznjenog uma«, što je krajnji cilj meditacije, vaše svijest je uspavana, a vrata vašeg uma sirom otvorena. Tada vam voditelj čita ili pušta snimke hindu-učitelja i vi, htjeli-ne htjeli, dobivate svoju porciju te duhovnosti. Sretni su koji se na vrijeme probude. Ovo o čemu govorim slušala sam i čitala u njihovim ispovijestima. Ruska filozofkinja Tatjana Gorčeva, obraćena na pravoslavje, potresno svjedoči o trenutku svoga otrježenja. Vježbajući sa svojim učiteljem joge na obali rijeke, spazila je čovjeka koji je, utapajući se, zvao upomoć. Njezin spontani poriv da mu pomogne učitelj je mirno odbacio riječima: »Smiri se i vježbaj dalje. Ovo je tvoja karma, a ono njegova.« Vježbama disanja uče vas »upijati pranu (životnu energiju), te probuditi i kanalizirati kundalini (zmijsku) silu, zahvaljujući kojoj vam rastu psihičke moći. I učitelji tih vježbi kažu da se pri

njihovom izvođenju mora paziti jer se bez stručnog nadzora mogu aktivirati i mentalne bolesti pa umjesto »prosvjetljenja« možete doživjeti ludilo. Tako je joga samo mamak za uvođenje u hinduistička učenja, a da bi ribice grizle, zamotana je u celofan znanstvenoga, što udruženo sa zaradom uvijek i lako prolazi na Zapadu. To što hinduistička vjerska zajednica zakonski ima pravo na vlastiti vjeronauk, ne znači, kako tvrdi novinar Pandža, da »nikom nije potrebno da u hrvatske škole kriomice uvodi hinduističku religioznu praksu pod krinkom vježbi«. A što ako se tako stvaraju budući članovi i kandidati jer ih zasad nema toliko da bi se takav vjeronauk uveo? Zašto svjetska misionarska organizacija za hinduizam »Hindu Vishva Parishad« u svom istoimenom časopisu učitelje joge naziva svojim misionarima? Osim toga, ova učenja uklapaju se i u ideologiju new-agea, kao i u nacrt arhitekata novog svjetskog poretka. Dakle, ima ih više zainteresiranih za njihovo širenje. Kad bi se u medijima koji danas, priznajemo pošteno »stvaraju javno mnijenje, zaista objektivno i bez zainteresiranosti za bilo što osim istine govorilo i o ovoj temi, ne bi se trebali javljati biskupi sa svojim apelom. Ali, kako to nije tako, hrvatski biskupi bili su dužni učiniti što su učinili, uz svo poštovanje prema hinduizma. Biskupi nisu »guverneri«, nego su pastiri 88% stanovništva Hrvatske (koliko ih se deklarira katolicima) i dužni su braniti njihove interese govoreći istinu. Tim više što je opasno bolestan dio ovog vremena: glave pretrpane informacijama, ali površne i slipepe za istinu, naizgled sloboda do apsurd i anarhije, u stvarnosti nezapamćene manipulacije i duhovno ropstvo, laž na sve strane i nepojmljivo lakovjerje. Uostalom, neka svatko po svom razumu i savjesti razmisli o onome što smo učili još u srednjoj školi: Indija je velika, ali siromašna zemlja čije kastinsko uređenje i bijedan način života većine njenih stanovnika proizlazi iz njihove duhovnosti, iz vjere da im je mjesto u društvu pripravila karma iz pro-

Matija Grgat, prof.

CIRKUSANTI ILI UVOD U PAMET

Znate li što je to cirkus? Pa naravno da znate. To je mjesto gdje se održavaju određene zabavne aktivnosti. Tako imamo glumce koji nam prikazuju lažne slike i bajke koje nas uveseljavaju, iako sa stvarnim životom nemaju ništa. Zatim su tu klaunovi koji izvedu razne gegove i namijaju nas do suza. Oni su najvažniji. Nadalje, tu se mogu vidjeti i mnoge životinje poput dikobraza, konja, slonova, lisica, svinja, magaraca, medvjeda, pasa, tuljana... a svi izvedu mnoštvo jedva zamislivih vještina pa ostanemo »pa! i još nam dugo treba da se oporavimo od šoka. Nerijetko se mogu vidjeti i održavanja na trapezu, visoko iznad tla, pri čemu neki od cirkusana-

ta ponekad zaglave, iako većina pripremi mrežu u slučaju pada kako bi ostali živi. Ipak, za gledanje takvog cirkusa obično moramo dobro platiti. No, u našoj domovini to nikako nije točno. Naime, cirkus u nas sasvim je besplatan, ali pomalo neobičnog redoslijeda jer nas se najprije dobro dobro odere, zatim nas se godinama priprema na to da »zabave neće da bude«, kako bi rekao jedan od naših vodećih aktera, već da ćemo i sami morati sudjelovati u vratolomijama za koje na kraju nećemo biti plaćeni unatoč svim obećanjima koja su izrekli publici prije nego su uopće došli na scenu. Kasnije se opravdavaju nekim lošim izlaskima kojima vjeruju samo oni najnaivniji i prihvaćaju oni koji su dio tog klaunovskog stožera, pardon, štapa. A kada neki tko voli skijanje slučajno nešto dovikne iz gledališta s ciljem da malo podigne atmosferu koja je ionako trula i jednolična, onda vam to bude uzvratočno još većom »pljuskom« i odmah vas provjere da možda niste platili ulaznicu. Na kraju nam pokušaju razapeti još jedan veći šator koji bi

trebao objediti još mnoge gledatelje i sudionike drugih i sličnih predstava. Pa onda očekuju da im se opet povjerimo i dodemo na njihov »show« iako možda i sami znaju da nisu nikad bili dobri u svom poslu, a svi znaju da nikada neće ni biti, pa se i sami tješe činjenicom da nije bilo sreće i da je prije njih bilo, kako kažu, još gore i da su naišli na loše stanje u ovom hrvatskom cirkusu. Oni koji ovakav cirkus vode su najveći cirkusanti. Zapljescimo im jer su se kao takvi zaista iskazali. U paradi dikobraza, konja i svinja našla se i pokoja zmija. Tigrova nema jer su procesuirani, lavovi se ne daju uhvatiti, a majmuni ionako sjede u ložama europskih metropola van našeg cirkusa. Njih vidamo svakodnevno. Živio cirkus! Bit ćete ucikurisani, htjeli vi to ili ne! Ja sam se već specijalizirao za edukaciju majmuna pa ću se lako uključiti u takav cirkus. Možda čak dobijem i neki viši položaj. A posla će biti jer i njih ima puno, procjenjuju (jer su ih čak i popisali) da oko 4 milijuna njih tek treba izdresirati. Na svim razinama.

Ivan Mihanović, 3.b

Hišna služba

Kao i svake, tako su i ove godine opake bolesti poharale našu školu. Ako na sebi primijetite bilo kakve simptome koji su slični dolje navedenima, preporučamo hitan posjet liječniku. Ako osjećate intenzivne bolove u želucu, kleanje koljena, nemir u srcu popraćen tahikardijama... i sve to baš prije sata fizike, naša dijagnoza su streptokoki, odnosno strepnja od Kokija. Bronhitis - vrlo teška i opaka bolest, nažalost neizlječiva, alergija na bronhi bombone. Anemija - česta bolest. Redovito se javlja na satovima tjelesnog kod prof. Berića. Veći na sportaša naše gimnazije obolijeva od upravo te maligne bolesti, i da baš kada treba napraviti dodatne sklekove ili pomoći svojim razrednim ko-

legama u postavljanju poligona. Dječje gliste - česta su reakcija ako se piše neki test ili je objavljeno cjelostano ispitivanje. Dijareja - najčešći problem učenika naše škole. S obzirom na to da u WC-ima nerijetko nema papira, profesori su prisiljeni učenike odmah pustiti kući. Inkontinencija - jedan od većih problema učenika naše gimnazije, pojavljuje se bez reda i pravila, kod gotovo svakog daka. Nakon pomnih istraživanja, uočena je veza između potrebe za mokrenjem baš kad profesor krene ispitivati. Kretinizam - također česta dijagnoza u našoj školi, no začudo, od te bolesti obolijeva samo muški dio naše škole. Malodušnost - duševna bolest koja je poput tomada poharala i lijevi i desni hodnik. Opisuje se kao nevjerojatno u vlastite snage (npr. da iz kemije možete imati odličan). Tikovi - česti i u profesora, i u učenika. Psihosomatska bolest

koja se kod profesora najčešće manifestira u obliku ispisivanja jedinica u imenik (brzi, kratki, manični pokreti). Paranoja - česta u učenika (Uvijek pitate baš mene!) koji su uvjereni da su upravo oni meta profesorove mržnje. Manija - gadna bolest karakteristična za profesore, a simptomu su uočljive promjene raspoloženja, manjikalna depresija i hirovitost, zbog čega opet, dakako, ispaštaju marljivi učenici naše uzorne škole.

dr. Fajčić i dr. Vdovčić, 3. b

EUROPA U XI. GIMNAZIJI

I ako Lijepa naša i oni koji su joj na čelu još uvijek sanjaju o ulasku u Europu, učionica 4 a/b to je već odavno učinila. Pa da prvašici nauče, a ostali ponove - Goran «Lepo-glava» Ševo, Walid «nemojtemenishapitat» Ghazzawi i žena na čelu, Mia «Big mama» Bebek, nakon što su dobili blagoslov uzdignute desne obrve prof. Vuk, prošle godine prvo su poharali Grad Zagreb, a onda na državnom natjecanju zauzeli 3. mjesto u poznavanju europskih integracija, povijesti Europe... i za to dobili zasluženu nagradu.

sudjelovao u natjecanju o EU, na što sam ja odgovorila - «Ma može» - jer slanci su se već bili hladili, a dragocjene minute velikog odмора prolazile.

1. Nikada ne pokušavajte osvrniti nastavnice jedino.

2. Bolje je ostati glup nego ispasti pametan.

3. Prof. Vuk se ne može prevesti, dapače, odbit će vam se o glavu dvostruko.

4. Ni na što ne pristajte za vrijeme velikog odmora.

ZAPLET ili kako? Kad sam pojele one slance i shvatila da sam se uvalila u još jedno natjecanje, smrčilo mi se pred očima. Otišla sam na jedan razgovor u sobu voditelja gdje sam bila upoznata s detaljima, a kad sam shvatila da ne znam koga izabrati, prema prijediću prof. Vuk (dakle, ipak zidovi nisu krivi) oformljen je tim gdje je Walid bio zadužen za povijesne podatke, Ševo parden Goran za geografske, a ja za političke, strukturalne i ostale pojedinosti. Imali smo čak i rezervu - Mislava Ohnjeca, koji vjerojatno prvi put to saznaje putem ovih redaka. Kako natjecanje zapravo i nije imalo puno veze sa školskim gradivom, lukavom sam ženskom taktikom morala nekako postići da dvojica, meni tada nepoznatih, muških adolescenata nešto PROČITA. To mi je uspjelo tako što sam naglasila da je nagrada put u Bruxelles (prešutjela sam sitnice kao što su da je to prva nagrada tek na državnom a ne gradskom natjecanju i da postoje još dvije ne tako primamljive). Također sam prizvala onu kamenu južnjakiju u meni i mimim glasom jačine 100 dB izrekla do kada očekujem da se sadržaj knjizi-

ca koje sam podijelila nauči (ako treba i napamet) te zakazala naš prvi (i jedini službeni) sastanak.

5. Ako muškom adolescentu obrijane glave kažeš da može osvojiti putovanje, spomenuti će učiniti sve potrebno i uz to biti i pomalo arogantni. Glas jačine 100 dB na njega ne ostavlja dojam.

6. Ako muškom adolescentu poduže kose i brade kažeš da može osvojiti putovanje, spomenuti će pomisliti kako se sve lijepe stvari događaju drugima a ne njemu. Glas jačine 100 dB djeluje na njega tako da vas se počne bojati.

7. Muškim adolescentima se štošta može prešutjeti a da oni toga nisu svjesni.

8. Ako prof. Vuk misli da nešto možete sami napraviti, onda to doista tako i misli.

TJUEK RADNJE

Dakle, održali smo sastanak, čitali, nadopunjavali se - jednom riječju, funkcionirali kao tim. Moram posebno naglasiti iznimno važnu ulogu koju je Walid savršeno (iako nesvjesno) odigrao. Ševo parden Goran zauzeo je tipičan nezreli «ja sve znam» stav, što je u meni izazvalo jednako tako tipičnu nezrelu reakciju da ga milatnem nogom po njegovom potomstvu. Walid me je stalno smirivao samom svojom pojavom i prisutnošću, i u biti tako omogućio naše funkcioniranje jer smo se zapravo, strogo intelektualno, izvršno nadopunjavali. Dogurali smo do dana održavanja gradskog natjecanja. Probudila sam se sa groznicom, ali bilo je kasno da zovem Mislava. Odlučila sam ići pod cijenu života jer nisam htjela ostaviti svoj tim na cjedilu. Zamolila sam prof. Vuk da me svojim svestranim vozilom odbaci do Šalate, točnije Nadbiskupske gimnazije gdje se natjecanje održavalo, čime sam ubila tri muhe jednim

potomstvom. Probudila sam se sa groznicom, ali bilo je kasno da zovem Mislava. Odlučila sam ići pod cijenu života jer nisam htjela ostaviti svoj tim na cjedilu. Zamolila sam prof. Vuk da me svojim svestranim vozilom odbaci do Šalate, točnije Nadbiskupske gimnazije gdje se natjecanje održavalo, čime sam ubila tri muhe jednim

udarcem - sačuvala sam energiju, došla na vrijeme, i nisam se izgubila - za razliku od ostalih članova tima. Kako im je bilo za vrijeme tog bauljanja po obroncima Medvednice ne znam, ali znam kako je meni bilo. Hrpa isključivo muških adolescenata koji su inače u životu najmanje 6 sati dnevno pet dana u tjednu zakinuti za gledanje u obrise ženskog tijela (muška populacija naše gimnazije nije ni svjesna koliko je sretna i kakvu liberalnu školu pohada) blenuila u mene kao u osmo svjetsko čudo. Svi koji idu na natjecanja znaju da se na svakom malo boljem dijeli i nekakva kvazi užina - u ovom slučaju to je bila pizza. Upravo je pizza postala veza između mene i tih dječaka. Jedni su mi nudili različite načine izgovora riječi pizza i što bi oni to pizzi učinili, drugi su mi pak nudili sve - od kriške pa do cijele gajbe pizza, a treći, nešto stariji i originalniji, nudili su i stručni obilazak njihove potpuno prazne, ogromne škole. Od ove nedoumice spasili su me moji dragi i uza sve nedostatke ipak normalni dečki koji su se pojavili u zadnji čas. Odslušali smo uvodne riječi, a zatim i himnu (i nismo pleskali za razliku od nekih) te krenuli u učionice. Organizacija je zapravo bila O.K. kad se uzme u obzir da se natjecanje održavalo prvi put. Ideja je bila da to više bude kviz (uz znanje je potrebna i sreća) nego pravo natjecanje u znanju, tako da i smrtnici mogu doći do izražaja, a ne samo ona jedna te ista klasa koja se iz godine u godinu vuče po natjecanjima i ponosi se što ih zovu štreberi (ova revolucionarna ideja nije došla iz ministarstva gosp. Strugara, nego iz Ministarstva europskih integracija koje je očito nastojalo kopirati europske standarde). Jedan je ispit rješavalo troje ljudi odnosno tim, klupe su bile malo razmaknute ali smo se sami na licu mjesta morali zaštititi od špijunaže konkurencije. Planirao sam bila u stilu - kako se pozdravljaju u Grčkoj, koje se godine raspao SSSR i koji je glavni grad Nizozemske (ako mislite

da su lagana, probajte sami pronaći točan odgovor). Riješili smo ispit tako da se na sva pitanja odgovaralo demokratskom većinom, iako je većina bila u krivu. Opet sam, po tko zna koji put, osjetila posljedice nejednakosti spolova na svojoj koži (iako prof. Amuš tvrdi da spomenuta nejednakost ne postoji), ali se zbog temperature nisam imala snage boriti protiv nje. Uglavnom, fino smo predali ispit, pokupili majice i olovčice koje smo dobili i zaputili se u prostoriju gdje su se dečki bacili na pizzu (op.a - pizza ovdje znači jelo nastalo u Italiji - sastoji se od tijesta na koje se nabaca sve što se u frižideru može naći, zatim se zalije madarskim kečapom), a ja na gazirane sokove. Na čik-pauzi Walid je od prof. Vuk saznao kako se konkurencija spremala, što je na ostatak tima, kad nam je priopćio i kad smo to usporedili s našim jednim i pol sastankom, djelovalo poput hladnog tuša. Moram priznati da nisam ništa očekivala - sve je bilo na meni (hoće li ova dvojica naučiti, da li uopće učimo što nam je potrebno itd.), a nije mi se činilo kao da sam nešto uspjela. I stavimo mi je srce lupalo kad su se počeli čitati rezultati. Od 17 timova koji su sudjelovali, mi smo bili zadnji pročitani - što je značilo da smo prvili! Izjubili smo se i izgrlili te za nagradu opet dobili knjige. Vjerovali ili ne, svo četvero stali smo u svestrano vozilo prof. Vuk i odvezli se do Ex-a gdje smo proslavili pobjedu, a gdje su moji nadasve pažljivi i obzirni članovi tima primijetili da nekak' ne izgledam najbolje i da pijem već 7. lupocet taj dan pa su brže bolje poispajali svoja piva/sokove, tako da sam mogla otići kući i kolabirati.

9. I za nespojivo postoji način da se spoji.

10. Jednim udarcem mogu se ubiti čak tri muhe.

11. Od 100 učenika koji pohađaju Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju 0,5 će postati svećenici.

12. Cure, ako se želite osjećati u centru pažnje na jedan dan - bez mršavljenja, kupovanja odjeće s popisom, mukotrpno uređivanja i ostalih Cosmo sav-

jeta, prošetite do Nadbiskupske klasične gimnazije. 13. Konkurencija je spremna na svašta kako bi poljuljala snagu protivnika. 14. Od sedmog lupoceta ti postane muka.

VRHUNAC

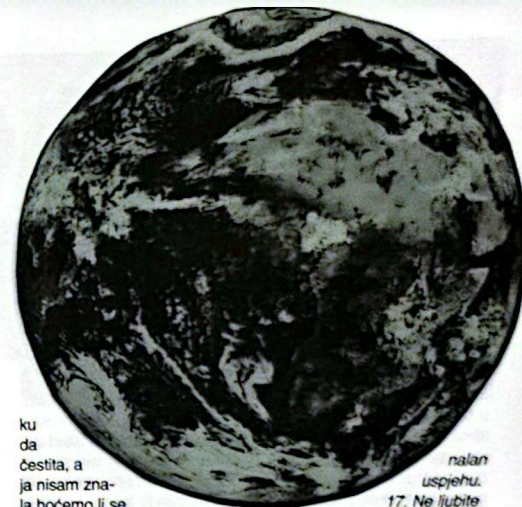
Državno natjecanje. 7. svibnja 2003. Dvorana Vatroslava Lisinskog (nismo imali sreće da otputujemo na neki egzotični hrvatski otok). Skupili se ljudi iz cijele RH. Natjecanje je izgledalo ovako: tri tima izadu na pozornicu. Kada se pitanje pojavi na panou, lučakim pritiskanjem na gumb pokušavaju se prijaviti za odgovor. Ako imaju sreće, dobiju to pravo, odgovore i dobiju bod. Odgovara se na po tri pitanja, a ekipa s najviše bodova ide dalje. Dakle, čista sreća i spretnost. Više se i ne sjećam, mislim da smo prošli takva tri kruga. Ševo parden Goran je tu došao najviše do izražaja jer zapravo jedini od nas troje ima reflekske. Iako smo prof. Vuk gumuli u zadnje redove publike koje je bila u tami kao kad se odgovara na 15. pitanje u Milijunu, prošlo se da nam je mentor, pa da smo zato u finalu. Najglasniji su bili južnjaci koji su cijelu noć putovali da bi ispalili u prvom krugu. Priznajem ja njima njihovo znanje i ne osporavam ga, ali to je bio kviz i ako nisi imao sreće prijaviti se za odgovor, pa nisi prošao, onda je to zato što nisi imao sreće. Uglavnom, našli smo se u finalu koje se beskraino odložilo jer smo cijelo vrijeme bili izjednačeni, koncentracija je pala, ja izgubila živce i zavrsili smo treći. Osvojili smo ljetnu školu (nitko nije zapravo tada znao što to znači). Čestitala nam je njegova ekscelencija Jacques, šef delegacije EU u RH (a to vam je stariji, slijedi tip, metar dvadeset, iz Francuske, ne zna riječi hrvatskog, sa sobom vodi mladunu osobnu prevoditeljicu koja mu govori kada treba pleskat, kada se treba nasmijeti itd.). Čovjek vam je meni pružio ru-

ku da čestita, a ja nisam znala hoćemo li se cmoknuti u obraze, pa sam se nekako neutralno nagula, pa je ovaj bio u nedoumici, pa sam se ja odmaknula i uhvatila zbunjeni pogled prevoditeljice, pa se čovjek primaknuo... da ne dužim - cmoknuli smo se na obrazice, da bih tek kasnije saznala da se njegovu ekscelenciju ne ljubi na obrazice. BED. Uglavnom, taj bed sam brzo prevladala osjećajući se kao Carrie iz «Sex&City» dok sam se prešetavala uz stolove bogate raznoraznim kanapicima. Kad smo se fino napapali, otišli smo u školu i poslikali se s ravnateljem. I to je to (Moš' misli! Šta ste već zaboravili nagradu?). Zaboravila sam spomenuti - u pauzama, dok smo čekali na red za slijedeći krug, upoznali smo neke Meiove (popularni naziv za djelatnike ministarstva europskih integracija) pokušavajući preko veze dobiti neki ljetni posao u klimatiziranom ministarstvu. Jedni od važnijih za događaje koji slijede su Pero koji ne skriva činjenicu da je iz Bosne (i ne može) i Ana koja voli nositi bijele lanene hlače.

15. Ljudi s hrvatske obale ne vole putovati, pogotovo ne u Zagreb. To ih čini malo nervoznim.

16. Ako si uspješan u nečemu, broj zavidnih ljudi spremnih na kojejkakve laži bit će proporcio-

nalani uspjehu. 17. Ne ljubite se s Njegovom ekscelencijom u obraz. 18. Jako je puno canapeica potrebno da se čovjek najede. 19. Budite skeptični prema nagradama koje dobivate od države. 20. Ako pomislite da vam se sreća nasmijesila u životu, provjerite je li izbora godina.

Slijedi nagrada: ljetna škola europskih integracija u Staroj Sušici. Ne znate gdje je to? E pa ne znam ni ja, iako imam pet iz geografije. Navodno je u Hrvatskoj, negdje u Gorskom kotaru. Stari dvorac Frankapana. Al' prvo kartki uvod. Kao što spomenuh, nagrada je za cijelu ekipu koju čini i mentor, i nas troje, i rezervu. Ljetna škola održavala se baš u vrijeme maturo pa nije bilo govora da prof. Vuk napusti školu, te su tako ostala dva prazna mjesta (Mislava i tako i onako nitko ništa nije pitao) za, kao što će vrijeme pokazati, nadasve uzbuđivju putovanje. Walid, koji je zapravo romantik tako negdje duboko ispod sve one kose i brade, zamolio me da nekako sredim da s njim ide njegova cura Sara (dosta mu je bilo Ševo, parden Gorana). E sad sam trebala srediti i to da Goran ne ide sam nego sa svojom (tada dođuše) puno boljom polovicom Željkom, mojom supratnikom u klupi. I uspjela sam to srediti. Ali naravno, uz mudre savjete prof. Vuk: «Djeco, ja znam da ćete biti odgovorni. Vratite se u jednako broju!» Uz dodatak: «Ni manje - a ni više»

EU tim:
Goran,
Mia i Walid

šel» Da skratim priču, krenuli smo s Glavnog kolodvora i već u busu doživjeli razočarenje - klima nije radila. I bio je pun dječurlije! Nakon duge vožnje, došli smo do dvorca. Jednoglasno nam se oteo uzdah: «Bože mili, kud smo zašli!» Dok smo Žac i ja čekale da nam Goran donese torbe, shvatile smo da ima par ljudi koji su približno naših godina, ali nam se nisu baš sviđeli na prvi pogled. Uglavnom, smjestili smo se u sobe. Krevetići su bili na kat, zgodno razmješteni, tako da su golupčići ostali na okupu, a mene su stjerali u kut iza ormara. I da, u sobu su stale i još dvije cure iz neke osnovne škole, od kojih je jedna svirala gitaru a druga flautu. Ova druga bila je zadužena za raniju tarmju buđenja cijelog dvorca. Moram li istaknuti da je u sviranju bila apsolutni početnik te da su je vjerojatno protjerali iz grada i okolice dok god u rukama ima instrument? Bilo kako bilo, u sobu do nas smjestili su se oni ne-baš-simpatični vrsnjaci, dok se ostatak dječurlije razmilio po velikim sobama na drugoj strani dvorca. Ekipa Mei-ovaca s Perom i Anom na čelu birali su sobe na vrhu dvorca. I tako smo bili osuđeni na to da se upoznamo s ekipom svojih vrsnjaka - Mislavom, Nikolinom, Jelenom i Nenom. Oni su vam iz Splita (je l' vam sad jasno zašto su nam bili nesimpatični?) i do Gorskog kotara su došli tako da su iz Splita išli u Zagreb, pa iz Zagreba u Gorskog kotar (to mogu samo Splićani).

No, ubrzo se naš prvi dojam o njima promijenio jer smo shvatili da su beskraino zabavni. Kako stvamo moram skratiti cijelu ovu priču, donosim vam dio njihovog članka za šk. novine: Cilj Ljetne škole je širenje poznavanja i razumijevanja Europske unije i općenito europskih integracija među mladima. Program ljetne škole sadržavao je predavanja koja su vodili uvaženi ljudi iz Ministarstva za Europske integracije, Centra za ekonomska istraživanja, Instituta za međunarodne odnose, Ministarstva pomorstva, prometa i veza te Ministarstva vanjskih poslova. Predavanja su bila opsežna, ali ujedno zanimljiva i kreativna. Kreativnost se poticala radionicama u kojima su učenici imali priliku glumiti ministre te se na taj način upoznati s procesom donošenja odluka i zakona u EU.

Slobodno vrijeme, a bilo ga je na pretek, bilo je ispunjeno zanimljivim sadržajima. Očarale su ih prirodne ljepote Gorskog kotara: špilja Lokvarka i jezero Lokve te šuma Golubinjak kroz koju ih je proveo lokalni turistički vodič poznatiji kao lovac Luka. Uspješno im je približio biljni i životinjski svijet šuma (koristeći se uglavnom personifikacijom i onomatopojom...). Kao i svaka priča, i ova ima svoje negativne

vce, naime, prije dolaska u Staru Sušicu našli su heroji živjeli u zabludi da se samo papir može reciklirati... Uspješno su ih razuvjenili kuhari frankopanskog dvorca. Tjestenina, mljeveno meso, kumpiri na 101 način (naravno, svaki dan), a na kraju boravka, da im se što bolje urežu u sjećanje, mješavina svega već probavljenog - ha, ha, ha... musaka!

A sada na brzaka kratki ispravci i dopune: na predavanja sam uglavnom išla ja jer se ostali nisu mogli ustati (iako je Pero prijetio kantama ledene izvorske vode) zbog kasnonoćnih razgovora i zabava u parkiću ispred dvorca s Mei-ovcima koji su se pokazali jednako zabavni kao i Splićani. Lovac Luka vodio nas je kroz šumu ispred dvorca, a kroz šumu Golubinjak jedna teta koja je punoljetni-

ma podijelila lokalni specijalitet - žabiju krv (da ne bi bilo zabune, žabija krv se sastoji od jako puno alkohola, kupina, meda i ostalih šumskih bobica, te je navodno brdska Viagra i glavni razlog zašto jedan stričak, kojeg smo išli posjetiti kao turističku atrakciju, ima sina koji je mlađi od njegova unuka). Do dućana se išlo doslovce preko tri brda, da bismo onda otkrili da je radno vrijeme

me od 7-12 i od 17-19. A dućan vam je izgledao ovako: četiri police s po jednim artiklom od stvamo najnužnijih stvari - jedna boca ulja, jedna kila brašna, jedno vino (dućan slobodno može imati naziv «Sve po jedno»)... Ipak, kad su shvatili da im je selo bogatije za oko tridesetak ljudi, potrudili su se nabaviti vode, pive i grickalica (što je u biti sasvim dovoljno za preživljavanje). No, najvažnije i najljepše dolazi na kraju. Hrana je stvamo bila grozna, čak i meni. Prvi dan nitko ništa nije rekao, drugi dan su prestale jesti Sara i Žaca, treći je dan i Walid izgledao očajno - gledala sam kako mi tim kopni pred očima!!! Situacija je stvamo bila alarmantna, tako da sam već u očaju, u redovitom izvješću prof. Vuk spomenula da smo gladni. Kad eto sutra prof. Vuk, baš u vrijeme ručka, a iz svog svestranog vozila vadi lubenice, banane, grožđe, dinje (bostane, ono žuto)...

I ne samo to. Svo ŠESTERO stali smo u svestrano vozilo i preko jako, jako puno brda i zavoja od 360° (toliko smo bili gladni da se nismo stigli bojati za svoj život) došli do prvog većeg mjesta u kojemu smo pojeli raznjice. Ovu priliku koristim da se javno zahvalim prof. Vuk što je petero ljudi spašeno od pakla anoreksije. I u biti - to vam je to. Nema više. Vratili smo se u jednako broju.

Pao je dogovor da ove godine idemo ili u Bruxelles ili ništa. Vidjet ćemo jer Pero i Ana više nisu djelatnici Mei-a, a hoće li nova ministrica imati sluha za mlade koji bi trebali početi raditi baš kada bi RH trebala ući u EU i na čije će uvjete zaposlenja ona imati najveći utjecaj, još se ne zna. U svakom slučaju mi smo spremni još jednom, po posljednji put, proslaviti XI. gimnaziju.

Necu izvalačiti pouke iz raspleta, iako mi se već prijeli skraćivanje članka. Sami zaključite.

Do sljedećeg Oksimorona, Mia Bebek, 4.a

Sve i svašta

- Ljudi koji glasno kašlju nikad ne idu doktoru, ali zato redovito idu u kino!

- U našoj kući sve se okreće oko mog muža!
- Da, da, draga moja, i moj dosta pije!

- Tražim napet krimić - kaže kupac u knjižari.
- Uzmite ovaj, odličan je! Tek se na posljednjoj stranici otkriva da je zapravo vrtlar ubojica.

- Odlučio sam prestati s kokom i kladenjem!
- Eh, neće to dugo trajati!
- Ma nemoj?! Hoćeš se kladiti?

- Učitelj objašnjava zakon sile teže, koji nas sprječava da ne padnemo sa Zemlje. Nakon detaljnog informiranja učenika, javi se jedan, kojemu baš sve nije bilo jasno:
- A što je ljude držalo na Zemlji prije donošenja toga zakona?

- Vi ste pili - kaže policajac vozaču kojeg je zaustavio.
- Nisam!
- Jeste, oči su vam crvene.
- Pa sad, ako ćemo se vriedati, i vama su klempave uši!

- Hajde, sine, reci tati kako ide pas!
- Vau, vau!
- Bravo sine, a mačka?
- Mijau, mijau!
- A miš?
- Klik-klik! ■

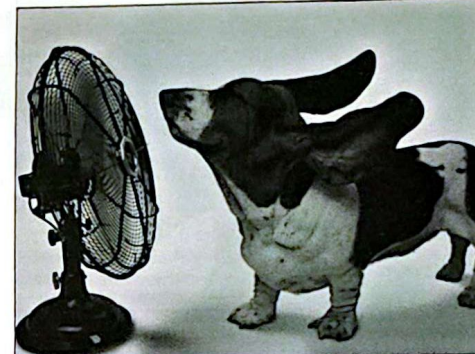
PROMJENA ULJA U AUTOMOBILU

Naputak za žene:
1) U subotu ujutro odvezi auto mehaničaru i ostavi ga ondje.
2) Kupi novine na kiosku i popij kavu u obližnjem kafiću.
3) Vрати se mehaničaru, preuzmi auto i odvezi se doma.

Račun:
ulje, 1 litra: 37 kn
"ruke": 50 kn
novine: 5 kn
kavica: 7 kn
ukupno: 99 kn

Naputak za muškarce:

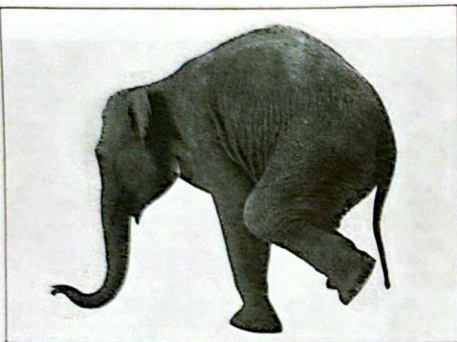
1) U subotu ujutro pođi u dućan s auto dijelovima, kupi pet litara ulja, set gedora i mirisno drve.
2) Odvezi se doma, parkiraj auto u dvorište/parking plac.
3) Popij pivo.
4) Podvuci se pod auto, nađi pipac za ispuštanje ulja.
5) Izvuci se ispod auta. Uzmi gedore i podvuci se natrag.
6) Ustanovi da ključ br.12 ima premalu rupu, a br.13 je zračan.
7) Izvuci se ispod auta i ođi u stan po kutiju sa starim alatom.
8) Popij pivo.
9) Podvuci se pod auto s francuskim ključem.
10) Odvrti pipac.
11) Zalij se uljem po licu. Panično zavmi pipac. Glasno negoduj. Pazi da pritom ne progutaš što god ulja.
12) Izvuci se ispod auta. Pipanjem otvori prtljažnik. Obriši lice masnom krpom koju nađeš u prtljažniku.
13) Obriši lice papirnatim ručnicima.
14) Pivo.
15) Nađi kanticu u koju ćeš ispuštiti ulje. Gumi je pod auto. Ponovi korak 4).
16) Lukavo namjesti kanticu pod pipac i ponovi korak 5).
17) Divi se kako ulje istječe.
18) Izvuci se od ispod auta. Pazi glavu.
19) Glasno negoduj.
20) Nailazi trend. Popij pivo zajedno s njim.
21) Zajedno s frendom do najvećer dovrši gajbu pive.
22) U nedjelju ujutro ulij litru ulja u blok motora.

23) Sjeti se pipca od jučer.
24) Brzo se podvuci pod auto. Prevrni kanticu s istrošenim uljem.
25) Žurno podigni kanticu dok sve nije isteklo. Pazi glavu.
26) Pivo. Sve ste popili jučer.
27) U obližnjem dežurnom kiosku pokupuj sve "Ožujске" iz frižidera.
28) Pri povratku doma popij pivo.
29) Nađi francuski ključ.
30) Podvuci se pod auto. Zavmi pipac. Pazi na lokvu ulja. Pazi glavu.
31) Zavrtljaj kanticu s ostatcima ulja u najbliži grm.
32) Popij pivo.
33) Ubaci auto u ler, otpusti ručnu i odguraj ga dva metra.
34) Sjeti se mirisnog drvca. Pazi da ti ne padne u lokvu ulja.
35) Zauljeno mirisno drveć baci u grm u koji si zavrtljao kanticu.
36) Počisti lokvu od ulja. Zamazane krpe zavrtljaj u isti grm gdje si zavrtljao kanticu.
37) Pivo.
38) Pivo.
39) Ulij ostatak ulja u blok motora.
40) Pivo.
43) Kreni na probnu vožnju. Na prvom semaforu turiraj kako bi čuo je li i dalje klopars negdje ispod motora.
44) Objasni prometnoj policiji zašto si pijan za volanom. Vрати se doma pješice.
45) Po povratku kući zavrtljaj gedore u gore navedeni grm. Račun:
ulje, 5 litara: 185 kn
gedore: 299 kn
mirisno drveć: 7 kn
pivo, 12 limenki: 108 kn
globa: 500 kn
ležarina u Strojarskoj: 1.000 kn
ukupno: 2.099 kn ■

Ulovio raver zlatnu ribicu, a ona će njemu: - Pusti me i dobit ćeš tri želje.
- OK! - kaže raver.
1. - Neka svi iz Rusije ođu u Kinu...!
Gleda riba, ništa joj nije jasno, a' dobro. CAP - svi iz Rusije u Kinu!
2. - Neka sad svi iz Kine dođu natrag u Rusiju!
Opet rbi ništa nije jasno, a' dobro. CAP - svi natrag u Rusiju!
3. - Neka sad svi iz Rusije ođu u Francusku.
Riba već pukla: - Ovaj je skroz lud, a' dobro, još ova želja pa je gotovo. CAP - Francuska puna Rusa, Kineza i Francuza. Pita na kraju ribica: - Pa, dobro, što je s tobom, jesi li lud? Prvo svi u Kinu, onda svi natrag u Rusiju, onda svi u Francusku, mislim, u čemu je fora?! - Pa nije bitno kakva je fora, glavno da je MOVING!!! ■

Odlomak iz studije
"Kako prepoznati zanimanje koje je predodređeno čovjeku"
Čovjeku treba zadati da uhvati slona, a zatim ga po prikazanom ponašanju svrstati u jedno od sljedećih zanimanja:
Matematičar:
Ode u Afriku, odbaci sve što nije slon, a onda ulovi ono što je preostalo.
Iskusni matematičar:
Pokuša dokazati postojanje bar jednog slona prije no što pristupi navedenom postupku.
Profesor matematike:
Dokaže postojanje bar jednog slona, a onda pošalje postdiploome da ga uhvate.
Programer:
Hvata slona po sljedećem algoritmu: $\text{if } \dots$

a) otići u Afriku
b) početi od Rta Dobre nade
c) ići s kraja na kraj kontinenta (lijevo i desno), krećući se postupno prema sjeveru
d) u svakom prolasku s kraja na kraj kontinenta:

- uhvatiti svaku životinju koju ugleda
- usporiditi njene osobine s osobinama nekog poznatog slona
- zaustaviti se kada se uoči podudaranje

- u protivnom nastaviti dalje.

Iskusni programer:
Prije nego što primijeni opisani algoritam, postavi jednog slona u Kairo, kako bi bio siguran da će se algoritam sigurno završiti.

C# programer:
Izvršava opisani algoritam na rukama i koljenima.

Inženjer:
Ode u Afriku, hvata sve sive životinje slučajnim izborom i zadržava onu čija je masa u rasponu od 15% težine prosječnog slona.

Ekonomist:
Ne hvata slonove jer vjeruje da će se oni sami pohvatati samo ako im se dovoljno plati.

Statističar:
Uhvati prvu životinju koju vidi na putu i potom je nazove slonom.

Savjetnik:
Ne lovi slonove niti ih je ikada lovio, ali će rado objasniti onima koji love slonove kako se to radi.

Političar:
Također ne lovi slonove, ali će sve slonove koje netko drugi uhvati podijeliti sa svima koji su glasovali za njega.

Sanitarni inspektor:
Ide u lov na slonove samo da bi kontrolirao kako ostali lovci pakiraju svoje stvari.

Trgovac:
Ne lovi slonove, ali prima naru-

džbe za njih sa zajamčenim rokom isporuke dva dana prije no što je sezona lova uopće počela.

Trgovac softverom:
Uhvati bilo što, isporuči ga i fakturira slona.

Trgovac hardverom:
Uhvati zeca, ofarba ga u sivo i prodaje ga kao "desktop slona".

VICEVI

Dva brodolomca na splavi usred mora...

Prvi: - Dragi Bože, ako se spasimo, obećavam ti da neću više pušiti, neću više piti, neću kockati, neću lagati, neću krasti...
Drugi: - Vlado, stani, ne zalijepi se! Vidim brod!

- Halo, jesam li dobio Društvo za zaštitu životinja?
- Jeste. Izvolite?
- Molim vas, hitno dodite. Ovdje neki besramni poštar sjedi na drvetu i uznemiruje mog psa!

- Primljeni ste - govori vlasnik kluba novom nogometašu - imate stvarno lijepa, široka leđa!
- Nije li važnije kako igram?!
- Ne. Znače, kod nas je najvažnija reklamna površina.

Naručuje gost divlju patku.
Konobar:
- Nažalost, nemamo, ali imamo domaću, pa ako želite, možemo je isprovocirati.

- Molim Vas, kolega, kažite mi bar tri razloga zašto želite biti profesor!

- Lipan, srpanj i kolovoz.

Dodu dva prijatelja zagrljena u birtiju, pa jedan naručuje cugu:
- Konobar, može za mene, hrabrog lava, jedan Lavov, a za mog prijatelja konjak...

Tata, što su to diskretna pitanja?
- Ivice, to su pitanja na koja ne možeš uvijek odgovoriti.
- E, danas mi je učitelj postavljao sama diskretna pitanja...

Da živite u 2004. znate po tome:

1. Što niste u kontaktu s obitelji jer nemaju e-mail.
2. Jer imate 15 telefonskih brojeva kako biste mogli razgovarati s nekim iz svoje tročlane obitelji.

3. Jer vas baka traži da joj pošaljete JPEG datoteku s vašim djetetom za screen saver.

4. Jer svaka reklama na TV-u ima internet adresu na dnu ekrana.

5. Kad kupite računalo nakon tri mjeseca je zastarjelo i može se prodati za pola cijene koju ste platili.

6. Spopada vas panika ako ste kod kuće zaboravili mobitel i vraćate se po njega.

7. Jer je korištenje pravog novca umjesto kartica komplicirano.

8. Što ste upravo pokušali uničiti lozinku u mikrovalnu pećnicu.

9. Što vam se čini da je avionska isporuka drugog dana strašno spora usluga.

10. Jer se ne možete organizirati bez post-it-a.

11. Što uvodite dodatnu telefonsku liniju da bi vas se moglo nazvati.

12. Što ujutro ustajete i spajate se na internet prije nego što ste popili kavu.

13. U 2 ujutro idete na WC i onda prije nego se vratite u krevet provjeravate nove e-maile.

14. Okrećete glavu na stranu da bi se nasmijali. :-)

15. Dok ovo čitate smijuljite se i klimate glavom.

16. Još gore, točno znate kome ćete ovo prosljediti...

BISERI

Evo nešto i na račun pacijenata (navodno istiniti zapisi iz ordinacija):

- Imao sam zapaljenje bubregnog mišića.

- Je li vam to od rođenja?

- Ne, još od ranije.

- Ja vas skromno poštujem.

- Energičan je na lijekove.

- Bolovi nisu jaki, ali su zato tupi.

- Inače, ja sam bolesnik na lijevom bubregu. ■

Pitanja odvjetnika
Službeni glasnik odvjetnika iz Masacusetsa objavio je dvadesetak autentičnih pitanja postavljenih svjedocima tijekom sudskih rasprava. Evo što su pitali američki odvjetnici:
1. "Recite nam doktore, je li istina da kad čovjek umre u snu, toga nije svjestan do ujutro?"
2. "Vaš najmlađi sin, dvadesetjednogodišnjak, koliko je on star?"
3. Jeste li bili prisutni kada su vas fotografirali?"
4. "Jeste li bili sami ili nije bilo nikoga?"
5. "Jeste li vi ili vaš mladi brat ubijeni u ratu?"
6. "Koliko su vozila bila udaljena u trenutku sudara?"
7. "Bili ste tamo dok niste otišli, je li tako?"
8. "Koliko puta ste izvršavali samoubojstvo?"
9. Dakle, beba je začeta 8. kolovoza?"
- DA
- A što ste vi radili u tom trenutku?
- Moguće je da je živ i da se danas negdje bavi odvjetništvom. ■

10. Ona ima troje djece, zar ne?
- DA
- Ali, zar nije moguće da je pacijent i pored toga ipak bio živ?

11. Kažete da stepenice vode dolje u podrum?
- DA
- A može li se tim stepenicama popeti gore?

12. - Gospodine Slatery, bili ste na prilično dugom medenom mjesecu, zar ne?

13. - Da, borovio sam u Europi, gospodine.

14. - A jeste li sa sobom poveli mladut?
15. - Kako se završio vaš prvi brak?

16. - Smrću.

17. - Čijom smrću?

18. - Kako biste opisali tu osobu?

19. - Bila je srednjeg rasta, s bradom.

20. - Je li to bio muškarac ili žena?

21. Doktore, koliko ste obdukcija obavili na mrtvacima?

22. - Sve moje obdukcije obavljam na mrtvacima.

23. Svi vaši odgovori moraju biti usmeni, razumijete? U koju ste školu išli?

24. - Usmenu.

25. Sjećate li se koliko je bilo

sati kada ste pregledali tijelo?
- Autopsija je počela oko pola devet ujutro.
- A gospodin Dennington je u to doba bio mrtav?

18. Jeste li kvalificirani da date uzorak mokraće?

19. - Za to sam kvalificiran od malih nogu.

20. - Doktore, prije nego što ste pristupili autopsiji, jeste li provjerili puls?

21. - Ne.

22. - Jeste li provjerili krvni tlak?

23. - Ne.

24. - Jeste li provjerili disanje?

25. - Ne.

26. - Dakle, moguće je da je pacijent još bio živ kada ste počeli ubijenu u ratu?

27. - Nije moguće.

28. - Kako možete biti tako sigurni, doktore?

29. - Zato što je njegov mozak bio u tegli s formalinom na mom stolu.

30. - Ali, zar nije moguće da je pacijent i pored toga ipak bio živ?

31. - Moguće je da je živ i da se danas negdje bavi odvjetništvom. ■

Biseri hrvatskih TV komentatora - SP 2002.

"Ova utakmica je tako zanimljiva, kao da gledate friško ofarbani zid kako se suši." (Slovenija - J. Afrika)

"I ode Chilavert grlom u jagode..... (malo kasnije).....I evo opet gledamo intervenciju Chilaverta: MEDO BERE JAGODE"

Utakmica: Hrvatska - Italija, kod drugog poništenog gola Talijana.

Komentator: "Nemojte se veseliti, nije zgoditak. Čini mi

se da je to jedanaesterac! Ne, možda je to svirano zalede! Ne, nije jedanaesterac".
Onda režiser u krupnom planu pokaže pomoćnog sudca koji jasno pokazuje prekršaj za Hrvatsku.

Komentator dalje: "Što je to svirao, čini se ipak zalede!"

Portugal - SAD, Portugal gubi, na iznenađenje svih.
Komentator: "Portugalci su na prvenstvo došli autobusom, samouvjereni, a na povratku će im trebati kamion za rasute terete (???)"

"Ovi Japanci stvarno su napredni, uspjeli su nedavno proizvesti i najmanji televizor na svijetu... samo ne znam zašto su ga stavili u moju kabinu...."

Argentina ispala sa SP-a.
Komentator: "Dragi gledatelji, ne znam ako ste upućeni, ali trenutno je u Argentini velika financijska kriza, ostali bez para, nema više ni nogometa, ostao je samo TANGO!"

"Utakmica je zanimljiva kao izravan prijenos pime i oseke!"

Ulazi novi igrač pa četvrti sudac diže onaj semaforčić i pokazuje 8 (ulazi broj osam), a komentator sav preneražen: "...OSAM MINUTA !!!!! NEV-JEROJATNO, JE LI TO SUDAC OSAM MINUTA PRODUŽIO?... DA, OSAM MINUTA!!!"

Poslije koje minute komentira: "...i to je taj novi igrač ušao s brojem osam".
Kao, ništa se nije dogodilo.

Švedska - Senegal

Komentator: "To je bio Svensson, ali onaj drugi, zgodni Svensson, a ne onaj... kako da kažem... robusni Svensson!"

Italija - Hrvatska: Nakon našeg prvog gola komentator veselo govori: "Samo se ti ljuti, moj Panucci!"

Francuska i Senegal: Poslije gola Senegala komentator provaljuje: "MONA LISA SE SMUJE, LJUBITE SE TELETABISI (!!!!!!!)"

Koreja - SAD
Komentator: "I puče. Puče arkada."

Obrambeni igrač pomalo panično ispucava loptu u out, a komentator će: "I lopta je daleko na tribinama, u strahu su velike noge." (????!!)

Njemačka - S. Arabija
Komentator (O Ballacku): "...on je naročito bitan, naročito u situaciji kada Nijemcima nedostaju preostala dvojica igrača s mozgom..."

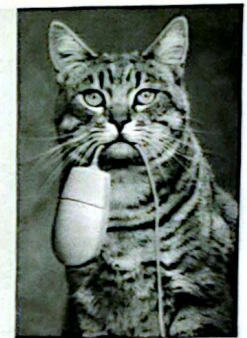
Turska - Brazil
Nakon Rivaldove glume: "Da postoji Oskar u nogometu, Rivaldo bi osvojio sve kategorije"

Njemačka - S. Arabija
"Ziege je opasan igrač, ali u ovoj irokez - Mavrovićevoj kombinaciji čini se da je još opasniji!"
"Oli Kahn je mogao mimo rješavati knjižaljke cijelu utakmicu"

Njemačka - S. Arabija
Komentator: "Da su sinovi pustinja danas pobijedili, vjerojatno bi svaki dobio po svoje naftno polje, ali oni to nikako nisu zaslužili...."

Slovenija - Španjolska
Na pad Ećimovića: "Opet Ećimović i njegovi beogradske trikovi"

Komentator, čitajući početnu postavu Rep. Koreje: "Sva sreća za komentatore danas, ima samo dva Kima u početnoj postavi, inače ih ima pet-šest."

Italija - Ekvador.
Slobodnjak s oko 35 m, ne zna se hoće li Totti pucati po голу ili dodati loptu. Komentator, nakon što Totti ipak opali po голу, egzaltirano: "...i može Totti čak i odavde, može Totti i iz svlačionice. ■"

Ponedjeljak
Rano jutros in d moming odma šlak me strefil.
Ne vjerujem ni ne bilivim: - ponedjeljkom se mandej potrefili!

Ja se stend ap da se dignem za donučak si brekfest siozim, al mi loše veni bed: - prošao je daklem vikend!

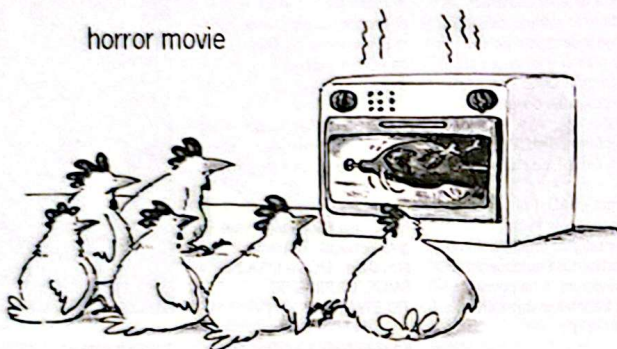
Odem onda do maj kar i upalim auto jer me vork na poslu čeka: - i to mi je helines i sreća neka!

Vozim daklem po d strit da na vork na poslu stignem. Mislim si, nek ide vrit: - da vik prodje treba cijeli tjedan!

P.S.
Otvorim daklem ured moj da otvorim ofis, pa zatvorim prozore i otvorim vindow.
Pa otvorim browser vindow i utipkam što već treba, počnem pisat ovu pjesmu da dovršim ovaj song.
Usput se pitam baj d veji: - kak to na mene ponedjeljkom djeluje mandej? ■

Šašavi natpisi
PRAONICA RUBLAJA, BANGKOK
Ostavite svoje hlače ovdje da bi ste postigli najbolji rezultat. U HOTELU U JAPANU

horror movie

Molimo vas, kupajte se unutar kade.
PRED BUDIŠĆIKIM HRAMOM U BANGKOKU Zabranjeno ući ženi, čak i strancu ako je obućen kao muškarac
HOTELSKO PREDVORJE, BUKUREŠT Lift će biti popravljen sljedeći dan. Tijekom tog vremena žalimo što ćete biti nepodnošljivi.
NA "MARKS & SPENCER" ZAMRZNUTOM PECIVU Pecivo će biti toplo nakon zagrijavanja
NA JAPANSKOM TOSTERU Ne upotrebljavati u druge svrhe. (koje?)
NA PAKETIĆU "SAINS-BURY'S" KIKIRIKUJA Upozorenje: Nije izveden iz ljudske.
NA AMBALAŽI ŠAMPONA ZA PSE Upozorenje: Ne hranite ribe sadržajem bočice.
NA BOČICI PILULA ZA SPANJE Upozorenje: Može izazvati pospanost.
NA PAKETU VATROMETNIH RAKETAKOJE SE LANSIRAJU IZ BOCE Ne stavljati u usta.
UPUTSTVO SA SIGURNOS-NIM PROCEDURAMA U LJETNOM KAMPU U slučaju poplave, krenite uzbrdo. U slučaju bujice, brzo krenite uzbrdo.
U PRODAVAONICI ZDRAVE HRANE. Lopovi će biti prebijeni po glavi organskom mrkvom.
ISPRED POGREBNE RAD-NJE. Vozite oprezno, strpit ćemo se.

U NEPUŠACKOJ ZONI. Ako vas vidimo da pušite, smatrat ćemo da ste se zapalili i poduzet ćemo odgovarajuće mjere.
NA VRATIMA KUĆE. Svi na imanju su vegetarijanci, osim psa.
NA OGRADI Ulični prodavači su dobrosli. Hrana za pse je skupa.
U PRODAVAONICI AUTOMOBILA. Najbolji način da stanete na vlastite noge: ne plaćajte redovno rate za auto.
NA STOLU RECIPIJE. Ubijamo svakog trećeg uličnog prodavača, a drugi je upravo otišao. ■

BISERI POLITIČARA
BIŠVI REPUBLIKANSKI KANDIDAT ZA PREDSEDNIKA BOB DOLE
 - Internet je odličan način da se povežete na net.
CLINTONOV POMOĆNIK GEORGE STEPHANOPOLOUS
 - Predsjednik je održao sva obećanja koja je namjeravao održati.
BIŠVI AMERIČKI PREDSEDNIK CALVIN COOLIDGE
 - Kad dosta ljudi izgubi posao, javi se nezaposlenost.
BIŠVI POTPREDSJEDNIK SAD-A, DAN QUALE
 - Podržavam svaku pogrešnu izjavu koju sam ikad izdao.
 - Spremni smo za nevjerojatan događaj koji će se možda dogoditi, a možda i neće.
 - Nedavno sam bio u posjetu Latinskoj Americi, i jedino mi je žao što u srednjoj školi nisam naučio više latinskog, pa da

budem u stanju razgovarati s tim ljudima.
 - Prelijepo je biti ovdje u velikoj državi Chicago.
 - Gubici života će biti nezamjenjivi.
 - Obožavam Californiju.
 Praktički sam odrastao u Phoenixu. (Phoenix je u Arizoni)
KONGRESNI KANDIDAT U TEXASU
 - Ti niski prostaci zaslužuju da ih neki seronja šutne posred dupeta, i ja sam čovjek stvoren za taj posao. ■

Veliki mislioci našeg vremena - Top 10 genijalnih mudrosti made in USA
 1. "Ne bih htjela živjeti vječno, jer ne bismo smjeli živjeti vječno, jer da trebamo živjeti vječno, mi bismo živjeli vječno, ali mi ne možemo živjeti vječno i ja zato ne bih htjela živjeti vječno."
 (Miss Alabama na natjecanju za Miss Amerike 1994. odgovara na pitanje o mogućnosti vječnog života.)

2. "Kad god vidim tu jednu izgledniju djecu na televiziji, jednostavno zaplačem. Mislim, voljela bih biti tako mršava, ali bez tih silnih muha, smrti i sličnih stvari."
 (Mariah Carrey)

3. "Istraživanja su pokazala da čokolada u mozgu proizvodi reakcije slične onima koje izaziva marihuana. Istraživači su također dokazali i još neke sličnosti, ali ih se trenutno ne mogu sjetiti."
 (novinar Matt Lauer u NBC Today Show)

4. "Nisam počinio nikakav zločin. Samo nisam uspio postupati u skladu sa zakonom."
 (David Dinkins, vijećnik u New York Cityu, na raspravi o utaji poreza)

5. "Pušenje ubija. Ako vas ubije, gubite bitan dio svog života."
 (Brooke Shields, tijekom pregovora o angažmanu za glasnogovornicu anti-pušačke kampanje na nacionalnoj razini)

6. "Okrenut ćemo ovu momčad za 360 stupnjeva."
 (Jason Kidd, prilikom prelaska u Dallas Mavrickse)

7. "Neće nama neki novinari preturati po dokumentima. Mi smo predsjednik."
 (Hillary Clinton)

8. "Kina je velika zemlja, nas-tanjena velikim brojem Kineza."
 (guest star Charles De Gaulle, bivši francuski predsjednik) ■

Ubojica iz kloanogoveg kaveza
 Unaprijed opominjem picajzle i tražitelje dlake u jajetu da je u vrijeme nastanka ove priče u

Njemačkoj bilo klokana.
 Njemački jezik je relativno lagan. Za onoga tko zna latinski, i naviknutog na padeže, njemački jezik ne predstavlja neku teškoću... To je ono što profesori njemačkog kažu na prvom satu.... A onda počinju s "der, die, das, den" itd, govoreći da je sve dalje ustvari logično. Znači lako.
 To ćemo na sljedećem primjeru i dokazati. Kao prvo, potrebna nam je dotična Knjiga na njemačkom jeziku. Radi se o prelijepoj knjizi u skupom uvezu, izdanoj u Dortmundu, koja govori o običajima u plemenu Hotentota (auf Deutsch: Hottentotten).
 Knjiga kaže kako klokane (Beutelraten) hvataju i zatvaraju u kaveze (Kotter), koje zatim prekrivaju tendom (Lattengitter) da bi ih zaštitili od nevjere. Na njemačkom se ti kavezi zovu: Kavezi prekriveni tendom (ili Lattengitterkotter), a kada su u njima i klokani, to su onda Lattengitterkotterbeutelraten. Jednog dana su Hotentoti uhvatili ubojicu (Attentater), optuženog da je ubio majku (Mutter), također iz plemena Hotentota (dakle Hottentottenstottertmutter, majku priglupog i mucavog djeteta (Stottertmutter)). Ta se majka na njemačkom dakle zove Hottentottenstottertmutter, a njen ubojica, naravno, Hottentottenstottertmutter attentater.
 Privedenog su zatim privremeno zatvorili u kavez za klokane (Beutelratenlattengitterkotter), iz kojega je on ubrzo zatim pobjegao. Svi su se odmah dali u potragu za njim, kada je jedan hotentotski ratnik pobjedonosno uzviknuo:
 - Uhvatio sam ubojicu (Attentater) !!!
 - Što? Koga? - upita ga poglavica.
 - Pa, Lattengitterkotterbeutelratenattentater !!! - uzvratil ovaj.
 - Kako? Ubojicu iz kaveza za klokane prekrivenog tendom??? - upita poglavica.
 - Da, to je Hottentottenstottertmutter attentater (Ubojica majke priglupog, mucavog djeteta) - reče ratnik.
 - Pa naravno - reče poglavica -

samo, trebao si mi odmah reći da je to ustvari
 Hottentottenstottertmutterattentaterkotterbeutelratenattentater!!!
 Vidite, njemački jezik je iznimno lagan, samo se treba dovoljno zainteresirati. ■

Par pametnih
 Vidio sam Picassov autoportret. Bože, na što je taj sličio!
MULDERE, VRATI SE, SVE TI VJERUJEMO!
 Ako muž ženi otvara vrata od auta - ili mu je nov auto ili mu je nova žena.
 Birali ste pogrešan broj, mi uopće nemamo telefon.
 Došlo je takvo vrijeme da moramo paziti na svaku milijardu!

Nesreća je kad ti sreća kuca na vrata, a ti nisi kod kuće!
 Meni je dobro, tako mi i treba. (!?)
 Bolje je šutjeti i biti smatran budalom, nego progovoriti i otkloniti svaku sumnju.
 Živi kao da ti je svaki dan posljednji i jednog dana ćeš biti u pravu.
 Informacija je ušla u njegovu glavu i očajnički traži mozak.
 Stvarnost je iluzija uzrokovana nedostatkom alkohola.
 Ja sam ovakav rođen, a koje je tvoje opravdanje?
 Ne ostavljajte ništa nedovr
 U stvarnosti je realnost sasvim drugačija.
 Gospode daj mi strpljenja, ali BRZO!
 (grafit na zidu pošte u Sarajevu):
OVO JE SRBIJA!
 (dopisano ispod grafita):
BUDALO, OVO JE POŠTA!!!! ■

Priručnik za UNPROFOR
 Ovo je iz priručnika za UNPROFOR-ce, kako izgovarati hrvatske (?) izraze.

READ: ENGLISH: Croatian (pronunciation)

HOSTILES:
STOP: Stanite (staneeteh)
DO NOT MOVE: Nemojte se kretati! (nehmoyleh seh krehahlee)
HANDS UP: Ruke uvis! (rookeh oovees)
TURN AROUND: Okrenite se! (okrehneeteh seh)
NO TALKING: Šutite!

(schooteeteh)
WHO IS IN CHARGE: Tko ovdje zapovijeda? (tko ovdyeh zahpoveyhdah)
LET'S GO: Hajdemo! (hiehdemo)
DO NOT RESIST: Nemojte se protiviti! (nehmoyleh seh proteeveetee)
COME HERE: Dodite ovamo! (dohdjeeleh ovahmo)
MOVE SLOWLY: Polako! (polahko)
GIVE UP: Predajte se! (prehdieeteh seh)

FRIENDLIES:
WE ARE AMERICANS: Mi smo Amerikanci. (mee smo amehreekahtsee)
LOWER YOUR HANDS: Ruke dolje! (rookeh doleh)
DO YOU SPEAK...: Da li govoriš...? (dah lee govoreeteh...)
YOU ARE SAFE HERE: Vi ste ovdje sigurni. (vee steh ovdyeh seegoomee)
DO YOU NEED...: Da li vam treba...? (dah lee vahm trehbah...)
GO TO ^ FOR ^: Idi u ... za ... (eedee oo ... zah ...)
WE ARE FINISHED / STAY HERE: Gotovi smo / Čekajte ovdje (gotovee smo / chehkieeteh ovdeh)
GIVE ME...: Dajte mi... (dieteh mee...)

DIRECTION:
WHERE IS...: Gdje je...? (gdyeh yeh...)
WHAT DIRECTION: U kom pravcu? (oo kom prahvtsook)

IS IT FAR: Da li je daleko? (dah lee yeh dahleeko)
ARE THERE ROADS TO THE: Ima li put(eva) za...? (eemah lee poot(hvah) zah...)
ARE THERE ARMED MEN NEAR HERE: Ima li naoružanih ljudi u blizini? (eemah lee nahoroozhahneekh l'yoodee oo bleezeenee)
WHERE DID YOU SEE THEM?: Gdje ste ih vidjeli? (gdyeh steh eekh veedehlee)
WHERE DID THEY GO?: Gdje su otišli? (gdyeh soo oteeshelee)
CAN YOU LEAD US TO...: Možete nas odvesti do...? (mozhehteh nahs odvehstee doh...)
HOW MANY?: Koliko? (koleeko)
WHAT WEAPONS DO YOU HAVE?: Kakvo oružje imate? (kahkvo oroozhieh eemahteh)

Lokalizirane verzije Microsoftovog™ operativnog sistema
 Windows® za hrvatsko tržište
 Za hrvatsko tržište potrebna su 3 modela Windowsa:

1. Slavonska verzija:
 Windows 2000 - Penderi dve
 'iljade
 Control Panel - Kontrolna tabla
 Settings - Složenac
 Gateway - Kaplja
 Network Neighbourhood - Mrežni Komšilik
 hash (#) - Taraba My
 Favorites - Moja Dika
 Path - Šor 133

2. Zagorska (simplified) verzija:
Windows 2000 - Jobloki dve jezerace
Settings - Poštelavanja
Shortcut - Poprečki
Back - Nazaj
Forward - Naprej
Search - Poišči
Home - V hižu
Updates - Dodelavanja
Plug-in - Šteker
CDRecorder - Brener

3. Dalmatinska verzija:
Windows 2000 - Ponistre dvi keke
(Windows 95 - Ponistre 110 manje kvarat)
Server - Diler
Settings - Kemijanja
Office Assistant - Pika / Brale
Stand by mode - Fjaka režim
Storage - Magazin Search - A di san ga izgubija?
Windows Tour - dir kroz ponistre
+ u Start > Programs >
Accessories > Games > ,
umjesto Pokera ili Solitare-a mora biti Briskula i/ili Trešeta i Balote ■

Biseri medija

U Nizozemskoj, u prometnoj nesreći, poginulo je osam osoba, od toga troje teže. *Titanic* je svojom desnom stranom snažno udario u ledenu kantu. Američki košarkaši visoki su 2 i više metara. Kiša pada oko kornar zastavice, kiša pada po cijelom terenu.

Prodano je 30 000 gledalaca... pardon, ulaznica!
Gol, gol... sranje, prečka.
Jučer u Izraelu, u prometnoj nesreći, dva mrtva i tri poginula. *Rastali su se od stola i posteljine* (!?)
Predsjednik PLO Yasser Arafat izjavio je da će vrlo brzo biti proglašena nezavisna država Plastelina.
Navijaci na Poljudu naprosto su poljudili od radosti!
- I ti, sine bratle! - kriku Cezar. *Obalo je po lopti punom snagom!* ■

Veliko proljetno čišćenje

Jednog dana čistio sam podrum i spazio dvanaest punih flaša viskija. Moja mi je ženanauredila da sve to proljem u zahod i bacim boce jer ih

ona više ne želi gledati u svojoj (!?) kući... Da ne duljim, spustio sam se u podrum, dovukao boce gore i počeo s nemilom zadaćom:
Očepio sam prvu bocu i izlio sve osim jedne čašice koju sam popio, a to sam učinio i s drugom bocom koju sam izlio, a jednu čašicu ispio.
Očepio sam treću bocu, izlio sve osim jedne čašice koju sam, burp, popio. Otboc... očepio sam četvrtu bocu, popio, ovaj, izlio sve osim jedne bo...čašice koju sam izli...popio. Odbacio sam čepu pete čase i sve popio osim

jedne školjke koju sam izlio. Izvukao sam potom zahod iz devete čašice i izlio, popio bocu bacio čep. Onda sam ispio, izlio šes...tu...dmu... bocu osmi i deseti zahod izlio popio čašicu pojeo, podrum hik, burp, podrig, bljuv, i onda sam zahod prebrosio sa kućom podrum boce i bilo ih je 29, čepovi i šašice... tih podruma iz boca koje sam zahodio u odnos i popio.

Pisam mio poliko tijan bako kiste bi visili.

Blesavio sam se osjećalo i zisam nnao sko tam i pe li onaj ijanac jiko jisto-pada hik, juhuhuhuuu, hik krčmarice daj jacu vina ti namoči...! ■

Izjave

- Poezija je kad svaki red počinje velikim slovom.
- Sir Thomas Moore je napisao 'Etiopiju'.
- Julije Cezar je poznat po svom telegramu: 'Veni, vidi, vici.'
- Na Marsu ima života. Ali to je samo hipotenuza.
- Grčki novac se zove drakula.
- Izraelci su napravili zlatno tele jer nisu imali dovoljno zlata da naprave kravu.
- Stanovnik Atene se zove Ateist.
- Stradivarijus je izmišljena prethistorijska životinja.

Španjolske zovu se Piramide.

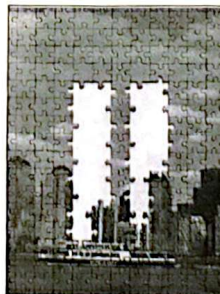
- Geografska dužina i širina vrlo su korisne. Pretpostavimo da se čovjek utapa. Dovoljno je da vikne na kojoj je širini i dužini, i mi ga možemo naći.
- Kut je isto što i trokut, samo bez jedne strane.
- Mnogokut je četverokut s mnogo strana.
- Mnogo atoma zajedno zovu se monokli.
- Kosa ploha je ploha koja se naginje i ako je pokus uspio, rezultat je neminovan.
- Kad promatrate pomrčinu Sunca, nikad ne gledajte u sunce. Mogu se koristiti i zatamnjene naočale da bi se promatrala pomrčina, ali je potreban oprez i nikad ne smijete stajati preblizu!!!
- Konjska snaga je udaljenost na koju deset konja može prenijeti pola litre vode za jedan sat.
- James Watt je izumio pami valjak.
- Einstein je poznati njemački graditelj glasovira.
- Razlika između zraka i vode je u tome što zrak može postati vlažniji, a voda ne.
- Plin koji izlazi je vrlo opasan za ljudska bića, pa sljedeći pokus smije izvesti samo profesor.
- Četiri su simptoma prehlade. Dva sam zaboravio, a dva su toliko poznata da ih je suviše spominjati.
- Da bi se bilo dobra medicinska sestra, mora biti potpuno sterilna.
- Koža je ono što nas drži skupa i bez nje bismo se raspali.
- Neke su krave jako opasne, osobito bik.
- Zmije imaju dva spola, otrovni i neotrovni.
- Sva su stvorenja nesavršene životinje. Samo je čovjek savršena životinja.
- Antidot je smiješna priča koju ste već čuli.
- Liječnici kažu da su smrtonosne bolesti najgor.
- Kad se moj mladi brat rodio, morali su ga staviti u akumulator.

Školski biseri

Za vrijeme 2. svjetskog rata poginulo je 1.700.000 mrtvih. Može biti i kriva površina, ali da je ravna. Još jednom ću ponoviti i više

neću, iako možda i hoću. Što prije završimo, prije ćemo biti gotovi. Neka ti tiho napiše. Uzmite lončanicu za koju sigurno znate da ima konjen. Nekoliko višestaničnih stanica. Sijalica je plava, ali se može koristiti i neki drugi zvuk. Ribosomi su rezultat elektronskog mikroskopa. Čupasto korijenje Mina se pronalazi tako što se ona prvo pronade. Pronađeni su mnogi pronalasci Što sam ja ovim time željela reći? Sjede pored nekog bazena i jednu ležacki. Smanjuje se površina obradivih površina. Lapsus kredae Prvi aerodrom je sletio 1923. godine. Sjedi tamo na mjesto i dodi odgovorati! Samo vi pričajte... Neću nikog da čujem!!! Ako je lakmus u obliku plave boje... Iks minus pa na kvadrat... Sigurno je da vjerojatno postoje neka istraživanja. U većim dubinama vode mala je količina vode. Goya je rođen od 1746. do 1828. Svaki treći Kinez je Japanac. Živjeli su u IV. stoljeću prije Nove godine. Napraviti ćemo zadatak pod brojem A 'Ko se okrene, odmah ocjena više!

Ne smije se pisati olovkom i gumicom! Il' dodeš il' te nema! Nemoj, pod hitno! Imate otiske cipela po nogama. Na žalost, vodena su samo dva svjetska rata. Ova ploča je posljednji krik tehnike.

Pogubljen je i bio je osuđen na smrt. Što sjeđiš tu kao ovca koja je pojela mačku?(!?) Funkcija prvo raste, pa onda otpada. Je l' slušate vi što ja pišem? Ove epurvete nisu dobro neoprane. Daj izluftajte prozore! Sad ćemo vježbati dolje u dvorani. Sigurno je hladno kao u paklu. Kreketali k'o majmuni! Već su se i vrapci vratili iz dalekih krajeva! Uspavanka je vesela pjesma. On je slučajno rođen. Razlika između čovjeka i životinje je umni razum.

Nije ti dobra koncentracija pažnje. Kod tebe je situacija čista, ali ne znam što ćeš imati na polu-godištu! Ma ne pričaj, telac jedan! Neprijatelj uvijek očekuje, samo nekad više, a nekad manje. Čovjek lakše primi zarazu ako je gladan, ako nije jeo godinu dana. U stambenim zgradovima. Jesam li ja tebi lijepo rekao da sjeđiš lijevo kao što i svi ostali stoje! Tijelo dobiva modroplavu boju. Ako tijelo dobije modroplavu boju, onda ima više šansi da ostane živ! Kineski zid je visok 15000 km... Ovaj, nel Znal sam ja to, ali sam pogriješla... širok je 5 km.

U srijedu ću vam dati nenajavljeni kontrolni. 7 dana dnevno. Od svih pasa, mačka najviše skače. Mađarska je prva po broju ubojica koji se ubijaju. Kažem da ću vas isključiti, makar vas isključila. Bolcmanova konstanta je uvijek konstantna.

On je bio slikar i pretežno je slikao slike. Upali svjetlo da se bolje čuje Ovi vjetrovi pušu sa zapada i zato se zovu sjeveristočni Oblak se mjeri od početka oblaka Umro je pred kraj svoje smrti. Imam svjedoke da sam spavala sama. Ovaj zadatak ćemo raditi na jednom od prethodnih satova. Piši ovako, poslije ćemo vidjeti

što. Srebro je srebmosto-sive boje. Pravac se određuje pravcem desne ruke. To je takozvani "melting pot" ili kotao koji melje. Latinska Amerika se proteže od Arktika do Antarktika. Kakvo vrijeme donose pasati? - Suho i vlažno. Postale su najveće u proizvodnji stočnih proizvoda zato što oni gaje stoku. Ne šutiraj tu odbojkašku loptu nogama, razbit će se! 10 radnika platit će po 5 zlatnika, to je 25. Ne može sreća uvijek biti nesreća. Gmri munja. Granica je umjetna zato što nije prirodna. Sve je točno, ali negdje postoji grešnica. Recite svim vašim roditeljima... Pastorče nije svoje dijete, nego tude. To je dijete od druge žene. Ono što je bilo, to je već prošlo. Iselili su se, što prisilno, što nasilno. Kupila sam prsluk bez rukava. Zavladała je glad, a i nestašica hrane. ■

Kompjutori u filmovima

- U Word procesorima se ne vidi kursor.
- Junaci otkućaju cijeli tekst, a da uopće ne upotrijebe spacebar.
- Na monitorima su slova veličine 2-3 cm.
- High-tech kompjutori, kakve imaju NASA, CIA ili neke druge vladine institucije, razumjet će svakakve naredbe dane slo-

bodnim govorom. Na primjer, da biste došli do najpovjerljivijih tajnih fajlova, trebaste samo utipkati "ACCESS ALL SECRET FILES". Ili, da bi ste ubacili destruktivan virus, koji će uništiti cjelokupnu vanzemaljsku civilizaciju, treba jednostavno utipkati "UPLOAD VIRUS"

- Svi kompjutori su povezani. Možete doći do informacija sa zločinačkog kompjutora čak i ako je isključen.
- U unutrašnjosti svakog kompjutora nalaze se gomile ploča i lampica koje se pale i gase. Ako se nešto pokvari, iz kompjutora se zadimi, počnu sijevati munje i na kraju kompjutor teatralno eksplodira, bacajući glavnog junaka 5 m od mjesta gdje je stajao.
- Kada junak završi s tipkanjem izvještaja, jednostavno isključi kompjutor i ne pomišljajući na snimanje dokumenta
- Svaki haker može upasti u najčuvanije svjetske baze podataka za dvije minute rada, a može i pogoditi tajnu šifru iz drugog pokušaja.
- Kompleksni proračuni i učitavanje ogromnih baza podataka gotovi su za najviše 3 sekunde. Izgleda da modemi u filmovima marade brzinom od bar 2 GB/s.
- Kada se elektrana, raketno postrojenje ili tako nešto preprije, svi kompjutori u zgradi će eksplodirati zajedno sa samom zgradom (dok junak u prvom planu istrčava i baca se na zemlju).
- Bez obzira kakav disk je u pitanju (hard disk, CD, diskaeta...), čitljiv je s bilo kojeg kompjutora na svijetu. Što su kom-

putatori napredniji, imaju više lampica koje se pale i gase i svaki korisnik mora biti vrhunski stručnjak jer ni jedna tipka nema natpis čemu služi.

- Svi kompjutori, bez obzira koliko su mali, imaju supermoderan-aktivno-3D-animiran-foto-realističan video displej.
- Laptop kompjutori, iz nepoznatih razloga, uvijek imaju high-tech opremu za video konferenciju ili videofon.
- Kad god lik pogleda u displej, slika je toliko svijetla da se projektira na njegovo/njeno lice.

981

Znate li možda kako se rade istarski njoki?

- Ne dajemo kulinarne informacije.
- A ne kuhate, ha? Kako to? Bože, svašta...

Gospodo, kam je preselila Zagrebačka banka, ova tu iz Remetinečkog Gaja? Mislim, banka je još tu, ali ljudi nema...

Dajte dojdite, nemrem otvoriti vrata (stariji ženski glas)

- Kako ne možete?
- Nemrem, ja sam niska, nemrem do ključa...
- Pa tko vas je zaključao?
- Sin, ali nije namjerno...
- Pa nazovite ga...?
- Ne znam broj na poslu, menjal se je...
- Pa zovite vatrogasce...
- Ma ne, oni navek sve porazbijaju...

- Koji je Barbikin omiljeni pas?

- Koliko brzo rastu ljudski nokt na sat?

- Jesu li u modi lakirane cipele?

- Kako se čiste šampinjoni?

- Mogu ja kod vas izraziti sućut ili na drugi broj?

- Sadržli li karfioi celulozu?

- Molim vas, je li u Palmoticevoj na šalteru za prodaju Simpe ista gužva kao i u Juničicevoj?

- Znate možda jel' se to danas ide na polnoćku?

- Kako se zove prva tvornica cipela?

- Gdje da ja danas kupim glupu kutiju cigareta?!

- Gdje ja mogu kupit' kiselu?

- Postoje li kobasice pod nazivom 'Vatrogasna zabava'?

- Znate vi tko popravlja zvonca na mojoj zgradi?

- Znate možda prosječno težinu jajeta?

- Molim šalter u zubariji Bjelovar!

Što kažu djeca...

Muškarci ne mogu oženiti muškarce, jer tada nitko ne bi mogao nositi bijelu haljinu. U subotu je tata pobijedio na izložbi pasa. Moji roditelji samo kupuju sivi papir za WC, jer je taj već korišten i ne zagađuje okoliš. Adam i Eva su živjeli u Parizu. Breskva je nešto kao jabuka, samo s tepihom oko. Kada bismo jeli bolesne krave, dobili bismo ISDN. Riblji štapići su već dugo mrtvi i ne mogu više ploviti. Doduše, ja nisam kršten, ali sam cijepljen. Šibice uvijek valja sakriti da ne bi dobili malu djecu. Moja teta je išla na Aerobic.

Drugi dan su ju tako boljale ruke, da ih nije mogla dignuti iznad glave. Isto tako je bilo i s nogama.

Na obali potoka je sjedila seljanka koja je muzla kravu, u vodi je bilo obrnuto.

Konji su nosili ukrase na glavi i na repovima. Svaki je jahač bio slično ukrašen. Biblija se kod muslimana zove Kodak.

Papa živi u Vakumu U Francuskoj su ljude prije ubijali ljutinom. Kod nas muškarci mogu imati samo jednu ženu. To se zove monotonija.

Kod nas kod kuće svi imaju svoju sobu. Samo tata ne, on uvijek mora spavati s mamom.

- Kako stranac zna da je dvoje ljudi u braku? Ako viču na istu djecu, onda su u braku.

- Što ljudi rade na prvom sastanku? Na prvom sastanku svakog laže onom drugom i to ih obično zainteresira dovoljno da odu na drugi sastanak.

- Kad je u redu poljubiti nekog? Kad je taj netko bogat.

- Pravilo je ovakvo: Kad nekog poljubiš, moraš se vjenčati s njim i imati djecu s njim. To se tako radi.

- Je li bolje biti sam ili s nekim u vezi? Za cure je bolje da su same, ali za dečke nije. Dečki trebaju nekoga da sprema iza njih.

Ovisnik ste o internetu jer...

1. Sin vam kaže da vas je spriječio nekako drukčije zamišljao.
2. Ujuto joj kažete: draga, doručak je on-line.
3. Sami sebi šaljete e-mail da se podsjetite na neke stvari.
4. Obožavate pijuckati hladnu kavu.
5. Prekidate veze putem e-maila.
6. Svaki put kada napišete točku na kraju rečenice, dode vam da nakeljite i ono 'com'.
7. Svaki sat vremena obećate si da ćete ostati za kompjutorom još samo 5 minuta.
8. Svake 2 minute provjeravate e-mail

14 ŽENA JEDNOG INFORMATIČARA

1. Internet žena Morate platiti da biste dobili pristup.

2. Server žena Uvijek je zaposlena i preopterećena kada je trebate.

3. Windows žena Znate da ima puno mana, ali ajd' sad vi živite bez nje.

4. Powerpoint žena Idealna da je prezentirate ljudima na kakvom slavlju.

5. Excel žena Kaže se da može štošta, ali vi je i dalje koristite samo za one četiri osnovne radnje.

6. Word žena Nema što, svakim danom vas sve više iznenađuje, pa ipak, ne postoji nitko na svijetu tko je zbilja razumije.

7. MS-DOS žena Svi su je imali i nitko je više ne želi.

8. Back-up žena Mislite da ima sve, no kad vam nešto zatreba, skužite da joj ipak nešto fali.

9. Scandisk žena Svi mi znamo da ona može napraviti mnogo toga i da samo želi pomoći, no u načelu nitko ne zna što to ona zbilja može.

10. Screen saver žena Nema nekih bitnih funkcija, no volite je gledati.

11. Hard disk žena Sjeca se svega, u svako doba dana.

12. E-mail žena Od deset stvari o kojima vam priča, 9 su apsolutne gluposti.

13. Virus žena Kada to najmanje očekujete, instalira se u vaš stan i dočepa vaše privatnosti. Ako je pokušate deinstalirati, možete se oporiti od nekih stvari. Čak i ako ništa ne poduzmete, ubrzo sve gubite.

14. SAP žena Nakon dugogodišnjeg rada, slušanja savjeta vaših frendova i skorog proglašenja bankrota, konačno ste je prilagodili vašim potrebama. U međuvremenu se na tržištu pojavila puno jednostavnija varijanta.

KAKO IZBJEĆI VOJNU OBVEZU?

Ovo je navodno istinito pismo kojim je nepoznat mladić u Hrvatskoj nedavno pokušao (i uspio!) izbjeći vojničku dužnost.

Štovani gospodine ministre obrane,

Dozvolite mi da Vam objasnim svoju situaciju u nadi da ćete moći razriješiti moj slučaj.

Trenutno čekam poziv u redove HV. Imam 23 godine, oženjen sam 47-godišnjom udovicom koja ima 26-godišnju kći. S tom kćeri oženjen je moj otac. Oženivši kći moje žene, moj je otac postao i moj zet. U isto vrijeme, moja je žena nevjesta moje oca, a kći moje žene moja je maćeha.

U siječnju smo žena i ja dobili sina. To je dijete brat očeve žene, a zet moga oca. U isto vrijeme, to je dijete i moj stric, jer je brat moje maćeha. U svibnju je i žena mog oca rodila sina. To je dijete moj brat, jer je sin moga oca. U isto vrijeme, to je dijete i moj unuk, jer je sin žene kćeri.

Dakle, ja sam brat svoga unuka, a s obzirom da je muž nečije majke i otac toga djeteta, ja sam i otac žene kćeri, te brat njezinog sina. Jasno je, dakle, da sam ja svoj vlastiti djed.

Nadam se da sam Vam sve jasno objasnio. Nadam se, gospodine ministre, da ćete me razriješiti vojničke dužnosti, jer zakon nalaže da sinovi više od dviju generacija (dakle djed, otac i unuk) ne smiju istovremeno služiti vojsku.

Hvala vam na razumijevanju.

Odgovor Ministarstva Obrane RH uslijedio je nakon dva tjedna. U izvještaju je pisalo:

Osoba je permanentno razriješena vojničke dužnosti zbog sumnje u psihičke nedostatke i zbog mentalne nestabilnosti koje su posljedica kaotičnih odnosa unutar obitelji.

još jedan tekst s interneta,
BURAZ VD with DJ F, 3b

Dragi Djede Mrazu,

M ora da si iznenađen što ti pišem danas 26. prosinca, ali htio bih ti razjasniti

neke stvari koje su se dogodile od početka ovog mjeseca, od kada sam ti poslao pismo sa željama za Božić. Pisao sam ti da želim bicikl, rošulje, Matchbox pistu s autićima i loptu. Potrgao sam se od učenja cijele godine, nisam markirao ni minute i čak sam dolazio ranije u školu kad je snijeg napadao jedan metar ispred moje kuće. A da ti ne govorim o tome da sam bio najbolji učenik iz matematike i da sam osvojio prvenstvo Zagreba u natjecanju najboljih matematičara svih osnovnih škola. U cijelom kvartu nije se nitko bolje ponašao od mene, ni moj stariji brat Perica, ni

mama, ni tata, susjede da ne računam, a čak mi je i Marica prišla i rekla kako sam se po pravilo. Isao sam na misu svake nedjelje u jedanaest sati, popa samo što nije uhvatila kap svaki put kad me ugledao u crkvi. Čak sam i bakama i dedama pomagao kad su prelazili preko ceste, pa sam dobio značku kao najbolji Mali Prometnik, od Prve Policijske stanice, tu na Trnju. A znaš kakvi su oni, kad te oni nagrade, onda fakat znaš da si stvarno bio dobar. Kak imaš muda ostaviti mi ispod bora onaj usrani YoYo, j.b.le te čarape sa znakom Teletubies, i onaj građevni-

10 DALMATINSKIH ZAPOVJEDI!

1. Čovik se rodi umoran i živi da se odmori
2. Jubi postjevu svoju ka samog sebe
3. Odmaraš se danju da mores noću spavat
4. Ne radiš! - Rad ubija!
5. Kad vidiš nekoga da se odmara, pomoz mu
6. Ne čini danas ono šta možeš sutra
7. Radi manje nego što možeš, a ono šta možeš - prebaci na drugog
8. U ladu je spas! - Od odmaranja još niko nije umra
9. Rad donosi bolest! - Ne umri mlad
10. Kad poželiš radit, sidni, pričejai, vidiš češ da će te proć

Toma Bakšić, 4.c

ski set? Koji si ti mislio, debeli bradonjo, kaj misliš da sam se ja cijelu j...u godinu mučio i trudio za ništa, j... te pokloni. Kaj je najvažnije, mene si tako zeznuo, a onom malom seronji iz kuće preko puta donio si toliko puno igraćaka da nemreš nutra ni uć koliko ih ima. Nemoj slučajno da te vidim kako pokušavaš uć kroz dimnjak u moju kuću sljedeće godine. Najunt cu te ću te kao mladog majmuna, ti debeloguzac jedan. A onog tvog jelena gadat cu zračnicom i prestrašit ga tako jako da ćeš morat pješke do j.... Sjevernog Pola, isto kao što sad i ja pješćam, jer mi nisi donio bicikl. J...i se, Djede Mraze, sljedeće godine buš videl kakav sam ja z.eb.ni petaš, ti debeli brkonjo.

Tvoj mali Mica

CRVENKAPICA

na ideju došao: Luka Kedžo

redatelj: Ivan Maratović

producent: Sabina Perica

uloge: Crvenkapica: Tamara Pavić

Baka: Luka Kedžo

Vuk: Jozo Milić

Lovac: Marko Buterin

Socijalna radnica: Sabina Perica

S glazbenog nas pustila (bez neopravdanog):

prof. Nada Korbar-Ivanjko

Zahvaljujemo: na posuđenim rekvizitima (hvala Maji, Ivani, Martini, Dominiki, Ines i Ivi), prof. Babić na ukazanoj povjerenju, ravnatelj, školi, ministarstvu, Bogu i državi

Jednog sunčanog priepodneva Crvenkapica je krenula u uobičajen posjet baki. Poničela joj je par sendviča, dvije kutije bijelog Waltera i zadnji broj «Auto kluba», a putem je odlučila i ubrati joj kiticu cvijeća...

...I pojeo je!!! Domišljato se preobukao u nju i dočekao Crvenkapicu.

«Zašto imaš tako velike oči?», bilo je samo jedno od niza pitanja koja su zanimala Crvenkapicu i u njoj pobudila sumnju.

...no, nalivna, nije niti slutila da sve to promatra zločest, ali šarmantni vuk koji je već imao pripremljen plan.

Presreo je sirotu Crvenkapicu te je dobrim forama i spikom naveo na krivi put.

Naposlijetku, zločesti vuk se raskrinkao te navalió i na nju. Na sreću, naišao je mudri lovac (na vukove)...

...koji je jednim potezom izbacio živu baku iz trbuha prepređenog vuka...

I dok je ona nevino i izgubljeno turala šumom i tražila bakinu kućicu...

...mudri vuk je proračunato napao elabašnu baku...

...a drugim ga nasmit pretukao. U šumi je zavládalo sveopće veselje i radost...

...no, ne zadugo jer se baka nepromišljeno upustila u romancu s lovcem, a nesretna Crvenkapica završila je kod socijalnih radnika. THE END

GRČKA, 3. - 10. 9. 2003.

Krenuli smo rano ujutro, vatreno raspoloženi i s gomilom hrane i pica (neki su imali vakuumiranu papriku i pečeno pile, ali to su posebni slučajevi, ostali su nosili alkohol u svim agregatnim stanicama). Raska je kao i uvijek započela putovanje prodikama, na što se, po običaju, nismo obazirali jer smo već imuni na prijetnje koje sadrže poistovjećivanje s divljim životinjama ("Ja sam kobra..." i sl.). Basta i Ključar, već sredene za večernji izlazak, dobacile su nam nehaijani osmijeh zavodnica... Na granici sa Slovenijom dočeka nas je naš vodič Mimica (ime nepoznato, ali nije Vesna) i odmah nas počeo zasipati svojim nadasve opširnim upozorenjima kao što su: "Ne bacajte ništa u WC šolju!", "Ne pušite u kabinama jer će se uključiti detektori dima i morat ćete platiti deset...tisuća...dolar!" i sličnim zaskočicama. Do tada smo već pojeli sve paprike i ostale prehrambene proizvode koje su mame i bake pekile do kasno u noc. Nekima je bilo i sila na WC (šolju), no naš se vozač nije dao smesti i stao je samo jedanput. Uskoro

smo došli i do Trsta. Na parkiralištu smo shvatili da moramo čekati ukrcajanje još nekoliko sati, pa su propuštali i oni koji nikad prije nisu zapalili. Ukricali smo se, smireni i puni nikotina, i ostali osupnuti prostranošću naših soba (4 kreveta na 2x2m + kupaoonica u kojoj je tuš kabina od ostalog prostora bila odijeljena SAMO zavjesom pa se voda razlijevala posvuda). Di če bolje!

Očito su profesorice ponijele dovoljno hrane (već spomenuto pečeno pile) jer su nam (mada nismo imali večeru) doručak sljedećeg dana premjestile na ručak. Večer smo proveli gladni, tješeci se Metaxom i betonskim vinom (ima okus po asfaltu, ali je povoljno...), a noc plećući u disku uz ritmove vrlo popularne grčke pjesme "Basta, Basta" (Basta je očito u ovo kratko vrijeme slomila pregršt grčkih srdaca, uključujući jednog raspijanog Grka koji ju je bezuspješno pokušao zavesti.) Ujutro smo se svi probudili (probudili?) živi i zdravi, pa je raska, ponesena tim uspjehom, bila izrazito dobre volje. Ručak koji smo jedva dočekali proveli

smo radno (krali peciva u strahu da ćemo ostati gladni). Oko 4 sata popodne stigli smo u Grčku, no do našeg prvog odredišta, Calambace, vozili smo se busom do 1 u noći. Dočekala nas je ("topla") večera koju smo pohlepno pojeli, a neki su uzimali i repete, ohrabrujući se rečenicom: "Jedi, jedi, tko zna kad ćeš sljedeći put!". Unatoč kasnom satu, izašli smo van i plesale s Gričima do jutra (i ako se pitate, da, oni stvarno nose tange i plešu po stolovima uz narodni melos). Začarani hrvatskom ljepotom, pratili su nas motorima do hotela i jedva smo ih se riješili. Nakon toga, u čast jeftinom grčkom alkoholu, ispile smo bocu Baileysa kao od šale. Moramo još spomenuti da su četverokrevetne sobe bile OGROMNE (veličine dvosobnog stana), dok su se oni manje sretni nagurali na madracima! Nakon burnog tuluma, mnogi su kasnili na bus, na opće negodovanje razreda i raske koja je tek tada pokazala zube! Uputili smo se na razgledavanje Meteora gdje smo za dobrodošlicu dobili prekrasne duge suknje (stolnjak + gumica) i klaunske hlače za one dečke kojima su bila otkrivena njihova potamnijela bedra.

Posjetili smo i svetište u Delfima, odnijeli im pola srebra koje je tamo izrazito povoljno, i opet zakasnili na bus. Stigli smo i u Loutraki, naše krajnje odredište, te se nakon večere koja nije bila ukusna (kao ni konobar) uputili u najmoderniji disko tik do našeg hotela, Studio 44. Dvije su teorije postanka tog imena: 1. Disko se naziva na broju 44. 2. Grič su

pokušali kopirati mnogo poznatiji Studio 54, ali im nije uspjelo ni u muzici, ni u imenu. Sljedeća dva dana ostala su nam u magli zbog visokih promila (...), ali se sjećamo da smo se kupali u slanom Egejskom moru (postoje čak i slikovni zapisi - nastali tijekom borbe tko će više slikat Jelenu u badiću, i Hamzu kao netaknuti dio prirode na plaži); remetili javni red i mir pjevajući domoljubne pjesme ("Kada radimo party za ekipu" i sl.) u sitne sate po ulicama; tresli bokovima u Studio 44; provodili dane u zagrljajima nepoznatih Grka (neki!)... Također smo posjetili i Atenu, gdje nam je Mimica naglasio nekoliko (oko 467000) puta da su glavni trgovci i mjesta našeg okupljanja OMONIA (izgovorena trijumfalnim glasom nadobudnog ratnika "O...mo...nia!") i SINTAGMA. Naši nepogrešivi i uvijek točni voditelji i profesori jednom su prilikom zaboravili karte za razgledavanje Akropole pa smo se nakon jednosatnog putovanja prema Ateni morali vraćati nazad u hotel.

Došao je i tužan trenutak povratka. Prilikom vraćanja posjetili smo i Epidaurum (gdje su najhrabrije Sanja, Anja i Ključarica, da dokažu kako se sve dobro čuje, pjevale "Mene majka za zidara daje!" i našu verziju "Mene majka za Ključarku daje!"). Ali sve što je lijepo kratko traje (a živi dokaz je ovaj naš tekst), pa smo se vratili na brod. Tamo smo susreli naše prijatelje iz X. zagrebačke i iz Čabarske gimnazije te s njima proveli sljedeće noci u zajedničkom pijačevanju. Neke su se Čabranke udomaćile u

sobama naših nevinih dečki. Posljednju večer raska nas je, prezadovoljna zbog našeg pristojnog ponašanja bez većih ekscesa, počastila grčkim shooterom Ursusom, što smo znalački isplili na eks, uz uzvike "(c)timung! Točiii!". Kraj ove priče pretužan je da bismo ga opširno opisivala (slomljena srca, duboka nostalgija, nedostatak dućana u kojima bismo mogli kupiti još Breezera, sve u svemu - tragedija). Spomenut ćemo još samo uspješan shopping u Trstu (kako tko), te gutanje helija iz balona koje su pojedinci dovukli čak iz Grčke (nije nam jasno zašto, možda su ih podsjećali na djetinjstvo). Matija Čamac i Sanja su nas uveseljavali rečenicama izgovaranim glasom pod utjecajem helija (znate ono, kao da još nisi ušli u pubertet). Time je ovo putovanje privedeno kraju..... Unatoč gorkim suzama (zbog Čabranki), bili smo sretni jer nas je maturalac povezo i ućvrtio naše zajedništvo i prijateljstvo. Oprostili smo se uz pjesmicu (autor: Mimica) i uzvike "(c)TIMUNG!!! TOČIII!!".

Top 12746 najboljih pica:
1. Bacardi Breezer
2. Jack Daniel's
3. Metaxa
4. Ouzo
5. Ursus
6. Bailey's
7. Mailbu + miješko (kupljeno u dućanu) = Pina Colada
8. Smirnoff Ice
9. Gordon's
10. Bačva Amstel Beer
11. Corona.....
12746. Betonsko vino

Naša pjesmica:
I po cesti CroAg/Mime gre
(op.a. CroAg je naš bus)
A u njemu/a za njime 4.d
I neka gre i neka gre

I MATURU PROČI ĆE
(nadobudna izjava)
Profesure zafrkavat će.....

Top 6 Miminih izjava:
1. wc šolja
2. love, love, love... (naglašeno I)
3. deset...tisuća...dolar
4. priča o Bračanu (imamo je snimljenu, koga zanima, obratite se autoricama)
5. uvjerenost u istinitost mitova ("točno tu, na ovom raskrižju, je Edip ubio svog oca" izgovoreno kao da je to najnormalnije i kao da se još dogodio)
6. S naše poludne strane je (skreni tu lijevo!) spomenik (sad samo ravnol) starom grčkom vladaru... majko mila, kako li se zvao...

Neke naše izjave:
1. Miniraš mi maturalac!!!!!! (što smo se većinom derali na lude žene u dućanima koje ne razumiju ni jedan jezik osim grčkog i prijetje se: "No Greek, no eat!!!!")
2. Izidi vani!!!!
3. Samo se ti najedi, tko zna kad ćeš sljedeći put jesti!
4. Već spomenuti "(c)timung!" više jedan, a drugi mu odgovaraju: "Točiii!!" te se kucnu i lupaju čašom u stol nakon čega ispijaju pice brzinom galeba u letu
5. Sve zna...Sve plaća!!!
6. Tražim sponzor! Broj žiro računa.....(Kako koji. To su si neke djevojke pisale na ruke. Osupnuti takvim ponašanjem, Grič su padali u nesvijest, a neki i u ekstazu)

I za kraj... opaske:
• Nema slika građevina, kog zanima, nek si kupi katalog (kućna izrada - povoljno prodajemo!!!!)
• U Grčkoj je prekrasno, ali vani nema cura (na 500 dečki otpada doslovno 5 cura), pa se to odredište preporuča razredima u kojima dominiraju cure i dečki posebnih sklonosti.

Nažalost, pola toga nismo spomenuli, ali nismo imali ni mjesta, ni vremena. Znamo da ste uživali u ovom tekstu, za stan club se prijavite na našoj web stranici.

Sanja Laškarin, Anja Vulelija
i Maja Puric, 4.d

Intimni leksikon - od A do Ž

- nabrzaka nam je ispunio prof. Berić

- A** - Asterix - najdraži strip; Adonis - imam njegov poster iznad kreveta; auti - mijenja ih ko šlape (ima peh pri odabiru)
- B** - Berger - prezime njegovih praotaca
- C** - ceker - omiljeni rekvizit za plac; CD - strastveni kolekcionar originala (ne prži ništa osim incuna)
- Č** - čokolada (u se, na se i pada se); čarape - opskrbljuje se na placu
- Ć** - tanke čarape također kupuje na placu; čirilica - uspješno barata; Čigarete? - pitanje s kojim se svakodnevno susreće na Gagarinovom putu prema placu
- D** - Dipeš Mod - najbolji koncert
- DŽ** - džezva - kavu ne plaća u školi jer ne vjeruje čistačicama
- D** - Dord Majki (Veml) - 3 cm viši, par kuna bogatiji... uzor iz mladih dana (!!!); de me nađe...
- E** - eunuh - pjevao je prvi glas sve do sedmog osnovne
- F** - Fridrih Niče - ima dvije njegove LP ploče
- G** - gizdav, glup, goni ga
- H** - hortikultura - lako nalazi četverolisne djeteline
- I** - Idiot, F.M.Dostojevski - omiljena autobiografija; Ignacije Lojolski - uzor u sastavljanju općepripremnih vježbi
- J** - jagoda - najdraže voće (a ni istolmena susjeda nije loša)
- K** - knjesnice - kao mali ih je skupljao u staklenku da mu po noći svijetle (kako lirske!); Komandant Mark - omiljeni junak
- L** - Leonardo di Caprio - idol; Let iznad kukavičjeg gnijezda - uvijek se nađem u tom filmu
- LJ** - u JNA u Đakovici (Kosovo) najčešći fonem
- M** - mito - dogovoriti ćemo se; miraz - traži bogatu miraždžku
- N** - ne mora biti pametna
- NJ** - Njemačka potpisala kapitulaciju na njegov rođendan
- O** - odbojka (svaki bedak ima svoje veselje); najdraži vokal
- P** - palačinke - nogirala ga je svaka cura kojoj ih je ispe kao (a bile su i, doduše ne namjerno, flambirane); pjesnik - u OŠ redovito nagrađivan (zadnje što je dobio bila je knjiga Tito, revolucija, mir)
- R** - Rambo (draži mu je i od Tina Samardžića)
- S** - speleologija - bivši nositelj balkanskog dubinskog rekorda na Dumitoru (897,5 m)
- Š** - Sportske novosti - najlakši način do ocjene
- T** - Terminator - sličnost je očigledna
- U** - ulje na platnu (najčešće na stolnjaku - živi sam)
- V** - Vesna Vesela - zvijezda vodilja
- Z** - Zrinka
- Ž** - ženit ću se jaaa, žena mi trebaaa!!!
- Q** - Quasimodo - omiljeni maneken
- X** - XI - naša gimnazija, uistinu mu prirasla srdcu
- Y** - omiljena nepoznanica
- W** - Walker, teškaški rendžer - kulturna serija, ima snimljene sve epizode

Anketa

Gdje su se upoznali vaši roditelji i što su tada pomislili...

3.b

Moji stari se znaju od djetinjstva jer su išli zajedno u školu, iako je tata stariji dvije godine (?). Tada su u jednom razredu bila dva, takvo je bilo vrijeme. Da ne dužim, vjenčali su se, a prekrasan primjer njihove ljubavi sam ja.

Moj tata je bio najzgodniji u mjestu i sve su ga cure htjele pa je mama odustala i otišla na školovanje u drugi grad. Tata se nakon nekoliko mjeseci također tamo slučajno zatekao. Rodio se moj brat, a nakon dvije godine i ja (ja sam na tatu).

Stari su mi se upoznali na nekom plesnjaku na Vojnoj akademiji. Kao su već bili zajedno, tata je poskrivčevio dolazio u mamin podstanarski stan jer joj gazdarica nije dopuštala da dovoli muško društvo. I znam da se tata grozno oblačio pa mu je mama morala kombinirati odjeću. I dan danas to radi.

Moji stari je, vjerovali ili ne, kad je prvi put vidio moju staru postavio njemu ključno pitanje: »Jesi li ti u komunističkoj partiji?« Da je bila, nikad se ne bi oženili.

Moji roditelji upoznali su se na zabavi. Tata je imao Fidu Abartha, tada najbrži auto, pa je mama odmah na to pala. Uz to je bio i zabavan, a bilo je i kemije - i sve je završilo divno i krasno.

30 oXlMoron

Moji roditelji su se, kao i svi normalni ljudi, upoznali na gradilištu. Od prvog dana su znali da su jedno za drugo jer su voljeli iste bagere. Na medeni mjesec otišli su u Hamburg na sajam građevinskih strojeva i tako spojili ugodno s korisnim.

Moji su se znali odmalena. Kad je mama išla u školu, namjerno je ostavila torbu na željezničkoj stanici gdje je moj tata zamjenjivao svog tatu na šalteru za prodaju karata. Tata joj je donio torbu u razred. Taj vikend on je imao oproštajku jer je išao u vojsku negdje u Bosnu. Kad se vratio na »odsustvo«, poklonio joj je ružu pa su skupa zaplesali na nekakvoj zabavi.

Moja mama je bila pravi komad i za njom je bilo ludo pola studentskog doma, ali njoj je za oko zapeo baš moj nosati tata. Kad je on konačno skupio hrabrosti da joj priđe, pitao ju je ima li cigaretu, dok mu je cijela kutija vidno virila iz džepa. Ali, mami je to očito bilo simpatično pa su prohodali. I - eto.

Moji stari je često poslovno odlazio u Bihac gdje je znao nekakvu Dragicu koja ga je pak upoznala s mojom mamom. Prije početka ozbiljne veze stari je morao prekinuti s nekom trebam u Zagrebu jer je mama to uvjetovala.

Svaki put kad bi išla u školu, moja bi mama tatu vidjela s nekom curom. Čudila se kako tako zgodan frajer može imati tako ružnu curu. Službeno su se upoznali na nekom školskom plesu gdje je on kao DJ puštao hitove Ivice Šerfezija. Mama je preuzela inicijativu.

Moji stari upoznali su se na Ljubljani. Ona je glasno puštala grupu Jetro Tull, a on bi joj posuđivao ploče. U početku ga je odbijala, ali je kasnije ipak popustila. Imali su svoje uspovne i padove, ali su bili sigurni da su stvoreni jedno za drugo. Oženili su se, dobili troje prekrasne djece i živjeli sretno.

3.d

Moja mama je bila drugašica, a tata maturant. Njoj se sviđao njegov frend, a tati ona. Ipak, on je čekao da završi srednju

školu jer se nije htio petljati s maloljetnicama.

Bilo je to na plesnjaku. Svirali su Beatles koji su još tada bili uredno pođišani. Onda je moj stari spazio guzu moje stare (ne mogu vjerovati da se to radilo u prošlom stoljeću) i tako je sve krenulo...

Moja je mama iz Umaga, a tata iz Bjelovara. Tata je bio velika faca na radiju i televiziji, ali je ipak odlučio upisati ekonomiju, gdje je i mama je studirala. Ipak, nisu se sreli na faksu, nego na plaži u Umagu koju je moj tata i njegovo društvo odbačio kao omiljeno odredište. Upoznali su se na plaži, počeli izlaziti na plesnjake, a plod njihove ljubavi piše ove retke.

Moji roditelji su se upoznali na nekoj fešti Bogu iz nogu. Kad ju je vozio kući, crknuo mu je stojadin. Iako je morala pješke doma, ostala je s njim.

Moj tata je upoznao moju mamu preko svoga strica koji je brat moje mame (!?).

Moji roditelji upoznali su se na jednoj Novoj godini. Tata je cijelo vrijeme oblijetao oko mame, ali ona nije baš bila zainteresirana. No, bio je uporan i to mu se isplatilo.

Upoznali su se kod prijatelja koje su kasnije uzeli za kumove. Kad se prisjećaju tih davnih dana, tata obavezno kaže: »Mama je bila van sebe od sreće, velim ti, udajom za mene pala joj je sjekira u med!«. Mama na to samo zakoluta očima jer svi ionako dobro znamo da je bilo sasvim suprotno. Tata bi bez nje bio izgubljen.

Moji roditelji upoznali su se u Dubrovniku. Upoznao ih je tadašnji dečko moje stare (!). Mama tvrdi da je iste sekunde znala da će se udati za moga oca.

Moji stari upoznali su se u vlak. Stari je mami i njevoj sestrini platio kartu jer su se švercali i onda fatalno nestao u gomili. Mami se ta gesta jako sviđala - stranac u kaputu, duga kosa, brada, Isus look - spašava dvije studentice u nevolji. I on je išao u Zagreb. Tata

mo su se počeli nalaziti, hodali su 5 godina i vjenčali se u 8. mjesecu 85. Valjda zato jer sam ja bio na putu.

Moja mama je odrasla na selu, a tatu je upoznala pri posjeti metropoli. Imao je potkošulju i kratke hlače pa je mama umirala od smijeha. To mi je pričala tetka.

Gdje: Na Kupi
Mama: Vidiš, zgodan tip.
Tata: Mogao bih ovu malu pozvat van...

Tata je otišao trbuhom za kruhom iz Slavonije u Sloveniju, a mama je s bakom radila u polju. Pomislila je da je zgodan, a on je nju doživio kao bijelog anđela.

Moji su se upoznali na tramvajskoj stanici u Vinogradskoj. Radili su u različitim bolnicama, ali ih je sudbina spojila. Tajli su vezu pa se mama jednom morala skrivati u podrumu kako je ne bi otkrili njegovi stari koji su trebali biti na nekakvoj svadbi.

Moji su se upoznali preko prijatelja. Tata je imao špičke koje su i danas na tavanu i koje proklinje svaki put kad zažali što je u braku. Nakon izlaska tata je mami kupio sladoled, na što je ona ostala bez riječi (onda je to bio luk-suz). Nakon izlaska tata je pokušao doći do mame preko prijateljice koja prema mami baš i nije gajila prijateljske osjećaje, ali se zato više nego prijateljski ponasala prema tati. No, prava ljubav pobjeđuje sve prepreke.

Moji stari upoznali su se u Rimu. Tata je imao prijatelja, koji je bio njezin prijatelj, koliko ona zaista ima godinu. Ciceron mu odgovori: • To što ona tvrdi mora biti potpuno točno jer to tvrdi već dvadeset godina.

Majstori
Jednom je Leonardo da Vinci došla neka bogatašica i zamolila ga da je portretira. Kad je pristao, počela mu je postavljati uvjete. Htjela je da je naslika s manjim nosom, bez podbratka, glatka lica, s dugim prsti-

Nepoznato o poznatima

Kontrola štedljivosti

Poznatu istraživača **Alexandra Fleminga**, izumitelja penicilina, kao student je živio u nekom jeftinom pansionu. Kada mu je jednoga dana za ručak bila ponudena pilešina, Fleming je kosti koje su mu ostale u tanjuru posuo nekim bijelim prahom. Kad je sljedećega dana bila poslužena juha, on je na stol stavio kuhalo na špirt i malo juhe polio po plamenu.

• Aha, tako sam i mislio! - uzviknuo je zadovoljno kada je vidio da se plamen obojio crveno.
• Što ste mislili? - zapita ga drugi gost pansiona.
• Mislio sam da prethodni dan ogolodane kosti stavljaju u juhu pa sam ih jučer, da to provjerim, posuo litij-kloridom.

Argument
Engleski književnik **George Bernard Shaw** pokušao je nagovoriti jednog mladog književnika da se ne ženi bogatom djevojkom:

• Dragi mladiću, radije uzmite zajam ako vam je potreban novac, plaćat ćete puno manje kamate.

Prava umjetnica
Jednom se neka mlada i zgodna djevojka predstavila francuskom novinaru Schollu s molbom da je preporučiti direktoru Pariške opere. Nakon što je s direktorom porazgovarao o toj pjevačici, ovaj ga zapita:

• Ali, ima li ona ljubavi za umjetnosti?
• I više od toga - doda Scholl - Prava je umjetnica u ljubavi.

Godine
Rimska plemkinja **Fabia Dabala** svugdje se predstavljala kao tridesetogodišnjakinja. Jedan je uvaženi Rimljanin sumnjao u to pa je pitao Cicerona, koji je bio njezin prijatelj, koliko ona zaista ima godina. Ciceron mu odgovori:

• To što ona tvrdi mora biti potpuno točno jer to tvrdi već dvadeset godina.

Majstori
Jednom je **Leonardo da Vinci** došla neka bogatašica i zamolila ga da je portretira. Kad je pristao, počela mu je postavljati uvjete. Htjela je da je naslika s manjim nosom, bez podbratka, glatka lica, s dugim prsti-

ma, s rupicom na bradi i - dakako - da bude sebi nalik.

• Novac nije problem. Dat ću vam koliko god zatražite - dodala je na kraju.

• Dragi gospodo, vi ste izabrali pogrešnog majstora. S takvim željama trebali biste se obratiti gospodinu Bogu - odgovori Da Vinci (tko zna je li to bila Mona Lisa).

Zar ne?

Jednom se u društvu pariškog kritičara **Francoisa Sarceya** našla mlada brbljiva djevojka. Nakon nekog vremena ona mu reče:

• Nisam toliko glupa koliko vi mislite, zar ne?
• Pa, onoliko koliko ja mislim bilo bi zaista previše - odvrat kritičar.

Povišica

Kada je kazališnom redatelju **Branku Gavelli** došao neki mlad glumac i zatražio povišicu, ovaj mu je odgovorio:
• Žao mi je, ali povišicu ti ne mogu dati jer nemam novca, ali u sljedećoj predstavi dat ću ti ulogu bogataša.

Budućnost

Za vrijeme vladavine španjolskog kralja Filipa II. svime čega se on dotakao nitko se poslije njega nije smio služiti. To se odnosilo na predmete, životinje, pa i na ljude. Kada bi se kralj zasitio neke ljubavnice, ona bi ostatak života morala provesti u samostanu. Tako je jednom kralju za oko zapela mlada dvorska dama i on joj jedne večeri pokuca na vrata. Vidno uznemirena, dama je počela preklinjati:

• Odlazite, visosti, tako vam Bog! Ja ne želim postati redovnica!
Svjedice
Na proslavi rođendana američke glumice **Bette Davis** gost je bio i glumac Gary Cooper sa suprugom. Nakon povratka kući, njegova je supruga primijetila:

• Osvjedočila sam se da naša prijateljica brzo stari.

• A po čemu si to zaključila? Meni se čini da dobro izgleda.
• Zar nisi primijetila da već petu godinu rođendanska torta ima isti broj svjetlica?
Pribranosost
Njemački filozof **Immanuel Kant**

bio je dosta rastresen. Tako je jednom prilikom naručio kočiju i odmah to zaboravio. Nakon nekog vremena sluga mu ude u sobu i obavijesti ga:

• Oprostite, profesore, kola već pola sata čekaju pred kućom.
• Zaboga, pa pustite ih da uđu - mimo odgovori Kant ni ne sjetivši se da je želio nekamo ići.

Smjestaj

Jednom je **William Shakespeare** neki velikaš pitao zašto je radnju svog najljepšeg djela »Romeo i Julija« smjestio u Italiju, a ne u Englesku. Shakespeare je odgovorio:

• Ni za tisuću godina Englezi neće moći voljeti tako vatreno kao Talijani. A ja ne mogu čekati!

Brži od mozga

Francuski mislilac, pisac **Pierre Augustin Beaumarchais**, bio je vrlo loš mačevalac, pa je izbjegavao dvoboje jer je znao kako bi završili. No, jezik mu je često bio brži od mozga pa je nerijetko zapadao u razne nevolje. Kada se jednom nanagao vojvodi Chaulnesu, ovaj ga je izazvao na dvoboj, ali ga je Beaumarchais odbio. I sutradan ga je, opet zbog brzog jezika, neki građanin ponovo izazvao na dvoboj, ali se Beaumarchais i ovaj put izvukao riječima:

• Oprostite, ali jučer sam odbio jednog vojvodu, što je, priznat ćete, mnogo bolja ponuda od vaše.

Dug

Kada je jednom poznati engleski književnik **Jonathan Swift** bio teško bolestan, liječnik ga je uspio izliječiti.
• Oh, doktore, nikada neću zaboraviti što ste učinili za mene. Dugujem vam život.

• Da, da ali dugujete mi i dvadeset kućnih posjeta - odgovori mu liječnik.

• Nema problema, čim malo prizdravim i počnem izlaziti iz kuće, svakog cu vam dana navratiti u posjet, ali ne zaboravite da volim i dobar čaj.

Novac

Tin Ujević, koji nikada nije imao dovoljno novaca, na primjedbu jednog znanca da je čovjek jedina značajka kapitalizma, dodao je:

• To je točno. Štoviše, novac ima čudotvornu moć. Bogatog idiota svi nazivaju bogatašem, a siromašnog idiota uvijek samo idiotom.

Uvjeti

U nekom je društvu francuskog književnika **Bernarda Tristana** predstavljen mladi, umišljeni pisac.

- Zna li, gospodine Bernarde - započeo mladi pisac - da su sve zatvorske knjižnice kupile po nekoliko primjeraka mog najnovijeg romana?

- Zaista? - začudi se Bernard. - Nisam do sada znao da su toliko poostili uvjete izdržavanja kazne u zatvorima.

Prijatelji

Neki su prijatelji uvjeravali velikog talijanskog pjesnika **Dantea** da ga žena vara i da bi je trebao oterati. Dante ih upita:

• Recite mi, poznajete li vi moju ženu bolje nego što ona pozna sebe samu?

• Ne - odgovoriše mu.
• Dobro, onda smo sve riješili. Ona tvrdi da me ne vara.

Tajna adresa

Pobjegavši pred nacizmom u Ameriku, slavni se znanstvenik **Albert Einstein** nastanio u gradu Princetonu i zaposlio u jednom institutu kao istraživač. Jednoga dana u institutu je zazvonio telefon i javila se tajnica.

• Mogu li razgovarati s gospodinom rektorom?
• Žao mi je, ali trenutno nije ovdje.

• Možete li mi onda vi reci adresu gospodina Einsteina?

• Nažalost, ne mogu, profesor Einstein je molio da njegova adresa ostane u tajnosti kako mu nitko ne bi smetao.

Drugi glas prijede u šapat: - Dobro, gospodo, držite je i dalje u tajnosti, ali... to sam ja... profesor Einstein... krenuo sam kući i zalutao, recite je samom meni.

oXlMoron 31

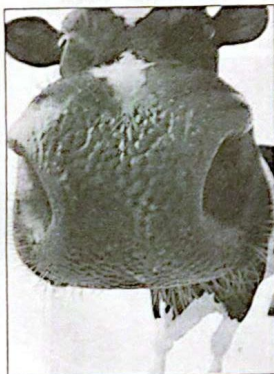
VICEVI

Kaže Mujo majci uvečer: "Majko, ja ću sutra orat!"
"Reci sine akobogda", kaže majka.
"Ma, majko, ja ću orat i gotovo."
"Reci sine akobogda", kaže opet majka.
"Ma, ja ću orat", ne može me nitko zaustaviti."
Ujutro dođe policija i pokupi Muju pet godina u zatvor. Dolazi Mujo poslije pet godina i kuca na vrata.
"Tko je?", pita majka.
"Mujo akobogda".

Za vrijeme jednopartijske "demokracije" pita učiteljica Ivicu: - Ivice, tko je najveći ratnik za kojeg si ikada čuo?
Ivica odgovori: - Josip Broz Tito.
Na to ga učiteljica pohvali i kaže: - Sjedi, petica.
Ivica sjedne, skriveno izvuče ispod klupe jednu sliku, pogleda je i šapne: - Oprostite Rambo, ali kanjiera je kanjiera.

- Mujo, jesi li čuo da Haso živi s majkom?
- Ne. A je li imaju djece?

Pita učiteljica Ivicu: - Ivice, što bi ti učinio da u sumi nađeš ranjenog hrvatskog vojnika?
- Ubio bih ga!
- Što??? Pazi Ivice - ranjenog HRVATSKOG vojnika!
- Ubio bih ga!
- Sjedni Ivice. Dobio si jedan. A ti Miloševiću - ne šapci!

32 oXImoron

Imao jedan farmer farmu kokaši i samo jednog, već ostalo je jednog pijetla.
Kupi on novog pijetla i pusti ga u kokošinjac. Naravno, pogodite, najzanimljiviji je bio susret starog i mladog pijetla: Pridje stari mladom i reče: - E, 'ajde da se dogovorimo, nov si, al' evo: pola koka tebi, pola meni?
- Ma ajde stari, tvoje vrijeme je prošlo, sve koke su moje!
- Dobro, mlad si, uzmi sve, al' ostavi mi bar dvije koke, one najstarije...
- Ma čuješ šta ti kažem stari - bršii! Ne dam ti ni jednu jedinu!

- Dobro, daj da se dogovorimo... Evo, utrujmo se do onog plota, paako ti stigneš prvi - tebi sve koke, a ako ja stignem prvi - meni daš samo dvije najstarije.
- Hm, blesav si, nemaš šansi, al' 'ajde!
- E, al' daj mi 5 metara fore, ipak sam stari...
- Dobro, eto ti i tih 5 metara, opet nemaš šansi!
I krenuli oni trčati - stari pijačao prvi, a za njim onaj novi. A sve to gleda farmer, kad iznenada uleti u kuću, zgrabi pušku i ubi onog mladog pijetla: - Ne mogu vjerovat, treći peder ovog tjedna!!!

Bježe dva policajca od lavova trčeci oko fontane. Nakon nekog vremena jedan će drugom: - Ajmo se malo odmoriti!.. Drugi će na to: - Šta ti je, pojest će nas!..
Prvi: - Ma neće, imamo tri kruga prednosti!..

Ide čovjek kući s posla i sjeti se da mu kćerica ima rođendan. Vraća se nazad i ode u trgovinu s igrankama.
Ude unutra i zapita prodavačicu: Koliko Vam je ona Barbie u izlogu?
Prodavačica: Na koju Barbie mislite?
- Barbie ide na kupanje je 19,95 \$,
- Barbie ide na gala večeru je 291,95 \$,
- Barbie na jahanju je 39,95 \$
- Barbie ide na fitness 49,95 \$,
- Barbie ide na vožnju autom 59,95 \$,
- razvedena Barbie 395,95 \$.
Čovjek: A zbog čega je razvedena Barbie toliko skuplja?

Prodavačica: Jer uz nju ide Kenov auto, Kenova kuća, Kenov pas, Kenova mačka, Kenov namještaj i Kenova jahta.

Ispunjavaju Suljo i Mujo križaljku.
Kaže Suljo Muji: "Južno voće, tri slova."
Kaže Mujo: "Kupus".
Suljo: "Ne možeš stat".
Mujo: "Stavi manju glavicu".

30 000 plavuša na stadionu bodre jednu koja treba odgovoriti na jedno pitanje i tako dokazati da nisu glupe.
Pitanje: - "Koliko je 2 + 2?"
Plavuša: "5."
- "Netočno, zao mi je."
30 000 plavuša: - "Dajte joj šansu, dajte joj šansu..."
- "Može..."
Pitanje: - "Koliko je 2 + 2?"
Plavuša: "3."
- "Netočno!!! Zao mi je."
30 000 plavuša: - "Dajte joj šansu, dajte joj šansu..."
- "Može, al' samo još jednu..."
Pitanje: "Koliko je 2 + 2?"
Plavuša (misli, misli, ...): - "4."
30 000 plavuša: - "Dajte joj šansu, dajte joj šansu..."

Ušla dva policajca u apoteku pa traže dva bureka s mesom. Apotekar im kaže: - "Nije ovo buregdžinica, nego apoteka". Policajci će na to: - "Ma nema veze, daj sa sirom."

Na to će ti apotekar: - "Gdje vi radite?"
Oni odgovore. Nazove apotekar zapovjednika i potuži se: - "Gospodine, vaša dva pijana policajca ušla su kod mene u apoteku i tražila burek. Ja sam im odgovorio da nije ovo buregdžinica nego apoteka."
Na to će ti zapovjednik: - "Ma udri ih tepsijom, budale pijane!"

Policajac zaustavi Muju i pita: - Vi ste pijani?
- Ne - veli Mujo.
- A kao trijezni ste?
- Nisam ni trijezan.
- Pa kakvi ste onda?
- Taman....

Navodno istiniti biseri s njemačkih fakulteta...

Usmeni ispit na medicinskom fakultetu:
Prof.č: "Ako vam je znanje k'o sise, ne moramo ni počinjati s ispitom" (Univerzitet Hamburg, profesor dobio zabranu usmenog ispitivanja)
"Jesu li vama mozak napumpali helijem da uopće možete uspravno hodati?" (Ispit iz fizike, Uni Chemnitz)

Žali se profesor: "Zašto studenti uvijek kasne na predavanja? Pa nije seoba naroda doći do fakulteta." U tom trenu ulazi student Azi-jat...
"Vi ste ispričani, vaš put je bio stvarno dugačak!" (Privredno pravo, Uni Essen)

Profesor na medicinskom fakultetu drži uvodno predavanje:
"Počinjemo s osnovama obdukcije. Dvije stvari su pri tome od ključne važnosti. Prvo: morate pobijediti odvratnost. Pazite!"
Profesor gume mrtvacu na stolu prst u rektum, izvadi ga i lizne (!!!) Sad vi.
Blijedi i jedva suzdržavajući povraćanje, studenti jedan za drugim ponove profesorov postupak. Kad su se svi izredali, profesor će: "Druga jednako važna stvar je koncentrirano i pažljivo praćenje predavanja. Ja sam u analni otvor gurnuo kaziprst, ali liznuo srednjak, dakle, dobro pazite!"

Profesor trudnici na usmenom: "Sad već udvoje dolazite na ispit, a još uvijek nemate poljma..." (Pravo, Uni Köln)

Student veterine na isplitu. Profesor mu pokaže napola pokriven kavez, vide se samo noge neke ptice.
"Koja je ovo ptica?"
"Ne znam."
"Vaše ime?"
Student podigne nogavice hlaća i veli: "Pogodite."

Vedrana, 3.d

Interview s Britney Spears

Britni, sve ih nogom vritni!

Ekskluzivno! Nećete vjerovati! Sestre Narut su rula za nas! Namučili smo se, ali smo ipak ulovili slavu Britney dok se nakon kratkotrajnog braka incognito oporavljala na našim Baftima...

1. Kako se osjećaš nakon još jednog prekida?
Što bi rekla moja frendica Kindica - sad vidiš da sam i bez tebe superjaka... uouou...
2. Jesi li pratila Hrvatsku na europskom rukometnom prvenstvu? Tko ti je najgledniji?
Pratila sam, redovito. Šuker.
3. Jesi li vidjela kako su nas sudci pokrali, a Slovenci namlatili?
Jesam, nenormalno sam se uzrujala. Da mi je uloviti onoga Pajovića... pjevao bi on meni ko bečki dječak, majku mu ljubim.
4. Je li ti u školi bio draži zemljopis ili geografija?

Na to pitanje zaista ne mogu odgovoriti iz jednostavnog razloga što su mi oba bila podjednako draga i iz oba sam imala pet.
5. Što misliš o još jednoj reformi školstva u Hrvatskoj? Treba li nastavu produžiti na 60 minuta? Apsolutno. Meni je 45 min bilo malo da shvatim da je 3 puta 7 jednako 28.
6. Koji bi predmet obavezno trebalo uvesti u školu? Manikiranje, kineske tetovaže, jedenje štipicima, peglanje ru-kava, čupanje obrva...
7. Što misliš o aferi Viktor Le-nac?

Dobar pjevač, odlične vokalne sposobnosti, rado bih s njim snimila duet.
8. S kim bi se još, osim s Madonna, poljubila u usta?
Hm. S Narcisom Mujićem, Janicom, Ibricom Jusićem...
9. Jesu li boje na semaforu adekvatne? Bi li ih promijenila? Svakako bi trebalo uvesti pink i svijetlo plavu.
10. Koju si zadnju knjigu pročitala?
S. Mesic: Kako sam rušio Jugoslaviju.
11. I, šta kažeš?
Bolja mi je Koko u Parizu, ima

razvedeniju radnju.
12. Je li opravdano da je kava u Bazi poskupjela za 1 kn s obzirom na visoki vanjski dug RH?
Nije opravdano. Kupovna moć Hrvata jako je mala, navodno je prodano svega 17 svojih CD-a.
13. Čemu takva hajka na Thompsonove pjesme? Stvarno ne znam. Ja, primjerice, rado vježbam uz njegove pjesme.
14. Bi li se odvažila na bungee jumping?
Ne, ne želim se više nikada vezati. Još nisam preboljela vezu s Justinom.

15. Kakvim ti se čini stanje u hrvatskom školstvu? Što treba mijenjati? Na hodnike staviti aparate za Pepsi (sponzor) i Strugara poslati u Neverland da mu Michael nešto šapne.

16. Hoćeš li nas tužiti u vrhovnom sudu jer smo cijeli intervju s tobom izmislili? Dabome da neću. Ovo je slobodna zemlja. Open your mind.
17. Svida li ti se Hrvatska? Što te najviše oduševilo? Hrvatska je prekrasna! Oduševila me Ivanja Reka, Čazma, Kraljevečki Novaki...

Simpatična Britney osvojila nas je svojom neposrednošću i vrlo dobrom upućenošću u našu unutrašnju politiku. Otkrila nam je i svog najdražeg političara u hrvatskoj vladi, porekla vezu s Mislavom Bagom i obećala lobirati za Hrvatsku kad se opet bude raspravljalo hoće li je ili ne pustiti da bude zemlja kandidat za punopravnu članicu u Europskoj Uniji. Što reci? Britney, hvala ti!

Pišući za Oximoron honorar zaradio:

Branko Nadvinski

BISKUPOVA CEDULJICA

Jedan mladi svećenik bio je tako nervozan da prije prve mise nije mogao ni riječi progovoriti pa je zamolio biskupa za savjet... Ovaj mu reče da sljedeći put popije čašu vode s 2 kapljice votke i odmah će se osjećati slobodnije. Poslije toga svećenik se osjećao tako dobro da ga više ništa nije moglo uznemiriti. Nakon povratka s mise pronašao je sljedeću ceduljicu od biskupa... Poštovani svećenice, sljedeći put stavite nekoliko kapljica votke u vodu, a ne obratno. Osim toga, evo još nekoliko savjeta kako se neki ispadi ne bi ponovili:

7. Papu ne moramo nazivati El Padrino.
8. Bin Laden nema veze s Isusovom smrću.
9. Sveta voda je za posvećivanje, a ne da bismo se osvježavali ispod pazuha.
10. Hostija nije snack uz vino, nego priček za vjernike.
11. Grešnici idu u pakao, a ne u p.m.
12. Poziv na ples nije loš, ali nikako plesati polku
13. Onaj u kutu kraj zbora, kojeg ste nazvali kontrašem i transvestitom u suknji, to sam bio ja!

SARA 3.D

Odgovori koje smo dobili u jednom maturalskom razredu na pitanje

PO ČEMU ĆETE PAMTITI BOŽIĆNE PRAZNIKE?

1.) Pod praznicima sam kupila štitičke za uši koji su se ubrzo strgali i sada više na lusteru u dnevnoj sobi.
2.) Na dočeku Nove godine bila sam u Papaji s ekipom, ponoć sam dočekala s dečkom, a onda sam ujutro dobila temperaturu zbog premlaž tkanine na haljini od sinoć te sam ostatak praznika preležala s gripom. Ali bilo je super!
3.) Oduševila me secesija - Art nouveau.
4.) U novu godinu ušla sam plešući.
5.) Dobila sam slikovnicu za Božić. Išla sam u kino s dečkom koji mi se sviđa i bilo nam je super.
6.) Pogled s vrha Alpa na oblak koji putuje.
7.) Skroz nadrealistična epizoda u jednoj fotokopiranoici - stara vlasnica fotokopiranoice okružena krznim bundama moli fotokopirni stroj da je ne izda, a njen tek ustali 20-godišnji unuk Goran se žali na kvalitetu hrenovki u tijestu, «musavost» pekarnica i «tečnost» jogurta.
8.) Upao sam u rupu na pločniku, koja je bila prekrivena nekim rešetkama. Užas, koja bruka!
9.) Najljepši trenutak proteklih praznika doživjela sam kad sam izula cipele poslije Nove.
10.) Luka i ja smržavali smo se po gradu i puno se smijali.

oXImoron K3

Mali Ivica

(suprotno očekivanjima, nema veze s politikom)

Ivica nije dva dana bio u školi. Treći dan pita ga učiteljica:

- Ivce, imaš li kakvo opravdanje za izostanke?
- Pa znate, mama mi je dala prati gaće pa nisam mogao doći
- Ali, Ivce, to je jedan dan, što je s drugim?
- Učiteljice, drugi dan sam krenuo u školu, a kad sam došao do vaše kuće, ugledao sam kako vam se na štriku suše gaće pa sam pomislio da vi nećete taj dan doći u školu i vratio se kući.

- Ivica se ispričava učiteljici što nije ništa naučio:

- Oprostite, nisam se stigao spremati jer mi je jučer traktor pogazio baku.

Sljedeći dan:

- Oprostite, nisam se stigao spremati jer mi je jučer traktor pogazio mamu.

- Dan poslije:

- Oprostite, nisam se stigao spremati jer mi je jučer traktor pogazio tatu.

Pita učiteljica Ivicu:

- Oh, jadno dijete, što ćeš ti sad kad nemaš nikoga svog?
- Isto što i dosad. Vozit ću traktor!

Pitala učiteljica malog Ivicu koliko mu je star otac, a on reče: 10 godina.

- Kako 10, kad ti imaš 9 godina? - začudi se ona.

- Pa on je, učiteljice, postao otac kad sam se ja rodio - odgovori Ivica.

Zatekao mali Ivica mamu i tatu u neugodnom trenutku.

- Tata, što to radiš?

- Ne znam.
- Učili smo da je čovjek postao od majmuna.
- E pa ako si ti postao od majmuna, ja nisam!!!

Rekla učiteljica učenicima da svatko donese neki kućni aparat. Sutra pregledava. Netko je donio glačalo, netko mikser, itd.,

- Pumpam mamu, sine, idemo na more.
- Tata, izgleda da mama negdje pušta.
- ?!?
- Pa, i poštar ju je jutros pump'o!

Mali Ivica zakasnio kući, pa ga dočekala zabrinuta majka.

- Gdje si bio do sada?
- Paaa, bio sam s Maricom u parku.

- A što si tamo radio?
- Znaš mama, mi smo sjedili na klupi. Onda su na drugu klupu došli dvoje i počeli se ljubiti, pa smo se Marica i ja počeli ljubiti.

- I onda?
- Onda je striček onoj tetici skinuo bluzu i počeo je ljubiti u sike, pa smo to i ja i Marica učinili.
- I što je onda bilo? - upita već zaprepáštena majka.
- Paaa, onda su ono dvoje otišli u grmlje... a mi smo došli kući jer nas nije tjeralo kakati!

- Tata, kako sam ja došao na svijet?

- Posadili smo biljku i tamo si ti narastao.

Tako Ivica posadi neku biljčicu i čeka. Nakon nekoliko sati na njoj opazi bubu i zavapi:

- Joj, da mi nisi sin, sad bih te zgazio!

Mali Ivica dolazi doma i pita majku:

- Mamice, imaš li ti jako, jako velika usta?

- Zašto me to pitaš?

- Pa, tata je jučer rekao susjedi Vikici da si progutala sve što ti je rekao!

Ivica došao ravno iz škole i kaže:

- Tata, znaš što smo danas učili u školi?

a kad je došla do Ivičine klupe, upita ga:

- A što je ovo Ivce?
- Aparat za umjetno disanje.
- A odakle ti to?
- Uzeo sam od dide.
- Pa što je dida rekao?
- Agggghhhhhhh!

Dobio mali Ivica jedinicu iz pismenog sastavka. Kad je došao kući, mama ga pita što je bilo.

- Pisali smo sastav. Evo da ti pročitam: "Krenem ja jedan dan u školu, kad naletim na govno. Govno, onako zelenkasto, rekoh, mora da je Markovo, on jede puno graška.

Idem ja malo dalje, naletim na još jedno govno. Govno malo žućkasto, kao da je Josipovo, on jede puno kukuruza. Šetao sam još malo i naletio na jedno baš veliko govno i pomislio:

"Mora da je Perino, on je de-beo, puno jede, pa puno i sere."

- Pa dobro, Ivce, koja je bila tema sastavka? - pita Ivicu mama.

- Prijatelj se u nuždi prepoznao!

Uleti mali Ivica u željezarnju i pita prodavača:

- Imate li bombona?
- Naravno da nemamo.

- Imate bombona?
- Naravno da nemamo.

- Imate li bombona?
- Nemamo! Ako još jednom pi-taš, otpliti ću ti jezik!

- Je li imate pila?
- Nemamo.

- Dobro, a imate li bombona?

- Imate li bombona?
- Naravno da nemamo.

- Imate li bombona?
- Nemamo! Ako još jednom pi-taš, otpliti ću ti jezik!

- Je li imate pila?
- Nemamo.

- Dobro, a imate li bombona?

- Imate li bombona?
- Naravno da nemamo.

- Imate li bombona?
- Nemamo! Ako još jednom pi-taš, otpliti ću ti jezik!

- Je li imate pila?
- Nemamo.

- Dobro, a imate li bombona?

- Imate li bombona?
- Naravno da nemamo.

- Imate li bombona?
- Nemamo! Ako još jednom pi-taš, otpliti ću ti jezik!

- Je li imate pila?
- Nemamo.

- Dobro, a imate li bombona?

- Imate li bombona?
- Naravno da nemamo.

- Imate li bombona?
- Nemamo! Ako još jednom pi-taš, otpliti ću ti jezik!

- Je li imate pila?
- Nemamo.

- Dobro, a imate li bombona?

- Imate li bombona?
- Naravno da nemamo.

- Imate li bombona?
- Nemamo! Ako još jednom pi-taš, otpliti ću ti jezik!

- Je li imate pila?
- Nemamo.

- Dobro, a imate li bombona?

Prvog sljedećeg dana učiteljica ga upita kako mu je bilo na selu i što je tamo vidio.

- Vidio sam mnogo gusaka, pa-taka i kokoši. I jednog teško bolesnog pijetla.
- Po čemu znaš da je bio bolestan? - pita ga učiteljica.
- Pa stalno ga je neka kokoš nosila na leđima.

Na satu vjeronauka velečasni priča da je Bog svuda. Ivica upita:

- Je li i u mom podrumu?

- Velečasni kaže:
- Da.

- Ivica će na to:
- Jesam vas veznuo, ja ne-mam podrum.

Objašnjava učiteljica da se svake godine u Hrvatskoj potroši 12 kg toaletnog papira po glavi stanovnika. Jedino Ivica digne ruku.

- Što tebi uvijek nije jasno Ivce?
- Ma nije mi jasno zašto po glavi?

Dva dječaka razgovaraju o tome kako su došli na svijet:

- Imate li bombona?
- Ja sam se izlegao iz jajla!

- kaže mali Ivica.
- Kako iz jajla, kada djecu do-nose rode? - buni se drugi.

- Tako iz jajla! Jučer kad sam prolazio, čuo sam kućepazitelja kako kaže: "To je mali od one koke s petog kata!"

Pitala učiteljica Ivicu što je to katastrofa. Ivica odgovara:

- To je kad lisica zakolje kokoši.
- To nije katastrofa Ivce. To je šteta.

- Sutradan učiteljica pita isto pitanje. Ivica odgovara:
- To je kada avion u kojem se vozi naš predsjednik eksplodira i padne u more.

- Bravo, Ivce, to je katastrofa.
- Ali nije šteta - odgovori Ivica.

Pitala učiteljica Ivicu što je to katastrofa. Ivica odgovara:

- To je kad lisica zakolje kokoši.
- To nije katastrofa Ivce. To je šteta.

- Sutradan učiteljica pita isto pitanje. Ivica odgovara:
- To je kada avion u kojem se vozi naš predsjednik eksplodira i padne u more.

- Bravo, Ivce, to je katastrofa.
- Ali nije šteta - odgovori Ivica.

Pitala učiteljica Ivicu što je to katastrofa. Ivica odgovara:

- To je kad lisica zakolje kokoši.
- To nije katastrofa Ivce. To je šteta.

- Sutradan učiteljica pita isto pitanje. Ivica odgovara:
- To je kada avion u kojem se vozi naš predsjednik eksplodira i padne u more.

- Bravo, Ivce, to je katastrofa.
- Ali nije šteta - odgovori Ivica.

Pitala učiteljica Ivicu što je to katastrofa. Ivica odgovara:

- To je kad lisica zakolje kokoši.
- To nije katastrofa Ivce. To je šteta.

- Sutradan učiteljica pita isto pitanje. Ivica odgovara:
- To je kada avion u kojem se vozi naš predsjednik eksplodira i padne u more.

- Bravo, Ivce, to je katastrofa.
- Ali nije šteta - odgovori Ivica.

- Sutradan učiteljica pita isto pitanje. Ivica odgovara:
- To je kada avion u kojem se vozi naš predsjednik eksplodira i padne u more.

- Bravo, Ivce, to je katastrofa.
- Ali nije šteta - odgovori Ivica.

MALI OGLASI

- Prodajem štednjak s četiri gnijezda.
- Vrata na šibanje prodajem.
- Imam samo ono gdje muški pišaju.
- Mercedes, garavi.
- Trosjed u kvaru.
- TV, na pola dnevnika izgubi glas.
- Prodajem kravu staru 2 god., nije luda.
- Gnojna cisterna.
- Jednosobna vrata.
- Ekscentrična preša.
- Sobu iznajmljujem pretežno ženskoj osobi.
- Kupujem auto radio, novi ili ukraden.
- Prodajem gradilište s pogledom na okoliš.
- Umirovljeni penzioner traži stan.
- Prodajem dvosjed, na nerazvlačenje.

MUDROSTI

Muhe su najbolji novinari - odmah otkriju kad nešto zasmrdi.

Čovjek je najsavršenije biće koje može svatko napraviti.

SAČUVAJTE DRVEĆE - POJEDITE DABRA

Alkohol je čovjekov najveći neprijatelj. Samo kukavice bježe od neprijatelja!

NEKI PIJU OD RADOŠTI, NEKI OD TUGE, A NEKI OD JUTRA

Poslovice o feferonima: Kako jedeš, tako ćeš i sрати.

Pamćenje je vještina, a zaboravljanje je umjetnost.

Kad nas roditelji izvedu na pravi put, postajemo autopostipi.

INFARKT, MA KAKAV BIO, OD SRCA JE.

Parni stroj je pronađen, a nepamti još nižel

IDEALNA LJUBAV je između muškarca s lijepim primanjima i žene sa lijepim davanjima.

Bolje izgubiti trenutak u životu, nego život u trenutku.

TKO SE POSLUĐNJI SMJE... NAJSPORIJE SHVACA.

3.1.1.3. Nada Korbar Ivančko

3.1.1.3. Marija Lederko

3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

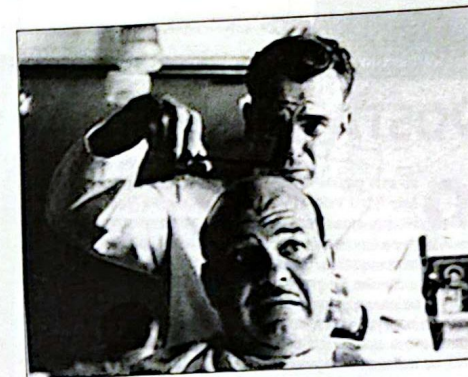
3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

3.1.1.3. Kl. (Imazija) Ij.

- Muškarac neće pokazati znakove boli dok prima najokrutnije udarce, ali će se tresti dok žena pokušava očistiti njegove rane.
- Jedna šibica dovoljna je da osvijetli sobu bilo koje veličine.
- Svaka brava može se u sekundi otvoriti kreditnom karticom ili spajalicom - osim ako to nisu vrata koja vode u zgradu u plamenu, u kojoj je zarobljeno dijete.
- Nije nužno reći "dobar dan" ili "dovidenja" kada započinjete ili završavate telefonski razgovor.
- Eiffelov toranj može se vidjeti s bilo kojeg prozora u Parizu.
- Jedan čovjek koji puca u dvadeset ljudi ima više šanse ubiti ih, nego njih dvadeset koji pucaju u njega jednog.
- Kuhinje nemaju prekidače za svjetlo. Kad u nju ulazite noću, trebate samo otvoriti vrata frižidera i koristiti njegovo svjetlo kao zamjenu.
- Nije važno ako ste višestruko nadbrojeni u borbi koja uključuje bonilačke vještine - vaši neprijatelji čekat će strpljivo da vas napadnu jedan po jedan, plešući naokolo u prijetećoj maniri, sve dok ne oborite njihove prethodnike.
- Majke svakog jutra priprema-ju jaja, slaninu i kolače za svoga supruga i djecu, iako ih oni nikada nemaju vremena pojesti.
- Jednom nanesen ruž za usne nikad se neće izbrisati - čak ni dok ronite pod punom ronilačkom opremom.
- Policajcima se uvijek dodjelju-ju partneri koji su njihova pot-puna suprotnost.
- Automobili koji se sudare gotovo će uvijek eksplodirati u plamenu.
- Čak i pri vožnji po potpuno ravnoj cesti nužno je energično okretati volan s lijeva na desno svakih nekoliko trenutaka.
- Poštteni i radišni policajci u pravilu bivaju upucani tri dana prije penzije.
- Ako se poželite izdavati za njemačkog oficira, nije nužno znati njemački jezik - dovoljan je njemački naglasak.
- Šet policije uvijek će sus-pendirati svoga glavnog detek-tiva ili mu dati 48 sati da završi posao.
- Što više muškarac i žena mrze jedno drugo, veća je vjerojatnost da će se zaljubiti.

- Ventilacijski sustav bilo koje zgrade savršeno je mjesto za skrivanje. Nitko nikada neće ni pomisliti da vas u njemu traži i možete bez teškoća putovati do bilo kojeg dijela zgrade.

- Kada se suočite sa žlim međunarodnim teroristom, sarkazam i duhovitost su vaše najbolje oružje.

- Kada plaćate taksi, ne morate pogledati u novčanik dok vadite novčanicu - samo zgrabite jednu nasumce i dajte je.

- Bit će to uvijek točan iznos cijene vožnje.

- Kada su sami, svi stranci više vole govoriti engleski.

- Skidanje do struka može muškarca učiniti neranjivim za metke.

- Ako borave u opsjednutoj kući, žene trebaju istražiti svaki neobičan zvuk u najoskudnijem rublju.

- Ako trebate ponovo napuniti oružje, uvijek ćete imati dovoljno municije - čak i ako je uopće prije toga niste ni ponijeli.

- Ako se nadete uhvaćeni u situaciju koja se može brzo razjasniti jednostavnim objašnjenjem, za ime Boga, držite usta zatvorena!

- Ako vidite veliko staklo, netko će ubrzo biti bačen kroz njega.

- Ako vas netko lovi po gradu, možete se skloniti u paradi Svetog Patrika koja se odvija u svakom doba godine.

- Ako odlučite plesati po ulici, svatko na koga naidete znat će korake.

- Kada je netko zaljubljen, uobičajeno je oduševljeno zapjevati pjesmu.

- Kada je osoba onesviještena udarcem u glavu, ona nikada neće pretrpjeti potres ili oštećenje mozga.

- Kada se vozi auto, normalno

je gledati u osobu koja sjedi pokraj vas ili na stražnjem sjedalu, a ne u cestu.

- Na kompjutorskom ekranu nikada se ne vidi kursor, nego samo: "Enter Password Now".

- Preživjet ćete bilo koju bitku u bilo kojem ratu osim ako ne napravite pogrešku i pokažete neke fotografije vaše voljene kod kuće.

- Televizijske dnevne vijesti obično sadrže priču koja vas osobno pogađa točno u tom trenutku.

- Lako je prizemljiti avion ako postoji netko u kontrolnom tornju da vam daje upute.

- Električna ograda dovoljno snažna da ubije dinosaura neće izazvati trajne posljedice kod osmogodišnjeg djeteta.

- Tijekom svih policijskih istra-ga bit će nužno barem jednom posjetiti striptiz klub.

- Uvijek je moguće parkirati neposredno ispred zgrade koju posjećujete.

- Uvijek možete pronaći motor-nu pilu kada vam treba.

- Većina ljudi čuva album novinskih izrezaka, osobito ako je netko od njihove obitelji ili prijatelja poginuo u neobičnoj nesreći.

- U Americi svaki "dejt" završi fakingom.

- U Americi je do 40. godine čisto O.K. živjeti s cimerom/cimericom.

- Niti jedna žena ne planira udaju prije 40-e.

- Ni jedna žena ne planira imati djecu prije 45-e.

- 99% nećeš izgubiti pamicu (ma koliko glupa bila) ako te brane glavni likovi.

Za ocjenu iz zalaganja potudio se
Moreno Galtner, 3.b

oXImoron 35

DOSTA JE REČI - VUKOVAR!

Ove smo godine iz našeg 3.b u Vukovaru bili samo nas sedmoro. Mislim da smo svojim ponašanjem opravdali tu, rekao bih, titulu učenika XI. gimnazije u kojoj se još uvijek (na sreću) njeguje odgoj vjerske etičnosti, pravednosti, patrijarhata itd. No, uz to, mi smo bili jedni od malobrojnih "trećacića", što me je pomalo rastužilo. Kao da su se svi navikli na taj tihi Vukovar u slijepom crijevu i zaboravili ga. Već po običaju, na putu do Vukovara, stali smo u Đakovu u posjet Katedrali. Mi smo ostali u obližnjem kaficu, a "prvašice" je prof. Kovačić proveo kroz Strossmayerovu velebnu zamisao. Vrijeme je i meteorološki i emocionalno bilo promjenljivo.

Nakon dolaska i uobičajenog "komada" od crkve Sv. Bone, ušli smo ne znajući što nas čeka. Tik od crkve obnovila se gimnazija, jake zemljasto-zute boje, u stilu zgrada zagrebačkog centra. Prije odlaska u Vukovar čuo sam da se mnogo izgradilo i da se gradi (ne iz našeg tiska, o Vukovaru se uvijek šuti). Očekivali smo misu, no dobili smo za mene zlata vrijedan govor, bez kojeg biste sada nešto putove drugo čitali u ovom potpisu. Nije to bio obi-

čan svećenički govor koji je trebalo poslušati "pro forma", nego detaljno upoznavanje s poviješću biskupije, ratnim okolnostima, te trenutnoj (ne)sređenosti u gradu. Priča je počela s franjevcima koji su u 14. st. došli na taj prostor i sagradili crkvicu na mjestu današnje. U 18. st. ta je crkva dobila svoju današnju formu. Svećenici su, kao što je poznato, mnogo pažnje posvećivali očuvanju knjiga i općenito znanju. Tako su i ondje prepisivane i sačuvane mnoge inkunabule, te druge vjerske i svjetovne knjige. No, u ratu je sva imovina odnesena, pokradena, spaljena, uništena. Nevjerojatne su razlike u vrijednostima i kulturi, te poimanju samog čovjeka između dvije države, tako geografski bliske jedna drugoj. Isto je tako nevjerojatna činjenica kako je Europa neuka kad nas svrstava u istu vreću s takvom "braćom". No, to je stara rana na koja ne zacjeljuje, ali smo se na nju toliko navikli da više kao da ni ne boli. Eto koliko su nas lobotomirali. No, taj se ponižavani čovjek jednom ipak suprotstavio. Došlo je do rata, do borbe za domovinu, do obrane komandica raja koji nam je namijenio sam Gospodin. Za sve koji nisu znali i još uvijek ne znaju o

strahotama (jer se o tome ni u školi ne govori, a kamoli uči) koje su se događale na ovim prostorima vrijeme je da spoznajemo istinu ili bar dio nje. Svakako je kršćanski oprostiti, ali ne smije se zaboraviti. U govoru nam je svećenik rekao da je nedavno na misi ljudima opet spomenuo kako treba oprostiti da bi se krenulo dalje, ali da su oni izišli iz crkve. Kako oprostiti kad su ti uzeli sve što si imao, a sad ti se činično cere u facu? Na kraju nam je kazao da svakodnevno moli Boga da mu otvori dušu i da skupi snage oprostiti tim barbarima za sve što su činili i još čine. Da, zločincima! Zar ne smijem reći da su barbari? Hoće li zbog toga teksta i školski Oksimoron završiti u vatri kao u filmu Fahrenheit?

Rat je u Vukovaru započeo 24. 8. 1991. god., a završio 18. 11. 1991. No pitanje je je li i dan danas gotov. U tih 90 dana opsade grad je branilo oko 1400 branitelja iz cijele Hrvatske. Poginulo je 700 civila i 700 vojnika, a za 860 njih se i dalje traži. Napadi su počeli iz smjera Bogdanovaca, a prije je već palo Borovo naselje. 23. -24. 8. Srbi su odvezli iz grada svoje stanovnike i vratili ih u Srbiju. 24. -25. 8. napadi počinju gadanjem autobusnog kolodvora

na koji su pristizali autobusi s hrvatskom djecom koja su se vraćala s mora. Gadalni su djecu! Tog ljeta '91. niti jedno srpsko dijete nije išlo na more. Već je sve bilo isplanirano. Rušili su sve što ima veze s katoličanstvom, kulturom, civilizacijom, hrvatstvom, posretjenjem. Težinu ovih riječi trebate čuti od onih koji su to doživjeli i preživjeli, trebate osjetiti kako vam pri izgovaranju tih

riječi bubnjić drhti od tuge i nemobnosti. Jedno od prvih ciljeva bila je bolnica na koju su odmah bačene dvije rakete. Nakon zauzeća grada pacijente bolnice su odveli i smaknuli na Ovcari. Nisu dopustili da se ranjenici prevezu u neokupirani dio Hrvatske čime su prekršili sva međunarodna prava ljudskog postojanja - europska prava! Poratno stanje: 1997. god. Vukovar je vraćen Hrvatskoj "mirnom integracijom" po Daytonu.

Ono što je cijelo u Vukovaru su srpske kuće koje nisu ni bile taknute. Stanje danas: Ti... i danas žive na istim adresama, kao da se ništa nije zbilo, bez trunke griznje savjesti jer je ni nemaju. Prije rata u gradu je živjelo oko 48.500 stanovnika, a zaposleno je bilo 42.000.

Danas u Vukovaru nema radnih mjesta, a ni suživota. Radi svega 200 ljudi u Borovu i otprilike isto toliko u Benettonu (jer Hrvati nemaju svoje vrtke). Mnogo se ljudi vratilo u svoje domove, no o tome kako žive najbolje svjedoče podatci da se 1500 hrvatske djece i 1200 srpske školjke odvojeno, da se živi od ljubavi Caritasa koji također spaja kraj s krajem, i da je vrlo teško biti Hrvat, pogotovo kad padne noć. Prijetnje, strah... Strašno. Djeca Vukovara kažu: "Kad god netko pita za nas, prolista svaki svijet u Vukovaru." Srbi koji sada žive u Vukovaru nemaju ni i imaju prava više nego ikada, a čuvaju ih pripadnici europskog OESCA. Europa se po običaju postavlja kao da smo mi agresori. Može se reći da je Vukovar sinteza svih problema, sveukupne neimaštine i bijede u Hrvatskoj. Srbi u našoj, već razorenoj, crkvi na zidu pišu: "Bog prašta, Srbi ne!". A mi malo dalje u hrvatskoj maniri odgovaramo: "Prolazniče! Ne čudi se kostima mojim razasutim. Moli za one koji su moje i tolike kosti nevinih po Vukovaru razasuli."

Ivan Mihanović, 3.b

Dežurna zanovijetanja

Slogani političkih kampanja

Svake četiri godine političari uvesejavaju gladne, umorne i nezaposlene. Igra se zove «Biraš mene, biram tebe», a sastoji se od par koncerata, hektolitara kuhanog vina i brojnih drugih disciplina (izvlačenje prljavog rublja, utrke do pučkih kuhinja, obećavanje na sto metara, skok u saborsku fotelju...). S početkom izbora kampanje plakate stranih banaka i one s reklamama za sapune rekordnom su brzinom prelijepili predizbornim plakatima. Spojka? Odmah je postalo očito da mnogi još nisu shvatili da - ze! li prvući birače, predizborne plakate ne smiju krašiti uvećanim fotkama svojih lica (ljudi se počinju pitati zašto su oni na kojima svijet ostaje toliko stari). Osim toga: svojim a la khalica frizurama, podbratcima, sličnošću s pokojnim predsjednicima i jezivo sjajnim očima samo plaše malu djecu na autobusnim stanicama i znatno umanjuju šansu da čovjek slučajno na dan D zaočkruži njihov broj na listiću. Svar je i u pristupu na cesti - trik nije u trčanju za školarcima sa zastavicama - plijen (bilo kojeg prolaznika od 9 do 99) treba prvo odobrovoljiti bonbonom, a zatim, dok bude krotko cuclo, neprimjetno u torbu osobe u pitanju ugurati što veću količinu propagandnog materijala (koji će on/ona negdje u budućnosti možda i preletjeti pogledom prije nego njime obloži kutiju za mačji pijesak). I sloganim je fallo žara, lako treba priznati da jednom rečenicom i velikim ups ne možeš objasniti ili opravdati sve što si ukinuo/uveo/povećao/smanjio u zadnjih x godina. Ove se go-

dine činilo kao da su u pola jedan - u noći probudili nekog desetogodišnjaka i taj im je, snen, rekao hrpu nepovezanih rečenica koje su u sebi slučajno sa državale i riječ Hrvatska, pa su ih u nedostatku boljih ideja tiskali na jumbo plakate. Ruku na srce - neke bi od njih (s udarnim pojmovima - gradnja, ljubav, promjena) možda puno bolje prodavale cement, kukuruzne pahuljice ili hranu za pse nego nesumnjivo svijetlu budućnost Hrvatske). Jedna od najboljih bila mi je «Pa nek' sam isti kao on!», stranke jednog sina (barem fizički) sličnog ocu, ali mi još nije skroz jasno što je točno time mislio i kakav je učinak ta mudra misao trebala ostaviti na biračko tijelo. Dobra je bila i «Imam ja, imam čete i vi!» (pitajte je samo što). Pozitivna strana predizborne kampanje - uvećanja je mase, potakla stiholepeci širom zemlje na kreativnost pa su obogatili plakate osobnim dodirima, a mnogi su s početkom emitiranja predizbornih emisija na skoroumrucem trećem programu HRT-a prestali žaliti za «Sienfeldom». Zanimljivo, uvijek aktualna ideja je i crtanje brkova crnim sprejom po glatkim, točkastim licima kandidata, koje se pokazalo osobito uspješnim kod plakata s tri lica, kada je u sredini lice političarke a sa strana lica političara. Neki su stvarno dali mašti na volju i izrazili se gusarskim motivima (dalekozori, povezi, papige, topovi, jedrenjaci u pozadini). Na kraju, jedan zanimljiv urbani mit koji kruži mojim kvartom: jedne godine mlada (nazovimo ga X,Y) «dao svoje povjerenje» jednoj stranci, a zatim, pola sata kasnije, ležerno, u trenirci, ušetao u sjedište njihovih najžešćih protivnika. I dok se tako s nestrpljenjem čekalo rezultate, poslužio se pršutom, vinom, upoznao par faca i proveo 5 sati na Internetu izdajući se za potpredsjednika sina jedinca. Zaključci svih koji su ovu priču čuli (ili čak poznaju nekog od rodbine slavnog aktera) mogu se svesti u jedan - čovjek bi uz prave veze mogao postati vrlo uspješan političar.

Lana Ribarić, 4.a

Pismo sinu

Dragi sine, pišem ti ovo pismo kako bi znao da ti pišem. Ako dobiješ ovo pismo, znači da ti je stiglo. Ako ga ne primiš, javi mi, tako da ti ga ponovo pošaljem. Pišem ti sporo jer znam da sporo čitaš. Neki je dan tvoj otac u novinama pročitao da se većina prometnih nezgoda događa 1 km daleko od kuće, tako da smo se nedavno i mi preselili malo dalje. Kuća je prelijepa, imamo čak i vešmašinu, ali ne znam radi li. Jučer sam stavila prati robu, povukla vodu i veša više nije bilo... Ovdje vrijeme i nije tako loše. Prošli tjedan samo je dva puta padala kiša - prvi put pljusak je trajao tri, a drugi put četiri dana. Što se tiče one jakne koju si želio da ti pošaljem... tvoj ujak Pjer savjetovao nam je da s nje skinemo gumb (jer su dosta teški) da bi poštarina bila manja. Tako smo i napravili - gumbi su ti u džepu od te jakne. Napokon smo pokopali tvoga djeteta; pronašli smo njegovo tijelo kada smo čistili kuću. Bio je u ormaru od onoga dana kada smo se igrali skrivača. Prije nekoliko dana u kuhinji je eksplodirala plinska boca; tvoga oca i mene izbacilo je van kroz prozor - kakav osjećaj! Nakon toliko godina tvoj otac i ja izišli smo van zajedno... Kad već spominjem tvog oca - jesam li ti i rekla da je dobio novi posao? Jako je ponosan. Ispod njega se nalazi bar 500 ljudi! Zaposlili su ga na gradskom groblju - održava travnjak. Tvoja sestra Đurđa, znaš ona koja se udala za svoga muža, napokon je rodila. Još ne znam spol, tako da ti ne možemo reći jesi li postao tetka ili ujak... Ako bude curica, tvoje sestra će je nazvati po meni. Bit će malo sriješno da svoju kćer zove «mama», je li da? Tvoj rođak Stipe se oženio. Po cijele se dane moli pred ženom jer je djevoja. I da znaš da više ne vidimo tvog ujaka Izidora, onog koji je umro prošle godine. O tvom bratu Šimi ne želim ni pričati. Toliko je, po običaju, nemoguć. Neki dan je zatvorio vrata od auta, a unutra ostali ključevi. Morao se vratiti kući kako bi uzeo duplikat i izvukao nas iz auta. Toliko, sine, od mene. Necu ti napisati adresu jer ne znam koja je. Ljudi koji su ovdje živjeli prije nas skinuli su sa zida kućni broj. Ako vidiš Matildu, pozdravi je, a ako je ne vidiš - nemoj joj ništa ni govoriti.

Tvoja mama

P.S. Htjela sam ti poslati nešto novaca, ali sam već bila zatvorila kovertu.

Akvarel zamucene prošlosti

Kristalici mog rimskog odrastanja već su godinama utopljeni u vlastitom nepresušnom mozaiku sjećanja, prepusteni eteričnim isparavanjima zaborava. Nemilosrdno zadiranje u ljubicu izmaglicu istiskuje i budi usnula prašnjava zmca u kojima nevidljivo titiraju čudnovate prašnjave slike. Amfibijska bica optočena zelenkastim nijansama nadiru iz khrhotina razlivene prošlosti te, nalikujući na smokvin sir u sočnom, bljedožuckastom umaku, podsjećaju na tople crtice moga djetinjstva i najdraže jelo moga none. Preporod vlastite prošlosti, obogaćene ukusom maline, nudi kristalnu životnu radost koja se nastoji uklopiti u sveopću pepeljastu složenost. Dječja osjetila tako su uživala u dodiru s gibanjima nadrealističkog svijeta, ipak ne shvaćajući posve kako su zapravo dio fantastičnog umjetničkog bisera uronjenog u šarene vode. Bezbrojni itinerari ispunjeni čudesnim blagom bili su sastavni dio mojih svakodnevnih šetnji. U ružičastim večerima sjaje se besmrtni tragovi genija urezivani dugi niz stoljeća. Baldahin melankolije prigušeno gasi sjećanja. S Janikula se u sutonu plave rekonstruirani arhitektonski oblici.

Marija Radić, 4.a

Lice i naličje Vukovara

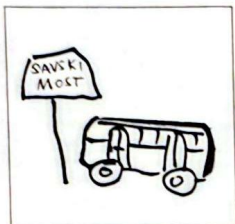

Kulisa Savski most: Zašto učenici koji su putnici trebaju imati debele beneficije?

Se la vi

Ovo pišem u ime M.K.I. sve one jadne savske djece koja su svoje mlade živote proveli uspoređujući svoj životni raspored s voznim rasporedom ZET-a. Zamislite da u snježno jutro krajem studenog (tamo odakle mi dolazimo malo ranije padne snijeg) ustajete oko 4.30 (po zagrebačkom vremenu, znači uračunata vremenska razlika) da bi razbili led na pipi i umili se ledenom vodom. Ubacujete koje drvo u kamin i oblačite čizme podstavljene zečetinom, pravite si sendvič i krećete prema vratima. Usput uzimajući teniske reketke da vam bude lakše pješčači po dubokom snijegu. Uskoro uvidate da je cje-lonoćni gusti snijeg zatrpao vaš ulazna vrata, no vi nemate vremena razgmuti snijeg jer ćete zakasnit na bus. Jutros vozi Mile, a taj ne bi ni svoju reumatičnu mater pričekao. U po-manjkanju maštovitijeg rješenja vi iskačete kroz prozor na gor-njine katu kuće, a pad zbog visine napadalog snijega nije ni posebno dug ni bolan. Uz bojni, banzai povik koji služi i kao bu-dilica pijetlu, ubrzanim korakom kroz mrak jurite na reketima kroz snijeg, te se panično ogledavate na sve strane jer mora-te na putu do najbližeg ZET-ove stanice proći preko jedne gore (među pukom znanje kao Vražja gora, zbog sotonističkih žrtvovanja koja su se tamo od-vijala. Neke babske priče s le-ševima - tješite se), zatim preko jednog zaleđenog jezera i kroz gustu cmogonočnu šumu u ko-joj nerijetko srećete vukove, ve-prove i pijane lugare te pokojeg zaostalog pripadnika partizana koji vas ispituje je li završio rat i kak' je prošao, 'ko je pobijedio. Možda bi bilo potrebno nama, čitaocima, gradskoj djeci po-bliže objasniti koliko je zapravo mrak cm ujutro, prije svitanja, i koliko je tišina pred zoru sum-njiva - svaki šušanj može biti

poguban za našeg daka, svaki valić vjetra može nekom krvo-žednom vepu ili vuku odnijeti miris našeg revnog učenika koji pomno pazi da na tijelu nema otvorene porezotine ili puknute zanoktice, a ljudski miris ka-mufliira mirisjavim borcima i zubnom pastom posebno naru-čenom od Plive, *Plident* - *jele i borovi, pasta za pustolove*. Ju-tros je bilo posebno hladno pa nije bilo potrebe da naš junak koristi svoj električni, sklopivi štap za samobranu. Naime, svim beštijama šume bilo je prehladno za izlazak iz brloga. Konačno, negdje oko pola šest ujutro, naš gimnazijalac sjeda na zadnje sjedalo pla-vog busa i pregledava ispod sica je li mu ko mrknuo rešo i lončić u kojem kuha kavu za malobrojne putnike koji kreću iz njegova kraja na posao. Kroz prozor zahvati snijega s obližnjih granai pristavi kavu, a za Milu čaj jer on ima proble-ma s tlakom pa mu se ruke tresu od kave, što bi na ovom dijelu puta bilo i više nego po-gubno - serpentine i poledica same su po sebi nalik lošoj šali reljefa i klime. Na zadnjem sjedalu naš dak nastavlja sa svojim obavezama: sprema reketke iza sjedala, oblači suhe hlače koje je imao spremijene u torbi i pere lončić od kave. Uz posao, ulovi malo vreme-na i popiše s jednim radni-kom Industriograde i s jed-nom radnicom Žitnjaka. Na-poslijetku, zadnjih pola sata vožnje, ulovi malo sna, no probudi ga baka koja ide na plac, riječima koje voli čuti svaki putnik ZET-a, pogotovo daci: «Probudi se, sinek, stigli smo na Most, odi no.» Naš uzoran/hrabar učenik ustaje, trlja krmeljave okice, nenavike na svjetla vilegrada, i ruke prema školi/ svjetlijoj, doslov-no svjetlijoj budućnosti. Narav-no, on i domar Marjan prvi su koji dolaze na adresu male

gimnazije u Savskoj. Naš dak je prisiljen slušati o Marjnovoj revolucionarnoj ideji ljestava do Mjeseca koje bi mogle biti napravljene od -na-sve-tem-perature-otpornog materijala koji je Marjan pronašao u ka-binetu prof. Sesara. Konačno, naš dak sjeda u svoju klupu, udahne punim plućima i s bla-ženim osmijehom zaključa da je sretno stigao u ovu oazu mira i Božjeg blagoslova. Sje-di od 7.25 s našiljenom olov-kom i osmijehom od uha do uha, spreman za hvatanje bi-ležjaka, vraški sretan što je ovdje. Pogledajte oko sebe, vi grad-ska djeco, pogledajte oko sebe i odajte počast svojim kolega-ma koji dolaze u školu busevi-ma iz najudaljenijih krajeva li-je-pih nam predgrada Zagreba. Odajete im počast i ne smijte se njihovim neobičnim kombi-nacijama trenirki i cipela. Nikad ne znate je li to kakav novi ka-muflažni trik - možda i neuku-som protiv vukova?

Sara Stanić, 4.a

Preobrazba

Možda su ovom slina-vom, pH neutralnom raspoloženju uzrok neprirod-no visoke temperature za ovo doba godine, možda činjenica da je opet ista gamad došla na vlast, možda to što se određena osoba suprotnog spola ne javlja mjesecima, a možda sam konačno, nakon šest ili sedam godina borbe, podlegla zagrebačkom splee-nu. Godine borbe mog zdra-vo-seljačkog optimizma bače-ne su u Savu u kojoj, osim bojlera i samoubojica, pliva sva zagrebačka melanholija i intelektualni snobizam. Na površini, viskozno poput ulja. Ne sjećam se točno trenutka moje preobrazbe, ne znam kada mi je ubačeno sjeme ja-

da i čemera na dno trbuha, no točno se sjećam trenutka kada sam osjetila da je to sjeme na-raslo u dovoljno veliko, mračno drvo koje mi je svojom sjenovi-tom krošnjom zamračilo svijetao pogled i pomutilo mi bistrinu. Tog dana stvarnost je podi-gla svoju ružnu glavu i glasno se izderala na mene pa sam, u strahu, pala sa svog oblaka i udarila glavom o beton. Od tog sam udarca pogledala. Pad s oblaka bio je strašan, prebolan, i ubio je sve ono što sam prije bila i što sam mislila. Vidjela sam rojeve i rojeve ljudi kako jurišaju na mene s vreća-ma informacija, vidjela sam da se tona šminke nanose lopata-ma na lica, na vratove i ruke - sve redom bezuspješni poku-šaji skrivanja onog ljudskog u nama, onog što svaka mama može namirisati na svome dje-

U smrti se rastapaju stvari kao šećer u kavi

(M. Križna)

je pomalo glupo zaleđena s jednom nogom u zraku. Za volanom automobila sjedio je gospodar novozagrebačkih ravnicar - mladi juppie sa sendvičem u jednoj i mobitelom (a radilo se o Samsungovoj veš-mašnici) u drugoj ruci. Primi-jetila sam da mu je kravata bi-la zamrljana kečapom. Nisam ni slutila da bih mogla zauvijek skončati ovdje, u pola Pepper-sovih «Fortune Faded» na waikmanu i s glavom na hrpi starih Glogorja (na naslovnici Z. Boban & wife) uredno ostav-ljenih kraj plavog kontejnera za reciklažu papira. Kakvog li totalno nezahvalnog mjesta za paljenje post mortem lampio-na (uz opasnost da vatra za-hvati sav papir u spomenutom kontejneru)! Eto, da sad ne prijedem cestu, u tramvaju me ne bi pola sata kasnije pres-reo tzv. tramvajski propovjed-nik. To je inače tip u svojim ranim tridesetima, masne ko-se i u staroj vojničkoj jakni, ko-jemu je u godinama divlje mla-dosti (negdje oko 10. 000-tog tripa) počeo nezadrživo navi-rati odgovor na pitanje «Voze li ribe bicikl?». Njegovo istra-živanje metafizičkog nije stalo tog maglovitog vikenda 1983., a njegovi su konačni rezultati toliko važni za poi-

manje života kao takvoga da nema boljeg mjesta i vremena za njegovo otkrivanje od pune sedamnaestice beznažno za-glavljene na zloglasnom se-maforu kod Vjesnika između 6.30 i 7.45 ujutro. Dva stude-nta DIF-a blokiral bi mi jedini put za bijeg zaneseni u ras-pravu o važnosti kvaciće za nos pri uspješnom izvođenju okreta kod 100 m ledno i 2*200 m mješovito. Nikada ne bih doznala da nije baš tada iz njegovih usta (s dahom mas-nog bureka od junećeg mlje-venog mesa) izišla revolucio-narna misao da su u životu najvažnije i jedine bitne - ma-tematika, kemija i fizika. Još bi se malo nagnuo prema meni (radi dramske napetosti) i, dok bi se na tramvajskim staklima sablasno otcavali predizborni plakati s druge strane ceste, podijelio bi sa mnom vjekovnu istinu - Križna je najobičniji la-žljivac, folirant i pozer. Da sad ne prijedem cestu, umrla bih (doduše malo kasnije) u total-nom neznanju. I još važnije, tko bi (ako ne ja) večeras nahr-anio maku, a tko razotkrio slučaj nedavnog oskrvrca-kabineta iz likovne umjetnosti?

Lana Ribarić, 4.a

tetu, one ljudske srži, one najnježni-je mirisne esenci-je. Vidjela sam da je težina laži koje ljudi izgovore i ko-ličina gorčine koju skrivaju teža od svemira. Vidjela sam da, u težnji da budu korisni članovi zajednice, da popune svoje mjesto u šarenoj slagalici života, ljudi gube identitet, prirodnost i ljudskost. Jedine osobe koje pad s oblaka nije promijenio, jedine osobe koje svakim udarcem biča (koji nam redovito zadaje život) pos-taju suprotni, mekse, nježnije i otvorenije svijetu su - pjesnici. Oni svojim pjesničkim čulom osjete bit svakog od nas, oni su

najiskreniji kritičari svakog vremena. Oni su neobični jer se jedini nisu preobrazili u lju-de, njihova primarna uloga ni-je biti roditelj, dijete, prijatelj, poslovni čovjek, dobroćinitelj. Oni su to što jesu - pjesnici, čuđenje u svijetu.

Sara Stanić, 4.a

Suvreneni Zagreb iz perspektive Filipa Latinovieza

... Prolaze ljudi i nose u svojim mračnim crjevima skuhane kokoške glave, žalosne plitke oči, kravle butove, konjska stegna, a još sinoč-te su životinje veselo mahale repom i kokoši kvocale u predvečerje svoje smrti po kokošnjcima, a sada se sve svršilo u ljudskim crjevi-ma, i to se micanje i zderanje jednom riječju zove: život po zapad-nim europskim gradovima u sutonu jedne stare civilizacije... Čini mi se kao da sam jučer čula ove riječi, a prošlo je gotovo sedamnaest godina kako ih je izgovorio Filip Latinoviz. Zaista, koliko gladnih ljudi s punim želucima, koliko krvočnosti, okrut-nosti, besmislenosti, kriminala, gluposti, praznih života u ovom življenju. Ima li uopće smisla sve ovo oko mene, ove lutke od ljudi, ovi tužni pajaci, ljudi koji su izgubili srca i razum, oni čija srca krvare, oni koji nikada nisu vidjeli vječno plave bonace, list kojega Juljka lahor, oni koji nikada nisu čuli beskrajno duge tišine. Jesam li se izgubila u rođenom gradu među prijateljima ili sam samo slučajno zalutala tražeći viši razlog za postojanje i opstanak. Tužna sam. Rastužile su me rasprodane svinjske polovice, rasprodane plavoružičaste kockice, teleći i juneci «snicleki», rasprodane bunde i svilene košulje iz izloga, bakice koje odlaze u kasna poslijepodnevna kucama s cvijećem koje nisu uspjele prodati, a najviše me rastužila jedna mjesecima neprodana slika u galeriji na Trgu. Ona je bila nešto što me je mamilo da prodem baš tim putem. Nešto zbog čega je bilo vrijedno zastati i stajati. Moju pažnju je na trenutak zaokupio vatromet duginih boja, ples ljubicaštih sjena, svijetlo proljetno nebo - i u tom trenutku «moja» slika je nestala. Bila je kupljena. Kad sam vidjela tko ju je kupio, bila sam tužnija no ikada. Zašto je ta ljepota, koju ovaj dvonožac (zapravo četverožnac) neće osjetiti, neće gledati, kojega ona neće ispunjavati i usrećivati, zašto je završila kod njega, a ne kod mene? Tužna sam, ali mi ostaje utjeha da taj i takvi ne mogu kupiti sve one slike srebrom okovane koje žive u meni, zakopane, potopljene, pospremljene, slike mojih ljubicaštih popodneva i svjetove mojih pročitanih knjiga.

Ana Kružić

Junak našeg doba

Da, znali vi to ili ne, očekivali to ili ne, izjavljujem - ja sam junak našeg doba.

Možda ste mislili da sam obični curetak izgubljen u vodama puberteta, hormona, serija, knjiga, škole... ali, bili ste u krivu jer ja sam heroína ove priče, ja sam ona koja će vas na kraju filma spasi od sudara s gorućom cisternom punom H₂SO₄, koja juri preko nedovršenog mosta dok svijetom pokušavaju zavladaći izvanzemaljci. Moje ime ide prvo na kraju fil-ma, kad krenu slova koja su odjavna, ali nisu špica. Odrasla sam na jednom posjedu u Slavoniji gdje sam većinu djetinjstva provela jašući lipicance koje su nedavno pobili zbog konjske sile. Moj privatni učitelj, nuklearni fizičar i poznavatelj borilačkih vještina staroga Istoka, Lung Ta Woo Ling Oko, zbog malih očiju prozvan Stipe, sad je moja prva ruka u spašavanju svijeta od masonerie, globalnog zatoplje-nja i mljeka u prahu s dovoljno jakim antibiotikom za izliječiti kravle ljud-lo. Iako djelujem posve obično, zatupljeno svakodnevnicom, to je samo dobra krinka jer ja upravo dolazim iz Tandžika gdje sam spasila desete-ro djece iz požara i otvorila račun za njihov oporavak, prije toga se pris-tojno mašeci za vlastiti džep. Prije toga sam sufinancirala i nadzirala gradnju škola u Boliviji i Peruu, pokrenula akciju Spasimo pande, sadimo bambus, izgradila rampe za invalide u lokalnom domu zdravlja, organi-zirala okrugli stol s temom *Borba protiv terorizma*... Molim? Ne, ne, ja nisam Sara, zamijenili ste me s onom zbunjeno-m ma-lom koju je odgojila zagrebačka vučica, znam ja nju. Ona radi na uglu Gajeva i usto pere stube, ne vjeruje u ljudsku dobrotu i glumi u filmovima o poludjelim dadiljama koje truju novorođenčad. Ona dodaje žilet za kas-traciju djevojčica, ona je zadužena za Bin Ladenov dijalizator. Kako ste mogli mene, suštu hrabrost i poštenje, zamijeniti za tu malu gaduru?

Sara Stanić, 4.a

Život je poezija

U mjesto dubokomnog, pretencioznog djela o životu, poeziji, životu i poeziji, Baudelaire i mačkama ili groznim, ali potpuno opravdanim postupcima jedne Emme Bovary, na zadanu temu napisat ću ovo: Zamislim da živim u tridesetim godinama prošlog stoljeća u slikovitom austrijskom seoce-tu na strmim obroncima Alpa na koje se skladno nastavlja (bez suvišnih poredbi) plavo jezero (dobro, dva gorska oka). Seoce će se kasnije razviti u poznato skijaško središte Badšheim, a kuću u kojoj živim rušiti će da bi napravili vučnicu br. 28 jer je na prethodnih 27 uvijek gužva. Prema jezeru će mnogo kasnije nazvati marku sportske odjeće i podvodnih pušaka kojima nje-

mački očevi ude svoje a la Beckham ošišane njemačke sinove u Mares ronilačkim odje-lima kako istinski uživati u lje-potama hrvatskog podmorja. Ista će Mares odijela (o pod-vodnoj pušci da ne govorimo) obitelji otuđiti domaći perspektivni ronici dok se budu sušila na terasi nekog bungalova u Vodicama (za to vrijeme obitelji će u kuhinji prižiti svježe ulovljene ciple). Ali, vratimo se mi austrijskom seocetu u kojem živim. Nadje-nuli su mi ime koje u potpunosti otkriva svu moju čednost, naivnost i još najmanje tucet hvaljevrednih osobina uzorne tinejdžerice s početka stoljeća. Rumenih obraza, ispracena za-hvalnim mukanjem krava (koje će tek kasnije postati ljubicas-te), nosim pune kante svježe

pomuzenog mlijeka u susjedni gradić (koji će kasnije postati obećana zemlja svih estetski osviještenih hrvatskih domaća-ca), trčeci kroz polja tek procvatnih tratinčica, dok se vjetar poigrava mojom snježno bije-lom haljinicom (kasnije će se efekt takve bjeline moći postići samo Anielom). Na livadama pitomo pasu kравice, a s blatnih seoskih cestu-ljaka guske bježe u stranu ka-ko bi se sklonile od kotača pro-lazećih kola. Dovoljno je dodati još par onomatopeja - poput cvrkuta ptica, frule pastira koji se vraća s paše ili daleke jeke crkvenih zvona u Maria Par-tisch Kirchenu - da svima bude jasno kako prizor nalikuje rek-lami koja (ako smijem primijeti-ti) vrlo uspješno prodaje Milka čokoladu. Kad osmišljavatelje reklama ne nadahnjujem idiličnim prizorima s požitljivih fotografija, venem s Hansom koji mi je baš u utorak poklonio kiticu ljubica

(i crvenim se svaki put kad po-mislim na njega). Poanta je da me ne muči to što u selu nema struje, što nemam nove Atomic skije i što ni malo ne sumnjam u objektivnost nagluhog seos-kog učitelja. Ne okupiraju me ženska prava, globalizacija, ni topljenje leda na Antarktici, ni hrvatski branitelji, ni Haag, ni nezaposlenost, ni budućnost... ne čitam i ne čeznem. Moj ži-vot je poezija pa mi ne treba ni Matoš, ni Vidrić, ni Cesaric.

Lana Ribarić, 4.a

KAD BISMO ZAMIJENILI ULOGE

J utro kao i svako drugo, samo što je dan preda mnom ipak poseban, čekao sam ga devet mjeseci - zadnji dan nastave. Više ih ne moram trpjeti. Kao i inače, di-gao sam se dvadesetak minuta prije početka nastave, obukao čarape za petak, a potkošulju i sve ostalo za subotu. Prokleti stroj za veš se ponovno pokva-rio. Uzimam torbu i svoju crnu Parkericu. Nekome će se da-nas crno pisati. Ulje-

čem u školu dvije minute prije zvona, pozdravljam portira. Žurno ulazim u zbornicu i pri-tom nehotice rušim kolegu rav-natelja Ghazzawija. U žurbi is-pijam kipuicu kavu koju je kole-ga Dermol ponovno preseceo, trgam zube na jučerašnjem pecivu, te pogledavam oko se-be. Kolega Lucić čačka po tes-tovima i slaže karte. Kolegica Režek virtuozno se priprema za recitaciju svojih novih ura-daka na satu hrvatskog. Ne-vrzala čita 70 godina Bleiburga. Đureković kida žice na violini pokušavajući uglazbiti neku stvar od «Iron Maiden». Der-mol u kutu pumpa mišiće. Ner-vozan, gledajući njihove aktiv-nosti, proljevam kavu po ko-šulji. Ništa zato, izvlačim iz tor-be košulju za nedjelju i oblačim je. Izlazim iz zborni-ce. Već sad kasnim dvije mi-nute. Odjednom se pod poci-rije tresti. Hvata me panika. Ulječem natrag u zbornicu i skrivam se iza stijene od čov-jeka, našeg ravnatelja Gha-zzawija. Slijedi prasak, trešta-nje, lom prozorskih stakala. Osjeća se miris gorućeg me-

sa. To nije omelo kolege u zbornici. Kolegica Borovićkić je i dalje radila kopiju «Mona Li-se». Kostreš secirao žabu za sat biologije, a Sinković filozof-ski ubijao oko na ravnateljevu stolu. Ulječe kolega Kontošić i asistent Radinković ostavljajući za sobom zavjesu od dima. Kolega Konta veli: «Sve je u redu, nema se što vidjeti. Sa-mo pozovite domara Božića da se riješi onoga iz kabineta i neka uzme metlu.» Preskačući Dermolove sprave iskačem u hodnik. Rušim čista-čicu Anju i ulazim u razred kas-neći sedam minuta. Ležemo hodam, bacam dnevnik i torbu na stol. Od tog udara Zoran se budi vičući ratoborno: «Rotor, stator, naboj, ...». Dubravka slaže čudnu facu mirišući amo-nijak. Branko po običaju čita Homerova dijela na grčkom. Maja pije proteine za povećanje mišićne mase, dok Nada pjeva ariju iz Bizetove «Carmen». Vadim onu crnu Parkericu. Mr-tva tišina. Lidi se od straha podvojila licnost, Dubravki po-padale epurvete. Antonija je od straha počela govoriti sa svo-

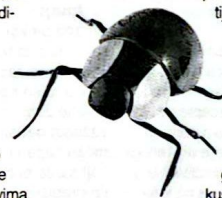
jom torbicom i cipelicama, dok je Ružica grčila i mazila maketu Yuga 45. Mirjana i Marina, stare štreberice, lijepe su mi se nas-miješile i počele pričati tračeve. Prozovom Zorana kojeg sam «malo» zalazio protekli sat. Pi-tam ga što je to eugenika. Mali nema blage veze. Kažem: «Slabo ti je to, moj Zorane. Je-dan! Sjedi!» Moja cma Parkeri-ca bliješti kao oruđe poteklo iz same dubine pakla. Upisujem jedinicu preko dvije rubrike i zlobno se nasmiješim. Sa stra-ne upisujem J.U.S.S., te zatva-ram dnevnik. Počinjem buncati nešto o abortusu i eutanaziji. Nakon pola minute zašutim jer ni sam ne znam gdje sam stao. Već razmišljam o tome kako imam još dva sata. U se-bi pucam od radosti. Kažem sebi: «podijelim labudove, sre-dim papire, sutra - najkasnije prekosutra more, evo me ...». Brojim sekunde.

Ulazi ravnatelj. Djeca se dižu. On kaže: «Stigao je dopis iz ministarstva. Zbog nedovoljnog broja nastavnih dana, škole će biti još tjedan dana.» Odradim dva sata, odidem doma u krevet ne znajući što da pre-dajem idući tjedan. Zaplačem.

Igor Smetana, 4.b

Moj Gregor Samsa

S travično je i pomisliti da ćemo svi jednoga dana, baš kao Gregor Samsa, završi-ti nemoćni i suvišni, samo na teret drugima. Svaka obitelj ima jednog takvog kukca koji se bespotrebno moća po stanu i za sobom ostavlja zrak preza-sicen naftalinom i jeftinom ko-lonjskom vodom, i lokeve razli-vene kave po sviježe opranom stolnjaku. Tako se i u našem stanu izle-gao jedan smežuran, tro-mi, sluzav stvor, svi-ma poznat kao di-da Edo. Prvih par tjedana u kući je vladala opća radost i oduševljenje zbog njegova dolaska i svakto se trudilo što više udovoljiti mu. Svima nam je bilo «usput» skočiti mu po novine, ispeglati robu, napraviti gemišt, upozna-vati ga s (kako je on to zvao) «onim s čim se pali Dnevnik»... Međutim, kako je vrijeme pro-la-zilo, njegove su mane u našim očima nekontrolirano bujale i preljevale čašu, i svaki kontakt s njim činio nam se napornim i neugodnim. Njegov je pogled svakim danom bio sve tuplji, a meso oko očiju sve labavije i krvavije. Sasušene usne pune rana, u čije su se nabore uvukli ostatci bijelo-žute kreme, skri-vale su umjetne, prepravljene zube koji su kod jela proizvodili najgadjivije zvukove. Po ruka-ma i sljepočnicama izbile su

mu smeđe nepravilne mrlje i ši-rile se kao kakva kožna bolest. Tijelo mu se svakim danom sve više izobličavalo. Noge su mu bile sve tanje i nesigurnije i podsjecale su na grbove grane oko kojih su se poput bršljana ovijale ljubica-ve vene. Trup mu se pretvorio u vreću ispu-njenu povrćem i kašastom hra-nom koja je polako grnjila u tom mlitavom spremniku. Kretnje su mu postale sve spo-rije, klimavije, i svako mu je na-prezanje mišića izazivalo bolne grimase, preglasno disanje i podhtavanje cijelog tijela. Njegovu glu-hoću više nitko nije imao ni vre-mena ni živaca tolerirati pa je ili glumio da nas razumije ili odustao od sve-ga, iz trećeg po-kušaja ustao i pola-ko se odvrkao u svoj brolg.

Vjerujem da je ta zagušljiva, mračna soba pretrpana proči-tanim Vjesnicima, starim i praš-njavim slikama, pljesnivim knji-gama, kovčezima s postelji-nom, lijekovima, naočalama, šeširima, starinom omarima i kaučima... bila njegovo naj-draže mjesto. U njoj je bilo sve što ga je podsjecalo na vrijeme kad je i on mogao sam odreza-ti komad kruha, pomokriti se unutar okvira WC školjke, otići u šetnju, čitati sitna slova... sve ono što ja danas mogu, a mož-da već sutra neću moći...

Katarina Borovac, 4.a

DA JE ŽIVOT POEZIJA, NE BI BILU POEZIJE

Takva misao (samo u puno jednostavnijoj verziji) jedina me može utješiti kad sve krene na-opako, kao što je kranulo da-nas kad sam u sat vremena uspjela zapeti za produžni (us-put sa stola povući radio, lam-pu, sat i sve ostalo što je u taj nesretni produžni bilo ukopča-no), udaniti laktom u kvaku (što znači još jednu katastrofu - goste u kući) i proliti vruću ka-vu po fotelji, čime sam na sebe uspjela navući bijes svih bjeso-va (mamin), i na kraju gratis - danas pita kemiju.

Međutim, da mi se nije dogodi-lo sve što je, nikad ne bih po-mislila kako je čarobno, nakon što se spremim za školu, u mi-ru se uvaliti u fotelju i ščucnuti se grčeci toplu šalicu. Samo besmisleno gledati meke valo-ve koji nastaju dok pokušavam ohladiti svoj šarobni napitak. Tek sada shvaćam kako je savršeno glatka i podatna moja šalica i kako je otkrnuća ručka čini najposebnijom. Ta krhotina sad me podsjeća na srušene hramove u Grčkoj, na ožljak koji je mladi, hrabri vojnik zara-dio jer je u vrijeme bitke na tre-nutak pomislio na svoju dragu

Dopodnevno sanjarenje

Rano ujutro, za vrijeme jednog od brojnih napadaja usamlje-nosti, kupila sam kavez šarenih, šutljivih ptica. Dosadila mi je bezbojnost slamnate kuće na sunčanoj polutci i zato sam ku-pila ptice. I zbog jaja, zbog šarenog omleta koji bih otada svako jutro doručkovala, zeleno žuti omljet od jaja ptica pjevi-ca koje to nisu. Kavez sam postavila na jednu granu drveta munga koje mi je raslo prevaljeno preko krova kuće. Bila sam sama. Sama u niskoj slamnatij kuci koju sam sama iz-gradila, sama s otrcanim plavim zastorima na prozorima bez stakla. Tu sam pobjegla, tu sam se sakrila. Mjesto gdje sam prije živjela bilo je prebrzo i preglasno i preuzurbano za me-ne. Tamo sam postala suvišna, zanemarljiva i dosadna. Ovdje živim polako, vječno. Slikam, plivam, lovim raže i cr-nim. Razmišljam što sad rade moja crvenokosa djeca izgub-ljena na tamnoj strani, začeta u kohabitaciji s krvožednim muškarcem postindustrijsko-informatičkog društva, djeca ve-legradske amazonke, s ožljicima starih ljubavi po ledima, i proračunate glave osobe s alergijom na pelud. Pogreške. Moja djeca. Moram se pokrenuti, sjesti na obalu. Bit će pun mjesec, a tada mladi ljubavnici dolaze k meni po savjete, iz-ranjajući nagi iz mora, po savjete i upozorenja jer ipak - ja sam majka strasti. A ja govorim hrapavim glasom iz sjene ka-ripskog bilja, do zore, do omleta. Prene me još jedan hrapav glas iz sjene, mamin, u stilu: ru-čak, dolazi više! U žurbi trgnem glavom iz jastuka, mahnem ru-čkom da rastjeram komarce i udarim o policu s knjigama te po-žurim zatvoriti vrata od sobe da iz nje ne bi izletjeli žuti, kampski noćni leptiri i tako me odali u mom popodnevnom sanjarenju.

Sara Stanić, 4.a

Midnight snack

Noćas sam, u napadu kofeinske groznice, po-jela leptira sprženog na svjetlu noćne lampe. Njegova praškasta krila imaju okus šećera u prahu s cimetom. A po-jela sam ga zato što je noćas bilo tužno biti ja, jer su mi histerija i ludost frcale iz živih rana na dlanovi-

ma, jer sam povraćala nepro-bavljene, dugo gutane suze i jer sam pila previše kave. Trebala mi je njegova njegovog okusa, trebala mi je njegova punina, da mi pokaže da sam živa, da nisam svisnula i od tuge se pretvorila u razlivenu fleku negdje između neba i zemlje, da me podraži po nepcu i kaže mi: Doci će zora, sve je u redu, Scarlett je u pravu, vjeruj joj.

Sara Stanić, 4.a

koja negdje daleko bosa stoji na hridi, grčevito na grudni prvi-ja krvavo crvenu ružu i čeznu-tljivo gleda u daljinu. Sada me pak podsjeća na hrpu pijeska ispred bakine kuće, koju sam nogama razgrtala, po kojoj sam se s guštom valjala i iza koje sam se skrivala kako bih skinula one debele crvene štrampke koje mi je baka navla-čila bez obzira na godišnje do-ba. Podsjeća me i na onog zgodnog tipa s velikim ožljikom na laktu, koji se jučer prošetao ispred škole...

Ovo već postaje nestvorno! Zaljubljujem se u svoju šalicu!

Katarina Borovac, 4.a

Probala sam izvaditi kristalnu kuglu i vidjeti što će se dogoditi s našom bajnom generacijom u budućnosti (jedan vrlo neodređen pojam). Produkt - ovaj relativno uspješan tekst, bez naslova.

BEZ NASLOVA

Fizičari/matematicari/kemičari:

Danas: Uvijek slušaju predavanja glavnog autoriteta na svom polju (profesora dotičnog predmeta) i ne samo da mogu ponoviti pitanje koje je postavio, nego znaju i odgovor na njega. Zbog kućnih pokusa s plutonijem počeli su se metamorfizirati u profesore i infiltrirati u zbornicu, nakon čega je ona ograđena bodljikavom žicom i osigurana uređajem koji identificira profesore prema uzorku siline, pa ga treba polizati kad se upali plava lampica (izum domara Marijana).

Za desetak godina: Police znanstvenih radova, vrtoglavi uspon na matičnim fakultetima, novi patent kvačica za veš... Postat će najmlađi živući članovi HAZU-a, divit će im se svi, mnogi će ih i cijeniti, a bijele će se ljubice na njihovom stolu dvadesetak puta fotografirati za «Večernjak» u pozadini nagrade «Znanstvenik godine». U karijeri će razbiti desetak tisuća epruveta, a budu li redovito i zdravo hranili svoje laboratorijske miševe, neće doći do mišjeg ustanka i bijega mutiranog virusa osipca koji će označiti kraj života na zemlji (preživjet će samo kritice i osnovati gradove na istočnoj obali SAD-a).

Likovnjaci:

Danas: Razumiju govor boja i unatrag nemire Vincenta van Gogha, proveli su više od 45 minuta u «kabinetu likovne umjetosti» i razlikuju zelenu od crvene boje. Ne idu na izložbe samo zbog karata nego za vlastiti gušt i jednostavno -

imaju tu «žicu». Tu ne spadaju oni koji su u bilo kojem razdoblju svog školovanja pridržavali staklo pannoa prilikom postavljanja radova

dragim kolegama.

Budućnost: Neizvjesna. Možda nađu dobrog mecenu i dizajniraju neki revolucionarni odjevni predmet (suknja od salame) koji će po njima dobiti ime. Nostalgicno će ih se sjetiti kad čujete da se noć prije, zbog greške u predznaku arhitekta, pri blagom zapuhu sjeveroistočnjaka srušila neka urednaka petnaesterokratnica u Utrnata.

Piscipoezite/glumci:

Znate ih po djelima za školski list, prvim predstavama, zbirka pjesama s potporom računovodstvenog servisa iz rodnog kvarta. Svakodnevno su, za vrijeme ručka, suočeni s prijekim pogledima staraca i pitanjima «I ti buš se time stvarno bavila?»

U bliskoj budućnosti:

Dramski umjetnici: Bit će statisti u Tarantinovim filmovima i sudionici reality showova RTL-a, sinkronizirat će crtiće. Doživjet će par zapaljenja skuta Julijine hajline i Romeoovo iščašenje kuka (zbog te nesretne scenografije) i susresti se s desetima kazališnih glodavaca za vrijeme proba (miševi, voluharice, prezahvatljivi redatelji...). Nakon hrpe prigodno dramatičnih zapleta i raspleta trijumfirat će na pozornici «Gavelle» ili «Teatra ITD»

Učenik na razmjeni (kod nas su vrlo rijetki, ali ih ipak ima):

Ne zna se koristiti aparatom za tople napitke i već je tri puta skoro zaboravio tetu čistiti, ali je htio pitati gdje je zbornica. Ne razumije važnost padežnih pitanja i ne može zapamtiti imena ljudi koji sjede oko njega i od kojih prepisuje. Sve mu se to ne uzima za zlo jer je simpatičan i zanimljivo je slušati koliko se puta i kako izgubio na putu do centra grada. Budućnost: Vratit će se u domaću i sljedećih petnaest godina prijateljima dosadivati zgodama i nezgodama iz naše egzotične, neukroćene zemlje.

Stihoklepci

Organizirat će kružoke mladih nada hrvatske haiku poezije (u slobodno vrijeme), a na poslu pisati tekst nove reklame za «Maggi» juhu s rezancima. Mogu svoj talent unovčiti smišljanjem stihova za Magazinove buduće hitove po sistemu gladno da se rimuje (makar nemalo baš previše smisla).

Talenti za strane jezike

Zaljubljenici u engleski, njemački, finski, esperanto, hindu, sudionici natjecanja i polagači međunarodnih certifikata. Na opću sablazan okoline gledaju filmove bez titlova, čitaju na dotičnom jeziku i znaju sve udarne rečenice iz «Casablanca». Za desetak godina: Neki će s naočalama jako velike dioptrije prevoditi dvjestostrane udzbenike s naslovima poput «Mehanika strojeva» ili «Kretanje ameba». Mnogi će predavati u školi i s neskrivenim žarom pobuđivati ljubav prema stranim jezicima u srcima mlade generacije (ali samo prvih par dana).

Lana Ribarić, 4.a

Učitelju, gdje stanuješ?

Tražila sam Ga u telefonskom imeniku. Ništa. Pretražila sam internet u nadi da ću pronaći njegovu adresu. Bez uspjeha. Prolistala sam dnevne novine, tjedne revije i stranice teleteksta. Uzalud. Postala sam pregršt SMS poruka prijateljima za koje sam mislila da su pametniji. Jedini odgovor koji sam dobila bio je: «Ne kužim pitanje.» Otišla sam u crkvu. Dočekale su me njegove slike, blage oči gledale su me sa fresaka i raspela - ali Njega nije bilo. Odlučila sam pitati župnika, on bi to morao znati. Na moje pitanje uzvratilo je nježno pogled, pogladio me po kosi i rekao: «Ne moraš pitati - odgovor već znaš.» Obožavam mudrace koji govore u šiframa. Ovo je nemoguća misija. Vraćajući se kući, zamišljeno sam cipelom odgurivao kamenčuča. Smišljala sam ispriku za nepisanu zadaću. Možda je najbolje da me zaboli grlo. Tada bih umjesto pisanja zadaće mogla malo svratiti do kafića Mama bi sigurno dopustila da ostanem doma i ne idem u školu. Već vidim njenu zabrinutu facu, tužan pogled i čujem njene riječi. «Sve će biti u redu.» I tad mi sine. Utjeha. Bezbriznost. Ljubav. Nježnost. On stane u mojoj mami! Problem riješen. Kad dođem doma, smisliću nekoliko rečenica kojima ću opisati svoju mamu. Imat ću zadaću pa bi me grlo moglo boljeti u petak. Tada imam fiziku. Tako ja bezbrižno sjedim s frendicama u kafiću. Vrte se najnoviji hitovi. Sanja bezuspješno pokušava ispričati vic, a mi se smijemo u znak ohrabrenja. Između dva gutljaja capuccina i koji se pijem zato što ga volim, nego zato jer je to fora - i dvije glupe Anine rečenice, odjednom pomislim na mamu. Na njeno zabrinuto lice dok mjerim temperaturu. Na njenu žurbu da me što prije odvede k liječniku i kupi u ljekarni nešto «da mi bude lakše». Vidim je kako mi kuha čaj i cijedi limun - i zapeče me savjest. I tad mi ponovo sine. Savjest. Odgovornost. Suosjećanje. On živi i u meni! On je u svemu što me okružuje. On je onaj koji me potakne da se ispišam uvrijeđenoj sestri. On je onaj neprimjetni, na kojeg ni ne pomislim dok je sve u redu i koji mi prvi ponudi svoje rame u neprimici. Znam da sam često teška i gruba i sigurno Mu nije lako biti dio mene. Ali On ni ne traži da Mu bude lakše. Kao pravi Učitelj, Roditelj, Prijatelj - On je tu i voli me takvu kakva jesam.

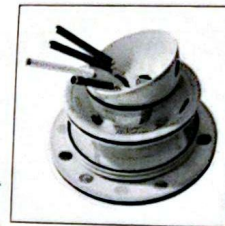
Maja Korent, 2.c

DANAŠNJI ČOVJEK

Suvremeni heroj je tu, sjedi među nama, nevidljiv u svojoj maskiranoj uniformi boje jednog, istrošenog parketa. Među nama diše, živi i razmišlja otprilike ovako: Pišem svoje vrlo važne sastavčice iz hrvatskog (Pazite! Dvije ocjene u rubrici čakt!). Uz škripu Rotringovih tehničkih olovaka (škripa = porođajne muke) radaju se novi hrvatski Ferići, Tomići, Gavranji, a možda i pokoji Matoš. Razbacujemo se metatorama, forsiramo svoje mozgove u intelektualnim povojima, stvaramo savršeno povezane fabulice, s jedva primjetnim elementima Doslojevskog, Prousta ili Kundera. Cilj nam

je samo jedan: profesoričina pohvala i tapšanje po glavi (jer ti si dobro, drago, načitano dijete). Tu je i nezaobilazno divljenje tvom duhovitostima od strane šulkegole, i suze u maminim očima dok bude čitala obećavajuće dijelce sina/kćeri svoga/svoje. Krećeš se u masi ljudi bez identiteta - crno-bijeli, ni lijepi ni pametni, lišeni svih vršina ili mana, u lobotomiziranoj gomili koja nakon zvona osvaja hodnike, pekaru, dućan. Gomila JMBG-ova, brojeva u imeniku, ne/sposobnosti ocijenjenih objektivno od 1 do 5, dirljivih priča koje nikoga ne zanimaju jer život teče dalje - doći će novi ljudi. Cijeli sustav podjelice na Ivomcu za proizvodnju salama - stvore te, usade ti kvalitete poput marljivosti i pozhovnosti, i u poper dizajniranoj ambalaži (koja je produkt ekološki čiste industrije) iz-

bacuju te na tržište. Letim hodnikom u svom malom mješuricu sačinjenom od kemije, testa iz povijesti, novog skutera, subotnjeg izlaska i onog nekog tipa iz 4.f. Što očekujemo od interakcije sa školskim nam prijateljima? Slušamo na stanići njihove priče (a tramvaj nikako da dođe) o ludom provodu u petak, a najradije bismo im zjevnuli u face, no ipak to ne radimo jer se bojimo da bi se to moglo protumačiti kao asocijalno ponašanje, odbijanje bližeg druženja sa sebi sličnima. Stereotipna ljubavne priče, zgodni objekti suprotnog spola, Astralis, Tvornica, glupe teen-sapurnice, posteri dupina, periodni sustav kemijskih elemenata prigodno pozicioniran iznad kreveta... I sve to s kojim ciljem? Raspršivanje čarobnim svijetom Zagrebačkog sveučilišta (s iznimkom sposobnijih, pamet-

Goli kuhar

On je dečko iz Essexa pred kojim je težak zadatak. Utjelovljenje je kulinarstva Luka Skywalkera koji se svjetlosnom kuhačom bori protiv duboko ukorijenjene predrasude da Britanci jedu samo bez-oblične-okusne-bojne mase gnječnog i parenog povrća. To je, prema nekim mišljenjima (uz vrijeme, naravno) uzrok opće raširenom lošem raspoloženju, škrtosti škota i aferama princa Charlesa. Mislim da Jaimyju ne gine titula lorda, vojvode ili grofa domišljatosti, pogotovo zato što su jela koja priprema vrlo rijetko britanska. Njegov drugi, no ne manje važan zadatak je dokazati svijetu, pa i svojim sunarodnjacima, da se tamošnja mladež na sastoji samo od inter-natskih snobova konjskih faca ili ovisnika o cracku iz općinskih naselja pod imenom Dave/Shirley, nego i od odgovornih pojedinaca koji kupuju genetski nemodificiranu hranu i redovito posjećuju baku (istodobno «Fast show» radi na dokazivanju svega suprotnog). Mišljenja domaćih kuharica/a su podijeljena. Neke je osvojio na jurš svojim opširnim opisima prožimanja okusa korijandera i lososa («Lovley!», «Terrific!»), te neopomnim smislom za aranžiranje hrane i prćama o odrastanju u pubu. «Goli kuhar» im je zato moralni i kuharski autoritet na kojeg se često pozivaju u žučnim raspravama s prijateljima o fenomenu zelenog papra, a njegove knjige na njihovim policama zauzimaju počasno mjesto uz kućni primjerak «Rata i mira», «Bibliju» i priručnik «MS Windows i kako s njima». Druga se skupina sastoji od bivših simpatizera/ki kojima se ne sviđaju recepti u novijem izdanju (a ni frizura). Osim toga - prijatelji im se još nisu oporavili od onog umaka s avokadom. Oliver je mnoge impresionirao, ali nikada ne bi zamijenili kelj rabarbarom uzgojenom na vlastitom balkonu i drže se mola «Hvali curry, drž se sarme!» (ili tako nešto). Stvamo je impresivno negdje (a pogotovo na TV-u) vidjeti osobu koja voli ono što radi (ili se barem jako dobro pravi da to voli) i kojoj to stvamo ide, a time i dobro zarađuje. Istina je da ga je zaista teško imitirati. Možda je to razlog zašto naš kandidati za «Golog kuhara» djeluju kao hrpa hrcaka na anfetaminima koji iscrpljuju jednog, prastarog Olivera Mlakara mišljanjem, dodavanjem vrhnja i rezanjem češnjaka.

Lana Ribarić, 4.a

Grafiti

U OBLIKU PITANJA:

- Je li Homerova ulica sljepa ulica?
- Što bi napravili Romul i Rem da je umjesto vučice naišao vuk?
- Kako znaš kada si ostao bez nevidljive tinte?
- Ako pucaš u pantomimicaru, moraš li upotrijebiti prigušivač?

INFORMATIČKO-INDUSTRIJALIZIRANI:

- Kad joystick nema, miševi kolo vode.
- Nekada sam bio ljudsko biće... a onda sam dobio modem.
- Windows to Windows, DOS to DOS.
- If a dog bites you 1 048 576 times, is that a megabyte?
- Nitko nije htio kupiti moj hard disk od 20 MB. Eto kako sam postao bacač diska.

U OBLIKU SAVJETA:

- Nikad ne prihvaćaj pice od urologa.
- Ako iz prve ne uspiješ, odustani. Nema smisla ći glavom kroz zid.

U WC-U:

- Svaka budala može pisati po podu. Budi faca i pišaj po plafonu.
- Kristina, ako ovo čitaš, prekini smu.
- Ne bacajte cigarete u školjku, tako postaju neukusne i teško se pale.
- Ako si u stanju pisati do ove visine, zaposli se kao vatrogasac.

ŠKOLSKI:

- Profesor: «Pijunite zvakače.» Učenik (govori s mjestaja):

«Može odavde?»

- A vama se ne diže kad ja uđem u razred? (profesorica učenicima)
- Dabogda ti limes niza ne bio konvergentan.
- U srijedu će biti nenajavljeni kontrolni.

BRAČNI:

- Poslije ručka koji kuha moja žena ne perem zube. Brojim ih.
- Studije su pokazale da je brak jedan od glavnih uzroka razvoda.
- Iza svakog uspješnog čovjeka stoji iznenađena punica.
- Dobar su par. On je matematičar, a ona je neuračunljiva.
- U mom slučaju je bilo skoro nemoguće.
- Kupio sam punici stolac za rođendan, ali mi vještica ne da da je uključim u struju.

BOLNIČKI:

- Moji doktor kaže da sam šizofrenik, ali mu ne vjerujem, a ni ja.
- Moj kompleks manje vrijednosti nije tako dobar kao tvoj.
- Ti si samo ljubomoran što glasovi pričaju sa mnom, a ne s tobom.
- Ja nisam psihopat. Ja imam srce djeteta... u tegli u špagji.
- Nisam paranoik. I zašto me stalno gledaš?

DEFINICIJE:

- Genij je kemičar koji otkrije dodatak za deterdžent čije ime se rimuje s «blstav».
- Za razliku od mužjaka zebre, koji imaju bijele pruge, ženke imaju crne pruge.
- Razlika između pedofila i pedagoga je da pedofil stvarno

voli djecu.

- Mrtvac je osoba koja iskazuje najveći mogući stupanj nezainteresiranosti.

POZNATE IZREKE:

- Rad predstavlja zadovoljstvo, ali sad nije trenutak da se prepuštamo zadovoljstvima.
- Mislim da mislim, znači mislim.
- Više možeš postići lijepom riječi i pištoljem, nego samo lijepom riječi.

I JOŠ PAR DOBRIH...

- Ako uopće postojim, ja sam najsumnjičaviji čovjek na svijetu.
- Kupam se jednom mjesečno. Trebalo-ne trebalo.
- Svi me mrze zato jer sam paranoik.
- Živim u tihom susjedstvu. Svi koriste moju prigušivače.
- Ja skeptičan? Nadam se da imaš dokaz za tu tvrdnju.
- Jedina gora stvar od žirafe s upaljenim grlom je stonoga sa spuštanim stopalima.
- Meni niti jedna nije rekla «ne» (matičar)
- Ne smeta mi što sanjam na engleskom, ali me živciraju njemački titlovi.
- Tko počinje sličiti na sliku iz putovnice, mora pod hitno ći na odmor.
- Pričala je o tome kako je ne slušam... ili nešto u tom stilu.
- Toliko sam ga voljela, a sad mi do njega više uopće nije stalo. Kako su ti muškarci prevrtljivi...

Izabrano iz knjige Vedrana Vrsalovića «Grafiti II & co.»

Tamara Pavić, 3.b

KAKO DA SE PROVEDETE S 20 KUNA

Da, dobro ste pročitali naslov, piše 20, a ne 200 kuna. Mislite da je nemoguće? Moguće je, moguće, samo što je nekima ta sposobnost urođena i ubraja se u njihove prirodne talente, a neki moraju na njoj malo poraditi. U svakom slučaju, vrlo je korisna i ako je osobno ne posjedujete, uvijek je dobro za krizne situacije imati neku osobu obdarenu tim umijećem pri ruci.

Gdje se takva osoba može naći i kako se može prepoznati, pitanje je na koje se teško može odgovoriti. Svugdje i nigdje, glasio bi najbliži odgovor. Ne postoje određeni društveni slojevi ni mjesta gdje se takve osobe kreću. Što se pak tiče fizičkog izgleda, nikakva neobična obilježja nisu prisutna. Glavna karakteristika koju posjeduju takve osobe je odlična obaviještenost o svim multi-kulturalnim događanjima u gradu, a nekad i šire.

Kako izgleda jedan takav izlazak i što se može dobiti za dvadeset kunica? Oni koje zanima kulturna sfera događaja redovito prouče dnevni tisak i rubriku «Vodič», gdje se nalaze sve potrebne informacije o besplatnim kino projekcijama (MM centar, Filmski centar u prostorijama Kinoteke svakog utorka, filmske večeri ponedjeljkom u Močvari, ADU), otvorenjima izložbi, predavanjima, raznoraznim prezentacijama i predstavljajima knjiga, društava i ostalih sličnih programa. Osim što na gore navedenim mjestima neće potrošiti ni

predviđenih dvadeset kuna za upečatljiv kulturni užitek, ako dodu u točno navedeni sat moguće je i malo gastronomsko uživanje. Ponuda je obično vrlo raznolika, a sastoji se od formeta i slanaca na manje prestižnim mjestima, do pršuta, račića i plodova mora na mjestima gdje se može naletjeti i na neke ugledne predstavnike našeg društva. Vino i sokovi su stalna ponuda osvježavajućih napitaka na obje strane.

U situacijama kada se u gradu održavaju neka veća događanja, npr. koncerti (klasična glazba se ne ubraja), postoji više mogućnosti. Prva i najsigurnija varijanta je potražiti brojeve telefona i mobitela svih prijatelja koji stoje bilo ispred vrata dvorane ili kluba, bilo iza njih. Ako ne upali, prelazi se na formiranje tzv. komjače (termin znan još rimskoj vojsci) - svi po 20 kn pa popust na grupu. Ne posreći li vam se ni tada, uputite se na stražnji ulaz i iskoristite svoje ženske/muške čari za osvajanje novinara i ostalih predstavnika odabranih koji se nalaze na popisu, pa iako ova taktika može djelovati kao poezije očajnika, isplati se pokušati. Nadalje, prijatelji šanka i vinskih mušica uvijek znaju gdje se nešto može «potegnuti» za nevjerojatno male novce, a jedina stvar koja im može predstavljati problem je da njihovi kapaciteti neće biti zadovoljeni s dvadeset kuna. Takvima se preporučuje apstinencija na neko kraće vrijeme, barem dok ne dodu do stadija kada će im magična ci-

fra biti dovoljna, jer pret-

jerivanje ionako nije zdravo. Oni najzagriženiji obožavatelji krilatice «in vino veritas» koji su u stanju za šankom slušati sve i svašta koliko god je vremena potrebno, sve dok stiže runda za rundom, imaju najčešće dobar želudac, što se za sluh ne bi moglo reći. No, «cilj opravdava sredstva» rekli bi neki, pa tko voli - nek izvoli. Pristalice manje avanturističke zabave, koje više vole opuštenu zabavu u krugu prijatelja, 20 kuna uloze u posudbu videokazete ili DVD-a, što iziskuje trošak između 6-15 kuna, a ostatak doniraju za kockice i slične proizvode, pa lagano do najbližeg stana. Prednosti takvog izlaska su više nego očite. Nema neizvjesnosti ni živčiranja, samo je potrebno dobro raspoloženje. Neki sigurno i dalje ne vjeruju da je provod s tom (ne)kolčinom novaca moguć, no kako znate ako niste probali? Poanta cijele priče je u tome da pred kraj mjeseca (kod nekog je situacija još puno ozbiljnija), kad financije presahnu, ne zatvorite vrata svom društvenom životu. Jer dobro se provesti s 200 - 300 kuna možda je puno lakše nego s dvadeset, no tko kaže da je i bolje? Nemojte slušati zlobnike koji bi ovu vještinu mogli nazvati nekom pogrdnom riječi, već probajte i uvjerite se sami.

U suradnji s Internetom -

T. Pavić, 3.b

Usputni intervju s Tomislavom Bačurinom, općim predmetom želja, skrivenim u zadnjoj klupi 4.a

1. Tomislave, reci nam nešto o svojim početcima.
Kad se sjetim svua krene, zamirisu uspomene... Šta hoćeš znati, budi konkretnija.
2. Koja je tajna tvog uspjeha? Isprilice koje su mi naštancale drage gospođe iz HŽ-a, kojima se ovim putem zahvaljujem. Od srca hvala, bez vas ne bih uspio.
3. Ajmo malo općeg znanja. Što je homo erectus?
Čavdić... (Ha, ha, ha) ... Ma ne znam, valjda neki pračovjek.
4. Reci nam nešto o svojim, uvijek neobičnim, cipelama. Je li ti to neki fetiš?
Nema se što reći. Svake su posebne i drage na svoj način.
5. Ispred kojeg faksa planiraš pušiti sljedećih 30 god.? Istina je da još ne znam, još uvijek primam ponude. Zasad sam najbliži PMF-u i arhitekturi, a srca me nešto da su i ispred FER-a postavili pepeljare.
6. Savjet mladim generacijama. Sprijateljite se s tetama iz HŽ-a. Mogu vam biti najbolje prijateljice ili najgore neprijateljice, ovisi o vama.

7. Misiš li da je gušenje pres-tanak disanja?
Naravno da ne, pa nisam ja od jučer, znam ja takve stvari.
8. Je li veličina doista važna? Je, jako, pogotovo u vezi.
9. Rad/nerad nedjeljom? Nerad.
10. Kakvu je ulogu odigrao maksimirski ZOO u tvome životu? Veliku. Kao klinca pitao sam tatu kako nastaju djeca, a on me odveo do kaveza s majmunima i rekao: «Tako!»
11. Najljepša umjetnost. Folk muzika.
12. Da si se rodio u Starom Rimu, čime bi se bavio? Najvjerovatnije lihvarstvom.
13. Da moraš izdvojiti jednu tetu s 060 brojeva, to bi bila? Hm, odmah mi pada na pamet Radojka koja me naučila svakakvim trikovima (os probat?)
14. Gdje je onaj cvijetak žuti? Svugdje oko nas!

Sara i Lana

1 000 000 kuna

Želim mirno mjesto za plakanje, gospodine Filipoviću, na to bih potrošila milijun kuna. Mjesto toplo i puno Klenexa gdje bih isplakala suze kajanja i ozdravljenja.

Moje vruće suze i moj lijep dah bi se u privatnosti mog mjestu za plakanje miješale s mirisom loših uspomena i lijepile u mojoj kosi.

Samo to želim, za to

ću odgovoriti na svako nebulozno pitanje, želim da me se pusti na miru, dok ne oplačem i ne okajem sve što smo zgriješili u neznanju i prkosu.

A poslije ću spavati. Spavati snom pravednika, snom poštenjaci, snom dobroćinitelja. Blaženim, okrepljujućim, zdravim snom idijota (shizofreničara).

Sara Stanić, 4.a

Prijedlozi za mudrosti - vodiče (one iznad ploče)

- Život je kao pepeljara: dok je čist i lijep, dotle je prazan i bez smisla. (nepoznati autor)
- Život je dugotrajan proces umiranja. (Butler)
- Nije majmun kriv što je od njega kamen. (Kanižaj)
- Nikako ne mogu odlučiti je li čovjek ukras svijeta ili jedina pogreška prirode. (Zoščenko)
- Idealni čovjek ima snagu muškarca i osjećajnost žene. (Zohar)
- Muškarac nipošto ne želi biti

- prijatelj neke žene ako može biti njen ljubavnik. (Balzac)
- Osveta ružnih žena nad lijepima sastoji se u tome da i lijepe ostare. (nepoznati autor)
- Žene se dijele na udovice i na one koje rade na tome. (nepoznati autor)
- Kad ne bi bilo žene, dijamant bi bio običan kamen. (Hugo)
- Muškarci uvijek žele biti ženi na prva ljubav. Žene su u tome profinjenije: žele biti njihov posljednja ljubav. (Wilke)
- Tko bi mogao odrediti granice gdje slast prelazi u bol, a gdje je bol još uvijek slast? (Balzac)

- Volim te jer si mi dala ljubav. Volim ljubav jer si mi je ti dala. (Baudelaire)
- Kad jednoj ljubavi dođe kraj, slabici kukaju, energični smjestu pronadu novu ljubav, a pametni su je već odavno imali u rezervi. (Wilde)
- Antiteza ljubavi nije uvijek mržnja; može to biti i druga ljubav. (Kotarbinski)
- Neprijatelj je nešto mnogo banalnije nego što se misli. Dovoljno ga je ustrijeliti. (Novak)
- Budala uvijek nalazi još veću budalu koja mu se divi. (Boileau)

- Oni koji nemaju druge sposobnosti, obično se hvale da su veliki pijanci. (Petofli)
- Mnoge mrzimo bez razloga, a da ih zavolimo - tražimo čvrste razloge. (Lavater)
- Svi mi griješimo. Neki više, neki stalno. (Baljak)
- Imate jednu olakotnu okolnost: mogli ste biti i gori. (Balzac)
- Bolje šutjeti i biti smatran glupim nego progovoriti i otkloniti svaku sumnju. (Lincoln)
- Godine ne stvaraju mudrace, stvaraju samo starce. (Swetchine)

- U školi patnje najbolje naučiš mudrosti. (Eshli)
- Ako vam se netko uvlači pod kožu, budite poštteni i recite mu da je šuga. (Grgić)
- Prepuštene same sebi, stvari se uvijek pogoršavaju. (Murphy)
- Sakrio sam se u sebe, ali su me i tamo našli. (Vitezović)
- Mlatiti ljude drvenim toljagama nije humano - ima sve manje drveća. (Grgić)

Iz knjige aforizama odabrala: Fajda & Vdova, 3.b

Sudbina knjiga na nepatetičan način

Ovo sad pišem za sve ciničke (Sabina, 3.b, odlučno se snašla u to ulozi);

1. Ne, knjige nisu nužno dosadne, naporne i nerazumljive.
2. Ne, slike nisu jedini način izražavanja osjećaja, mišljenja i događaja.
3. Ne, svaka posudba knjige ne plaća se posebno. Platiš jednom godišnje članarinu u ustanovi koju drugi zovu knjižnica.
4. Ne, u knjigama nema fotografija glavnih junaka. Oni jesu opisani, ali ti si ih fizički predočilo kako god želiš.
5. Da, knjige zahtijevaju mini-malan intelektualan napor. Ili ti je i to previše?

... a svim ostalim normalnim ljudima nudim nekoliko knjiga koje je sigurno, neovisno o ukusima, nećete nazvati lošima. Možda su ovi naslovi malo preozbiljni i «preteški» za prvašice pa njima ipak preporučujem da si nabave prošlogodišnji broj Oximorona u kojem su nešto prilagođene knjige (ovime nikoga ne pokušavam degradirati, samo dam dobromjeran savjet). Papir i olovku u ruke i trkom u knjižnicu!

SAT, TELEFON, ONE I JA (Mike Gayle) - da je bio imalo normalniji, Adrian Mole bi vjerojatno ovako završio u 24. godini. Cure, ova knjiga podiže samopouzdanje. Dečki, vjerojatno vam se neće sviđati jer vrlo realno pokazuje kakav ćete život sigurno voditi za par godina. U svakom slučaju, duhovito!

JEZERO TAME (Ruth Rendell) -

pomalo mračna knjiga, vrlo neobičnog stila pisanja. Kroz knjigu se povlači par likova vrlo čudnih karaktera i obilježja. Možda malo zadržavajući pokazuje da mnogo ljudi vodi tajanstveni život u koji je bolje ne ulaziti.

1984. (George Orwell) - ako je još niste pročitali, svakako to učinite. Autor je toliko savršeno osmislio potpuno društveno, političko i gospodarsko uređenje jedne države da je jednostavno nemoguće povjerovati da je priča nestvarna. Odlična ideja i još bolja realizacija!

RAZGOVOR S ANELOM (Nick Hornby) - mislim da se radi o 12 (sori ako sam krivo napisala) međusobno nepovezanih priča koje obrađuju različite aspekte života likova. Zanimljivo je da su sve napisane u prvom licu i svaka ima drugog autora (Hornby je također autor samo jedne, ali ih je on sve skupio). Svaka priča ima svoju radnju, svoje likove i svoju poruku. Žanrovi su različiti - od šaljivih, onih punih smog humora pa do napetih i tužnih. (Kupnjom ove knjige donirate 5 kuna Centru za autizam)

PISMA STARIJEG DAVLA MLADEM (Clive Staples Lewis) - knjiga zbog koje ćete početi ozbiljno preispitivati svoju vjeru. Sama po sebi nije religiozna, ali je tema takva da ćete prestati raditi određene stvari. Za čitanje će vam trebati vjerojatno malo više koncentracije nego inače (molim vas, ne mojte u startu odustati), ali nećete biti razočarani. Vjerujte mi, ovačku knjigu niste još pročitali. Na kraju

krajeva, bilo kakva nadogradnja, a posebno duhovna, vjerojatno je makar malo pažnje.

NEODOLJIVA (Ivan Borković) - uvjeren sam da je ovo velika nada naše književne estrade. Dečko (dobro, sad je već momak ili čak mladi gospodin) je napisao izrazito zanimljivo, pametno, lako čitljivo i zabavno djelo. Temu se baš i ne može odrediti, on jednostavno piše o onome što se događa njemu i ljudima oko njega, ponekad se vraćajući i osvrćući na događaje koje on smatra važnima ili odgovornima za neke periode svoga života. Svakako ovo posudite, ima vrlo pametnih misli.

ISPRIČAJ MI SVOJE SNOVE (Sidney Sheldon) - malo jezovita priča o curi za koju se ispostavlja da je podvojena (zapravo, ona je potrojena, ali nisam baš sigurna da se to tako kaže) ličnost. Ako volite knjige o kojima ćete još dugo razmišljati kada ih odložite, posudite Sheldona (bilo koju njegovu knjigu). Nakon ove knjige ja sam još tjednima živjela u uvjerenju da sam i ja sama podvojena ličnost, samo toga još nisam svjesna...

FA(ET)ALNA PRIVLAČNOST (Kathy Lette) - ona ludo zaljubljenica, on vrlo neodoljiv, ona ostala trudna, a on pun tajni... Super zabavna knjiga o curi koja baš i nije naćisto sama sa sobom. Duhovito, zanimljivo, ludo! Plus bonus 1001 razlog zašto ne ostati trudan.

ROMAN ZA ŽENE (Michal Viewegh, ne znam kako se ovo čita) - ovo uopće nije samo za žene. Kao prvo, slađunjava strana ovog para je onaj s testosteroni-

ma, kao drugo, razumna i racionalna polovica je ona ženskog spola i kao treće, knjiga nema nikakve veze s onim pričama iz «Glorije». Ma što god imali u glavi, slobodno si posudite ovaj satirčno-zajedljiv roman, a tko god vam se podsmejhivao zato što imate ovaj naslov u rukama - nepismena je budala koja se ne želi dobro nasmijati!

LJUBAV, ZNATIŽELJA, PROZAC I SUMNJE (Lucia Etxebarria) - zanimljiva priča o 3 potpuno različite sestre koje međusobno dijele sve osim svojih misli i najvažnijih životnih preokupacija. Malo tužno, mrvicu depresivno, ali zanimljivo.

MUŠKARAC MOJIH SNOVA (Doris Doerrle) - neobična priča o djevojci potpuno ovisnoj o svom egoističnom, ograničenom i sebičnom dečku koji jednostavno iskorištava priliku na koju je naišao i uživa u njezinoj naivnosti i nesigurnosti. Šokantan završetak.

LOVA (Ed McBain) - tipičan krimić sa svim svojim elementima (više ubojstava, tipično oružje, zanimljiv rasplet) smješten u suvremeni način života. Zabavno djelo idealno za čitanje u čekaonici kod doktora, u tramvaju ili pod fizikom.

PRODAVAČICA (Steve Martin) - je, to je onaj glumac - zgodna priča o djevojci koja je, eto, igrom slučaja malo nestabilne psihe pa živi svoj život na pomalo neobičan način. Nije «teška» knjiga, zabavna je, s fora dijalozima i dobro opisanim scenama. Knjiga mi nije uopće loša.

TI SI DOBRO ZNAO TKO SAM JA (Susan Elizabeth Phillips) - «...what could be wetter than an English girl and American man...» Tipičan ljubić. Ona mlada i zgodna, on markantna muškarčina. Knjiga ima zaista dobrih dijelova, radnja i nije tako loša, a priču se isplati pročitati samo radi svih onih rečenica u kojima mi je tako lijepo spustila. Pročitajte, zabavno je, svježe, ljetno i potpuno rasterećujuće.

UŽIVAJTE!

Tamara Pavlić, 3.b

SABININ DNEVNIK

Sjećate se onih radnih bilježnica u koje ste pisali lekturu u osnovnoj školi? Onih koje su nam probleme s prepisivanjem svele na minimum? E, pa jedna takva (Sabina) dospjela je i u moje ruke. Našlo se tu zanimljivih odgovora, komentara, razmišljanja... Htjela bih napomenuti da sam tekstove doslovno prepisala, sa svim pravopisnim pogreškama (koje iz nepoznatog razloga profesorica nije ispravila) i svim konstrukcijskim neložnostima.

ERNEST HEMINGWAY - STARAC I MORE
• **BIJUEŠKE TJEKOM ČITANJA:**

Od svih koji su čitali ovu knjigu čula sam da je dosadna i sada kad sam na dvadeset drugoj stranici i sama sam se u to uvjerila. Nema ničega (osim lektire u srijedu) što bi me vuklo da nastavim čitati knjigu. Mrzim kad u knjizi ima previše detalja. Što mene briga gdje je prije stajala slika starčeve žene i zašto više tamo ne stoji. Na trideset trećoj sam stranici i lagano umirem od dosade. Zašto bi more moralo biti muškog ili ženskog roda. Pa to je obična slana voda.

Stari je stvarno lud. Razgovara s ribom koja je jedno dvjesto metara ispod njega, a i da mu je bliže ne znam koliko bi ga razumjela.

Starac si je očito umislio da je doktor Dollittle jer sad razgovara i s pticom.

Ne mogu vjerovati. Pa što će ovaj starac cijelu knjigu izvlačiti tu ribu? A što i ako ju izvuče pa potopila bi ga jer je veća od čamca.

Ne shvaćam kako bi starac tako bez problema mogao ubijati morske pse kao da su mravi. Pa morski pas bi mogao progutati i čamac i starca i ribu. Ali ovo je valjda neki super starac.

Hvala Bogu gotova sam s čitanjem ove glupe knjige. Baš mi je drago što su tu ribu pojeli morski psi. To je valjda jedino

realno u ovoj knjizi.

• **ZAŠTO KRITIČARI O OVOM DJELU GOVORE KAO O «HIMNI ČOVJEKU»?**
To bi trebali pitati te blesave kritičare, a ne mene jer ja osobno nemam ništa s njima niti su mi se oni povjeravali, a i ne znam što bi trebalo značiti «hima čovjeku».

• **PREMA OVOME JE ROMANU SNIMLJENO NEKOLIKO FILMOVA, AKO SI GLEDAO FILM, NAPIŠI PRIKAZ I USPOREDI GA S KNJIŽEVNIM DJELOM.**
Nisam gledala film, a i da jesam napisala bih da nisam pa si sad mislite.

Ocjena: 5 (odličan)

SLAVKO KOLAR - BREZA
• **NAPIŠI ŠTO OČEKUJEŠ OD PRIPOVIJETKE.**

Ne očekujem ništa posebno jer nisam čula ni neke pohvale za ovu knjigu, a valjda ne može biti tako dosadna na ovako malo stranica.

• **BIJUEŠKE TJEKOM ČITANJA:**

Pripovijetka je glupa. Ima puno nepoznatih riječi, pisac piše da Janičino dijete nije NA ZALOST bilo dečko već curica. Kao kakva šteta. I onda ja moram nastaviti čitat ovu glupost.

Joj zlo mi je od ovakvih priča. Uvijek neka seoska djevojka koja je za razliku od drugih cura koja su ko medvjedi krasna, visoka, elegantna ima oči plave je od neba itd. ...

Mrzim ovakve knjige koje govore o smrti i umiranju, a u ovoj se valjda ništa osim toga neće dogoditi.

Nevjerojatno je kako su ljudi glupi i praznovjerni. Kakve veze ima neka bjela golubica s Janičinom dušom.

Zar ovaj pisac ne zna nikakve druge usporedbe osim s drvećem? Janica je breza, stara Labudanka je stara šljiva, a druge cure neki hrastovi i bukve.

Očekivala sam da na dvadeset sedam stranica ništa ne može biti tako dosadno, ali eto može. Nisam ni trebala čitati

jer odmah na početku se može zaključiti što će se dogoditi na kraju. Ako netko umire onda će vjerovali ili ne umrijeti. A ja sam morala potrošiti trideset minuta jedne nedjelje da bih to potvrdila.

• **REKLI SMO DA JE LIK STARE KATE HUMORISTIČAN, ALI U TEKSTU IMA I IRONIJE - ISMJEHIVANJA I CRNOGA HUMORA U OPISIVANJU POSLJEDNIH TRENUTAKA JANIČINA ŽIVOTA. ŠTO PISAC POSTIŽE UNOŠENJEM HUMORISTIČNIH ELEMENATA U PRIPOVIJETKU?**
Stvarno ne bih znala. Meni bi ova pripovijetka bila još manje dosadna bez tih humorističnih elemenata jer bi bila još kraća. Ako si sad zamisliš da su ti humoristični dijelovi stvarno humoristični onda se njihovim unošenjem postiže malo živosti koja je ovdje stvarno potrebna.

Ocjena: 5 (odličan)

ANTUN GUSTAV MATOŠ - OKO LOBORA
• **BIJUEŠKE TJEKOM ČITANJA:**

Pročitala sam prvu stranicu djela i ništa mi se ne sviđa. Ni stil pisca, ni tema o kojoj piše. Zemlju poistovjećuje s nekim tiraninom, piše da je planina gluhojnjama i mrtva i slično. Neznam kome to može biti zanimljivo.

Na dvadeset trećoj sam stranici i ne sviđa mi se što pisac stalno spominje neke ljude iz hrvatske povijesti: pjesnike, filozofe, dramatičare... Djelo postaje sve dosadnije.

Napokon sam pročitala djelo. Moram priznat da ga ni sam baš najbolje shvatila. Pisac malo opisuje Loba, malo priča s njim. Sve u svemu drago mi je što sam gotova s čitanjem.

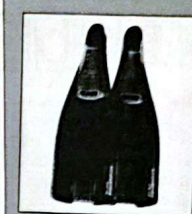
• **KOMENTAR:**
Ovo djelo mi se nije sviđalo jer je dosadno, bez ikakve radnje, puno nepoznatih riječi i osoba iz prošlosti. Pisac cijelo vrijeme uspoređuje Hrvate i Srbe, svaka druga rečenica mi je opis oblaka. Knjigu nikome nebi preporučila.

Ocjena: 5 (odličan)

Redovito pisala i čitala lektire u tadašnjem 8.c:

Sabina Perica, 3.b

(Odbarala: Tamara Pavlić 3.b)

KRATKA PRIČA

Jack i Bob krenuli na skijanje. Vozili se nekoliko sati i uhvatili ih strašna oluja. Sklonili se na neku farmu i zamolili zgodnu gospođu koja im je otvorila vrata da kod nje prenoće.

«Ma znam da je vani grozno, ali nedavno sam ostala udovica pa bi ljudi mogli svašta pričati ako vam dopustim da prenoćite u kući», reče udovica.

«Ne brinite se», reče Jack, «mi ćemo prespavati na štajglu, a čim se vrijeme popravi, odlazimo!»

Žena pristane i njih dvojica prespavaše na štajglu. Ujutro se vrijeme popravilo i oni krenuše na put. Ostatak vikenda proveli su uživajući u skijanju.

Oko devet mjeseci kasnije, Jack je iznenada dobio pismo od nekog advokata. Trebalo mu je neko vrijeme da shvati da se radi o advokatu one zgodne gospođe s farme. Ode on Bobu, pa ga pita: «Čuj, sjećaš se one zgodne udovice kod koje smo prespavali kad nas je na skijanju uhvatila oluja?»

«Da, sjećam se.»

«Jesi li ti možda usred noci ustao i posjetio gospođu?»

«Pa, jesam», reče Bob zacrvljenjevi se jer ga je Jack prokužio. «Moram priznati da jesam.»

«I, jesi li se možda predstavio mojim imenom umjesto da joj kažeš svoje?»

Bob je proprobijedio. «Da, jesam - sorry, stari. Zašto pitaš?»

«Nedavno je umrla i sve mi ostavila.»

(A mislili ste da će drugačije završiti, zar ne?)

našao i nasanjao se: Vanja Nikolić, 4.a

Još par knjiga koje se isplati pročitati...

ANDEO U OFSAJDU (Zoran Ferić) - odlična zbirka zanimljivih i domoljnih priča. Ovdje ćete naći sve, od humora i plaća do krimića i psiholoških priča. Stvarno kvalitetna knjiga i moja preporuka svima.

POPCORN (Ben Elton) - da nisam pročitala, ne bih vjerovala da ovoliko krvi može biti u jednoj knjizi! Brutalno, sirovo, napeto, doslovno i pomalo jezivo. Sve to pruženo je kroz Eltonov tipičan crni humor i domišljatu fabulu. Ako ste osjetljivi na krvoproljeće, radije nemojte čitati.

PAMETNA LIJEPA @ NEUDANA.AU (Jessica Adams) - a la Bridget Jones, samo je mjesto radnje Australija. Zapravo, ovo mi je i malo bolje od Bridget jer je nekako uvjerljivije, stvarnije, vidim sebe kao glavnu junakinju... Cure, definitivno pročitate. Ako ništa drugo, barem će vas nasmijati (ili rasplakati jer ćete shvatiti da radite iste stvari).

ZABORAVIO SAM GDJE SAM PARKIRAO (Ante Tomić) - mislim da ovoj knjizi ne treba posebna promidžba. Zabavno, sažeto, zanimljivo... Ako uspijete doći na red u knjižnici, svakako je posudite!

P.S. Naravno, lektira je uvijek No. 1!

Neobični patenti

Dovoljno je samo da se sjetite Kramera, čudnog Seinfeldovog susjeda i svih njegovih neobičnih ideja, pa da vam na usnama zatitra osmijeh. Ali to je samo lik iz humoristične serije, takvi ljudi na postoje u stvarnosti, recite. No, jeste li u to potpuno sigurni?

Možda i ne znate, ali cijeli svijet je prepun raznoraznih čudaka koji imaju neobične ideje što samo čekaju dan kada će napokon postati projekti. Nažalost, ni 5% od ponuđenih zamisli neće otići dalje od usamljene ideje stvorene u trenuci- ma dokolice na WC školjki, kauču u dnevnoj sobi, za volanom osobnog automobila ili na nekom drugom mjestu gdje muškarci razmišljaju.

Zašto će samo tako mali postotak izuma postati projekti? Odgovor je nemilosrdno jednostavan. Zato što je ostalih 95% toliko glupo da se stvarom morate zapitati zašto je itko išao to patentirati. A to je ono što je najsmješnije u svemu. Ljudi te svoje izume prijavljuju patentnom zavodu, a to nije besplatan proces, pa kada netko upotrijebi njihov patent, masno to naplate. Jedina rupa u inače izvrsnoj ideji jest: Zašto bi netko upotrijebio taj izum?

A o kakvim je to izumima riječ? Definitivno ih ima previše da bismo ih mogli sve nabrojati, a kamoli i napisati ponešto o nji-

48 oXImoron

ma, ali ćemo vam ih predstaviti nekoliko, po nama 'najboljih'.

Zatvor za djecu i preslatki zeko
Počnimo s brigom za naš podmladak. Ukoliko ste roditelji, znate koliko vam problema može praviti dijete kod naizgled jednostavne operacije kao što je mijenjanje pelena. Ako su mu mokre i neugodne, osim ako nema neke od ovih novih, koje se toliko intantno svakodnevno reklamiraju i koje toliko dobro upijaju da se postavlja pitanje čemu ih uopće mijenjati, vaše dijete neće mimo ležati i čekati da mu ih promijenite. Vrtjet će se, vrpjati, mahati nogicama i rukicama. Ali sve- mu je došao kraj sa 'zatvorom za djecu'. Jednostavno postavite dijete na njega, spustite držače za noge i trbuh, i to je to. To što će dijete imati frustracije iz ranog djetinjstva, nikom ništa.

No, zato će se s idućim patentom jednom za svagda riješiti straha od igle. Ako na iglu stavite 'preslatkog zeka', djeca će obožavati igle. U daljnjem životu će biti doktori, narkomani ili će imati paranoičan strah od zečeva.

Jelenje uši, dijetna brana, guzičnjak i trolist
Kada ste se pobrinuli za djecu, red je da mislite malo i na sebe i svoje bližnje. Brinete li se za baku koja slabije čuje, ne morate joj kupovati skupe električne aparate za sluh. Dovoljno je da joj nabavite 'jelenje uši' i vaša će se baka moći natjecati s Daredevilom u kvaliteti sluha.

Ako vas ili vašeg partnera muči prekomjerna težina, a nijedna dijeta vam nije pomogla, možda je vrijeme da probate 'dijetnu branu'. Jednostavan izum koji stavlja na usta čim otvori- te oči dopušta će vam da prica- te koliko god želite, ali ništa ne- ćete moći staviti u usta.

Sljedećem će se izumu razve- seliti sve djevojke. Riječ je o 'guzičnjaku' - ekvivalent grud- njaku koji podize vašu stražnju- cu. A ukoliko vam je partner

čelav, predložite mu da se češ- lja na način popularan zvan 'trolist'. Jedini je problem što svaki put kada se tako počesli- ja, mora platiti za uporabu pa- tenta.

Kravata-pepeljara i vozačko olakšanje
Nismo zaboravili niti na voza- če. 'Kravata-pepeljara', osim što vam omogućava da pušite tijekom vožnje, bez bojazni da će vam se nešto dogoditi dok pogledom tražite pepeljaru po autu, čuva i vašu novu košulju od padajućeg žara koji je može zapaliti.

Koliko vam je samo puta bilo sila dok ste jurili po autoputu, a WC-a nigdje? Ni to više nije problem. Izvrsno 'vozačko ola- kšanje' omogućuje vam da is- puštate teret ne prekidajući vo- žnju. Što ćete učiniti s brisa- njem i smradom, ne znamo. Ovo čudo ima i kotlic. Samo pazite da pritisnete pravi gumb, jer u protivnom će se rasuti po cijelom autu.

WC za ljubimce, pseća kabani- ca i hrčak-prsluk
Svaka prava obitelj ima i kuć- nog ljubimca. Živite li u stanu, tu su uvijek problemi s vrše- njem nužde. Ne vašim, već va- šeg ljubimca. Smrdljivi pijesak, izlasci u šetnje po kiši, fleke po tepihu, nestaju u sekundi naba- vite li 'WC za ljubimce'. Sada, kao svaka prava obitelj, sve di- jelite, pa i WC školjku. No, ukoliko je vaš pas navikao na izlasku i ne želi obavljati nuždu u stanu, ne morate se više bojati kiše. Obucite mu 'pseću kabanicu' i pustite ga da se igra po svim vremenskim prilikama i neprilikama. Nije da psu smeta kiša, ali nema veze.

A zašto bi samo psi išli u šet- nju s vama? Zašto to ne bi omogućili hrčcima, zamorcima, patuljastim zečevima? S novim 'hrčak-prslukom' i vaši mali lju- bimci mogu uživati u dugim ne- djeljnim izletima.

Balon-udica i pačji oklop
Ukoliko su vam draže divlje ži- votinje i obožavate lov i ribolov,

vrijeme je da se osuvremenite. Najbolja udica koju možete za- misliti je 'balon-udica'. Nakon što riba zagrije na lagani prit- sak vašeg palca, oslobađa se balon koji nesvakidašnjom la- koćom izvlači ribu iz vode. Da je ovako nešto bilo starcu, 'Sta- rac i more' bila bi slikovnica od 3 stranice.

A ako ste lovac i niste baš in- teligentni, nabijte na glavu ogra- man žuti 'pačji oklop' i nadajte se da su patke toliko glupe da- ću u tome prepoznati pripadni- ka svoje vrste s kojim žele ko- municirati.

Skijaška jedra i motokrla
Za sve one kukavice željne za- bave i putovanja, nudimo dva izvrsna patenta. 'Skijaška jed- ra' će vam pomoći da naučite najtežu stvar kod skijanja - za- ustavljanje. S ovime na sebi hrabro se zaletite niz padinu, a kada se želite zaustaviti, samo raširite ruke.

Motociklizam je napokon pres- tao biti opasan sport. S 'motok- rilima' više nema straha. Poletite li s vašeg motora, s krilima na leđima ćete doslovce letjeti i, naravno, mekan prizemljiti. Gubitak na aerodinamici tije- kom vožnje je zanemariv nas- prav dobivene sigurnosti.

Kao što smo rekli na početku, ovo je samo djelić čudnih pate- nata koje su ljudi zamislili. Želi- te li provjeriti ostale, posjetite totalyabsurd.com, a smatrate li da su ovi patenti dobri i imate neke svoje slične navedenima, javite nama prvima. Učinit će- mo od vas prave zvijezde.

Naša: Maja Friganović, 3.b

OGLAS

O curo draga dodi u moj dom, Imam bundu od nerca i pre- pariranog zeca, Stres od rata i trista hvata, Kompjutor u boji, ne bilo koji, Mačku iz Perzije i dvi čačine penzije, Imam posa na biou, mirovi- nu na stupu, Gače na štapu, krzno od nu- trije i listić od lutrije!

Draga Magda

Evo, konačno je i u našem skromnom listu ostavljeno malo mjesta za sve one kojima je teško boriti se sa svakod- nevnom životnim preprekama, zamkama i neugodnostima, ili su možda tek znatiljniji što o nekom njihovom problemu misli osoba s bogatim životnim iskustvom, širokim obrazova- njem i određenom perspekti- vom koju pruža njena poodma- kla životna dob. Bez straha pi- šite o svojim nedaćama ili sre- cama ovoj pravoj mudro al- truistici jer ovo će odsad biti stalna rubrika našeg časopisa.

Magdo!
Otkad ih ne zalijevam, moji kaktusi brzo venu, a ni ljubice nisu što su nekad bile. Kako da tome stanem na kraj?

Flora
Draga Flora, Zaista ne znam u čemu bi mo- gla biti stvar. Je li im korijenje u zemlji, tegle okrugle?

Ej, stara!
Je li trava štetna i koliko? Je li trava štetna i koliko? Mislim, je li trava štetna i koliko?
Žižan

Napušeno kopile,
Mama ti je stara. A trava nije štetna, štoviše, pod stare dane mi je lakše trpiti reumu zbog nekih trava.

VICEVI

- Čujem, Mujo, da si se zaru- čio?
- Jesam.
- Oprosti, a je li ti zaručnica nevin?
- Ne znam ti ja to, pola sela kaže da je, a druga polovica da nije.

- Fato, imaš li ti sise?
- Imam, Mujo, imam.
- Pa zašto ih onda ne nosiš?

Prije sata vjeronauka sin ispi- tuje oca:
- Tata, kako se zvala Adamo- va punica?
- Pa Adam nije imao punicu. To je bio raj, sine moj.

Ulazi Škot u dućan: - Molim,

Draga Magda!
Imam tri ruke. Hoću li se ikad udati?

Hobotnica

Draga Hobotnica,
Meni je jako zao, ali moje is- kustvo s muškarcima (o koje- mu možete čitati u moje četiri knjige: *Kako ga oženiti; Između kuhinje i Cannesa; Razvod = profit; Muškarci i menopauza = iskreno*) govori mi da za tebe nema nade. Uvijek mi je zao kad mladim djevojkama moram istinom mahati pred nosom, ali što se mora - mora se. Mislim da si s tri ruke muškarcima enigma kod nekih praktičnih stvari; npr. pri izlasku iz kina ne znaju za koju te ruku treba pri- miti, gdje ti kupiti neki odjevni predmet, u kakvo donje rublje staneš itd. Pokušaj se zaposliti kao žonglerka u cirkusu, ako ništa - vidjet ćeš svijeta, a u tom bijelom svijetu zasigurno postoji netko tko će znati cije- ni ti količinu čaša koju možeš po- nijeti. Sorry.

Magdo, upomoć!
Zaljubljen sam u poštaru tran- seksualca. Mislim da ima vi- šak estrogena. Je li to loše?
Ksenija

Ksenija, Ksenija.
Mislim da ovdje nije riječ o nje- govu višku estrogena, nego o tvome manjku istoga. Preporu- čam ti da me ne gnjaviš glu- postima.

dajte mi četvrt kile crnog kruha... I ako vam nije teš- ko, zamotajte ga u današnje novine.

Došao Mujo na stanicu pa kaže: - Daj mi povratnu kartu.
- Dokle?
- Pa do ovdje, što misliš?

Na našem Jadranu davi se engleski turist i zapomaže: - Help! Help!
Na obali sjedi Dalmatinac i dovikne mu: - Eto ti, bolje da si ućio plivat, nego što si ućio engleski.

Kako ćeš skinuti jednoruku plavušu s drveta? Mahni joj!

Sjede dva kruha na balkonu i drobe.

Teta Magda,
Imam dvojku iz matematike. Imam li budućnost? Koja mi je alternativa?

2+2=22

Dragi matematičaru,
Preporučam ti da upišeš ekono- miju i da se nakon završenog faksa (nije nužno) pokušaš uba- citi u vladajuću stranku kao mi- nistar financija jer mnogi su prije tebe to već uspjeli. Pokušaj, ne boj se izazova, just do it!!!

Graad Magad;
U petmo razerdu su mi zalib- žestar u glavu. Nisam još boi na specijalističkom pregledu. Misliš da je to naštetilo mom in- teltukutu?
Kmrao

Dragi Marko,
Pogledaj gornji odgovor. Pre- poručila bih ti ad se ne mije- nja jer rjua (šiorke mase) voli neobčine kilove.

Help, Magda!
Pri zadnjem farbanju otpala mi je sva kosa. Kako da se sad ofarbam? Imam plave oči.
Čelka

Draga Čelka,
Prije svega mislim da trebaš smršaviti i operirati grudi. Piši kad to obaviš pa ćemo onda o tim «završnim» radovima. Ne- ćeš farbanjem glave sve riješiti. Treba graditi od temelja.

Pomozi, Magdo!

Svida mi se prof. Iz povijesti. Star je, smežuran i zaudarna na gadnu mešavinu vina, češnjaka i lož-ulja. Što nije u redu sa mnom?

Ja + on = blijk

Draga moja,
Dajes mi opis mog četvrtog muža. A ja sam, kroz razvod, shvatila što nas žene privlači takvom tipu muškarca. To je ta neodoljiva, afrodizijska snaga i seksualnost kojom zrače takvi pojedinci. Nemoj slučajno misli- ti da nešto s tobom nije u redu. Priroda nas je napravila presla- bima za otpor instinktima koji se probude kad vidimo jedan takav muški, u punom smislu riječi, komad mesa. Nije lako oduprijeti se određenoj kombi- naciji mirisa i anatomije, a žene kojima to uspije cijeli su život nesretne i žale zbog svojih po- grešaka. Ne boj se, opusti se i uživaj!

Lana i Sara, kad ste svi vi lijeni

Ukradeš ti traja...

Pita učiteljica klinec kako su došli na svijet.
Prvo dijete: - Mene donijela roda.
Drugo dijete: - Mene teta iz Amerike.
Cigo: - Mi smo siromašni, me- ne je tata sam napravio.

Vedrana, 3.d

oXImoron 49

Prag

ili kako smo ga tražili

Poslo (premda će prof. Ba-
bić zakolutati očima i tu
staviti "budući da") ovaj zapis
nastaje s kaznenjem od pre-
ko tri mjeseca, i pošto se stara
poslova o dvije glave i njiho-
voj inteligenciji pokazala kao
okrutna laž, mi ćemo svoj do-
življaj maturalca prepričati kao
hrpu zbunjajućih natuknica ko-
je ne mare za kronologiju. Ide-
mo redosljedom - od najživljih
uspomena prema najbližima.
Već na početku nailazimo na
pravi kamen spoticanja; da li na
prvo mjesto staviti osobitost Do-
mićeve prisbe ili osobitost An-
tišnog smisla za humor? Ajmo
abecedom: ANTIŠA (vozač).
Vežano uz ovu individuu, mno-
ga su pitanja ostala nerazrije-
šena: kad se Čehoslovačka
raspadla, koliko je zapravo visok
most od 1.6 m u odnosu na
naš 1.8 m visok autobus, je li
prof. Žižanović udana, tko je
"ovaj" (pogleda uperenog u kip
na trgu), kakav je ovo zoološki
(trenutno bili u Konopištu),
može li se preko izrovnane livade
do centra Praga, što pričaju
ovi policajci? Našem dragom
Antiši treba se odati priznanje
zbog strpljivog rukovanja temi-
ranom bombom u menopauzi -
vodičom - kojoj bi u rijetkim
trenutcima njene odsutnosti
spominjao roditelje u raznoraz-
nim kombinacijama. Draga
poštenjačina, taj naš Antiša, svi
se smješkuju kad ga se sjetite.
A sada Domici!!!! Njegova pa-
sivna probava bila je glavnom
temom razgovora u vrijeme na-
ših, ionako teško probavljivih,
obroka. A ako smo slučajno
kommentirale Bachovu fugu ili
neki drugi kulturni pojam, Iva i
Josipa bi hitro skrenule tijek
razgovora na pitanje: "Je li
je?" i tako nas omele u našim
svakodnevnim čavrljanjima.

Raznorazni zahebi od strane
naše tik-tak vodičice (ups, or-
ganizacijski propusti, nije
znala! interesirala se, nije ni-
kad bila tu itd.) imali su za iz-
ravnu posljedicu jednu cik
fajt, jedan histerični napadaj
plaća, i busen blijede kose u

rući krvožedne temperament-
ne djevojke (u svemu, više
nego aktivno, sudjelovala
S.S. op.a.). Nakon oluje prve
večeri slijedili su lutanja puni
dani i lutanja i plesanja na
Karmine hitove (bljv, povrać)
pune noci.

Sve u svemu, bio je burno i na-
pomo. U crkvama i katedrala-
ma punili smo škrabice kruna-
ma i molili sv. Nikolu Putnika
da nas čuva i usmjerava, zaku-
njali bi naslonjeni na razne ele-
mente gotičke arhitekture, ve-
selili se McDonaldsu više nego
rođenjaci majci, plakali za
ukradenim novčanicima (ovim
putem želimo pružiti priliku ja-
dnj duši koja je maznula plavi
novčanik s dva Morning glory
medvjedica, hrpom iskaznica i
dokumenata te stotinjak eura
da postupi po svojoj savjesti,
ako je bijedni stvor još ima, te
da vrati S.S. novčanik, opet
op.a.). Preživjeli smo nekoliko
posjeta labirintu metroa, bili
dva puta u (isto) pivnici, pro-
življavali katarzu kupujući u
H&M-u, proklinjali Židove koji
su nam u svojoj četvrti poklonili
plan grada a onda nam ga na-
pištili.

Totalni skor bespotrebnih stvari:

PRAHA MAJICE - 4 kom.,
redom za starce
PROUD TO BE DRUNK -
17 kom., redom za braću i ses-
tre
KONDOMI OD KOJIH SMO
RADILI VODENE BALONE -
5 paketa
CRVENA MOSCHINO TORBI-
CA - 1 kom.
KOLIČINA MALIH SUVENIRA
ZA TETKE I STRIČEVE koji su
na bilo koji način sudjelovali u
financiranju - 80-ak kom.

Ispod podvučene crte napišimo
zaključak koji se može sažeti u
staru mudrost "Puno para, ma-
lo muzike" (samo vergi na Kar-
lovom mostu). No, vidjeli smo
svijeta i kulturo smo se uzdi-
zali, kad smo našli građevine i
lokacije koje smo trebali pogle-
dati, a sad se kao i tad možemo
samo smješkat i spominjati
maturalac kao živono iskustvo
ravno "Opstanku - Afrika".
Bilo je super.

Lana i Sara,
oštrokondje u razvoju

Iz
stranog
tiska

BILO JEDNOM NA BAUŠTELI

Pozor!!!
Priča je 100% istinita!!!

U slijedećem tekstu radi se
o jednome radniku na
baušteli koji je nakon nez-
gode koja mu se dogodila na
poslu morao svome osigurava-
jućem društvu objasniti kako je
do nje došlo da bi to osigura-
vajuće društvo platilo troškove
njegova oporavka. Evo kako je
radnik, po nacionalnosti Srbin
(!), pismeno obrazložio što mu
se dogodilo na privremenom
radu u Švajcarskoj. Za nesreću
okrivljuje svoje neplanirano re-
agovanje.

Cijeli slučaj bio je toliko zani-
mljiv da je objavljen u Zurich
Kosmosu. U molbi za podmire-
nje troškova liječenja radnik je
potanko objasnio kako je došlo
do nezgode.

Molba je napisana na izvornom
jeziku pa probajte naći prevodi-
telja. Mi nismo mogli.

Poštovane dame i gospodo,
U odgovaranju na vašu molbu
za dobivanje dodatnih informa-
cija mogu vam reći sledeće:
Kod pitanja broj 3 u formularu
(uzrok nesreće) naveo sam
svoje neplanirano reagovanje.
Zamolili ste me da vam to po-
jasnim, što ovim putem želim
da učinim.

RAZ STVARI SJEDNU NA SVOJE MJESTO

"Je li to sve što si mi htjela
reći?"
"Da." Stanka. Uzdah. Dižem
pogled. "Ne."
Da mogu vratiti vrijeme, stalo
bi točno ovdje. Mjesto radnje:
smrzavam se ispred nekakve
birtije na Januru u društvu do-
tlačnog. Vrijeme radnje: 6 dana
nakon Nove godine. Pitanje:
zašto nikada ne kažem ono
što stvarno mislim?
Odobro, uopće ne razumijem
suprotan spol niti ista vezano
uz njega. Do sada sam imala
čast uvjeriti se da bi mi ideal-
an atribut između imena i pre-
zimen bio "ljubavni proma-
šaj" ili "vezofob" (jedno vodi
ka drugom) ili "nevjerovatno,
ali istinito". I stvarno je i ne-
vjerovatno i istinito kako uvijek
nađem nekakvog komplicira-

Kao što znate, po zanimanju
sam krovopokrivac. Tog kob-
nog dana nalazio sam se na
krovu jedne šestokatnice. Kada
sam završio sa svojim poslom,
imao sam 250 kg crepova viša
na krovu. Pošto nisam imao
nameru da ih u bezbroj navrata
nosim stepenicama, odlučio
sam da ih stavim u veliku kantu
koja inače služi za dizanje ili
spuštanje tereta. Sišao sam s
vrhu mi vrhovi prstiju upali u
rolu koja je označavala najvišu
tačku. Bol koji ne mogu da vam
opisem nastao je usled lomlje-
nja tri prsta i dva nokta... Ni po-
red svih bolova ja ne
gubim svo-
ju

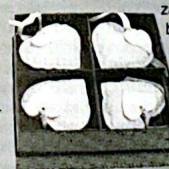
prisebnost i održa-
vam se na konop-
cu koji ne smem da
ispustim iz ruku ni
pod koju cenu. Kan-
ta, koja je u međuv-
remenu stigla na cilj i
udarila o tlo, pod jačinom tereta
puca i ostaje bez svoga dna.
Time dolazi do ispražnjenja
iste. Kao što rekoh u prošlom
formularu pod pitanjem broj 11,
u to sam vreme imao 75 kg i
samim time bio sam znatno teži
od prazne kante. Kao što vero-
vatno već slutite, počeo je moj
veoma brz silazak jer i dalje ni-
sam puštao uže. Negde u visini
trećeg sprata ponovo sam se

susreo s kantom koja je ovoga
puta dolazila odozdo. Taj sus-
ret za posledicu nosi sledeće:
slomljeni zglobovi na obe noge,
lom levog kolena te mnoštvo
ogrebotina. Ovaj put znatno
sporije nastavio sam putanju
prema tlu, gde sam pri prizem-
ljavanju na izlomljene crepove
slomio tri pršljena, ali tu bol go-
tovo da nisam ni registrovao.

Dok sam tako ležao
dole, sav polo-
mljen na crepovi-
ma, i posmatrao
kantu koja je
bez dna visila
na visini šestog
sprata, ponovo
sam ostao bez
svoje duhovne
prisutnosti i is-
puštio uže iz
ruku. Ovaj put
kanta je bez
ikakvih prepreka

krenula prema meni i izbila mi
tri zuba i slomila nos.
Veoma mi je žao zbog svega
ovoga i nadam se da sam vam
ovim objašnjenjem olakšao bu-
duće razmatranje mog sluča-
ja. U slučaju da vam nedostaju
precizniji detalji, spreman sam
da i dalje saradujem.

la koje bi jedna moderna žena
21. stoljeća trebala zastupati,
nego sam prekršila i svih 5
pravila s popisa "stvari koje se
nikada ne smiju raditi kada su
dečki u pitanju":
1. počela sam ga idealizirati
(pametna i zgodan, a svi zna-
mo da je to nemo-
guće)
2. počela sam ga
uspoređivati (on je
bolji od svih koje
sam do sada upoz-
nala)
3. skaćem na svaki
zvuk mobitela, tele-
fona, pa čak i portafona
4. pronalazim smisao u svakoj
pjesmi koju čujem (svaka kao
da je pisana za mene)
5. ne primjećujem ostale fraje-
re oko sebe

Došla sam i do toga da čak i
površnim znancima prepriča-
vam svoju dobro uvježbanu,
sažetu ljubavnu priču koja je

Tamara Pavkć, 3.b

'NOMEN EST
OMEN

THE BEST OF HR VATSKI
TELEFONSKI IMENIK
Ako ne vjerujete, potražite u
imeniku!!!

PREZIME, IME
BEČAR ŠAHD
GEGIG GEGA
ČIKA ĐORĐE
HADŽIDERVIŠAGIĆ
DŽEBEDARA
LEŠINA VESELA
MAMUTI SELIM
DEGEN ERIKA
ĐOKOVIĆ KITICA
ŠČEPANOVIĆ KITA
BIŠER ŠERIF
ZLOČO MLADI
ČETNIK OJDANA
SILOV ANNA
PIŠA KATICA
JAJALO PILE
FUKSA MIRA
RADI ĐON
KLISKA MICA
GUZI DRAGA
ŠTAKOR IVAN-TARZAN
ŠUPAK RADOVAN
CURI ĐON
BILALI NEBI
MOŠNJA-ŠKARE LORENA
CERVENI MERCEDES
TIKVINA JAGODA
RAZBOJNIKOV SPAS
KENJAR ISMET
ARAMIS ŠUPAK
VALTER ŠUPAK
OLIMPIJA STRUJA
HABIBA LJUTA

ŠANTA SLANINA
ROK KOŽNJAK
ORLANDO ŽILAVI
PILE CICA
MICA TORBICA
JANKO ŠTAKOR
ROMUALDO MOŠNJA
TARZAN LEGOVIĆ
ZMAJ DEFIPIŠI
NEBOJŠA KOBASICA
PAYO PRČIVRAGOVIĆ
DRAGAN PRČAČ
FADIL GIBANICA
KIFLA GAMES (TVRTKA)
GOLUB LASICA
VIŠNJA VIŠNJIĆ
BANANA KUNINA
ELVIRA PAPIGA
HUNTER JELEN
SATURNIN PUTNIKOVIC
MIROSLAV KOBRA
MUJO JAZAVAC
SRBISLAV SRBLJANOVIĆ
NARANČA MAMULA
DINO URIN
GRGO GRGA
LUKA TUKA
LUKA ŠTUKA
JOHN DILLINGER
MUSTAFA ZAKLAN
ŠERIF ŠERIFI
MISLIM MISLIMI
STJEPAN KALAŠNIKOV
FRANJO ŠMAUSER
PETER KILLER
JURICA BOMBAŠ
VLADO ZABAVNIK
ELVIRA ČUFTA
JELA BOŽIĆ
MARJA ZVIER
SVMIR TRAVICA

Dominica F., 3.b

Velški frazebook

U nedostatku pametnijeg posla
ljetos sam naletjela na jednu
stvarno zanimljivu knjigu, pa ako
vam fali totalna glupost da popuni
neku rupu, upravo ste je našli!
Onako u stilu "naučite to i savrše-
no ćete se razumjeti sa starosje-
diocima, ako ikad u nekoj kolibi u
velškoj zabiti nađete nekoga tko
slučajno ne govori engleski jer
njeguje ljepotu dijalekta.

Roedd y myfyrwr ymchwil yn
berwi o frwydyddod/The waste
pipe is bunged up with hair/Od-
vodna cijev je začepljena kosom.
O' chymhiani a'i thad mae hi'n
ddeallus i'awn/Compared to
his father he is very intelli-
gent/U usporedbi sa svojim
ocem on je vrlo inteligentan.
Magu cweir ydy prynu car we-
di'i ddwyn./Buying a stolen

car is asking for trouble./Kup-
nja ukradenog auta je traže-
nje nevolje.
Talodd hi fechniaeth o ddeng
mil o bunnoedd dros ei
ywr./She paid 10 thousand
pounds bail for her hus-
band./Platila je deset tisuća
funti jamčevine za svog muža.
Mae hi wedi tynnu pawb yn er
hen trwy anghofio lu nen-
wau./She annoyed everyone
by forgetting their names./Stal-
no je živcirala ljude zaboravljaju-
ći njihova imena.
Mae rhaid i chi holi hanes y te-
lu Jones ers iddyn nhw symud
i Bapua Gini Newydd./You
must ask what happened to the
Jones family since they moved
to Papua New Guinea./Moraš
pitati što se dogodilo s obitelji
Jones odak su se preselili u
Papuu Novu Gvineju.

Lana Ribarić, 4.a

Haiku poezija, 3.b

Razbij, ženo, sve
moje jade nemile
...strasno i masno

Jozo Milic

Olovko moja,
čudesna stvari mila,
volim tebe ja!

Jozo Milic

Ako nemam nju,
nepriputačnu djevu,
što mi ostaje?

Marko Slaviček

Oj, pivo drago,
zadaješ mi bol strašnu
svako jutro

Jozo Milic

Grudi ženske, ah!
Grudi ženske, ah! Ah!
Oj, grudi ženske!

Marko Slaviček

Ak' vidiš Muju,
pozdravi ga u ime
svih Bosanaca!

Jozo Milic

DOSADA

Teška, debela tetka,
prevrtajena preko fotelje
već godinama melje o zimnici.

Žute jabuke
stoje na stolu i skupljaju prašinu
(jer zubalo je na popravku),
stare i stišću se pod jesenjim
suncem
koje se od njih ne odbija.

Zrak stoji
i stoje zrnca prašine u njemu,
i zrake svjetlosti stoje i zavjese vise
i vjetar ne puše i djeca ne trče
i psi ne laju i oblaci ne putuju i
cijela zemlja stoji i ne okreće se
i vrijeme je stalo i povjest se više
ne stvara
- samo debela tetka
još uvijek melje

o zimnici

Sara Stanić, 4.a

52 oXImoron

Naš stalni dopisnik iz zvjezdamičejdini se bavi pravim, a ne metforičkim zvijezdama

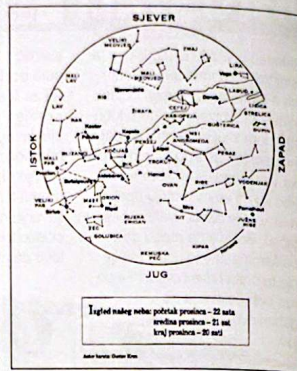
ORION

Orion je jedno od najvećih zvijezda na nebu, a uz to ima lako prepoznatljiv oblik, blistave zvijezde, sjajne maglice i uzbudljivu mitologiju. Camille Flammarion (1842 - 1925), francuski astronom koji je vjerovao u postojanje vegetacije na Mjesecu i razumnog života na Marsu, nazvao je Orion «Kalifornijom na nebu». I mnogi drugi ljudi divili su se Orionu, a o tome svjedoče brojni mitovi raznih naroda. Njihovo divljenje nije bilo bezrazložno: od trideset i jedne najsvjetlije zvijezde na nebu, pet ih je u Orionu. Najsvjetlija od njih je Rigel, čije ime je izvedeno od arapske riječi ryl (stopalo). Rigel je blistavi modrobijeli vediv udaljen od nas 910 svjetlosnih godina, od našeg je Sunca svjetliji čak 57 000 puta, a promjer mu je 20 puta veći. Očekuje se da će Rigel za 20 milijuna godina prsnuti u supernovu. Betelgeuze će eksplodirati puno ranije - vjerojatno za nekoliko stotina tisuća godina, a to je u astronomskim mjerilima uskoro. To je pulsirajući narančasti vediv promjenjiva sjaja, dvadesetak puta masivniji od Sunca, te raširen u prostoru koji je promjerom 800 puta veći od Sunčeva, sadržan od toliko razrijeđenih plinova da ih praktički možemo smatrati vakuumom. Zbog tolike veličine, astronomi su mu uspjeli kartografirati temperaturu. Najhladnije područje je sjeverni pol. Od drugih zvijezda u Orionu treba spomenuti Belatriks (Bellatrix - ratnica), Saiph, te tri zvijezde u sredini «četverokuta» (s desna nalijevo) - Mintaku, Alnilam i trostruku zvijezdu Alnitak. Ta imena na arapskom znače «pojas», «biserni pojas» i «opasač», a u hrvatskom su narodu poznate kao «Jakobov štap». Orion je veliko zvijezde koje u sebi krije mnoga čudesa, među kojima je jedno od najljepših Orionova maglica - užareni oblak promjera oko 20 000 svjetlosnih godina. To je dom tisuća mladih zvijezda koje su nastale u proteklih milijun godina. Orionova maglica sadrži

dosta nama poznatih elemenata - vodu, ugljikov dioksid i ostale rasprostranjene tvari. Takve tvari uvijek bude spekulacije o mogućem nastanku života. Neki astronomi, kao što su Donald Goldsmith i Nathan Cohen, smatraju da bi u toj maglici mogli postojati primitivni oblici života.

Mitologija

Kao što sam već rekao, brojni narodi imaju mitove o Orionu, a ja sam odlično počeo s Grcima. U grčkoj mitologiji Orion je lovac koji drži toljagu i štiti, kao zaštitu pred Bikom (Taurus). Njegovi psi, Veliki pas (Canis Major sa Siriusom ili Psecom zvijezdom) i Mali pas (Canis Minor sa sjajnom zvijezdom Procion) uvijek su mu za petama, te se dižu malo poslije tog velikog lovca, dok Orionov smrtni neprijatelj Škorpion svjetluca na suprotnom kraju neba. Prema drugoj grčkoj priči, Orion je jednom napao Plejadu Meropu, kćer kralja Hija i Diolinizjevu unuku. Kad je njezin otac za to doznao, oslijepio je Orionu. Prorocište je, međutim, Orionu reklo da će opet progledati okrene li se u zoru prema Suncu. Tako je naš lovac pošao u posjet ružnom kovaču, bogu Hefestu, koji mu je ponudio pomoć svoga slugu Cedalionu. Ovaj mu se popeo na rame i usmjerio ga prema odsjaju zore. Kad je Sunce izvirilo na obzoru, Orion je ponovno progledao. (Tu je scenu naslikao Nicolas Poussin, francuski umjetnik iz 17. stoljeća, a danas visi u Metropolitanskom muzeju umjetnosti u New Yorku.) Stari su Kinezi u Orionu i Škorpionu vidjeli dva brata koji su se toliko tukli da su ih morali razdvojiti. U hinduističkoj mitologiji to zvijezde predstavlja boga Prajapatija koji je poželio Rohini, jednu od svojih dvadeset i sedam kćeri, svih redom poudatih za Mjesec. To je toliko različitio Siriusa da ga je nacrtao strjelicom i pogodio u bok. Na nebu se Rohini (zvijezda Aldebaran) diže prva. Za njom slijedi Prajapati (Orion), kod kojeg tri zvijezde u sredini

predstavljaju strjelicu. Sirius se diže zadnji, i dalje progoneći Prajapatija. Svoje priče imaju i tri zvijezde u njegovom pojasu: na Grenlandu su to trojica lovaca na tuljane što plove po moru, u Australiji su to tri mladića očarana glazbom Plejade, a u Argentini su poznate kao tri Marije. Postoji i južnoamerička priča - to je priča o tri brata, od kojih je jedan bio oženjen, a druga dvojica - jedan ljepotan, a drugi baš i ne - još su bili neozelenjeni. Jednog je dana ljepši brat natjerao ružnog da se popne na drvo po sjemenke. Kad se ružni brat našao visoko u krošnji, ljepši ga je probio kolcem, ubio ga, odsjekao mu noge i bacio ih u vodu da njima nahrani ribe. Duša ružnog brata uzdigla se na nebo i pretvorila u srednju zvijezdu u pojasu. Noge su mu se pretvorile u soma, a zatim u zvijezde s obje strane pojasa. Ljepši se brat preobrazio u planet Veneru, a oženjeni brat postao je Sirius - najsjajnija zvijezda na nebu. Orion je na nebu iznad Hrvatske vidljiv u kasnu jesen, zimi i u rano proljeće, a njemu ga teško pronaći: samo moramo potražiti veliki četverokut u čijoj se sredini nalaze tri zvijezde koje izgledaju kao štap. Blizu Orionu nalaze se Sirius, Procion, te Blizanci (Kastor i Poluks), a sa suprotne su strane Aldebaran (najveća zvijezda u Hijadama) i Plejade.

Literatura korištena pri izradi članka: "Vodič Kroz Svemir" - Nancy Hathaway, 1994.g.

Hrvoje Gradečak 3. d

Ako vas je život razočarao, ne slušajte Vucu - narodnjaka ima i u našem listu

ŽIVOT NIJE SAN

Život nije san
Ni' će ikad biti
Uvijek će za nas
Razne zamke krliti

Život nije san
Nema tu ljepote
Samo gorka istina
O, prokleti živote

Život nije san
Ne šteti ti ni malo
Ljubav ti ne uzvraća
Do kog je tebi stalo

Život nije san
Izgubio je draž
To samo još jedna
Okrutna je laž

Život nije san
Ne vjerujem u sreću
Izgubila sam nadu
I vratiti je neću

M.K.

Život nije san
To velika je bol
I kada ti je najgore
Na ranu stavlja sol

Život nije san
Ljubav ne postoji
Samo tuga tiho
Duge dane broji

Život nije san
Nije lijepa bajka
Život to je samo
Jedna vel' ka varka.

P Pjesma

Posve
Posebna
Pjesma
Puna
Pozdrava
Prekrasnom
Predivnom
P
Posebnom
Po
Prvom
Poljupcu
Prvoj
Patki
Prvoj
Plodi
Prvom
Petru
Prvoj
Petri
Pa
Posebno
Po
Pahuljastoj
Plavoj
Potočnici

Petra Kolar, 3.d

Čeznja

Dode niotkud
Zauzme ti ludo srce
Zapljusnuvši ga
Valovima uzbuđenja
Zgrabivši ga nekom
Tajanstvenom misli
A onda opet pobjegne
Smijući se pobedonosno

Petra Kolar, 3.d

Samoća

Oko mene samoća...
Iza... ispred... gore... dolje...
Ne mogu joj pobjeći.
Sakriti se... Kamo? Kako?
Ovdje sam...
U podrumu svoje duše.

Petra Kolar, 3.d

»VRLJEME JE NOVAC«, REČE KONOBAR I URAČUNA DATUM

Zašto bi se čovjek uopće poželio diti u 8 i pol ako mu je škola popodne? Već sam pogled na sat na zidu (cca 4 eura, Ikea, ali svejedno je krasan), snizio mi je konačnu ocjenu dana. Da ova budala ispred zgrade ne trubi već pola sata jer mu se neka, još veća budala, parkirala tako da ovaj ne može izaći, sada bih plovila snovima potpuno neopterećena svijetom oko sebe i kemijom koju uopće ne razumijem. No, stjecajem okolnosti, dižem se u 8 i pol (koji užas, još nijedna serija nije počela) i trčim pred ogledalo vidjeti rezultat mog trodnevnog njeđenja poslije 6 navečer (djevojke, razumijete me). Vidno razočarana, perem zube (opet je netko ostavio otvorenu pastu preko noći, znam da je tata, al' neće priznat) i razmišljam što bih pojea. Biram čokoladne pahuljice i mljeko (to što ne jedem iza 6 ne znači da moram i preko dana paziti što i koliko jedem) i sjedam ispred televizora osuđena na gledanje Meštra i one plave žene koja podsjeća na prof. Kurmika, samo u puno mršavijem izdanju, u «Dobro jutro Hrvatska». Slijedeći sat vremena se baš i

ne sjećam (to sam valjda izvegetirala na kauču) i, nakon što primjećujem da je prošlo 9 i 20, prebacujem na kanal A i već stoput pogledane epizode «Beverly Hillsa». U međuvremenu sam donijela bilježnicu iz kemije da kao usput i ponešto naučim za današnji test. S obzirom da mi se na «Beverly» odmah nastavljaju «Vanuhi luke» (Čuvari luke), a nakon njih «Izlog strasti» i «Kad budeš moja», odlučujem se osloniti na šalahtere koje sam jučer onako vrijedno pisala. Nakon Palome i Diega, namjerio ignoriram onu glupu seriju V.I.P. posvećenu jedino i isključivo Pamelinim prenapuhanim prednjim argumentima (ako se još uvijek mogu tako nazvati). Spremam se za školu (nažalost, još uvijek ne mogu u one crne hlače, pogotovo ne nakon litre mljeka), po trideseti put ovog tjedna žalim za kovčgom kosom (ili barem bilo kakvim oblikom neravnine na svojoj glavi) i ponavljam kemiju, što bi u slobodnom prijevodu značilo - provjeravam jesam li spakirala sve šalice u torbu. Polovicu prvog školskog sata vješto izbjegavam uzaludno po-

kušavajući zbiti onog tipa na porti (stvar je u kosi, sto posto), a tijekom drugog saznam da postoji još jedan dio gradiva iz kemije za koji nisam ni znala da pišem. Početkom trećeg sata polaganom me hvata panika pa pokušavam upamtiti rekordni broj informacija koje se sastoje od previše brojeva, strjelica i nepoznatih riječi. Pred kraj četvrtog sata shvaćam da mi je broj šalahtera prevelik i da ih pod hitno moram reducirati. Peti sat pronalazim i namještam podsjetnike na, toplo se nadam, nevidljiva mjesta i, kako bih opustila duh i raščistila misli, računam prosjek. Pet minuta prije zvona shvaćam da moram dobiti najmanje četvorku iz kemije ako na polugodištu planiram proći s pet! Zvoniiii! Potpuno rastresena, uznemirena, i pod pritiskom, počinjem rješavati test. Katastrofa! Tražim po periodnom sustavu nekakav element sa skraćenicom «Cs». Nakon 10 minuta pronalazim ga u donjem lijevom kutu (a ja počela od gornjeg desnog, dobro tko ga je baš tu smjestio??) i shvaćam da nikad prije nisam čula za nešto po imenu «cezij», a kamoli izraču-

navala nekakve jednadžbe s njim. Skupljam oko odgovore koje nimalo ne shvaćam i slijedećih 15 minuta biram jednadžbu sa šalicama na kojem ih imam barem pedeset. Pokušavam metodom eliminacije, ali, na žalost, u 60 % mojih jednadžbi spominje se natrij (koji mi slučajno ne treba). Probam brojalicom, ali znam samo onu sa zekom, a ta je prekratka pa mi 1/3 jednadžbi uopće ne ulazi u konkurenciju. Zovem pomoć iz klupe prekoputa, ali ništa ne razumijem unatoč silnom trudu kolegice koja vrlo primjetno gestikulira i time sebe dovodi u opasnost. Primam razne očajne poruke ljudi oko sebe koji nude čak i novčane naknade za rješavanje trećeg zadatka, ali ja eto propuštam priliku da unovčim svoje znanje. U žaru rješavanja zvonim glasno nego ikada, profesorica odlazi iz razreda točnije nego ikada, a ja dobivam komad brže nego ikad.

p.s. Ovo je POTPUNO izmišljeno, ja NIKADA ne prepisujem.

Tamara Pavić, 3.b

oXImoron 53

Osvrt na maturale

30. 12. 2003. Možda i nije najbolji dan za pisanje teksta, pogotovo kad smo svi koncentrirani na doček NOVE nam godine. Kakav će to tulum biti! Ili bolje - kakav je to tulum bio! Palmolive gel za tuširanje (onaj kričavo crveni), koji je širio miris mojom kupaošnicom, probudio mi je sjećanja na najljepši tulum u životu svakog maturanta - maturale! Kako bi moje sjećanje bilo što točnije i reprezentativnije, priborala sam se svim stvarima koje me podsjećaju na divni mi Prag: Palmolive gel (naravno), razglednice, slike, sitne bezvrijedne kovaničice, karte grada, razni suvenirni te, naravno, ukradeni ručnici koji još mirišu na Axu (hotel). (Živio Proust!)

A sad na posao. Sve je krenulo od biranja odredišta, najdosadnijeg i najmukotpnijeg dijela posla. Bezbroj ideja, glasanje, prebrojavanje, svade, nagovaranje prijatelja da odustaneš od svog mjesta i daš glasa za neko drugo jer on/ona ZNA da je "tamo ludnica" iako nikad tamo nije bio/la... Ukratko, tada učionica više sličila nekoj aukciji ili Wall streetu negoli razredu. Da sadašnji juniori ne bi mislili kako su oni jedini razred koji se nije mogao ili neće moći dogovoriti oko odredišta, donosim vam iskustvo sadašnjeg 4.C.

Dogovarali smo se otprilike 4 mjeseca, s tim da smo odmah na samom početku eliminirali Prag s raznim objašnjenjima. Donosim neka, koliko me sjećanje služi: "Ma kakav Prag, do Praga pljunem autom jedan vikend!" ili

"Češka?! Nebum ja dala tolke pare da me smjestite u zadnju rupu." Bilo je i vrlo originalnih prijedloga poput safarija u Tunisu ili Egiptu (!?) No, nažalost, ta ideja je otpala jer mnogi od nas nisu imali doma tzv. pustinjačke, a samo nas par govori tuniški tako da... Nakon toga - svada, svada i ponovno svada, da bi se na kraju, gle čuda, više od pola razreda (po taktnuto meni nepoznatim razlozima) ipak odlučilo za Prag! Yup! (Nemojte imati predrasude prema nijednoj destinaciji.) Ljeto je prohujalo poput lagane planinskog vjetrova noseći u sebi zvuke pjesme "To će biti taj dan, objesi mozak fraj, sjedi u bus i uživa-a-a-aj!" ili slično.

29. 8. Nakon ljetnih praznika uslijedio je sastanak na klupama ispred škole da nas naša raska podsjeti da ne zaboravimo uzeti toplu odjeću, kišobran "jer i u Češkoj pada kiša", da nas izjubi i poželi nam sretn put jer ona, nažalost, nije išla s nama. A zašto? E pa o lj-toj-e bili? Na b*ci-u i p la paš j mo -a-a ost- pa je zato je morala odgoditi put. Ali je zato s nama, uz živu legendu prof. Vuk, po prvi puta u povijesti škole išla teta tajnica - Tanja. Načrtali smo se na dogovorenom mjestu točno u ponoć, stali pretprepane putne torbe u prtljajni autobus i čekali polazak.

Koliko se sjećam, u mom razredu nitko nije kasnio, tako da nitko nije okusio ostru jeziku juhu prof. Vuk. Istu večer dragi nam kolega i prijatelj, Čedica, proslavi 18. rođendan komentirajući svoju zrelost: "Donio sam

prvu ozbiljnu odluku - vrijeme je da ošišam svoje prekrasne uvojke i konačno uđem u svijet odraslih". I dok sam ja tako razgovarala s Čedom, ljudi su kao u roju ulazili u autobus i zauzeli najpopularnija mjesta tako da sam se morala zadovoljiti 3. sjedalom prireda. Kasnije su, u nedostatku kisi-ka, ljudi dolazili naprijed i doslovce kupovali mjesta, doduše u natu. Čips, sokovi, keksi - bili su glavna platižna sredstva. KREČEMO!

Autobus se laganim korakom uputio prema autoputu, a razdragani roditelji prema kućama. Cijelim putem onla se pjesma, a raspoloženje nam nisu pokrvali ni kiša koju je nebo doslovce rigalo, a ni velika gužva na slovenskoj granici (cca 2 čuke čekanja). Za to je zaslužan i naš vodič Alen, od milja zvan Cubica, kojeg su neki gutali pogledom. Sve pikanterije napisat ću poslije. Od silnog soka mjehuri su nam se punili kao boce pa smo ubrzo stali na austrijskoj granici - kad ono - veeliko iznenađenje: WC-i u 3 riječi (jer više i ne zaslužuju) - prljavi, poplavljeni i smrdljivi. Ne bi ni koka u njih piškila. I to je Europska Unija. HE-HE.

Još par sati vožnje i stigli smo u prohladnu Beču. 31. 8. a temperatura nije prelazila 10 stupnjeva! Mi smo svi bili u ljetnoj odjeći i, naravno, mamili pogled svih koji su se tada zatekli na cesti. Nakon kraćeg razgleda grada uz ugodne Alenove komentare i još ugodniji glas, imali smo 2-3 sata slobodnog vremena. Neki su ih potrošili na razgledavanje, fotografiranje i kupnju suvenira, ali većina nas, potaknuta višom silom, samo je tražila neko toplo mjesto koje ne košta previše. Ako niste znali, Austrijanci zadržuju apsolutno na svemu pa tako najpopularnija bila kakvo korištenje WC-a, 2 dl prohladnog nazovi capuccina košta 25 kn, a slikanje pokraj statua šarenih konja kojih ima na svakom uglu je zabranjeno. Još danas se pitam čemu onda služe. U Beču ima zaista svega, od šibi-

ca do najluskuznijih stvari koje možete relativno brzo naći, bez previše hodanja. Grad je čist, prepun turista i domaćina koji "usput, by the way", koliko-toliko govore engleski.

Napuštajući Beč sa sjetom u očima i dobro opskrbljeni preskupim pivom i ostalim sitnicama, krećemo put Praga. Unatoč stalnim upozorenjima naših teta Tanje i Ružice da se "sokovi koji sadrže alkohol" popularno zvani piva ne piju u busu, bilo je onih koji su bili znatiželjni i iskušali kombinaciju bus-piva. Produkti te reakcije poznati su svima, a Alen je bio toliko ljubazan da je dijelo "rigoleto-vrećice", i to u bojama. Nakon toga atmosfera je malo splasnula i većina nas je utonula u san. Izraz na licu prof Vuk koja nas je sjetno promatrala odavao je njene misli: "Kako slatko spavaju, kao anđelci. Ponovno se osjećam kao da mi je 18". Još uvijek se tramakamo našim "app-om Požega" (ime busa) praćeni nekim čudnim vjetrom. Kada smo već svi počeli gubiti živce, pred nama se pojavio on: lijep, pravljen, poželjan i dobro građen - Prag!

Grad je predivan, ogroman - prava metropola. I sve bi bilo savršeno da nema diake u jaketu. Nije za vjerovati, ali u tako velikom gradu nema najobičnijeg dućana u kojemu bismo kupili vodu. Tako bili osuđeni hodati gradom žedni i gladni, budući da je i hrana zlato. Naime, pekarnicu nismo našli, hotelske porcije su za šestogodišnje dijete, a Češi kao da se hvale svojom bezukusnom piletinom i krumpirom koje smo jeli svaku večer. Možete zamisliti koliko smo se veselili večeri u pivnici koja je tek bila na raspoloženju. Padali su razni prijedlozi i nagađanja menija, a provjereno, većina nas je bila sretna što večeras nećemo jesti famoznu piletinu i krumpir. Nakon jednostavnog pješačenja (razgledavanja nikad dosta - bio je Alenov komentar) pitali smo zauzeti najpopularnija mjesta i očekivali menu. Ugledavši piletinu i krumpir, shvatili smo što je posrijedi: budući da ne govorimo nijedan jezik, to im je bio način da demonstriraju kvalitetu svog nacionalnog jela. "Piletina i krumpir - specijalitet koji neizbježno

ulazi pod kožu" - rekli bi Češi. Noćni život je otprilike 20 godina ispred Zagreba, a ponuda je zaista raznolika: od jeftinih pivnica u kojima se možete napiti za 20 kn, do supervelikh, ali ne baš uređenih disko klubova. Ispred svakog većeg disko-kluba postoji animator koji će vas doslovce vući za ruku uvjeravajući vas da je "specijalno, samo večeras" u cijenu ulaznice uključena neograničena konzumacija piva. Mo'š misliti! Ulaznice stoje jednako kao u Zagrebu, ali dok u Zagrebu jedna piva u klubu dođe 15-ak kn, u Češkoj za te novce možete već odavno biti pijani. Ono što svakako primijetite u Pragu jest kontrast Prag danju - Prag noću. Danju je Prag New York u malom - gužva, strka, sve rase i jezici, a noću - pustinja. Iste čudno, s obzirom da je uz maturale iz CRO najviše penzionerskih maturaleca koji se maloverjetno zabavljaju u 3 jutro. Hoteli su O.K. Zapravo, ovisi jeste li u centru ili izvan grada. Mi smo bili u centru, 20-ak minuta pješice od samog centra, u hotelu s 3*, iako imate osjećaj kao da ste u Sheratonu.

Nakon svake neprospavane noći najteže je (poslije buđenja, naravno) bilo ići na razgledavanje - što zbog umora, što zbog temperature koja je cijeli tjedan bila oko 0°, a 1. 9. nevjerovatnih -3 (provjereno kod profesorice Vuk). Suvršeno je pisliti kako nismo očekivali da idemo na sjeverni pol. Tek tada se većina nas sjetila raskinih riječi s početka priče i požalila za svojom zimskom odjećom koja se kuhala u ormari-ima na zagrebačkih +30. Snažili smo se kao god smo znali. Bez vremenskih prilika, ili boljeneprika, stjedili smo noge gdje god smo stigli, pa se tako velik broj ljudi u večernji izlazak uputio taksijem. Sigurno ste čuli da su taksiji u Pragu jeftini i da je doživljaj voziti se njima. Da, ako vam naplate pošteno, ali ako vas "oderu!" kao Belu, Cvrle i Ines, onda zažalite što ste uopće pročitali ovu informaciju. Dotične gospođe su petominutnu vožnju platile 900 kruna (300 kn!), a kada su se pokušale cjenkati, bile su "počasene" riječima koje svi razumijemo i onda ka-

da ništa ne razumijemo. Vožnja brodom po Vltavi druga je priča. Ja, uza sav trud, još nisam otkrila koja je bila svrha te vožnje. Zvuči čudno? E, pa možda promijenite mišljenje nakon što pročitate sljedeće. Ukratko, to je bilo jednostavno upoznavanje s industrijskom zonom Praga. Umjesto da smo grad vidjeli s vode, pogled nam je dobio 45 minuta pucao na zahrdale bačve i metalne konstrukcije s obje strane rijeke. Živio turizam!

Eto dragi, još je tu bilo priča i priča vezanih za Prag, ali čemo one najslabije ipak zadržati za sebe. Opći dojam svega jest odličan, tako da ni ne primijetite slatke nedostatke. Nakon 5 dana provedenih u Pragu bilo je vrijeme da se uputimo prema trećoj destinaciji - Budimpešti. Tek kada smo stigli, shvatili smo da smo trebali ostati u Pragu cijelo vrijeme. Nekako nam je bio ušao pod kožu, upoznali smo sve kutke, ulice i pivnice, mjenjačnice... Kako smo se tamo zadržali samo 2 dana, već po dolasku krenuli smo u razgledavanje grada. Budući da je većina već imala prilike vidjeti kako grad izgleda, bačit ću se na noćni život. Svakako je važno za istaknuti poseban kikiriki-bar koji je i posebno uređen: na podu slama i ljuska kikirikija koju baca gost nakon što oljušti kikiriki, a na stropu vizitke gostiju sa svih strana svijeta. Tako se na stropu našla i vizitka profesorice Vuk, a ni mi se nismo odoljeli potpisati. Trebale li kakav proizvod, a da se njime ne možete sami poslužiti, mogli biste imati problema. Pogadate, nitko ne govori engleski. Tako je moja malenkost 10 minuta objašnjavala da želi film za fotić, a ni crtež nije pomogao. Vrijeme je prebrzo proletjelo i već smo bili u Zagrebu, u surovoj stvarnosti. Lica su nam sve govorila, riječi su bile suviše. Još bi se mogle napisati bar 32 ovakve priče jer svakom ima svoju viziju maturaleca, ali svima nam je zajednička jedna - ludilo, brale! I kao što je prošle godine Valentina rekla - želim vam svima u budućnosti bar 10% onakve zabave u kakvoj smo mi uživali. Ako ne i više. Ciao!

By: Anilokin, 4. c.

"NA SAMOM POČETKU BIJAŠE RADOZNALOST"

(Isaak Asimov)

Na početku bijaše radoznalost, a onda su ljudi protjerani iz raja. Zašto? Zaključak je očit. Ništa nije utajilo ljudsko zanimanje za novosti pa je radoznalost vladala i umovima Adama i Eve. Iz toga su nastali Kain i Abel. Kad je Kain odrastao, upitao se što bi bilo kad Abela ubo oko 30 puta u predjelu trbušne šupljine i odlučio prvi u povijesti izvršiti pokus, no izgleda da rezultati nisu bili dovoljno jasni pa ljudji taj pokus ponavljaju i dan-danas. Iz sna me prebudio jer je san bio još odvratniji, tako da mi je ovo nasilno prenuće iz paralelnih stvarnosti došlo kao olakšanje, spas. Sanjao sam rat. Između crnih oblaka koji su poput kulisa visjeli na nebu boje sirove nafte, letjeli su zrakoplovi, bacajući metalni odsjaj na moj voljeni grad koji je sad bio veliko zgrašte nekadašnjih dobro poznatih ulica, zgrada, trgovca. Letjeli su u toliko ogromnom broju da se nebo od njih gotovo i nije ni vidjelo.

Stajao sam na krovu svoje zgrade, na mjestu gdje sam proveo puno sati svog sretnog i stvarno nezagađenog djetinjstva, bespomoćno šireći ruke prema odvratnom nebu. Sve su uništili. Sve što smo stvarali godinama, svaka stvar, svaka uspomena izgarala je sada u bespoštednom plamenu koji je sve to gutao s nekim prezirom. Prokletnici! Želio sam osvetu, krvavu, bolnu, prijezira vrijednu osvetu. Želio sam da pate onako i onoliko koliko sam ja patio gledajući kako sve što sam ikada volio nestaje u vatni napalma.

Imao sam plan, očajnjaki, gotovo bezvrijedan, ali mogao je upaliti, mogao je donijeti pobjedu. Trebalo je nešto lijepo, čisto, nešto što bi došlo ravno iz mog glazbu, i uništilo svu njihovu ratnu mašineriju.

"Day of judgement God is calling, underneath, the war pigs crawling..."

To je bio moj plan. Glazba dovoljno čista i snažna da pobijedi sve mračne sile.

Gitaru u mojim rukama sjajila je crno poput neba, a u njoj su se zrcalila sva zgraštena moja duša. Ritam kojim sam počeo bio je isprva spor, umirujući, a zatim postupno sve brži, rušilački, pun snage koja je mijelala čelik tenkova i aviona. Sve osjećaje ovog svijeta prenio sam u glazbu, a ona se pretvarala natrag u osjećaje rušeći sve pred sobom. Plamen oko mene je jačao, a ja sam izgarao u nepoštednoj bitci glazbe i onuzja. Nestalo je i struje, nestalo je zvuka, vremena, ali glazba je još uvijek odjekivala kroz nepregledna zgraštena.

Konačno, pao sam mrtav, s gitarom u ruci, jedinim predmetom koji je bio simbol svega onoga što je moj život predstavljao. Sve je izgorjelo, i ja sam gorio, no samo sam ja imao priliku doživjeti patnju zbog nestanka svega što voliš.

Skočio sam iz kreveta, želio sam što prije vidjeti stvarnost ljepšu od sna, nadu da se ljudi nisu ponovo počeli ubijati iz radoznalosti, sunce kako sije nad ulicom rascvjetanom drveća - ali vani je sve gorjelo, gorjelo bespoštednim plamenom koji je gutao sve što sam ikada volio.

WALID GHAZZAWI, 4.B

oXImoron 55

OTKVAČENA BAZA PODATAKA

- Engleski naziv za leptira - butterfly (maslac leti) najprije je bio flutterby (lepršanje uz)!!!
- Petnaest milijuna Indijaca svakodnevno ide u kino
- Tradicionalna škotska nošnja - kilt - nije nastala u Škotskoj nego u Francuskoj
- Italija ima 60. 225 restorana, dakle, jedan restoran na 957 stanovnika. Prosječna površina restorana je 128 četvornih metara.
- Mačke čija je dlaka u tri boje (bijelo-crno-narančasto) uvijek su zenke.
- Da je sila teže jača, temperatura na Zemlji bila bi mnogo veća, veći bi se dio leda na polovima istopio, a voda bi na ekvatoru ključala.
- Da je u zraku samo 1% više kisika, opasnost od spontanih požara povećala bi se za 70%. Također bi se povećala količina ozona. Tada bi se UV zrake bolje filtrirale, bilo bi manje tumora kože, ali bi bilo teže pocrnjati i bilo bi manje tamnoputih rasa.
- Kad bi se razmotili svi organi koji čine ljudski probavni sustav, protezali bi se do visine trokatne zgrade.
- Evo nekoliko lijekova protiv kuge koji su u 14. st. u Europi naveliko propisivani:
- sjediti između dvije velike vatre, poubijati sve lastavice (jer se vjerovalo da prenose bolest), utrljavati parfeme i mirisna ulja u zidove i pokućstvo, naseliti kuću paucima (jer njihove mreže upijaju kužan zrak).
- U Afganistanu je krajem 19. st. kao mladi vojnik ratovao i buduci britanski premijer Winston Churchill.
- Sve pandže na jednoj nozi

56 oXImoron

surog orla imaju snagu 4 muške ruke.

- Sve buhe skaču, ali je istočnjačka štakorska buha rekorder može skakati 72 sata bez prestanka, čak 600 puta u jednom satu.
- Havaji su jedina američka država u kojoj se uzgaja kava.
- Najstarija od oko danas 700 verzija "Pepeljuge", koliko ih danas ima, potječe iz 9. st., iz jednog kineskog pisanog dokumenta.
- Palcem i kažiprstom zatvoren krug Amerikancu je danas "odlično", Francuzu "nula", Japancu "kovanica", a starim Grcima značilo je - stražnji otvor na tijelu.
- U Tibetu isplažen jezik nije uvreda već uobičajen pozdrav i iskaz dobrih namjera.
- Leteci Škot, vlak koji je povezavao Edinburg i London, imao je i kino vagon.
- U Jordanu se svake godine održava Pustinski kup na kojemu natjecatelji bez prestanka trče 168 km 60 ili više sati!
- Čileanka Leontina Alvina za 38 je godina braka rodila šezdesetero djece - jedanaest puta trojke, deset puta dvojke, a sedam puta po jedno dijete. Od 60 odraslo je samo 30. Devetnaest je umrlo pri porodu, a čak 11 ih je stradalo u potresima!
- Do 70-ih godina prošlog stoljeća u Saudijskoj Arabiji vladao je neobičan zakon: kada bi neki dvorski dostojanstvenik bio primljen kod kralja Faysala, trebao bi ga u znak štovanja poljubiti u vrh nosa.
- U starom Rimu kokoši su štovane kao svete životinje. Svećenice su promatrale njihov način zobanja i na temelju toga donosile važne odluke. Kad su koke bile slaba teka, vojne bi se operacije odmah otkazale.
- Čak 80% svjetskog stanovništva jede gliste, mrave, različite kukce i ličinke.
- A sada jedan recept: 25 velikih cvrčaka, čokolada za kuhanje. Cvrčke treba peći na 100 stupnjeva dok ne postanu reš. Zatim se rastopi čokolada i u nju umoče suhi cvrčki. Uživajte

i dobar tekst!

- U nekim dijelovima Indije svakodnevno se peku tisuće štakora kao raznjiči na roštilju; tvrdi se da imaju okus poput pile-tine. Živi bili pa probali!
- U Ugandi idu u lov na skakavce. Svi se navečer okupljaju ispod uličnih svjetiljaka i hvataju zelene kukce koje privlači svjetlost. Otkidaju im noge i krilca, a zatim ih jednostavno ispruže. U Ugandi ih je danas najčešće uz pivo, poput kakve grickalice.
- Zmijiska žuč, krv i žile natapaju se u vinu i tako jedu. Rakija u kojoj je odužala jedna ili više zmija, koje na dnu staklenke - tko zna kako - katkad pokazuju znakove života, također se smatra delikatesom.
- U Južnoj Koreji mačke se kuhaju dok od njih ne postane smeđi kašasti umak koji se zove goyangji soju ili mačji umak.
- Nepoštivanje pravila na antičkim je olimpijadama bilo strogo kažnjavano: za prerano, makar i slučajno kretanje sa starta kazna je bila bičevanje.
- Hobotnica ima nos na pipcima, a morska zvijezda na kraju svog kraka
- Omiljeni hobi Winston Churchila bio je zidanje, Greta Garbo imala je veliku zbirku tramvajskih karata, Theodore Roosevelt sakupljao je štapove, a Georges Simenon telefonske imenike.
- Tijekom SP (nogometnog) u Italiji 1990. liječnici u jednoj bolnici u Londonu ustvrdili su da se broj hitnih prijama na psihijatrijski odjel znatno smanjio. Sasvim jasno - pa ne može se biti lud za nogometom i "normalno" lud u isto vrijeme!
- U srednjem vijeku gosti pozvani na ručak donosili su sa sobom pribor za jelo.
- Ako jede šećernu repu, krava se vrlo lako može opiti jer šećerna repa fermentira u kravinu želucu, pa tako ispada da je krava pila liker od šećerne repe!
- Leptir leti brže nego što čovjek hoda; i najsporiji se kreće brzinom od 8 km na sat.
- Pčele su slijepe za crvenu boju.

By: Anilokin, 4. c.

Jedan šovinistički vic za one koji žele vježbati engleski...

So God asked Adam: "What is wrong with you?"

Adam said he didn't have anyone to talk to. God said that He was going to make Adam a companion and that it would be a woman.

God said: "This person will gather food for you, cook for you, and when you discover clothing - she'll wash it for you. She will always agree with every decision you make. She will bear your children and never ask you to get up in the middle of the night to take care of them. She will not nag you and will always be the first to admit she was wrong when you've had a disagreement. She will never have a

headache and will freely give you love and passion whenever you need it."

Adam asked God: "What will a woman like this cost?"

God replied: "An arm and a leg."

Then Adam asked: "What can I get for a rib?"

The rest is history...

Vanja, 4.a

ŠTO U SVIJETU ZNAČI KOJA BOJA

CRVENA

- Stari Rimljani crvenom su bojom označavali početak bitke.
- Crvena se boja jako lako uočava pa su svi "stop" znakovi te vatrogasna oprema označeni tom bojom.
- Drevni Egipćani smatrali su se crvenom rasom pa su bojenjem svojih tijela to još više naglašavali.
- U Rusiji crvenu znači prekrasno. Boljševici su koristili crvene zastave kao svoj simbol kada su svrgnuli cara 1917. god. Tako je crvena boja postala boja komunizma.
- Krasnaja zvijezda nije krasna, nego crvena zvijezda.
- U Indiji je crvena boja simbol vojnika.
- U južnoj Africi crvena je boja žalosti.
- U Kini crvena boja nosi sreću i koristi se za mnoge praznike i vjenčanja.
- Praznovjerni misle da crveno rastjeruje zlo.
- U Grčkoj, u vrijeme Uskrsa, jaja se boje u crveno za sreću.
- Crvena se boja najčešće nalazi na zastavama.
- JEDINA zastava na svijetu koja ima jednu jedinu boju - zelenu - je Libija.
- Drevni Egipćani bojili su

podove svojih hramova zelenom bojom.

- U antičkoj Grčkoj zelena je boja simbolizirala pobjedu.
- U Škotskoj, ljudi su nosili zeleno kao obilježje časti.
- Zelena boja je nacionalna boja Irske.
- Zeleno označava "kreni".
- Zeleno označava mladost.
- Biti zelen u licu znači biti bolestan.
- Pozelenjeti znači biti zavidan ili ljubomoran.
- Zelena je boja izlječenja, boja prirode.

PLAVA

- U starom Rimu; državnih dužnosnici nosili su plavo.
- Danas, policija i državni dužnosnici nose plavo u mnogim državama.
- U Kini, plavo je za male djevojčice.
- U Iranu, plava boja je boja žalosti.
- Plava boja korištena je kao zaštita od vještica
- Izraz «true blue» na engleskom znači da si lojalan i vjeran.
- Plavo izražava ljubav pa zato najviše imaju nešto plavo na dan vjenčanja.
- Smatra se da osoba obojena u plavo djeluje relaksirajuće.
- «Plava krv» izraz je za plemića.
- Faraoni drevnog Egipta nosili su plavo kao zaštitu od zla.

LJUBIČASTA

- Egipatska kraljica Kleopatra voljela je ljubičasto.
- Na Tajlandu ljubičasto nose udovice koje oplakuju muža.
- Ljubičasta je kraljevska boja.
- «Ljubičasta proza» je pisanje s puno pretjerivanja, literarnih efekata i ornamentalnosti.
- Smatra se da ljubičasta boja u sobi djeteta pomaže razvijanju mašte.
- Richard Wagner komponirao je svoje opere u sobi koja je imala raznih nijansi ljubičaste boje koja ga je inspirirala.

ŽUTA

- U Egiptu i Burmi žuta boja znači žalost.
- U Španjolskoj su pogubljenici nosili žutu boju.
- U Indiji, žuto je simbol trgovca ili farmera.
- U 10. st. u Francuskoj, vrata varalica i kriminalaca bila su obojena žutom bojom.
- U srednjem vijeku, glumci koji su glumili umrle nosili su žuto.
- Žuta boja je uočljiva pa se često koristi kao boja upozorenja. Također je simbol karantene, područja obilježenog zbog opasnosti.
- «Žute novine» odnose se na tračersko pisanje.

BIJELA

- Bijela zastava je internacionalni znak predaje.
- U Kini i Japanu bijela boja je znak žalosti.
- Anđeli se obično prikazuju u bijeloj odjeli.

- Stari Grci oblačili su bijelo prije spavanja jer bi osigurali ugodne snove.
- Egipatski faraoni nosili su bijele krune.
- Perzijanci su vjerovali da svi bogovi nose bijelo.
- Bijeli slon je rijedak, a smatra se svetim u Indiji, Tajlandu, Burmi i Šri Lanki.
- U mnogim se zemljama smatra da je nošenje bijele boje sretan znak pri vjenčanju.
- Bijeli vitez simbolizira spasioća.
- Bijela lista sadržava poželjna imena (za razliku od crne liste nepoželjnih imena).

CRNA

- Drevni Egipćani i Rimljani nosili su tu boju kao boju žalosti, kao i većina Europljana i Amerikanaca danas.
- Crno često simbolizira tajanstvenost.
- Crni humor je morbidan, nezdrav humor.
- U Kini, crno je za male dječake.
- Osoba «crna srca» smatra se zlom.
- Crno se povezuje s elegancijom i sofisticiranošću.
- Crni pojas u karateu označava stručnjaka.
- Drevni Egipćani smatrali su da crna mačka ima božanske moći.
- Crno tržište označava ilegalnu trgovinu.
- «Crna ovca» je izopćenik.

Tamara Pavić, 3.b

Sličica iz života

ŠUTJETI, VOLJETI, PATITI, POSVETITI SE - ZAUVJEK ĆE PREDSTAVLJATI ŽIVOTNO PISMO ŽENE
Honore de Balzac

Emancipacija. Uvijek izaziva drugačije reakcije. Neki je duboko podržavaju, drugi je ismijavaju. Emancipirati se - osloboditi se od ovisnosti ili pravne nejednakosti, od predrasuda, izjednačiti se, osamostaliti, osuvremeniti, modernizirati, učiniti naprednim, usavršiti. (B. Klaić, *Rječnik stranih riječi*) Što je to luše? Svi se mi (manje-više) zalažemo za jednakost, antisemitizam, iskorjenjivanje antisemitizma, nacizma i seksizma (kojeg je stvarno previše). Zašto je onda emancipacija na tako lošem glasu? Zato jer je ženi mjesto u kući

odgajajući djecu? Po tome žena ne bi smjela niti raditi! Ali ne, to stoji, žena mora raditi (kako njeno lijeno dupe ne bi bilo uzdržavano od strane radišnog supruge). Naravno, ne sve poslove. Ne smije, recimo, raditi u uredu na neakvoj važnoj poziciji, ne smije raditi kao policajac, vatrogasac, specijalac jer su to muški poslovi, ne smije se baviti nekim teškim fizičkim poslovima jer mora biti zdrava za svoju obitelj. Znači, kad se jedna takva žena vrati sa svog ženskog posla i odradi svojih minimum 8 sati iza pulta neke trgovine, butika,

kafića ili u preglasnoj prostoriji nekog od vrtića, tada sva sretna ulazi u svoj dom. I onda više ne radi. Ona se sada čisteći, usisavajući i kuhajući odmarala. U međuvremenu odgaja djecu i drži do svog izgleda. Jer ako se zapusti, opet ne zadovoljava kriterije dobre žene. Ali njoj je to sasvim u redu. Drugačije i ne može biti kada svog umornog muža mora dočekati vedra i nasmiješena. Eventualno se može potužiti svojim frendicama na jutarnjoj subotnjoj kavi (dok doma svi još spavaju, a ručak se već kuha), no mora paziti da se ne

zadrži predugo jer će biti optužena da se skita okolo. Žena nema što raditi na ulici. Osim kupovati hranu i darove za svoju obitelj. Ona nema o čemu telefonski pričati s kolegicama s posla kad je mužić danas zaboravio kupiti novine, a preumoran je da bi se digao iz fotelje. Ipak on radi 9-10 sati dnevno i prehranjuje obitelj. On uzdržava, on podiže djecu, on previse čmči i premalo spava. Volio bi i on uživati u svim tim ženskim kućanskim poslovima, ali ne stize. Jer se bavi tipično muškim poslovima pijući pivo u svom omiljenom naslonjaču i prateći dnevnu politiku. Teško je to - zarađivati 1000 kuna više i proglasiti se glavom obitelji.

Tamara Pavić, 3.b

Hoteli za lude

Samo gledaj i uživaj jer nisi valjda toliko lud da se olako razbacuješ lovom kao američki i japanski parovi koji venu za medenim mjesecom u krevetima nestranih hotela poput Langholmena, smještenog u švedskom zatvoru, ili u Vemeovom svratištu pod tropskim morem ...

Langholmen - hotel iz kojeg nema bijega. Jednokrevetna ćelija - 120 eura, dvokrevetna 150 i ne dao ti bog da nemaš dosta love. Langholmen hotel nalazi se na 'Zelenom otoku' u središtu Stockholma, a od sredine 19. stoljeća bio je najčuvaniji švedski kraljevski zatvor. Zadnji je, 1974. godine, iz njega pokušao pobjeći Patrik Klöhnström - stockholmski serijski ubojica.

Utopio se tri minute nakon što je tijekom mjelovjezbe skočio u ledeno more. Hotel je otvoren 1989. godine nakon dvije godine preuređivanja. Perverzno, ha? Svaka od 98 ćelija ima TV, jacuzzi i poslugu koja umjesto kruha i vode služi divljač s njokima i teleće pečenje, te poznatu stockholmsku riblju juhu. Iako ima četiri zvjezdice, Langholmen je zadržao zatvorski 'stih'. Bademantili su na crno-bijele crte, tanjuri u restoranu imaju serijske brojeve, a predvorje je isto kao u Remetinu - ne vjerujete? Uvjeri se: pogledaj sliku, pretuci murjaka na cesti, pa usporedi. Adresa: Langholmsturen 20, Stockholm. Link: www.langholmen.com

FantaSuite hoteli - od Cezarovog apartmana do Odiseje u svemiru. Totalno ludilo i kič! Tematski uređene sobe zovu se Arabian nights, Casino Royal, Le Cave, Pelepijuga, Odiseja u svemiru, Safari, Venecija, Divlji zapad,

Pomamila se: Maja Friganović, 3.b

Faraonova grobnica... Provaljaj se krevetom smještenim u cadi-llacu. Tarzanovom biku ili u Pelepijuginj kođi. Otuširaj se u arapskom haremu dok ti Hal iz 'Odiseje u svemiru' kontrolira temperaturu i rasvjetu u sobi. Obuci se u Robina Hooda i dočekaj dragu u sobi Šervudska šuma.

Lanac od četiri hotela s četiri zvjezdice na osami u blizini američkih gradica Burnsvillea, Dodgevillea, Greenwooda i Westbenda sobe naplaćuje i po 300 dolara, a posjećuju ih mladi parovi i ljubavnici. Zamisli boles-nike. Kinky, ha?

Razgledaj sve sobe na: <http://www.fantasuite.com>

Julesovo podvodno svra-tište - za ljude-zabe

Nije šala! Hotel se nalazi u zaljevu Key Largo na Floridi. Zamisli! Batler te čeka na plaži u tirkiznoj mangrovnoj laguni, obućen u ronilačko odijelo, i kaže - izvolite pogledati vaš apartman. Slijedi kratak tečaj i ronjenje do nekadašnjeg istraživačkog centra na šest metara dubine koji je preu-ređen u hotel.

Proviš li kroz meter široke okrugle prozore, unutra možeš vidjeti apartman s ugodnim krevetima, kuhinjom i kupatonom, toplom vodom, mikrovalnom, hladnjakom i dvije spavaće so-be. Ulaz je odozdo, a kada izro-niš u lobby, dočeka te recepcio-ner i ušućka u topli kućni ogrtač. U hotelskom salonu je mini bi-blioteka, TV, video i linija. Ipak, što će ti to? Kroz prozor puca pogled na tropski zaljev prepun kraljeva, šarenih ribica, hobotni-ca, morskih pasa, a po noći um-jesto zvijezda, svjetlucaju plank-toni. Hotel je dobio ime po Jules-u Verneu, a ako ste se uživil i čitajući '2000 milja pod morem', ovo je mjesto za vas.

Noc košta 395 dolara, a u cijenu je uključen tečaj ronjenja i med-unarodna ronilačka dozvola za trajno vlasništvo. Za grupe je ci-jena niža za 50 dolara. Poseban paket nude za medenim mjesec. Osim dozvole i dva noćenja, za 1.195 dolara možete dobiti cvijeće, kavijar, šampanjac, lagani ručak i romantičnu večeru.

GLUPANI IZ TV SERIJA

Istraživanja su pokazala kako se ljudi najslabije smiju kada ismijavaju nekog drugog, pa nije ni čudno kako su nam najdraži likovi u humorističnim serijama oni ispodpro-sječne inteligencije, popularno nazivani glupani ili budaletine. Da, zbilja su blesavi, krevelje se i glupiraju, ali su ipak kilo-metrima daleko od gluposti ...

Tko je prvi lik koji nam padne na pamet kada pomislimo na TV glupane? Većina se, narav-no, odmah sjeti Joejya Tribbianija iz serije «Prijatelji».

Mladi je gospodin u toj seriji ne-zaposleni glumac koji radi kao model i snima reklame sve dok ne dobije priliku glumiti naj-boljeg svjetskog neurokirurga u nekoj sapnici. Naravno, nakon nekog vremena i tu ulogu izgubi pa se vraća reklamama. Joey je poznat kao čovjek koji nikada nije upoznao visoku plavušu koja mu se nije sviđje-la i koji nikad nije čuo dugačku riječ koju razumije. On je čov-jek koji izjavljuje kako bi se ra-dije ubio nego da bude omni-potentan (svemoguć), a njego-va je glupost, pogotovo kad razvuljuje u duetu s Pheobe Buffay, legendama, i baš nam je nekako sladak zbog toga.

Takav je Joey, dok je Matt LeBlanc, koji ga glumi, ipak pu-no manji glupan. Ovaj zgodni stolar (da, izučio je i taj zanat), započeo je karijeru kao model, a onda se polako uspinjao te se kroz «Prijatelje», par mekih pornica Zalmana Kinga i neko-liko filmova našao na vrhu. Za snimanje zadnje sezone ove super popularne serije uspio je pokupiti do milijun dolara po epizodi, a kada je odlučeno da je to i definitivni kraj, on je zasigurno najbolje prošao. Na-kon što su producenti odustali od ideje da glavni lik u novoj seriji bude dosadni Ross, odlučeno je da jedini lik koji će nas-taviti svoj život na TV ekranu bude Joey Tribbiani. I dalje ćemo ga gledati kako se glupira, a samo glupi među nama će ga i dalje smatrati glupanom.

Slična priča vrijedi i za Ashton Kutchera, koji je u seriji 'Lude sedamdesete' Michael Kelso, prijatelj i preglup prijatelj glav-nog junaka Erica.

Njegovi su podhvati puno puta prepričavani, a ideje su mu u rangu desetogodišnjaka, no i dalje je druga najzabavnija stvar u seriji kada majstor izvaji neku glupost (prva je i najza-bavnija stvar kada se pojavi Donna).

Kada ekran zauzmu Kelso i Fez (koji je došao razmjenom učenika), nastaje prolom smije-ha jer, dok jedni ne zna raz-mišljati, drugi ne zna govoriti. Možda nije politički korektno, ali je smiješno.

Ashton Kutcher je u seriju do-šao s farme u Iowi, a prije no što je postao budala kojoj se svi smiju, studirao je biokemiju i sam se održavao radom u tvornici. Onda su zapazili nje-govo ljepušasto lice i krenula je filmska karijera. Do sada mu nude same uloge glupana i kre-tena, koje Kutcher sa smiješ-kom prihvaća i sprema hrpe no-vaca u džep. Trenutačno je raz-mijenio Brucea Willis i izlazi s Demi Moore koja izgleda bolje nego ikad. Glupan, a? Teško.

Znate li seriju 'Treći kamencić od sunca' u kojoj izvanzemalci dolaze na zemlju i tamo ostaju u ljudskim tijelima? E, i ta serija ima svog glupana u liku, a zove se Harry Solomon, osjetljivi izvanzemalac tupog izgleda. Jedini mu je posao da služi kao odašiljač putem kojeg iz-vanzemalci komuniciraju sa svojim vođom, Velikom Divov-skom Glavom. Kako je ova serija, zapravo, fina satira bazirana na ismijavanju naših običaja, tako i glupan Harry Solomon nije uobičajeni serijski glupan nego silka naše gluposti. Glumac French Stewart, koji ga je utjelovio, može svojim grimasama silka učiniti čuda jer to ne izgleda kao bezvezno kre-veljenje, nego se savršeno ukla-pa u njegovu ulogu. Kada je počinjao karijeru, nije

baš puno odigrao mišićima lica jer mu je prvi posao u životu bi-la uloga medvjeda Yogija, na-ravno, s maskom na glavi. No, to je i tako bilo kratkog vijeka jer je brzo dobio cipelu zato što je skinuo medvjedu glavu pred hrpom djece. Ako vam se sviđa, pogledajte drugi dio In-spektora Gadgeta, u kojem Stewart turmači glavnu ulogu.

Jedan od legendarnih glupana je i Trigger iz kulne serije «Mucke», najpoznatiji po tome što Rodneyja stalno naziva Dave. Njegova veličina je u kame-nofaci i suludim izjavama po-put one da mu je otac umro par godina prije njegovog rođe-nja. Ili ona kada pod okriljem noći stižu pred Tring-gerovo skladište kako bi tamo iskricali go-milu smeća i naidu na zaklju-čana vrata.

Na De-lov upiti: «Zar nisi rekao da radi 24 sata na dan?».

Trig-ger s najnevinijim pogledom odgovara: «Da, ali ne po noći». Nije ni čudo da 99 % Britanaca zna tko je Trig-ger. Ipak rijetki znaju da se u ulozi Tringgera super snašao Roger Lloyd Pack, rođen 1944., ko-jem je otac bio glumac, a i kći mu je u istom poslu. Tup do boli u ulozi luzera iz predgrada, profesor Engleskog, francus-kog i latinskog. U zadnje vrije-meno ne radi baš puno, povre-meno nešto odglumi u serija-ma poput 'Dalziel i Pascoe', no svejedno se i nije baš obogatio svojim ulogom tupana. Izgleda da su engleski glupani glupli od američkih.

Zamislite sljedeći dijalog iz se-rije «Kafić Uzdravije»:

Sam: «Izgleda kao da Božić stiže svake godine sve ranije.» Sugovornik: «Ne Sam, prilično sam siguran da svake godine dolazi 25. prosinca.» Naravno, svi koji su gledali ovu seriju znaju da se u sugovorni-ku skriva Woody Boyd, mladić sa sela koji je došao u veliki grad i najvjeći mu je san da u kafiću radi za šankom. Tamo se nađe finih glupana, poput pošlara Cliffa Clavina koji je tu inventar, no nitko ne može nadjačati Woodyja u gluposti-ma - ipak se tu radi o prototipu glupana.

U ulozu Woodyja našao se isto Woody i to Harrelson, kojeg je ova uloga odbacila među zvijez-de. Trenutačno je vi-še na zemlji ne-go na nebu jer se bavi borbom za zaštitu okoliša i legalizaci-jom mari-huane više nego glumom.

Glumac kojem su okrsaji sa zako-nom uobičajeni dio radnog dana, ovih dana radi na filmu 'After the Sunset' u kojem će tu-mačiti ulogu FBI agenta. Vjero-jatno ga tamo nećemo vidjeti sa žižom u rukama.

Što smo ono rekli? Da su britanski glupani glupli od američkih? E, nisu baš svi, pogotovo ne Rowan Atkinson - čovjek koji je svijetu podario izvrsnu 'Crnu Guju'. No, nećemo sada o tome jer je ipak prepatetno za ovo društvo, već o drugom Atkinsonovom liku, jednom od vo-dećih TV glupana svih vreme-na. To je naravno glupi, glupi, glupi, glupi Mr. Bean - glavni lik serije kojoj je glavni (i jedini) zaplet to da je glavni lik vrhunski glupan. Nekada ljudi-

ma stvarno bude neugodno gledajući tako blesavu osobu, no kad se jednom počnete smi-jati, teško prestajete.

A što još radi Rowan Atkinson osim što zna biti glup i tako za-radivati hrpu novaca? To je čovjek koji po riječima svojih prijatelja «nema zmoe show-bi-za u sebi», a glavna zabava su mu automobili. Studirao je stro-jarstvo u Newcastleu i Oxfordu, a kako se ulogama glupana mriko obogatio, kupio si je i hrpu automobila koje uredno razbija po trkalistima. Čovjek se toliko razumije u automobile da čak piše stručne članke za britanski auto časopis CAR. Želite li ga gledati u našem no-vom, odgovor je tajni agent Johnny English. Naravno, i on je glup.

Graham Chapman. John Cleese. Eric Idle. Terry Jones. Michael Palin. Terry Gilliam. Pet Britanaca i jedan Amer. šest le-gendi kojima nitko nije došao niti blizu. Njihovi glupani su kraljevi svih glupana. Govorimo naravno o ekipi poznatoj pod zajedničkim imenom Monty Python.

Tko god je odgladao makar jednu epizodu 'Leteceg cirku-sa', ovog remekdjela svjetske TV proizvodnje, zapamtio ih je za sva vremena. Čovjek koji tuca cigle. Grčko kolo u proda-vaonici sira. Čovjek s tri straž-njice. Mađarski turist u london-skoj trafici. Mogli bismo tako nabrajati do sutra.

Stvorili su hrpu fenomenalnih skečeva napućenih glupanima, budalama i ludacima, dobro nas nasmišljali i pokazali nam koliko smo u stvari bijedni i jadni. Kasnije su glumili u filmovima, serijama, radili putopise i doku-mentarce, i sve je to bilo feno-menalno, no nikad nisu dostigli kvalitetu 'Leteceg cirku-sa'. Gra-ham Chapman je preminuo 1989., a ostatak ekipe i dalje povremeno radi.

Nisu se ludo obogatili, ali su svijetu podarili takvu galeriju glupana kakvu više nitko nika-da neće uspijeti ponoviti, pa čak niti oni sami, jer smo saz-nali da nema ništa od njihovog ponovnog okupljanja. Šteta.

Tražeci muža na Netu, naletjela na glupana: Tamara Pavk, 3.b

... da je najstariji živi organi-zam na svijetu gmi koji živi u pus-tinji Mohava. Star je 12 tisuća go-dina.

... da su istraživanja pokazala kako 27% hrane koja se proizve-de ili kupi u zapadnom svijetu završi u smeću. U isto vrijeme je 1,2 milijuna ljudi u svijetu neuhra-njeno.

... da je zvuk plavog kita naj-glasniji zvuk koji može proizvesti životinja.

... da krokodil ne može pomicati jezik i ne može zvakati. No, nje-govi su probavni sokovi toliko jaki da može bez problema probaviti čavao.

... da mozak prosječnog čovjeka teži 1375 grama. Za usporedbu, mozak poznatog ruskog pisca I. S. Turgenjeva težio je 2021 gram, a mozak njemačkog držav-nika Ota Von Bismarcka bio je težak 1807 grama. Einsteinov mozak bio je prosječne veličine.

... da su novčanice ne izrađuju od papira nego od specijalne vrste pamuka i lana. Godine 1932, kada se dogodila velika nestašica gotovine u Tenisu (SAD, država Washington), novčanice su se jedno kratko vrijeme izrađivale od drva.

... da muzjake jedne vrste pau-ka privlače samo debele i velike ženke koje će ih nakon ljubavnog zagrijaja najvjerovatnije sa zado-voljstvom pojesti! Ovo je prvi dok-az da je vrsta beskičmenjaka svjesna vanjskog izgleda i da partnera bira na osnovi veličine njegova tijela.

... da je u proteklih 150 godina prosječna visina čovjeka porasla za 10 centimetara. U devetnaes-tom stoljeću muškarci u Americi bili su u prosjeku visoki 171 cm, dok je danas prosječna visina 175 cm. Prosječna visina u Šved-skoj iznosi 177 cm, a u Nizozem-skoj 178 cm.

... da čovjek može živjeti mjesec dana bez hrane, ali samo tjeđan dana bez vode. Smanji li se koli-čina vode u organizmu za samo 1%, čovjek osjeća žeđ, a smanji li se za 10%, čovjek će umrijeti.

... da je najveća životinja na svi-jetu plavi kit, najveća žuđu životinja na tlu afrički slon, a najstare višestanične životinje su spužve stare preko 600 milijuna godina!

odabrala Tamara, 3.b

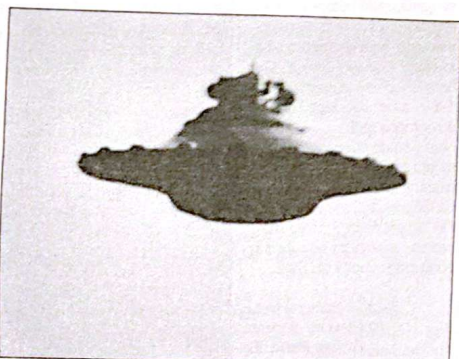
oXImoron 59

Kada se V. J. (28) te večeri vraćao kući nakon odličnog provoda u jednom od zagrebačkih kafića, udaljen samo kilometar od kuće, negdje kod stare crkve ugledao je na južnom horizontu sjajnu crvenu točku kako velikom brzinom mijenja smjer ispisujući čudne simbole. Nije se iznenadio, nije to bio njegov prvi susret s NLO-om.

Jedan od najdugovječnijih misterija, koji svoje korijene vuče još iz prethistorije, pojava je NLO-a, neidentificiranih letjećih objekata. Za razliku od većine pojava koje su mogle stare narode - munja, pomrčina, putanja planeta - ova do dana današnjeg nije u potpunosti objašnjena. Kažemo u potpunosti, budući da je sve više neidentificiranih objekata postajalo indetificirano razvitkom znanosti.

Kao što smo već napomenuli, povijest NLO-a počinje još u prethistorijskim danima. Jedini dokumenti koji su nam ostali iz toga vremena, crtanje po zidovima pećina, osim klasičnih motiva iz lova i svakodnevnog života, tu i tamo prikazuju i neobične letjeće objekte tanjurastog oblika.

Niti kasnija umjetnost nije bila pošteđena čudnovatih letjećih objekata. Nisu rijetke slike biblijske tematike, naročito Isusova života, na kojima se negdje u pozadini pojavljuje letjeća naprava, sa ili bez naslikane posade. I opet je riječ o tanjurastim oblicima.

Naravno, nije samo riječ o prikazima NLO-a na slikama. Mnogi pisci, poznati i nepoznati, u svojim djelima govore o raznim nepoznatim objektima, no sve te zapise treba uzimati s ogromnom rezervom, budući da u to vrijeme i nisu bili svjesni postojanja kometa, planeta i drugih tijela Sunčevog sustava.

Pojavom fotografije počinju i prvi 'pravi' dokumentarni zapisi. Jednu od prvih fotografija snimio je 1937. godine Leonard Lamoureaux pri posjeti Vancouveru. Želio je snimiti Gradsku vijećnicu i božićne ukrase na njoj, no njega i brata iznenadio je jarkopavi svijetleći objekt koji se kretao zapanjujućom brzinom po noćnom nebu. Sva sreća pa je prisebni Leonard uspio snimiti vijećnicu, ukrase i letjeći objekt.

Slijedeće desetljeće bilo je izuzetno bogato letjećim tanjurima. Samo u okolici Vancouvera, u razdoblju od 1. do 17. lipnja 1947. godine, prijavljeno je 12 susreta s neobičnim objektima. A onda su počeli i pravi kontakti i otmice. Pričali su i kleli se u majku da su ih oteli vanzemaljci, da su s njima putovali vršili eksperimente.

Nakon što je u novinama izašao prvi opis otmice, pojavile su se stotine drugih iskustava. Svi opisi bili su poprilično slični. Dokaz da se to stvarno dogodilo ili jednostavno nedostatak mašte?

Onda se dogodio Roswell. U srpnju iste godine pokraj maloga gradića u američkoj saveznoj državi New Mexico srušio se nepoznat objekt. Prema pričama lokalnog stanovništva, bila je riječ o čudnovatom svijetlećem objektu koji se velikom brzinom urušio u obližnje polje. Mještani su pohitali tamo da bi posvjedočili o uništenom letjećem tanjuru čiji su dijelovi ležali razasuti svuda naokolo, a najneobičnije od svega bila su tijela poginulih vanzemaljskih astronauta.

Ubrzo zatim pojavila se američka vojska koja je momentalno zabranila pristup mjestu nesreće, zabranila mještanima da pričaju s medijima, a njeni su dužnosnici dali izjavu za medije kako je riječ o meteorološkom balonu.

Mnogo godina kasnije, izlaskom Roswella iz domene vojne tajne, pojavile su se videosnimke obdukcije poginulih svemiraca, ključni dokaz pobornika teorije o postojanju NLO-a, iako snimke nisu bile sasvim uvjerljive. Osim toga, nitko od mještana Roswella, iako su često pričali o nesreći, nije priložio nikakav materijalni dokaz o NLO-u.

To je bilo dovoljno za pokretanje lavine. Svakoga dana, ustvari svakoga sata, negdje u svijetu netko vidi neidentificirani letjeći tanjur. Broj viđenih letjećih tanjura proporcionalan je količini alkohola i drugih opijata u krvi vidioaca, a obrnuto proporcionalan naobrazbi, broju stanovnika mjesta odakle dolazi osoba koja je uočila objekt i, što je najbitnije, razlogu zbog kojeg bi se vanzemaljci pojavili upravo tamo.

Priča je još zanimljivija kada je riječ o otmiranju. Tim jadnim vanzemalcima nikako da se posreći pa da napokon otmu nekoga s fakultetskom naobrazbom, nekog astronoma, matematičara, fizičara, biologa. Uvijek je riječ o djeci, domaćicama, starcima, pijancima...

Zašto vanzemaljci uopće dolaze na zemlju i prelaze udaljenost od 4,3 godine svjetlosti, što je oko 400.000.000.000 kilometara, i to ako dolaze s nama najbliže zvijezde? Malo dug put za prelazanje da bi nacrtali kružnice u žutu, šokirali kravu ili oteli trudnicu.

Znate li da stotine tisuća astronoma amatera svakodnevno, bolje reći 'svakonočno' pregledavaju kompletno nebo u potrazi za neobičnim objektima i ne primjećuju letjeće tanjure?

To je zato što oni znaju što je halo. Ne znate li, to je svjetlost oko nekog objekta, približno kružna oblika. Npr. Mjesečev ili Sunčev halo koji nastaju lomom ili refleksijom svjetlosti na kristalima leda u oblacima u višim slojevima Zemljine atmosfere. Haloi se mogu javljati i na drugim mjestima u atmosferi (ne samo oko središta u kojem je Sunce ili Mjesec), uzajamno se sjeći (pri čemu nastaju tzv. sporedna ili nasuprotna Sunca ili sporedni Mjeseci, kao i oblici križeva).

Znaju i da je komet malo tijelo Sunčeva sustava, građeno od prašine i leda, pretežito sa stazom velikog ekscentriciteta. Približavanjem Suncu kometi razvijaju rep duljine i na desetak milijuna kilometara.

Ne zbunjuju ih meteori, znaju da je riječ o svjetlosnoj pojavi koja nastaje izgaranjem sitnih zrnaca prašine u Zemljinoj atmosferi.

Svjesni su da se planeti kreću malo drugačije po nebu no zvižde i da mogu drastično povećati svoj sjaj.

Ako to ne znate, i vi ćete često vidati NLO-e.

Neustrašiva:
Maja Friganović, 3.b

SLUČAJ MOBILTEL ILI

KAKO POTJEH I DALJE TRAŽI ISTINU

Škola se ove školske godine morala suočiti s vrlo ozbiljnim problemom. Naime, netko od prosvjetnih radnika XI. gimnazije ima velikih psihičkih poteškoća. Tko, ne zna se. Zbog čega, ni to se ne zna. Kako dotičnoga izliječiti (ili mu barem ugurati otkazno pismo u ruke), stvar je koja nas sve muči. Sve je, zapravo, počelo jedne tmurne snijede pododne...

Dok su dragi i simpatični učenici 3.b razreda veselo jeli svoje Baza-sendviče (ili žicali oko za male slance), neki su taj odmor proveli radno, razmišljajući i usavršavajući svoj podmukli plan. Na zvuk zvona isti učenici radosno su potražili u, kako su njihove neiskvarene glavice mislile, sigurne prostorije pod nadležnošću profesora Berića. Zadovoljno su se pripremali za sat tjelesne i zdravstvene kulture (oblačili duple tenisice, svi ih imamo profesore), a neki čak tvrde da su i čuli ome i čile glasove naših daka kako puni entuzijazma pjevaju. Odjednom je odnekud prorucila vijest da će im sat voditi jedan od studenata Kineziološkog fakulteta, ali 3.b to nije omeo. Znaju oni da bi im bilo puno ljepše da nema u, ionako premaloj dvorani, još 20-tak ljudi koji promatraju svaki njihov korak, ali nema veze. «Što se mora, nije teško!», povikaše u glas djevojke i momci koji se uvijek prilagođavaju zahtjevima škole. No, čim je počeo sat, u dvoranu se uvukla neka zla slutnja, loš predosjećaj i miris zločina. Po završetku sata, učenici su se nemalo iznenadili što su pokradeni! Ponovo! Iz toga slijedi samo jedan zaključak (i više mogućnosti):

1. NETKO OD PROSVJETNIH DJELATNIKA OVE ŠKOLE TEŠKI JE KLEPTOMAN Naime, u našoj školi stalno nešto nestaje. Ja, recimo, osobno poznajem neke učenike kojima kronično nestaju kišobrani. Ime će, radi očitih razloga, ostati u tajnosti. Toj curi nestala su, od početka njenog školovanja u ovoj gimnaziji, jedno 3-4 kišobrana. Slučajnost? Dobro, Sabina je izgubila jedan i na putu do pekare, tako da su sve skup 2 nestala u školi, ali to je sad manje bitno. Zatim, tu su nestajale i kape (i to za vrijeme one najcmje zime), ogroman broj kemijskih olovaka, gumica i jedna žuta tehnička olovka. A ne zaboravimo i onaj ukradeni video, za čiji je nestanak krivnja svaljena na leđa nevinih učenika. Sve u svernu, potencijalni kleptomani su prof. Brajdčić (onoliko torbica i cipela, a sve od profesorske plaće? ne bi išlo!) i prof. Sesar (pitanje je čega sve ima u onom sumnjivom profesorovom kabinetu).

2. NETKO OD PROSVJETNIH DJELATNIKA JE SERIJSKI LOPOV S VELIKOM POTREBOM ZA SAMODOKAZIVANJEM Za one koji su zaboravili, isti ovi dragi učenici bili su pokradeni i prije točno godinu dana (23.10.2002.-22.10.2003.). Slučajnost? Još jedna? Netko iz zbornice dobro je isplanirao cijelu akciju još prošle godine, a sada je samo htio dokazati da ga niti skupina radoznalih studenata ne može zaustaviti (to što su daci zaboravili zaključiti svoje svlačionice samo je olakotna stvar u cijeloj priči).

Ovakvom profilu kradljivca najviše odgovaraju prof. Bzik (tija voda brege dere!) i prof. Naglič (koja je vjerojatno izvela i jednu i drugu kradu kako bi ih mogla kod kuće proanalizirati sa svog psihološko-sociološko-logičko-filozofskog stajališta).

3. NETKO OD PROSVJETNIH DJELATNIKA BAVI SE KRIJUMČARENJEM I ŠVERCARNJEM TEHNIKE TE KOD KUĆE PUNI ČARAPE DEVI-ZAMA Plijen ove krađe bio je vrlo zadovoljavajući. Uhvatila su se u mrežu 3 mobitela te troznamenasti broj iz kojeg ide oznaka «kn». S obzirom na to da su i prošli put nestali mobiteli, točnije 4, od kojih je jedan bio posljednji modni krik, kradljivac

je ovog puta razradio taktiku do najsitnijih detalja. To što su učenici zaboravili ponijeti svoje vrijednosti sa sobom u dvoranu, sada uopće nije bitno. Kao ovakva vrsta lopova, najsumnjivija čini se prof. Schmidt (nepaženo nam je otkrila da povlači nekakve veze po Češkoj) koja bi vrlo lako mogla biti u dosluhu s prof. Korbar-Ivanjko (čijem smo poznavanju tehnike svi svjedoci jer izvrsno barata linijom u svojoj glazbenoj učionici).

4. NETKO IZ ZBORNICE VELIKI JE ŽENOMRZAC

Ovog puta na meti je bila samo ženska svlačionica, dok je muška, iako puna kradljivcima primamljivih stvari, ostala netaknuta! To je vjerojatno bila i zamka na koju su daci trebali nasjesti. Ali, proračunati lopov(i) očito nisu bili upoznati s ogromnom kolegijalnošću i povjerenjem koje si polaznici 3.b međusobno iskazuju. Kod traženja ženomrzaca u zbornici nema nikakve zabune što to su sigurno bili prof. Kovačić i prof. Berić kao zbornička majinja. A tko zna, možda su ovo jednostavno prepućavanja ženskih i muških profesora (prošli put bila je pokradena samo muška svlačionica), a jadni, vječno zaklinuti učenici, po običaju, ispaštaju.

5. NETKO OD PROSVJETNIH DJELATNIKA NAŠE ŠKOLE IMA BOLESTAN SMISAO ZA HUMOR Nemojte se čuditi, i to se do-

gadal! Neki ljudi to čak vrlo vješto prikrivaju. Kad ih ovako gledaš, čak bi rekao i da nemaju nikakvog smisla za šalu, da ne razumiju humor i da se nikada ne smiju. Tu, nesumnjivo, u užu konkurenciju ulaze prof. Stockinger (koja čak, dapače, primjenjuje cmi humor tipa «ah, imamo još 10 min, tman za još jednog sretnika, he he he», a svi prije njega dobili su komade) i prof. Haničević (koja se nasmijala samo jednom u ove tri godine, i to za vrijeme testa kada smo joj rekli da nema Gagule zato jer je kod zubara, a dotični se na satu talijanskog u životu pojavio valjda tripot).

Naravno, iz konkurencije osumnjičenih ne ispada niti prof. Babić (koja je baš taj dan slučajno bila bolesna), prof. Barić (koja je inzistirala, baš negdje u to vrijeme, da svoj razred odvede na Maltu za maturalac, dok smo mi birali malo bliže destinacije, poput Praga) ili prof. Valentić (koja je rekla da joj to i nije čudno jer smo ionako već bili pokradeni pa smo mogli to i očekivati...).

Svjedoci ste da nam nije lako i da se tijekom svog školovanja moramo boriti s mnogim nepravdama. No, «liko vam je to u životu», reći će nam prosvjetar. Pa se vi snalazite! Ja bih htjela ostati anonimna jer ipak planiram jednog dana završiti ovu školu.

NAJPOZNATIJI ATENTATI

Atentat je sastavni dio života otkada je političara i njihovih oporbenih kolega. Još su od vremena starih civilizacija ubijani vladodršci, pretendenti na prijestolje i svi ostali neistomišljenici. Nudimo vam kratak pregled poznatijih i za povijest bitnih atentata.

Cezar - Brut (44. pr. Kr.)

Najpoznatiji atentat starog vijeka nije se dogodio u mračnoj ulici starog Rima. Naime, pred očima cjelokupnog rimskog senata zavjerenici su izbili svog cara. Gaj Julije Cezar je među atentatorima prepoznao svog sina Bruta.

Cezar je bio jedan od najpoznatijih rimskih careva, poznat je jednako po svojim uspješnim vojnim pohodima kao i po mudrim izrekama. Bio je prvi rimski vladar koji je proširio granice Rima do Atlantskog okeana. Nakon što se oženio Kleopatrom, samo po egipatskim zakonima, ali ne i rimskim, i porazio sve svoje političke protivnike, 46. godine prije Krista postaje rimski diktator. Nakon osvajajčkih ratova Cezar se vraća u Rim, gdje nailazi na među građanima još uvijek jako želju za povratkom republike. Nakon što je proterao dva zastupnika iz redova pjebejaca, Cezar je potpuno izgubio tlo pod nogama. Bilo je samo pitanje vremena kada će ga senat ukloniti. Glavni utorinik bio je Brut, nezakoniti Cezarov sin. Iako je bio upozoren da se nešto događa i da se čuva, Cezar je 15. ožujka 44. godine prije Krista krenuo u senat. Dobro organizirani utorinici dočekali su ga i nekoliko ga puta uboli nožem. Cezarove zadnje riječi bile su: „Zar i ti, sine Brute?“

Abraham Lincoln - John Wilkes Booth (1865.)

Kada je general William Harrison izvršio pokolj u indijanskom logoru, dok su poglavice Tekumseh koji ga je netom pobijedio u bitci kod Tippecanoe i njegovi ratnici bili odsutni, navukao je na sebe strašnu kletvu indijanskog poglavice: »Postat ćeš velikim poglavicom, ali nećeš privesti kraju

svoj mandat. Umrijet ćeš za vrijeme službe, baš kao što će to biti i sa svakim drugim velikim poglavicom izabranim svake dvadesete godine nakon tvoje smrti».

Poznavanje ili ne, ali kletva se pokazala kao prilično djelotvorna. General Harrison postao je predsjednik SAD-a, ali nije dočekao kraj mandata. 1841. godine, samo mjesec dana nakon stupanja na dužnost, umro je od upale pluća. Sljedeći u nizu bio je Abraham Lincoln. Nakon godinu dana trajanja njegovog drugog predsjedničkog mandata, države Unije predaju se i

gradišnice prije putujući se iz gradovima čini razvrsnava. Dva dana nakon predaje južnjačkog generala Roberta E. Leaja, Lincoln u svom govoru okupljenj, svijetli oko Bijele kuće objašnjava da će podržati nastojanje za ostvarenjem prava glasa afroameričkog stanovništva. To izaziva zgražanje rasista i simpatizera Juge kojih je, među okupljenim mnoštvom, bilo podosta. Među njima je bio i glumac John Wilkes Booth koji je samo tri dana kasnije, 14. travnja 1865. godine, pucao u predsjednika iz pistola u kazalištu Ford's Theatre dok je ovaj uživao u predstavi 'Our american cousin' (Nas američki rođak). Franz Ferdinand - Gavrilu Princip (1914.)

Političke motive ovog atentata vrlo je lako pronaći ako se samo malo prouči tadašnje političko stanje u regiji. Bosna je nakon višegodišnje turske okupacije predana Austro-Ugarskoj 1878. godine. Iako su Turci za svoje vladavine Bosnom pokušali što više naroda preobratiti na islam, još uvijek je bio velik broj Srba pravoslavaca i

Za razliku od Hrvata koji su

živjeli u Austro-Ugarskoj kao jedan od naroda, Srbi su imali svoju vlastitu državu. U aneksiji Bosne Austro-Ugarskoj, ne potpuno legalnoj, Austrijanci su platili Turcima za izgubljene pokrajine i time umirili većinu Europe, na čelu s Rusijom, osim Srbije koja je željela Bosnu za sebe. Srpski plan da svi

Srbi žive u jednoj državi počeo se provoditi u djelo. U Beogradu je osnovana tajna udruga Crna ruka s ciljem pripojenja Bosne Srbiji. Franz Ferdinand zagovarao je stvaranje trećeg carstva u sklopu Austro-Ugarske. Riječ je bila o hrvatskom carstvu u kojem bi se nalazile Hrvatska i Bosna. Time bi Srbi izgubili bilo kakvu šansu za stvaranjem 'velike' Srbije.

Kada je austrijski prijestolonasljednik krenuo u povorku Sarajevskim ulicama, nije ni slutio da ga tamo čeka smrt. Nakon što je Čarobinović bacio bombu koja je promašila auto u kojem se nalazio Franz Ferdinand, odlučeno je da se prekinе povorke i auto je skrenuo u jednu od susednih ulica. Na nesreću Austrijanaca bila je to ulica u kojoj se nalazio Gavrilu Princip. Shvativši da su skrenuli u krivu ulicu, automobil se zaustavio i krenuo nazad, što je Principu omogućilo ubiti Ferdinanda i njegovu ljubav Sofiju. Ubojstvo Franza Ferdinanda smatra se izravnim povodom za početak I. svjetskog rata. Kakve bi bile granice na Balkanu da Gavrilu Princip nije pucao ili da je auto skrenuo u drugu ulicu, teško je i zamisliti.

Mahatma Gandhi - Naturam
Godse (1948.)

U vrijeme kada su Britanci mislili da je njihova zemlja stvarno velika, jedna od njihovih najvećih kolonija bila je Indija. Iskorištavali su je na koji su god način mogli, ne pazeći pritom na

stanovništvo koje su tamo za-
tekli. I tko zna kada bi se to
završilo da se nije pojavio veliki
čovjek Mahatma Gandhi. Po-
mogao je Indiji da se riješi oko-
va i ostvari samostalnost, pru-
živši time primjer i ostalim bri-
tanskim kolonijama, zamjenivši
tako Britansko Carstvo Com-
monwealthom, udruženjem slo-
bodnih i neovisnih država.
Svojem principom satyagraha
(sanskrit: istina + put), često
grubo prevedenim kao 'put isti-
ne', inspirirao je mnoge velike
pacifiste i borce za slobodu,
spomenimo samo Martina Lu-
thera Kinga. Politici se aktivira

1917. kada seljacima na padinama Himalaja pomaže u borbi protiv britanskih gospodara. U svojoj pravičnoj borbi Gandhiji nisu slijepo stao na stranu seljaka. Smatrao je - ako se netko ogriješio o zakon, mora biti kažnjen. To mu je donijelo i simpatije svijeta, pa se Britanci nisu uzdali taknuti ga. Nakon niza strajkova i marševa koji su uslijedili, Gandhijeva je politička moć bila sve veća. Izbijanjem II. svjetskog rata Gandhiji je pozvao Indijce da ne sudjeluju u ratu. Japan je zaprijetio zauzimanjem Indije pa su Britanci morali pristati na indijske zahtjeve.

lako Churchill nikada nije ozbiljno smatrao da treba Indiji dati nezavisnost, nova britanska vlada 1947. godine to je učinila. No, Gandhi nije dugo slavio. 30. siječnja 1948. godine ubio ga je radikalni hindu Nataram Godse zato što je, po njegovom mišljenju, oslabio indijsku vladu plaćanjem Pakistanu, novonastaloj državi naseljenoj uglavnom muslimanskim stanovništvom.

John Fitzgerald Kennedy -
Harvey Oswald (1963.)

Nijedno umorstvo nije toliko istraživano kao umorstvo američkog predsjednika Johna Fitzgeralda Kennedyja. Većina se istražitelja slaže da to nije bilo djelo samo jednog čovjeka, ali koliko ih je bilo, kako su bili povezani i ono najbitnije - zašto su to učinili - nikada nije razjašnjeno.

22. prosinca 1963. godine u Dallasu, u državi Texas, netko je zapucao u predsjednika Kennedya koji se u automobilu vozio sa svojom ženom Jackie u svečanom mimohodu. Ubojica je bio previše precizan, JFK je preminuo nakon samo nekoliko trenutaka. Iako je policija uhvatila ubojicu, nitko ne vjeruje da je Lee Harvey Oswald bio jedini akter u tom slučaju. Je li bila u pitanju majlija koja se htjela osvetiti obitelji Kennedy zbog uplitanja u njihove poslove ili zbog Johnovog petljanja s Marilyn Monroe? Je li možda riječ o vojski, za koju je

John bio nedovoljno agresivan kada je u pitanju američka vanjska politika? Možda su naručitelji umorstva Kubanci, revoitirani incidentom u Zaljevu svinja? Ili jednostavno mrzitelji katoličanstva, kojih je i danas puno?

U svakom slučaju, šira javnost nikad se nije zadovoljila objašnjenjem da je jedini krivac Oswald, a zavjera oko ubojstva pretvorila se u neiscrpu inspiraciju za mnoge teorije, knjige, filmove...

Martin Luther King - James

Earl Ray (1968.)
Uz Gandhija bio je najpoznatiji borac za ljudska prava neagresivnom politikom i mirnim prosvjedima. Bio je to jedini način prosvjeda koji je mogao uroditi plodom na iznimno agresivnom američkom jugu gdje je policija jedva čekala

gije je policija jedva čekala bilo kakav ekscres crnih stanovnika kako bi imala razloga upotrijebiti silu. No, King i njegovi istomišljenici nisu se dali zastrašiti silom. Nakon što su uspješno organizirali poznati marš na Washington i nakon što je Švedska akademija znanosti Kingu dodijelila Nobelovu nagradu za mir, oči svijeta bile su uprte u velikog svećenika iz Alabame. U idućem periodu Martin Luther

King izlazi iz okvira borbe za prava crnih Amerikanaca i počinje sve više govoriti protiv američkog angažmana u Vijetnamu. U svojim javnim istupima zamjerio se mnogim osobama iz američkog državnog vrha upravo zbog kritike vanjske i unutarnje politike i zbog utjecaja koji je imao na crnu populaciju ne samo u SAD-u nego i šire.

10. ožujka 1969. James Earl Ray priznao je da je pucauo u Kinga. Kasnije na sudu, tri dana prije izricanja presude, Ray je povukao svoje priznanje, iako nikada nije dokazano tko je naručio ubojstvo, obitelji M. L. Kinga dobila je sudski proces protiv Loyda Jowersa koji je priznao da je dobio mito da sudjeluje u planiranju i izvedbi ubojstva. No, javnost je smatrala da je riječ samo o čovjeku željnom publiciteta.

1997. godine sin M. L. Kinga, Dexter, nakon razgovora s Rayom koji se tada nalazio na odsluženju zatvorske kazne, od-

lučuje ponovno pokrenuti proces, ovoga puta s Rayom kao glavnim svjedokom teorije zavjere. No James Earl Ray sljedeće godine umire od hepatitisa C kojim je zaražen u zatvorskoj bolnici. 2000. godine sudac odbacuje tužbu zbog pomanjkanja dokaza.

John Lennon - Mark David Chapman (1980.)

»Ona je John izašao i pogledao me. Izvadio sam pištolj iz džepa i pucao u njega. Nisam vjerovao da to mogu učiniti. Samo sam stajao i stezao knji-gu. Nisam želio pobjeći. Ne znam što se dogodilo s pišto-ljem. Sjećam se da ga je Jose izbio. Plakao je i molio me da se maknem. Bilo mi ga je žao. Tada je došla policija i stavila mi lisice.« Riječi su to kojima je Mark David Chapman opisao kako je ubio Johna Lennona. Knjiga koju je stezao u ruci bila je toga dana kupljen primjerak »Lovca u žutu«.

Nakon raspada Beatlesa 1970. godine Lennon zajedno sa svojom ženom Yoko Ono potpuno se posvetio traženju i očuvanju mira u svijetu. Njegove pjesme 'Imagine' i 'Give peace a chance' postaju internacionalne himne slobodnih ljudi željnih mira, ljubavi i tolerancije u svijetu. Pacifist i liberal Lennon se svojim stavovima vrlo vjerojatno zamjerio mnogim pripadnicima konzervativnih struja u SAD-u i svijetu. Chapman je odmah nakon uhićenja objasnio svoje razloge zbog kojih je ubio Lennona i od tih stavova ne odstupa ni dan danas, u svojoj ćeliji u zatvoru Attica, u kraju Buffalo. Razlog zbog kojeg još uvijek nije na slobodi je više zbog njegove vlastite sigurnosti, budući da još uvijek postoji opasnost da ga netko od zaljubljenika u život i djelo Johna Lennona ubije.

Papa Ivan Pavao II - Mehmet Ali Ağa (1981.)

Ovo je jedini atentat koji je na svu sreću ostao samo bezuspješan pokušaj. 1981. godine izvršen je atentat na Karola Jozefa Wojtylu, poznatijeg kao papa Ivan Pavao II. Dva i pol mjeseca papa se u bolnici borio s ozljedama, ali je iz tog boja izašao kao pobjednik. Par dana nakon Božića 1983. godine papa je otišao u zatvor

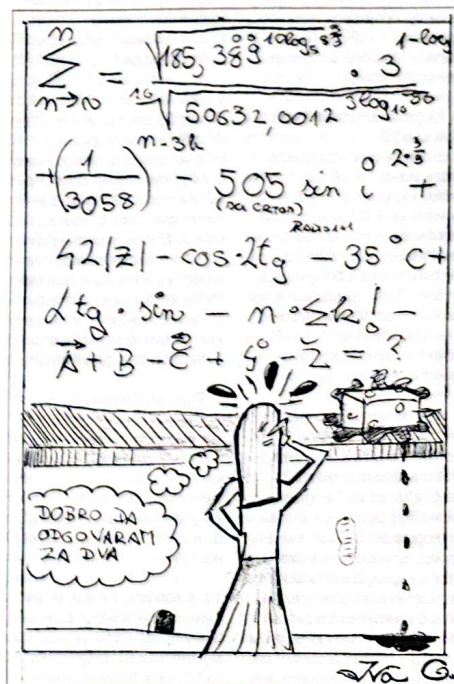
u posjet svom nesuđenom
atentatoru i dugo pričao s ni-
me. Detalji toga razgovora
zauvijek su ostali tajna. Nemili
dogadaj nije nimalo zaustavio
papu Ivana Pavla II u njego-
vim putovanjima i širenju do-
bre volje i mira po svijetu. S
većim osiguranjem nakon
atentata i dalje nastavlja svoju
misliu.

Olof Palme - ??? (1986.)

Švedska demokracija, liberalizam i sloboda odvijek je svjetski poznata. Zbog toga je kao bomba svijetom odjeknulo ubojstvo Olofa Palmea, švedskog premijera, pacifista i svjetski poznatog političara. Te nesretne večeri 28. veljače 1986. godine Olof Palme vraćao se sa svojom ženom Lisbet iz kina kada se iz njezinih stvorio muškarac u dugačkom kaputu izvuкао pištolj Smith&Wesson i ubio premijera zapucašuci mu u leđa. Nakon toga netragom je nestao. Pokrenuta je policijska istraga koja do danas nije urodila plodom i dala odgovor tko je i zašto ubio Palmea. Prema jednoj od teorija tragovi su vo-

dili prema Južnoj Africi, budući da je Palme bio gorljiv protivnik apartheida (političko uređenje u kojemu ljudi crne boje puti nisu imali nikakvih ljudskih prava) koji je u to vrijeme još uvijek bio na snazi u Južnoj Africi. Engleska obavještajna služba M16 nekoliko dana nakon ubojstva dobila je čudno izvješće - čovjek koji je ubio švedskog premijera djelovao je prema naputcima južnoafričke tajne policije. M16 je obavijestila švedsku policiju o informacijama koje posjeduje, ali nisu dobili odgovor, barem ne odmah. Nakon nekoliko mjeseci švedski im je policija javila da su slijedili trag, ali da on ne vodi nikamo. Nisu to bili jedini trgovci koji su ukazivali na upletenost švedske policije u južnoafričke tajne službe. U idućim mjesecima javljali su se mnogi novinari, istražitelji i fotografi koji su nudili, kako su oni smatrali, dokaze koji potvrđuju tu upletenost. Niti jedan dokaz nije bio dovoljno jak.

Pronađeno na internetu
Tamara Pavić, 3.b

20 MJESTA KOJA NE ŽELITE VIDJETI

(Sve i da imate loze)

1. Manaus, Amazona za vrijeme kiše

Kameval za muhe, nepodnošljivo za Europljane. Kako drugačije objasniti nječ 'vlaga' nego: gdje god pljuše, na tome mjestu nešto nikne. Za vrijeme kiša voda poplavi površinu veličine Italije. Plus nabujala rijeka, duga 6000 km.

2. US Army Medical Research Institute of Infectious Diseases U Fort Detricku, Maryland, točnije rečeno u najvećem američkom Biosafety Level 4 laboratoriju, znanstvenici se igraju vrlo živopisnim legijama bakterija, virusima crnih boginja i antraksa. Pukne li im zabunom koja gjevica, cijela Istočna obala nikava i to za samo nekoliko dana.

3. Srednja škola u SAD-u Samo vi sanjajte o tome da srednje škole u Americi izgledaju poput onih koje ste vidjeli u seriji 'Beverly Hills' - Columbine je posvuda. Većina škola je danas opremljena metal-detektorima i čuvarima. Samo u zadnjih 10 godina oružjem je ubijen 251 učenik.

4. Njujorsko smetlište 'Fresh Kills Landfill'

Kažu da se ovo brdo smeća može vidjeti čak i iz Zemljine orbite, i to golim okom. Na površini od 900 hektara (skoro tripit većeg nego njujorski Central Park) safta se dvije milijarde tona smeća, starog i do 53 godine. Carry i prijateljice zovu to mjesto od dragosti 'Mount Trash'. Čudno je da se još nitko nije sjetio snimiti ovdje neki modni prilog.

5. Guantanamo Bay, Kuba

Ok, svi znamo da ratni zarobljenici nemaju gotovo nikakvih ljudskih prava, izuzev onih iz Ženevske konvencije. Pogrešno. Jadnici koji čame u ovom zatvoru mogu si tim papirom samo obrisati tur i nadati se skorom smaku svijeta. Zašto? Zato što ne znaju ni kako glasi optužba. Priča o usamljenosti u zatvoru također ne stoji, budući da ovdje nekoliko zatvorenika dijeli tih par centimetara sa škorpionima, mi-

ševima i paucima.

6. Medellin, Kolumbija

Kada posvađani karteli ili politički nastrojeni gerile otvore vatru, mjesečno pogine i do 380 ljudi. Onaj tko ne pogine, bude otet, ranjen ili opljačkan. Dok traju nemiri na cestama, gužvu radi i onih 40 posto stanovništva koje čine beskućnici i nezaposleni. 8000 klinaca živi na ulici, među kojima su najopasniji 'Sicarios'. Kada je Andres Escobar na nogometnom prvenstvu 1994. uvalio loptu u vlastiti gol, dva tinejdžera su ga dočekala s ganom i riječima: 'Hvala za gol!'

7. Beringovo more

Klima je gruba, a posao ribara jedan od najopasnijih na svijetu. Ne kužimo kako u pojasu između Sibira i Aljaske sezona lova može biti najbolja upravo kada su uvjeti najbliži katastrofi. No čini se da tamošnje ribare ne plaše ni divovski valovi, ni polarna hladnoća. Ljudi očito imaju fobiju od vlastite nevidljivosti. Kako drugačije objasniti to da svaki tjeđan jedan ribar padne s palube?

8. Vlak, Indija

Odvažni putnik namjernik u Indiji zbilja ima veliki problem - kako se odlučiti između 8 klasa u vlaku, kad nijedan nema klasu? Recimo samo to da je jedan hodnik u odjelu spavaćih kola od Bombaya prema Kalkuti kao 15-satni maraton. Masa ljudi koja ispušta intenzivne mirise, svako malo vam netko stane na glavu, mazne hranu... Ako nemate dojam da vas deportiraju, niste u pravom vlaku.

9. Trajekt u Bangladešu

Jednu kartu, molim. Jeste li sigurni da zbilja želite otići s ovoga svijeta? Osim što vozači čekaju dok im barka nije puna do zadnje dasčice, u posljednjih 25 godina je poginulo 3000 ljudi. Kako? 250 plutajućih bombi, eto kako.

10. Autobusna stanica, Izrael

Svaki put kada vozač zaustavi bus u Svetoj zemlji, nikada nije siguran ulazi li u njegovo prometalo i koji hodajući dinamit.

Palestinskim samoubojicama postalo je normalno okončati život u busu, s dinamitom pod košuljom. Od ožujka 2001. do kolovoza 2002. zabilježeno je 8 takvih detonacija.

11. Daillo, Etiopija

Temperature svaki dan preko 34 stupnja. I tako 365 dana u godini. Hoćete kišu? Eto vam otoka Campbell na Južnom Pacifiku gdje kiša pada 46 tjedana u godini. Nećete kišu? Eto vam Wostoka, tamo već stoljećima nije pala ni kap kiše. A kako i bi kad je na ovoj antarktičkoj postaji u prosjeku 55 stupnjeva ispod nule. Hoćete pjesak? Zapadna Afrika, Mali. Samo pazite da to ne bude prosinac kad nijedan centimetar nije pošteđen pjeska, kada vam pjesak ulazi u hranu, frizuru, penetrira u pluća, a dani-ma pred očima ne možete vidjeti ni vlastitu ruku.

12. Hitna služba u Johannesburgu

Ma kakva 'Hitna služba' na telki! Ovo se zove hitnoća. Zahvaljujući ratovima među drogeraškim bandama, kirurzi nemaju vremena ispustiti skalpel iz ruku ni kad idu na zahod. Svake noći u prosjeku 'na obradu' stigne 7 žrtava vatrenog oružja. Statistike kažu da je jedna od njih D.O.A (dead on arrival). Osim ovih, doktori moraju svaki dan obraditi i 50 pacijenata koji dodu kukati zbog rana zadobivenih nožem ili sjekirama.

13. Maputo, Mozambik

Ok, tehnički pregled za aute možda i postoji na papiru. Auti bez svjetala, žmigavaca, brišača i gotovo su pravilo. A kakvo vozilo, takav i vozač. Inače, svakog dana na cestama divlja 40 posto alkoholi-ziranih vozača.

14. Ssese otoci, Lake Victoria, Uganda

84 otoka, od kojih je 63 nastanjeno. Bijele plaže, tropska flora i fauna, prava idila. Još da se pripazite kontakta s lokalnim stanovništvom, budući da je 80 posto zaraženo Sidom...

15. Devil's Garden, El Alamein, Egipat

Rezultat egipatsko-izraelskog sukoba i sveske krize? 18 milijuna mina ukopanih u egipatsko tlo. Od 1999. do danas demontirano je 8313 mina. Kako se riješiti ostatka? Oni skloni crmom humoru kažu: "Ako svaki četvrti Egipćanin stane na jednu minu - problem je riješen. Nema više mina, kao što više nema ni Egipćanina koji bi mogao postaviti nove."

16. Eurodisney, Pariz

Dobra vijest: Eurodisneyju prijeti bankrot. Loša? U zabavnom parku na snazi je zabrana cuganja alkohola. Tko i dalje želi ići tamo, recimo samo L'Orealov slogan: jer vi to zaslužujete.

17. Jimmy's Bar u Monte Carlu

Svi nazočni si nazdravljaju Roderer Cristal šampancem u vrijednosti 1280 eura ili u najboljem slučaju mineralnom voćicom (75 eura), dok u pozadini bljeska vođ ukrajinskih silikona i prekvarcanih playboya.

18. Ugljenokop, regija Donjeck, Ukrajina

Svjetska banka je već odavno zaključila da je ovaj ugljenokop jedan od najopasnijih na svijetu. Kao da je to problem zaključiti na osnovi 300 mrtvih radnika godišnje?

19. Tvornica plutonija Mayak na rijeci Techa

Na obali rijeke Teche sve neka stapa i stanovnici koji zrače. Doduše, te zrake su mjerljive. I radiokativne. Serija nesreća u svjetski najvećoj tvornici plutonija se pobrinula za to da mjesto ima svijetleću budućnost u sljedećih 5000 godina.

20. Palača pravde, Agrigento, Sicilija

Radite li u ovoj ustanovi, bolje da se ni ne pojavljujete na poslu. Organizirane obitelji se brane protiv pravde na sljedeći način: katapuliraju sudce u zrak postavljanjem bombi ispod automobila. Zašto je kolega Berlusconi u zadnje vrijeme opako reducirao broj tijelohranitelja pravdnika na Siciliji, nemamo pojma.

Engleski teatar

Amaterska produkcija 'Kralja Henryja VI., prvi dio' u Portlandu ostala je bez Lorda Talbota, kojeg je pet minuta prije početka predstave s lisicama na rukama odvela policija Portlandska amaterska kazališna grupa Northwest Classical Theatre Company svakog vikenda tijekom kolovoza davala je besplatne predstave Shakespeareove drame 'Kralj Henry VI., prvi dio' u koju su uložili dosta truda; većina glumaca je cijeli spranj provela na probama za predstavu. No, jedan glumac bio je odsutan s posljednje predstave zbog uhićenja. Jedan policajac u civilu je na joggingu primijetio Scotta Carsona, tumača uloge Lorda Talbota, kako u kostimu vlada opasnim 60-centimetarskim metalnim mačem i zamolio ga da malo pripazi na okolinu, na što je Carson navodno počeo psovati i prijetiti. Policajac je pozvao kolege koji su Carsona svladali i uhitili, nakon čega su ustanovili da mu je pravo ime Thaddeus Carson i da je 1994. bio osuđivan za silovanje i seksualni napad. Kao bivši zatvorenik u posjedu opasnog oružja, 'Lord Talbot' morao je biti zadržan i uveden u zapisnik u postaji, što zna potrajati i četiri sata, pa se jedan od redatelja predstave morao obratiti publici s ispisom i onako nepripremljen. Bez kostima, čitati Talbotovu ulogu pred 120 gledatelja.

Kako kaže Donovan Snyder, koji u predstavi tumači Earla od Warwicka: "Ne događa se često da morate izići pred publiku i obavijestiti ih da jedan od glavnih glumaca upravo uhićen. To je bilo krajnje bizarno. Volio bih da smo tu obavijest čitali uz pozadinsku glazbu i cijeli događaj učinili dijelom drame."

Tamna strana alkohola

Pobjednik u natjecanju ispijanja votke umro je od trovanja alkoholom, a ostali finalisti završili su u bolnici. Da Rusi piju previše općepoznata je činjenica. Svaki Rus u prosjeku godišnje popije 15 litara čistog alkohola, a svaki sedmi stanovnik Rusije je alkoholičar. No, da se i u pretjeranom opijanju može pretjerati pokazuje nedavni slučaj iz grada Volgondonska. U tom južnoruskom gradu organizirano je natjecanje u ispijanju votke, čiji je pobjednik od posljedica tih 'sportskih' napora preminuo. "Natjecanje je trajalo 30 do 40 minuta, a pobjednik je iskapio tri politarske boce. Odvezen je kući u taksiju, ali je za 20 minuta bio mrtav", kaže Roman Popov, državni tužilac zadužen za taj slučaj smrti od pica. "Još petonica su završila na intenzivnoj njezi, a preostali preživjeli su se sutradan opet pojavili i htjeli još piti." Vlasnik trgovine koji je organi-

zirao natjecanje i ponudio 10 litara votke kao nagradu pobjedniku bit će optužen za ubojstvo iz nehaja.

Svjetska strana alkohola

Prema rezultatima istraživanja skupine škotskih znanstvenika, ukoliko želite napredovati u poslu i imati veću plaću, trebale se nalakiti na šank. Tamo se odvija ono društveno umrežavanje koje dovodi do boljih odnosa sa šefovima, bolje upućenosti u sve što se događa na poslu i tome slično. To dovodi do toga da ljudi koji umjereno piju u prosjeku zarađuju 13.870 funti na godinu - oko 2000 funti više od onih koji uopće ne piju. Profesor ekonomije David Bell sa sveučilišta Stirling gdje je istraživanje provedeno kaže: "Naši podatci pokazuju da nije dobro biti antialkoholik. Ljudi koji umjereno piju zarađuju više. Zarada, međutim, počne opadati čim prijedete granicu smjernica zadanih od ministarstva zdravstva koliko se najviše smije popiti u tjednu. Piće vam je problem samo ako previše pijete, inače vam je jako korisno." Profesor Bell, čija ekipa stručnjaka redovito statistički prati 17.000 Britanaca koji su rođeni 1958. i ima na raspolaganju sve podatke o njihovom životu, dodaje: "Trenutno je u Škotskoj i cijelom Ujedinjenom Kraljevstvu strašno bitno pitanje koliko alkohol može utjecati na ljudske živote. Ovo ispitivanje je pokazalo da - ukoliko ne ločete da biste se opili, nego pijete umjereno i polako - to neće imati nikakav negativan utjecaj na vašu sposobnost zaradavanja, a stvarno može imati pozitivan učinak."

'Dragi naši čitatelji, izvolite poginuti!'

Časopis posvećen planinarstvu i šetačkim turama zbog tipfelera je objavio prijedlog staze kojom se ide ravno u provaliju. Britanski časopis Trail (staza) objavio je kartu s predloženom šetnjom koja bi sve one koji se odluču krenuti tim putem odvela pravo u zrak; korak po korak, sa sjeverne strane škotske planine Ben Nevis (najviše na otoku) zakoračili bi u obližnji ponor Garryloo. Urednik časopisa Guy Procter, i sam strastveni šetač, skrušeno je izjavio da je Trail dosad objavio više od 200 karata za šetače i da je ovo prvi put da im se potkrala takva pogreška. "Trebao sam to uočiti prilikom zadnje korekture, ali je nažalost pogreška prošla", rekao je Procter, koji je dodao da su čitatelji Traila uglavnom iskustveni planinari koji sa sobom uvijek nose službene karte, te mogu primijetiti grešku. Kobni tipfeler primijetio je Planinarsko vijeće Škotske, koje je na svoju web stranicu odmah stavilo upozorenje o pogrešnoj ruti.

Pivo na ledu na ruskim način

Što radi deset tona piva u sibirskoj rijeci? Smrzava se, naravno! Kamion s deset tona piva propao je pod led na putu za Omsk u Sibiru (par tisuća kilometara istočno od Moskve). Dok je pivo prevoženo preko zaleđene rijeke Irtiš, led je postupio pod teretom tolike cuge; vozač je uspio na vrijeme iskočiti, ali su kamion i dragocjeni teret potonuli.

SAT JE FIZIKE. NAS PROF. KOLI
EDUCIO JE PROTIJENITI TACTIKAM
I SADA CE ON U KABINETU ZA
FIZIKAL DEMONSTRIRATI FIZIOLOGIJA
UZ POMOĆ UČENIKA I STRUJE...

CEVNA ŽARENA PLOVA
PLOVA CEVNA ŽARENA

DRAGA DJELO, TRED
VANA SE MALAZI
UZLO JEDNOSTAVAN
STREJ KOJI BI TREBAL
PROVERITI VASE ENANJE
IZ FIZIKE.

SAD BUDO NEKOG
OTVOR LI... BORIS!

CEVNA ŽARENA PLOVA
PLOVA CEVNA ŽARENA

BAM!

BORIS, IZABAL BUŠ
JEDNU OD SLOPKI,
SAM' PARI, VISOK
TI JE NAPON, PA
PARI DA SE NE
ČERNEŠ!

CEVNA ŽARENA PLOVA
PLOVA CEVNA ŽARENA

PRAVILO BUD
JEDEN, NIKAD
NE DIOJ ŽARENU
SLOPKU...

CEVNA ŽARENA PLOVA
PLOVA CEVNA ŽARENA

BZZZZ!
FZZZ!

EM, MOJ BORIS, TEBE
JE TEHNIKA GEDO
PREGAZILA. TO TI
JE JEDEN, PA S' TI
SLJEDEĆI PUT JAVI.
REGARI, POČISTI RABRED!

CEVNA ŽARENA PLOVA
PLOVA CEVNA ŽARENA

KRAJ

PROF. KOLI: STRUJA NIJE ZA DJECU

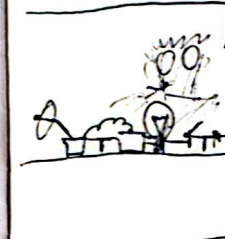
DANAS ČEMO MALO
PONOVIT STRUJMI
KUG NA PRAKTIČNOM
PRIMJERU...

BORIS?, IMA TAKAV?

IMA, IMA, IMMA!

EVO GA!
STRUJMI KUG!
A PAVIN CE NAM
SAD STIJAT
KONDENZATORE...

I POGEVJEŠI
LI...

DA, DA PROFESORE
SAD...

SAD STIJO KONDENZATOR
A S KONDENZATOROM B.

AHAHAHA!
KUG!

FZZZT!

LEKCIJA BROJ
DVA, NIKAD NE
SPAJAJ A I B
KONDENZATOR

A TAKAV, JEL' NEKO
ZNA?

PA ZATO KAS
SAM IH POMEŠAL!

E MOJ BORIS,
TO TI JEDEN
PA S' TI DRET JAVI!

KO SU REDARI?
POČISTIT RABRED!

U SLJEDEĆEM BROJU PROČITAJTE:

Ekskluzivno -
prof. Sesar: Zašto ne volim
Anju Alavanju
Prof. Harak: Otac princa
Williamsa ne može biti Charles

Prof. Stjepan Arnuš: Bio
sam kandidat za ulogu
Legolasa u Tolkienovu djelu
Josipa Pavičić Yo:
Oduvijek sam sanjala pobjedu
na matematičkom natjecanju
Klokan
Ekstra! Vlasta Tutiš -
otvoreno: Sve o aferi s **prof.**
Berićem
Prof. Nataša Babić vs.
prof. Ivana Babić: Zbog
istog prezimena administra-
tivne komplikacije u školskom
računovodstvu
Problematična aliteracija:
Čuček, Čaćija, Čaćić, Čučić

Vladimir Šeks ogorčeno: Ne
zovite me Gimli
Prof. Šoljan ekskluzivno:
Nastupit ću na ovogodišnjoj Dori
Nakon rukometnog polufinala
Hrvatska - Slovenija:
prof. Mihaljević od tuge
crvenom kemijskom proparala
sve jastuke
Miroslav Škoro: Pjesma
Milo moje posvećena je
Suzani Molčanov koja me
nije htjela
Nitko nije siguran - Carla del
Ponte: Preispitat ćemo ulogu
prof. Berića u
Domovinskom ratu (zašto

prof. Berić planira maturalac u
Nizozemskoj)
Feljton - **D. Barić:** Svi moji
maturalci
Intimna ispovijed - Kojim
deterdžentom **prof.**
Kovačić pere kutu
Prof. Nada Korbar: Zatukla
miša na informatičkom tečaju
Afera: Tko baca gumb u
automat na školskom hodniku
Reportaža: **Prof. Matija**
Grgat na rave partyju
Marija Ledenko: Računam
na vas!
Prof. Kovačić: I nula je
ocjena!

2004.